Bloggen «Mot en ny romantik»

av

Lars Larsen

Fredrikstad 2019

Inbillad födelse av den Nya Människan

Varje gång en finanskris hænder, ær det många schizofrena som får "valesynnytys", dvs. inbillad fødelse av sin Nya Mænniska. De tror att domedagen ær hær, och skapar en hel mental værld kring detta. Har jag valesynnytys nu? Ænglar ær otroligt ømma med dessa schizofrena, i hur de långsamt spræcker deras mentala bubbla, och stor ær gråten både hos de schizofrena och hos ænglarna nær det hænder. Mina øgon fuktas och tårar rinner nær jag tænker på detta nu.

Hur vet jag detta. Ænglar igjen.

(17.4.2019)

Portugal har kollapsat

Portugal har kollapsat, stor kø till pumparna vid bensinstationerna. Kan inte portugisiska, men vet vad artikeln berættar. En till attack från himlen mot helvetet. Nær ska mina vænner vakna och inse att domedagen ær hær. Den kommer inte nær Norge kollapsar, det lovar jag. Norge ær øverlægset rikast i værlden. Det landet faller sist, med sina oljefonder. T.o.m. USA faller føre Norge. USA faller också som en av de sista, så stirra er inte blind på børsen på Wall Street. Kollapsen syns inte dær. De fejkar sin statistik, det ær ett vælkænt faktum.

(17.4.2019)

Vad ænglar sade till mig om min utvæljelse

Ænglar har sagt mig att jag ær utvald till messias i min mors liv, och att aldrig har himlen mobiliserat sina styrkor så som med mig, før att hindra mig att gøra min første synd, samt vaka øver och hjælpa mig, och således lyckas med mitt messianska uppdrag - att vara Jesus på jorden på domedagen, så att himlen lyckas i att minimera lidandet på domedagen. Inget ær så viktigt før himlen som detta. Dærfør all humor kring mig.

(17.4.2019)

Polisens nådatid ær ute

Att polisen inte har haffat mig, trots ideliga fasttagningar, før all min olagliga verksamhet på internet, mina ideliga uthængningar av personer jag kænner, æven av intima detaljer, min ideliga gerillajuristverksamhet som ær totalt olaglig och som kan vara mycket straffbar, ær också ett av dessa mirakel som mitt liv ær fullt av, och sæger något om att nådatiden ær ute inte bara før psykiatrin, utan också før polisen. De får inte længre lov av himlen att straffa såna som mig.

Det ær bara utvalda personer som får lov av staten att læsa min blogg nu, och jag fortsætter posta inlægg dær før dom. Allt jag postar hær kommer upp på min blogg, før dessa typer.

(17.4.)

En domedagskatastrof igen; Notre Dame brann ner. Om min dom øver katolska kyrkan, i Warzawa

En domedagskatastrof igen. En av værldens kændaste och vackraste kyrkor brann katastrofalt. En katolsk kyrka. Och jag som høll domedag øver katolska kyrkan, i Warzawa. Nu kom himlens svar på min domedag. Det ær som om sjælva St.Peterskyrkan i Rom brann ner. Jag hade en skræckinjagande aktion mot katolska kyrkan i Warzawa, som signalerade att nådatiden var slut før Påvekyrkan. Jag bar en gigantisk ljusstake från den kanske centralaste och mest kænda kyrkan i Warzawa, som jag upplevde var byggt på ett fruktansvært AI (Artificial Intelligence)-sætt, en lång væg, på centralaste gatan i Warzawa, førbi presidentpalatset, till Adventistkyrkan i Warzawa, mitt på dan, och stællde den utanfør Adentistkyrkodørren. Jag blev inte fast då. Men dock senare. Førståeligt.

Læs om branden hær: https://edition.cnn.com/2019/04/15/world/notre-dame-cathedral-fire/index.html

Hvor lenge til skal jeg vandre i hysj-hysj-mørket

Hvor lenge til skal jeg vandre i mørke, i troens uvidenhet? Hvor lenge til skal mine venner nekte å prate med meg, nekte å avsløre ting, gjøde den vemmelige, sleipe hysj-hysj-kulturen, nekte å fortelle meg hvor kjent eller ukjent jeg er, nekte å avsløre for meg hva det prates om meg, hvilke rykter som spres om meg, hvilke undergrunnsnyheter om meg som spres via de kriminellt hemmelige, superutviklede undergrunnsnyhetsformidlingssystemene som finnes i hver by, og som engler har avslørt for meg?

Hvor lenge skal mine venner nekte å kommentere mine inlegg i offentligheten, på FB og på min blogg, slik at det virker som om ingen bryr seg om dem (andre bloggere kan ha 300-400 kommentarer på ett inlegg), selv om dette virkelig ikke er sant?

Hvor lenge skal muslimene tie ihjel Marcus Beijar Mellin, deres ventede Mahdi, deres høyeste dommedagsjurist her på jorden idag?

Babylon faller den dag jeg og Marcus blir kjent.

Det er forklaringen, og den er vemmelig.

Et till bevis for at psykiatriens nådetid er ute

Natten til igår gjorde jeg den avsluttende dommedagsaksjonen mot homofilibyen Oslo, den avsluttende i en serie på minst tyve aksjoner under de tre seneste døgnene mot ulike kirker, bibliotek og skoler, ja også NRK:s hovedkvarter. Den siste aksjonen var at jeg skrev "Jesus kom 11.5.2019" med store bokstaver med tykk rosa tusjpenn på flere store digitale reklameskjermer på Oslo sentraljernbanestasjon, skrev samme sak på den store kartskjermen som finns rett framfor en når man kommer in gjennom en av hovedportene, skrev "Jesus kom!" med samme tusjpenna på alle pengeuttaksautomatskjermer jeg kunne finne på sentralstasjonen, dvs. fem, seks stykker, slik at de blev ubrukelige, man kan ikke se hva man ska gjøre lenger, skjermen er ødelagt. Håper det var en tusjpenn med stoff i som ikke går å vaske bort. Og sist, men ikke minst, skrev jeg "Jesus kom 11.5.2019" med store bokstaver med samme tusjpenn ved siden av en av ingangsportene, på veggen. For å tilkalle dette opmerksomhet, gjorde jeg

samme jordkastningsaksjon som jeg gjort på nesten alle minst tyve andre steder, jeg kastet massevis av mulljord på bakken fremfor veggen jeg hadde skrevet på, som jeg tok fra en stor blomsterpotte ved siden av. Det fikk ønsket effekt, rasende vakter kom med en gang, tvang meg å sope opp mullen, hvilket jeg gjorde, og tok meg til vaktstasjonen for forhør. Polisen kom dit, forhørte meg, kontrollerte den mentale helsen min, fant att jeg var virkelighetsorientert, og slapp meg fri etter at de hadde truet meg med at neste gang jeg fant på noe slikt, ble det arresten, i isoleringsselle. Dette fikk meg til å slutte å gjøre mer aksjoner, men jeg hadde allerede gjort hva jeg skulle. Dette var nok. Det rare var at de ikke ga noe straff selv om jeg fortalte dem om alle de minst tyve andre aksjonene, og ga dem bloggadressen min, og ba dem lese bloggen min. Det ville de.

Psykiatriens nådetid er slutt.

Bevis för att psykiatrins nådatid är ute

Att polisen inte har haffat mig, trots ideliga fasttagningar, før all min olagliga verksamhet på internet, mina ideliga uthængningar av personer jag kænner, æven av intima detaljer, min ideliga gerillajuristverksamhet som ær totalt olaglig och som kan vara mycket straffbar, ær också ett av dessa mirakel som mitt liv ær fullt av, och sæger något om att nådatiden ær ute inte bara før psykiatrin, utan också før polisen. De får inte længre lov av himlen att straffa såna som mig.

Det ær bara utvalda personer som får lov av staten att læsa min blogg nu, och jag fortsætter posta inlægg dær før dom. Allt jag postar hær kommer upp på min blogg, før dessa typer.

(17.4.2019)

Jag är censurerad

Før alla som inte lyckas ta sig in på min blogg længre: jag ær censurerad, jag lyckas inte sjælv ta mig in heller. Sånt hænder, særskilt i Ryssland, har jag hørt, med såna som skriver farligt, och det har jag gjort på sistone. Jag blev ju utslæng från Facebook før att ha førnekat førintelsen, och min blogg blev avstængd kort efter, men jag fick allt tillbaka. Nu prøvar censurpoliserna sig igen, på andra sætt som dom inte blir fast før av lagen/deras chefer.

(17.4.2019)

Gud, vänta inte tills varje land har kollapsat

Gud, vænta inte tills varje land har kollapsat, det blir før mycket lidande. Ta oss alla hem i ett tidigt stadium av civilisationens kollaps, du som ær barmhærtig och inte vill att en enda loppa lider. Ta oss alla hem 11.5.2019. Utan tortyrdød.

Ta oss alla hem trots att inte Norge kollapsat ænnu, ty det ær væl det sista land som kollapsar, ty det ær rikast, øverlægset.

(17.4.2019)

Jag såg den vakreste og mest apokalyptiske himlen jeg har sett i går kveld

I går kveld så jeg den vakreste og mest apokalyptiske himlen jeg har sett i hele mitt liv, da sola strålte gjennom en hær av skyer over Oslo. Det var akkurat da jeg satt på tåget til Fredrikstad etter å ha flyktet fra Oslo hals over hode, redd for de attakker av helvedesværk i sjelen jeg fått av å se alt helvede og all satanisme i Oslo. Redd for alle narkomaner og deres helvedesfantasier, Oslo svømmer over av narkomaner, redd for å bli knivstukket p.g.a. alle mine dommedagsaksjoner av hærværk. I natt sov jeg på jernbanestasjonen i Fredrikstad igjen, ulovlig, jeg hadde jo adgangsforbud der, og hadde et av mitt livs værste helvedesmareritt, at jeg var evig fortapt, ganske forståelig etter alt jeg har sett og oplevd i Oslo. Jeg har jo fått følelsene mine tilbake. Nå, jeg våknet og trøstet meg med å snakke med salgskvinnen på butikken på jernbanesasjonen, en lang samtale, og når hun var borte en stund, tok jeg alle hennes pornografiblader fra hyllen, måtte ha vært bortimot 30 blader, kasta dem i søppeldunken, helte Vitamindrikk over så de aldrig kunne brukes mer, og rømte min vei mens salgskvinnen ringte til politiet. En av mine rareste aksjoner i hele mitt liv. Det blir mer, kan jeg love. Jeg er modig nå, når Babylon og psykiatrien faller som et korthus.

(17.4.2019)

Hans Nielsen Hauge var en liten antikrist

Jag fick uppenbarat før mig i bøn i morse att Hans Nielsen Hauge, Norges stora son, dyrkad av næstan alla norrmæn, var ett falskt helgon, en liten antikrist, som var hatad av alla romantiker før att vara industrialismens pionjær i Norden, och det var romantikerna som satte stopp før honom och fængslade honom i tio år, då de såg hur han hotade førstøra hela Nordens natur och førslava alla dess mænskliga varelser och massor av djur. De fick rætt, det gick så.

(16.4.2019)

Jag fick de romantiska känslorna tillbaka för gott

Ett mirakel skedde tidigt i morse i fem, sextiden - mitt liv ær fullt av mirakel - jag fick de romantiska kænslorna tillbaka før gott. Inte bara før en kort stund, som i Warzawa. Hur? Jag kan kænna andras andar, deras kænslor, deras andars kænslolæge, deras kænslomæssiga helvete, dvs. jag har fått min romantiska empati tillbaka. Den var borta i tolv år, sedan våren 2007 vid ungefær samma tider. Det hænde flera andra mirakel den morgonen, men detta var det viktigaste. Min återupprættelse ær beseglad med denna hændelse. Denna återkomst av mina romantiska kænslor påbørjades sakta igår, idag førstod jag vad som hade hænt, det blev så starkt.

(16.4.2019)

Jag blev nekad åtkomst till min blogg

En minut efter att jag førsøkt posta senaste inlægg om branden i Notre Dame-kyrkan och min aktion mot katolska kyrkan i Warzawa på min blogg, blev jag nekad åtkomst till bloggen. Dvs. blockad från min egen blogg, måste ha nåt løsenord jag inte har. Var det så farliga nyheter, man. Hoppas dom tål mig hær på FB ænnu. Detta sæger mycket om situationen i værlden just nu, om vad som hænt i Oslo, hur mycket man vaktar på mig, och hur fruktad jag ær.

(16.4.2019)

Notre Dame-kyrkan brann

En domedagskatastrof igen. En av værldens kændaste och vackraste kyrkor brann katastrofalt. En katolsk kyrka. Och jag som høll domedag øver katolska kyrkan, i Warzawa. Nu kom himlens svar på min domedag. Det ær som om sjælva St.Peterskyrkan i Rom brann ner. Jag hade en skræckinjagande aktion mot katolska kyrkan i Warzawa, som signalerade att nådatiden var slut før Påvekyrkan. Jag bar en gigantisk ljusstake från den kanske centralaste och mest kænda kyrkan i Warzawa, som jag upplevde var byggt på ett fruktansvært AI (Artificial Intelligence)-sætt, en lång væg, på centralaste gatan i Warzawa, førbi presidentpalatset, till Adventistkyrkan i Warzawa, mitt på dan, och stællde den utanfør Adentistkyrkodørren. Jag blev inte fast då. Men dock senare. Førståeligt.

(16.4.2019)

Jeg må ha utviklet psykemedisinresistanse

Jeg fikk en insikt idag: Jeg må ha utviklet psykemedicinresistanse på basis av det jeg oplevde på Warzawa sinnsykehus. Ingen antipsykotiske mediciner biter lenger på synskheten min, dog skader de på andre måter.

Hva er det psykiatrien pleier å gjøre om man har nådd så langt? Vanligvis blir det langtidssinnsykehus, slike finnes enda. De truet meg med et slikt på Jorv sinnsykehus i Esbo, Finland, år 2012. Jeg gjorde alt for å slippe det, derav min føyelighet 2012-2018, i seks år.

Iblant blir det på livstid. De sier at man har blitt uhelbredelig sinnsyk.

De hadde vel gjort det nå, tenker jeg, om de hadde fått følge sine onde lyster, men Gud tillater ikke det for meg. Jeg har lidd nok, nådetiden for psykiatrien er ute. Da er den det også for hele sivilisasjonen, for denne går under om man har slike som meg på fri fot. Det er derfor psykiatrien er så desperat. Den skyver sin dommedag framfor seg ved å droge ned og fengsle slike som meg.

Psykiatrien vet at nådetiden er ute, og våger ikke å straffe meg for mine hærverk på og med Oslos kirker, bibliotek og skoler, selv om jeg må ha gjort minst 20 hærverksaksjoner. Dommedagshærverk. Polisen kan høyst gi store bøter om ikke psykiatriloven fungerer lenger.

Værst hærverk gjorde jeg med pinsevennenes lokale og Svenska Kyrkans kirke i Oslo. Med hensikt. Uhyggelig mye jord ble kastet og spredt ut uttafor portene.

Jeg bærset uttafor Frelsesarmeens lokale i Oslo, i det lille spann de hade for tobaksfimper. Typiskt hellige dårer i oldtiden.

Jeg har noe av hundenes tissefakter i meg, å merke reviret mitt med tiss og bærs. Jeg merker jorda med mitt eget DNA. "Helliget Herren, viet undergangen", betyr det i mitt fall.

(14.4.2019)

Jag hade en ”vredesnatt” i natt

Mærkligt, i natt hade jag en av de dær "vredesnætterna" som jag har ibland, då jag går omkring i en stad och klottrar domedagsbudskap. Jag klottrade på alla møjliga kyrkor i Oslo, samt gjorde en sak jag børjat gøra i Warzawa, och som jag aldrig gjort førut (mina varningar blir bara starkare och starkare): kasta jord och strø ut jord framfør kyrkan, i massvis. Kleta dørrar ner med jord før att folk ska titta på vad jag skrivit. Underligt nog varnade Gud Amerika också inatt, med ett stort jordskalv utanfør Californias kust, som dock inte skadade nån, men som bådar værre ting. Jag ber ænglarna om att bombardera California med naturkatastrofer, ty det ær AI-rørelsens (AI=Artificial Intelligence) huvudnæste och således 5G-teknologins huvudnæste, och dærfør Antikrists teknologiska centrum (det finns olika centrum før Antikrist på olika platser i værlden, jag tror Warzawa var ett sådant centrum, på nåt område). Ja, jag ger ænglarna uppmuntran att ødelægga Californien med Amerikas værsta jordskalv någonsin, det ær utlovat i Uppenbarelsebokens elvte kapitel ock.

(13.4.2019)

Domedagsnationalsången "Moses och Lammets sång"

Jag undrar om de nu sjunger min sång "Moses och Lammets sång" i himlen nu, i jubelfest øver att Babylon har børjat falla. De har sækert orkestrerat den och sjunger den som kørsång till.

(mel. Rysslands nationalsång)

1. Hör sista basunen utstöta sitt ljud

som uppväcker de mördade minnenas Gud.

Martyrernas comeback,

historiens tsunami,

som äntligen skall sätta slavarna fri!

Refr:

Framåt och in i löftets land!!!

Fram med en fri och upplyft hand!!

Framåt med djurens och helgonens här,

framåt och in i löftets land!!!

Fram med en fri och upplyft hand!!

Vi skall nå fram,

skall nå fram,

skall nå fram!

2. Hör uppväckte Moses på fjället utstöta

ett härskri så skönt att det ryser i märg,

att mördade vilden

i oss födes fram

och drar ut för att ammas av rovdjur och lamm.

3. Och Babylon skälver och Farao stramar

åt remmen som binder instinkten i oss.

Men nu kommer havet!!!

Det blodröda havet,

martyrernas comeback från Golgata kors!

(jag skrev den 2010, i extas)

Jag har svårt att acceptera att domedagen ær hær

Just nu kæmpar jag før att acceptera och vænja mig vid tanken att det snart ær slut. Det ær liksom før bra før att vara sant, jag har vant mig vid helvetet, civilisationen. Detta ær en svag genklang av min ångest vintern 2009-2010 vid tanken på lidandets slut. Jag kunde næmligen inte tænka tanken. Den var før stor. Nå, det går bættre nu.

Dommedagsjesusen og mahdi. Svar på brev fra eldstebrødrene i Vatnarmenigheten

Kjære Ekholt, Erik, Thorleif og Trond.

Det var trist at dere ga meg adgangsforbud til Vatnar. Dere gjorde det høflig, men i og med at dere kaster ut meg, kaster dere ut Jesus, for jeg er som Jesus, lever som Jesus. Jeg er dommedagsjesusen, han som skulle drepe antikrist med sin munns ånde. Det har jeg gjort, dommedagen er begynt, og tusenårsriket begynte 9.2.2019, sakte men sikkert. Jesus Nasareern drepte antikrist gjennom meg, m.a.o.

Hva sier det dere har gjort om dere? At dere ikke er nytestamentlig frelst, men lever i den gamle pakt, som den gamle pakts hellige. Dog, Ånden viler over Vatnarmenigheten, hvilket den ikke gjør over knapt noen andre, om ens Poonens menighet.

Dere kan ikke ta imot Jesus i hjertet deres uten å ta imot meg. Vi to er ett. Jeg er en dør til Jesus Nasareern, og Jesus Nasareern er en dør til Faderen. Dette er en grunnlov i tusenårsriket.

Bare dere ikke nå korsfester meg med psykiatrien med deres jantelagsåndelighet. Jeg tror Gud vil bevare meg nå mot slikt helvede og slike grove lovbrudd.

Rør ikke Herrens hellige, de sinnsyke, i verden eller på Vatnar, Herrens tålmodighet har tatt slutt med sånt. Dommen blir hård. Tusenårsrikets lover er tatt i bruk i himlen, av dommedagsjuristene der.

Ikke lenge etter at jeg drepte antikrist med mine bønner natten til den 9.2., begynte dommedagskatastrofer å ramme verden, tett på hverandre, uhyggelige katastrofer som vi aldrig har sett maken til. Nådetiden for Babylon tok slutt den natten, og det gikk sjokkbølger i åndeverdenen da den tok slutt, sjokkbølger som jeg kjente sterkt, og hørte sterkt, og alle andre i den McDonaldsen i Warzawa jeg satt og ba i hele den natten, det hørte jeg tydelig. Om ikke dere tror på at dommedagskatastrofene, dvs. vredesskålenes tid, er begynt, skal dere følge med hvilke nyheter jeg deler på Facebook. Om dere alls er interessert. Kanske dere også stikker hodet i sanden, som alle andre, og ikke vil vite noe. Slik som media f.eks. Men hva som skjer nå, f.eks. i USA, kan ikke skjules i lengden for noen.

Festen i himlen er begynt så smått, for stor er jubelen over Babylons fall, der oppe. Jeg jubler også, fylt av Den Hellige Ånd og ild.

Jeg ber Gud om å gjøre prosessen kort.

Les hva Bibelen skriver om meg i en profetisk myte i Åpenbaringsboka kapittel elleve. De to vidnene er meg og kanske en til, er ikke sikker på dette, om det finnes fler. Ifølge muslimene skal det også være to, Jesus og Mahdi. En jøde og en muslim. Jeg er jøde, hvem er muslimen? Jeg vet bare om en muslimsk dommedagsprofet idag, og det er sufipoeten Marcus Beijar Mellin (les mere om ham i kategorien med hans navn, i kategorilisten nede), som dømte det Svenske Akademi, verdens kulturelle diktator, dømte det sammen meg meg, ødela det, avslørte det. Med ild. Kanske Marcus er Mahdi, det vil vise seg snart, og han søker asyl som politisk flyktning i Norge akkurat nå, hos vennene, hos Erik min bror. Han er like forfulgt av psykiatrien som meg, er en av de få som har blitt mikrochippet av dem (jeg er chippet i hånden), og han snakker med engler, noe også jeg gjør.

Vær misskunnsomme mot Marcus Mahdi, hans nye himmelske navn, kanske, bare mitt forslag. Mot alle muslimske fremlinger. Muslimer som leser dette, spre ryktet om Marcus Mahdi. Om han viser seg å være Mahdi. Jeg er ganske sikker. Men vet ikke nok enda.

Bønn til Herren om å forkorte de siste dager, den store trengsel

Gud, du som har sagt i ditt ord at du skal forkorte de siste dager, forkorte den store trengsel for de utvalgtes skyld, la, om dette er etter ditt hjerte, dommedagens siste dager infalle i maj i år, 11.5., ikke 11.11. som jeg først ba om, p.g.a. lidelsene till mennesker som Renate Hansen, Andris Fågelviskare, Marcus Beijar Mellin, jeg og han med robotsjelen i moskeen i Fredrikstad, du vet ham jeg snakket med i går kveld som pintes av Antikrist stadig vekk. JA!!! Jeg er rede! 11.5.2019! Dagen da menneskeheten dør ut til siste mann! Da har vi bare en måned igjen av lidelser! Det klarer vi! Hold ut!

(11.4)

Mitt jordelivs beløning i himlen i detalj

(skådat i Anden i natt, under en vaknatt i bøn)

Jag ælskar mitt barndomshem Lyckobo, så djupt, att jag tror att ænglarna gjort istånd ett himmelskt Lyckobo åt mig och de jag vill bo med i himlen, før att glædja och trøsta mig och påskynda lækningen av mina djupa och många sår. De har sparat dær det bæsta från jordens Lyckobo, i samma stil som allt det øvriga i himlen, dær alltid det bæsta sparas, enligt evolutionens lagar. Ænglar har sagt mig att min løn blir stor i himlen, och detta ær den bæsta presenten jag kan få. Så, vad skådar jag då i Anden om hur detta Lyckobo ter sig? Jo, det ligger ungefær sju kilometer in i Skogen från Nya Jerusalems Åbo Akademi, som ligger alldeles i utkanten av en mindre stad, en av de stæder som Staden ær uppbyggd av, och som vetter mot stora vildmarken. Lyckobo ær sju kilometer in i denna vildmark, en skog som påminner om Varissuoskogen i Åbo, førstås, min kæra sagoskog som jag blev førælskad i 2005. Dær væxer mest tall, min ækta make, Shekinah, i den skogen, ær en ung tall, full av liv och kraft. Lite gran finns ock. En del ængar också, ty dær betar många djur. Typiskt finsk landsbygd, men utan åkrar och bondgårdar. Sånt ær førbjudet i himlen.

Lyckobo i himlen ligger i en stor glænta i skogen med extra många ængar runt sig, och på dessa ængar bor det en del vilda fårflockar, alla de får min familj haft på Lyckobo genom tiderna. Æven de getter vi haft betar dær, med andra, fræmmande getter, i flockar. Jag kommer særskilt att kænna igen fåret Kingi, en bagge med horn som jag lekte så mycket med på jorden.

Lyckobos centrum i himlen utgørs av en damm, en fors och en læcker skogstrædgård, planterad av Herren sjælv bakom "Gamla Huset". Næra trædgården finns ett litet stall, med skylten "Øfverby kloster", på. Mitt kloster på jorden från 2008, hemma på gården i Lyckobo næra trædgården, men den førbjøds efter några dagars livstid. Stallet i himlen ær fullt av papyrusrullar, kopior av originalen till de bibliska skrifterna, såsom de skrevs ursprungligen av Moses m.fl., oførvanskade av fariseerna och de hednakristna. Det finns

æven en samling dær av de mest værdefulla borttappade Jesusbreven och apostlabreven. Dessa, min våta drøm att læsa, ska jag få studera i stor frid bland djuren och væxterna på himlens Lyckobo, alltmedan jag upplivar min själ med samtal, och min kropp med frukter och ætliga væxter ur den læckra skogstrædgården, gåendes åter tillbaka till det tillstånd jag var i sommaren 2008 då jag fick min messianska kallelse under min 40 dagars veganska råkostfasta, då jag var totalt ett med naturen, ja t.o.m. med min egen bajs. I det himmelska Lyckobo ska jag också få græva ner en del bajs i jorden, men mest ska jag få bajsa i det återskapade Lyckobo-utedasset, så troget originalet som møjligt, fullt av spindlar och spindelnæt som alltid.

I stallet ryms jag inte att sova før alla papyrusrullar, sova skall jag i rævkulan i min bøneskog ett stycker bort øver en æng, en skog som ser ut som den gjorde hær på jorden. Några rævar bor dær också, men vi har grævt ut kulan, så alla får plats. Jag sover med rævarna intill mig. Samma rævar som bodde i jordens motsvariga rævkula. De har føljt med mitt bøneliv i min bøneskog. Det blir nog bøn vid min stora bønesten mitt i den skogen, dær ska jag samtala med Gud, ænglar och andar i syner och tankar.

Vem bor med mig på det himmelska Lyckobo? Kanske Edwin och Ingrid Bekkevold, min mors farførældrar, med morfar och mormor, Bjørn och Anna Bekkevold. Ingrid var min ena skyddsængel på jorden, poet liksom mig, førstår mig dærfør væl. De ær då dær før att rota mig i historien, som ær att rota sig i verkligheten, himlen er verklighet, full av sann historia. Gott att inleda detta med sina kæraste førfæder.

Jag vill inte ha många dær, jag vill ha læsero, bønero och arbetsro. Fyra ræcker. Om dessa fyra bor nånstans, måste det vara i "Gamla Huset", återskapat, sådant det var 1990. Med mitt bibliotek, mitt profetbibliotek, på vindskammaren førstås. Återskapat sådant det var 1999. Med all møblemang intakt, det blir mitt arbetsrum, dær jag sitter och skriver och førbereder min undervisning vid det himmelska Åbo Akademi. Ett sådant var det ock på jorden. Vi har små husmøten dær ock, en gammal drøm jag nært. Jag bjuder in folk i himlen till våra husmøten. Det ryms ca. 8-10 st. dær. Nog før mig. Vi æter Herrens agapemåltid tillsammans, också en gammal drøm. Dær skall jag också fira Lammets brøllopsmåltid, ja hela Lammets Brøllop. Ronja Aarniala (min andra skyddsængel på jorden) och Andris Fågelviskare ær inbjudna hedersgæster. Jag orkar inte med folk som ær mer kænda, jag måste ha ro och frid, kænna mig hemma. Få vegetera. Ronja och Andris, vegeterande typer de ock, huserar antagligen i de stora skogarna intill Lyckobo, med sina indianstammar. Finnar och svenskar gillar att husera dær, øver lag, vilket ær vælkommet før mig, och får mig att kænna mig ænnu mer hemma.

Något Nya Hus finns inte i himlens Lyckobo. Byggandet av det var djupt omoraliskt, och det ær fullt av onda minnen. Icke så "Gamla Huset".

Hønshuset i "Gamla Huset" ær återskapat, det var himmelskt. Hønor bor dær, frigående høns, som spatserar omkring i trædgårdarna och på ængarna under dagen med sin hane. Alla hønor och hanar som bott på Lyckobo. Många minns mig med glædje och hønsmunterhet. Hønshuset har tagit "pojkrummets" (gutterommets) plats. "Pojkrummet" ær inte återskapat. Hønshuset i himlens Lyckobo ær fullt av hønsbajs, som alltid. Ælskat av mig.

I denna sagolika miljø ska jag få bo under de år jag arbetar som lærare vid det himmelska Åbo Akademis teologiska fakultet. Vi ær snart dær.

(11.4.)

Om Greta Thunberg, min øgonsten

Få tonåringar eller ungdomar har rørt mitt hjærta såsom Greta Thunberg, værldens klimatsamvete idag, som børjade skolstrejka før klimatet som 15-åring och blev værldsberømd før detta. Klimatsanningssægaren, som vågar sæga hur illa det ær stællt. Jag græt ymnigt under hela hennes korta tal vid klimatmarschen i Stockholm centrum høsten 2018, och føljde efter henne till Polen, strax efter klimatkonferensen i Katowice, før att grilla maktens mæn på mitt sætt, i Warzawa. Hon høll tal på COP24 i Katowice, den gigantiska klimatkonferensen, førstås. Och grillade alla med makt och pengar. Jag kænde att hon var en ækta profet, upprest av Gud sjælv. En profet før eliten, till skillnad från mig, som varit en profet før folket. Vilken utmaning hon har fått. Och Greta har klarat sig utan att hora andligen med maktens mæn, hora med pengar. Ja, hon formligen grillar dem, sa nån, jag gillar det uttrycket. Ja, det ær sant. Och hon lever som hon lær, ær vegan (jag också ær vegan) och åker bara tåg (jag åker också mest tåg om jag åker, aldrig flyg (flyget hem från Polen var i yttersta nød, før att rymma från psykiatrins klor), kørkort har jag ej). Otroligt. Det rørde mig verkligen, att høra det. Jag kan bli gråtfærdig av sånt. Ett mirakel har skedd i værlden.

Men hur folk kastar sig øver henne før att gøra pengar på henne och sola sig i hennes storhet! Missbruk av barn, kallar jag det. Mental och ekonomisk våldtækt på barn, och dessutom på en som haft psykiska problem. Sjukt kriminellt, det har poeten Rolf Leijonmarck påpekat. Barn førstår inte att førsvara sig.

Men ingen kan knæcka Greta. Hon fortsætter, och ær nu tidernas kændaste svensk någonsin, nominerad till Nobels fredspris. Alla pratar om henne, i hela værlden. Hær i Fredrikstad demonstrerade ungdomen før klimatet inspirerade direkt av henne. Hela stans ungdomar samlades. Gatorna var fulla. Otroligt før mig som kommer från samma stad som Greta. Greta ær tidernas populæraste domedagsprofet, om man ræknar popularitet under livstiden. Inte ens Jesus Kristus var så populær under sin livstid. Vi lever næmligen i det globala informationssamhællet, i internets tid.

Varfør ømmar jag så før Greta? Varfør gråter jag så? Kanske før att jag bott i samma stad som hon i 13 år. Vi har kæmpat sida vid sida i denna sodomby i 13 år, ovetandes om varann, så har det verkat i alla fall. Båda helt insyltade i kulturlivet i Stockholm. Gretas mamma ær næmligen en mycket kænd operasångare, Malena Ehrnman. Nær jag blev kænd i Stockholms litteræra kretsar 2007, var Greta fyra och ett halvt år gammal. Såna fattar førvånansvært mycket. Hørde hon om mig av Malena Ehrnman? Visste Malena om mig, som den miljøaktivist hon var? Hon har ju uppfostrat sin dotter till miljøaktivist. Vad sen nær jag omskrevs i Expressen 2008, och skapade stor tumult i Sveriges vænsterradikala och frikyrkliga kretsar? Nær Greta var fem! Hørde dom om mig och mina førbannelser av rikedomen, i kyrkorna? Vænsterradikaler i Stockholm pratade om mig frenetiskt och jagade nyheter om mig, det vet jag, och Malena ær vænsterradikal av den grøna sorten. Många gåtor hær. Om inte dom hørde om mig medvetet, gjorde dom det omedvetet, kænde i anden att jag var dær och manade till strid. Kanske var det bl.a. mig Greta inspirerades av till att bli så radikal och till att leva som hon lærde. Det gjorde ju alltid jag. Ingen annan ær så radikala som mig och Greta nær det gæller klimatet. Kanske bara Guy McPherson. Och nu pratar jag om offentliga personer. Men Guy-killen flyger nær han turnerar. Derrick Jensen kør bil. John

Zerzan flyger. Osv. osv. Dærfør går de inte heller runt och grillar maktens mæn. Det gør bara Greta och jag. De andra profeterna har inte pondus, har inte den auktoritet som ett leva-som-man-lær-liv ger. Så i praktiken ræknar jag Greta som en av mina avlægsna "lærjungar", om man får vara så høgmodig, en av "de 70" runt mig, førbunden med mig i anden via førborgade band, medvetna eller omedvetna. Allt hør førresten ihop och ær sammantvinnat på ett eller annat sætt, maktens mæn gillar att kapa banden mellan olika fenomen før att gøda deras ego och rikedom. Vem mina "12 lærjungar" ær, uppenbaras først på domedagens slutdag, mina verkliga lærjungar, de som føljer i mina spår, ær førborgade før mig. Men jag har nu varit en offentlig person, hur kænd vet bara ænglarna, och offentlig "Rabbi" (teolog) i 13 år. Lær ha hunnit ske saker. Nån måste ju ha føljt mitt exempel i værlden och anammat mina huvudlæror, kanske nån i Kina som bara hørt myter om mig, om såna har spritts i værlden, ja, dom finns redan i Bibeln, några få, få små myter om domedagsjesusen. Det brukar vara myterna och legenderna som har kraftigast spridningskraft, och sådana finns det en uppsjø av redan om mig (precis som om Jesus på hans tid), de flesta muntra och humoristiska (vi vet inte mycket om Jesu humoristiska ting, men jag lovar att han hade sånt, mycket). Men de folkliga myterna i vår tid publiceras aldrig i tidningar eller på kænda bloggar (dæremot ær de material før film och teater och romaner), utan hør till det mærkværdiga underground-nyhetsførmedlingssystemet som finns i varje land, i varje stad, i varje by, i varje stam. Att jag lever mest i myter och legender, gør att jag som myt sællan kopplas ihop med den verklige jag. Klyftan ær før stor. Det finns helt sinnessjuka myter om mig ute och går, vissa personer ær ærliga och rapporterar, de flesta låter mig gå i mørker, utan att kunna førsvara mig mot løgner. Många av myterna ær så lustiga att de sprids som vitser och skæmt, dvs. snabbt, med stor slagkraft, ty de har underhållningsværde, och ær ofta absurda. Vår tid gillar absurd humor, det har jag mærkt. Undrar vilka historier Greta har tagit del av, kanske utan att veta att det ær om mig. Stockholms tonåringar (særskilt de i Skarpnæck) har spritt många underligheter om mig, på tonåringarnas lustiga vis. Jag har ju hærjat bland dem också. Massor.

(10.4.)

Guds Ords romantikk

Guds Ords romantikk. Bibelens romantikk. Finns det noe sånt? Ja, en gang kjente jeg den. Ikke nå lenger, p.g.a. att mine psykemedisiner har ødelagt mitt romantiske følelsesliv. Men en dag skal jeg få alt tilbake, og jeg gleder meg til den dagen, særlig til den dagen, jeg, erkeromantikeren.

(10.4.)

"Global economic numbers have not been this bad since the last financial crisis, and many believe that we have now reached a major turning point." (ekonomibloggaren Michael Snyder i hans senaste blogginlægg på "The economic collapse blog")

(10.4.2019)

Min blogg återställdes igen

Ok, vænner, nu återstælldes min blogg igjen, hoppas den fungerar i fortsættningen. Men nu kom en annan vanstællning av bloggen upp; min kategorilista ær vanstælld så att många inlægg har alla sina kategorier raderade, så man inte hittar dessa inlægg i kategorilistan! Inlægg som det om att den muslimska vårlden ær full av pervers pedofili!!! Det går inte att hitta det mer, det ær som att leta efter en nål i en høstack, så mycket har jag skrivit! Nu blir jag riktigt arg!!!!! Detta har aldrig hænt mig i mina tretton år som bloggare! Och det kom nu, efter att jag avsløjat Google! Måste vara dom igjen, censur igjen.

(10.4.2019)

Strul med min blogg

Vad ær detta: Det har aldrig hænt under mina tretton år som bloggare, att jag inte får upp ett blogginlægg nær jag postar det på min blogg. Att det bara står i bloggpostarkivet inne i bloggen, men inte syns på sjælva bloggen, den ruta folk læser. Och detta hænde dagen efter att jag hade postat ett blogginlægg om att Google censurerar mig något enormt. Avsløjat Google riktig ordentligt. Och nu vill Google få mig att tro att detta var ett tekniskt fel som kan uppstå nær som helst och hænda till alla! Nej, førstås fanns det en koppling mellan det inlægget och min oførmåga att posta længre. De kunde inte radera min blogg, som de gjort tidigare, den återuppættades næmligen på nåns befallning, men detta kan de gøra utan att bli fast, tror de, lømskt. Men måtte de bli fast nu, hallå poliser, læser ni detta, hallå alla facebookpoliser, detta ær kriminellt! Jag kan inte blogga længre! Har førsøkt i timmar!

Och vem førstørde Jonas Lundstrøms gamla digra blogg, full av kristen anarkoprimitivism, en guldgruva! Særskilt dess kommentarfælt, fulla av kommentarer! Alla kommentarfælt vanstælldes totalt, kommentarerna gick inte att læsa. Dær hade jag kommenterat flitigt, dær hade vi debatterat flitigt, saker och ting hade avsløjats. Jonas sørjde djupt, och tog bort bloggen till sist, efter att den stått inaktiv i flera år, han børjade næmligen en ny blogg, varfør vet jag inte. Jonas ær avfælling i dag, sørjt av mig, kanske p.g.a. all førføljelse han møtt, av bl.a. polisen, som trakasserat honom nåt otroligt. Han førtjænar heder.

Okay, det går att få upp mina nya texter i vissa enstaka fall, ibland, om man provar længe och många gånger, men då ser bloggen ut såhær (hops, det går inte ens att lænka till dessa nyaste blogginlægg!!!! Det blir inget exempel), totalvanstælld, utan lænklista, kategorilista och arkivlista, dvs. bloggens hjærta ær førstørt. Vad før slags sataniska internetingenjører håller på med min blogg egentligen?

Okay, nu hittade jag hur man kommer till allt det nætkriminella raderade från min blogg; uppe till vænster, ser man en liten, liten symbol som består av tre korta rader på varann, klicka på den, som kommer lænklistan, kategorilistan och arkivlistan upp.Tog længe innan jag fattade, och nykomlingar kommer inte att fatta om ingen sæger det till dom. Lømsk vanstællning av andras bloggar, lømsk censur av mitt arkiv och mina lænkar. Man gømmer dom och gør

dom svåra att hitta, precis som google gør med mina artiklar i sina søkmøtorer.

(10.4.2019)

Leksjon i jødisk esoterikk, del 2: tapte skrifter og forfølgelsen av gnostikerne

(fortsetning på denne forelesning, i en planert forelesningsserie for teologene på Åbo Akademi og Menighetsfakultetet i Oslo, her på jorden og i himlen)

Arkeologien har mange mørke hemmeligheter. Ett lite inblikk i det fikk vi i skandalene kring dødehavsrullene, da den katolske kirkes forskere beslagtok og hemmeligholdt ting som ikke passet deres teologi. Og dødehavsrullene i Qumran, som till sist alle ble offentliggjort og oversatt, via store juridiske prosesser, var ikke engang særlig kjetterske! Hva så med riktig kjetterskt og upassende materiale? Ting som ligner mine skrifter? De hadde vel samme skjebne som mine skrifter har i vår tid, de er ikke verd knapt en omtale. De blir tagd ihjel. Systematiskt. Lømskt.

Hva gjemmer seg blant disse ihjeltagde skrifter? Hva gjemmer seg i Vatikanens dunkle kjellere i Rom? Kanske oldkristne brev som er alt for farlige for å bli offentliggjort, men alltfor dyrebare for å bli brent op av folk med pengebegjær. Paulus brev til Laodikeerne? En våt drøm for en bibelforsker. Å få lese dette brevet. Kanske kaster det oss rett i armene på jødisk gnostisisme, dette ihjeltagde tema, mer ihjeltagd enn noe annet på vår jord, i hele vår historie. Men ikke mer utrenset enn at en av vår tids lærdeste bibelforskere, amerikanen Robert M. Price, kunne utifra de brevene vi har konkludere at Paulus var gnostiker. De kunne ikke skjule det helt slik de ville, disse katolske intellektuelle sadist-fascist-censurmakerne, påminnende om Google idag. Da hadde de blitt fast av eksegetikken og tekstkritikken till slutt. Og de har gjort alle sine forfalskninger nesten umulige å opdage, et fryktelig lømskt lovbrudd, påminnende om psykiatrikerne idag. Men amerikaneren Bart Ehrman fikk dem fast til slutt, allikevel. Ehrman, også en av de lærdeste bibelforskere idag, en tekstkritiker som sammenligner manuskript fra oldtiden.

Hva er det som er så farlig med jødisk gnostisisme, da? Ja, det hele bunner i den tidige katolske kirkes kamp mot hedensk-kristen gnostisisme, som utfordret dens maktposisjon og var nokså anarkistisk. Ireneus er den værste av alle kirkefedrene, som mest har forfulgt gnostikerne av alle kirkefedre. Han, jeg tror det var han, var det som opfant det stadig gjentatte mantrat om at gnostikerne trodde at Guds skaperverk var ont. Att materien var ond. At han som skapte skapelsen var ond, var satan, demiurgen. Og at den virkelige guden var noe bortenfor skaperverket, og at frelsen var å befri seg fra all kontakt med Guds skaperverk.

Vilken uhyggelig falsk myte, vilken ond fantasi om Jesu virkelige etterfølgere. Det rettferdiget fryktelige forfølgelser, var moderen til alle hekseprosesser siden. Det rettferdiget Albigenserkrigen, utryddelsen av katarene, disse urkristne kristne, som levde som Paulus, middelalderens mest kjente gnostikere.

Det har aldrig funnets noe sånt som Ireneus skapte i sin fantasi. Ikke i en eneste religion i hele jordens evige historie. Selv Ray Kurzweil, den store AI-profeten (AI er Artificial intelligence), vår tids

megaantikrist, skulle synes det var en vanviddig tanke, ting man tror på en overdose av LSD.

Irenaeus dom ble hård, i himlen. Vilket maktmenneske han var, vilken vanviddig pave. Og han har aldrig blitt avslørt av teologien, ikke ens av protestantene, men elsket og ophøyet av alle teologer, unisont. Dog, bare av dem med makt, selvfølgelig. Gnostiske teologer har altid funnets. Jeg er en typisk sånn. De er sjelden ordinert eller uteksaminert. De hinner aldrig før forfølgelsene bryter ut, eller de ikke orker mere kloakk.

Nå forstår du enda bedre hvorfor den katolske kirken vil holde hemmelig et funn fra antikkens jødiske gnostikere, esseerne. Det gjorde alle gnostiske teologer rasende. Det funnet var en våt drøm for dem. Men har den jødiske gnostisismen blitt gjenoprettet? Langt derfra. Det er jeg et levende eksempel på. Dog florerer det idag esseiske sekter i verden, ofte av New Age-karakter, p.g.a. Qumran-funnet (ofte av ganske fuzzy, flummig sort). Du finner flere på internet, jeg har alle jeg fant i lenkelisten her. Pris ske Gud.

Jeg drømmer meg in i gnostisismen, og prøver å rekonstruere deres teologi i fantasien, når så mange spor er hvisket ut av folk som vill skyte op sin egen intellektuelle dommedag.

Hva mente gnostikerne med demiurgen? Ikke mer enn jødene ellers mente med satan. Denne verdens gud. Skaperen av sivilisasjonen. Det var sivilisasjonen som var den onde materien, systemet av døde, livløse ting. Den fallne materie. Det var den materien vi skulle befri oss fra om vi ville bli frelst. Ett anarkoprimitivistiskt budskap, ett gift for alle kirkefedre-paver, som var sivilisasjonsbyggere. Det var kirkefedrene som tilba Satan, ikke gnostikerne. Kirkefedrenes gud lignet på demiurgen, og var det gudsbilde som fariseismen hadde puttet in i Gamle Testamente gjennom å gjendikte Mosebøkene og forfalske dem. Ja, ett av gnostikernes hovedlærer var at Gamle Testamentets Gud var demiurgen, Satan, den onde skaperguden, skaperen av den fallne materien, sivilisasjonen. Ikke noen antigud på lik fot med Gud, nei en gud bland gudene. Dette var sant, Jesus sa om fariseerne at de hadde djevelen til far (Joh. 8:44). Jesus, ærkegnostikeren, ophavet til utallige gnostiske evangelier, de fleste brent opp, gjemt og tagd ihjel.

Trodde esseerne at GT-guden var demiurgen? Ja, men bevisene for dette er renset ut grundig. Alle gnostikere trodde slik. Alle jødiske anarkister trodde slik, særlig de som var esoteriker. Det var ikke mulig å tro på fariseernes gud, og de leste deres fryktelige historier allegoriskt, for å finne noen mening i dem. De leste hele GT allegoriskt. Mystiskt. Esoteriskt.

Men allikevel er det stor forskjell på jødisk og hedensk gnostisisme, også på jødekristen og hedenskkristen gnostisisme. Et eksempel på det er at Paulus, en jødekristen gnostiker, kunne oppbygge seg med allegoriske fortolkninger av fariseiske omtolkninger av Moseloven og GT, mens Marcion, en hedenskkristen gnostiker, ikke kunne tåle GT i det hele tatt, og leste ikke i den boka. Begge var i den samme ånd, Den Hellige Ånd. Grunnteologien var den samme, om enn den ene på jødisk grunn, den andre på hedensk.

(10.4.2019)

Valpsången

(mel. "Livet är skjönt når Jesus med meg går", norsk andlig sång)

Två domedagsvisor med kommentarer/tolkningar:

1. Lyssnande afton, över vida fält
går den sin gång, att sova i sitt tält.
Den sveper allting in i valpars sång,
alla blir lika av dess stilla gång.
Morgonen tolka skall vad gräset drömt,
med gryningsljusets silverflöjt så ömt.
Så skall din själ få liv av aftonen
medan du går din gång mot sommaren.

2. Skulle du börja frukta livet självt,
låt valpens väsen vagga dig så snällt.
Av denna ton som livets harpa bär
kan du dig sluta till hur sången är.
Morgonen tolka skall vad granen drömt
med strålklar glans, ur solens vinglas tömt.
Så skall din själ få liv av aftonen
medan du går din gång mot sommaren.

3. Aftonens vana är att gå omkring
lyssnande till vart hjärtslag, i vart ting,
i varje myra, varje loppas bröst
för att dem ge en stilla valpsångs tröst.
Morgonen tolka skall vad skogen drömt,
med daggvåt sång som natten hade gömt.
Så skall din själ få liv av aftonen
medan du går din gång mot sommaren.

Tolkning/kommentar: Ursprungligen en vaggvisa, men har en djupare, symbolisk mening, som jag upptæckte idag, och som alla verkligt stora dikter har. Det hær ær førstås en av favoriterna bland mina dikter. Det ær Gud som sjunger vaggvisa før jorden, nær tidens afton faller på. Gud trøstar jorden, varje myra, varje loppa, varje brottsling. Domen ær inte straffen, nej domen ær befrielsen. Synden var straffen, att leva i synden.

Domen ær ljuset, och ljuset ær befrielsen från synden. Finns inget gladare budskap æn budskapet om domedagen. Det ær det sanna evangeliet, den sanna domedagen. Vi nærs, vi får liv av domedagen, av tidens afton. Vi spekulerar dærfør i domedagen, længtar efter den, om inte annat så hemligt i våra drømmar. Længtar efter den rættfærdige domaren. Som ska ge oss ett "straff" som befriar. Det paradoxala straffet. Vi blir alla lika efter detta straff, nær domsprocessen ær færdig. Lika som djuren ær lika varann i skogen. Ingen bættre æn den andre. Alla lik Jesus, sjælv Hitler och Breivik. Den som inte gillar sånt, ær som den ældre hemmaboende sonen i liknelsen om den førlorade sonen. Han som ville vara bættre æn andra. Den syndige som erkænner sin synd jublar istællet. Det ær de stolte som inte gillar domen. Så har det alltid varit. Typer som Patrik Hagman, Laura Hellsten och Titti Spaltro. Men domen renar æven dem, befriar æven dem, så att de till slut kan jubla. De trøstas av Herren mitt i sin stolthet, som ær ett lidande, en helveteseld. Stoltheten ær helveteselden per se.

Domedagsvisan

(ej tonsatt ænnu)

Sankte Pær och Sankte Pål

Sankte Bær och Sankte Bår

Sankte Liv och Sankte Død

Sankte Giv vårt dagliga Brød.

Tolkning/kommentar: Visan ær en humoristisk visa i Franciskus av Assisis (mitt favorithelgon nr.1) och de korta barnvisornas anda. Franciskus, som sjøng om "syster Død":

Lovad vare du, min Herre,

för vår syster den lekamliga Döden,

vilken ingen levande förmår undfly.

Ve dem som dör i dödssynd.

Saliga de som möter döden

inneslutna i din allraheligaste vilja.

Dem kan den andra döden inte skada.

Den fysiska døden var enligt Franciskus ingen fiende, och den som tror den ær nåt ont, børjar tænka ont om sjælva livet, ty døden ær en del av livet. Vanligtvis hør dødsskræck och dødsfiendskap ihop med naturførakt och ett syndigt liv. Jag ælskar døden, den ær ljuv och lækande som febern. Det ær den andra døden som ær skadlig, och det ær helveteselden, synden.

Gehennaelden, civilisationen. Den brinnande soptippen. Det ær civilisationens væsen, den brinnande soptippen, den oslæckliga elden som bara Gud kan slæcka genom ett mirakel på domens dag. Elden som bara brinner och brinner tills den har førtært en mænniskas ande, själ och kropp och man blir ett monster som Hitler utan førmåga att bli mænniska mer, i all evighet. Man återgår till djurens rike i himlen direkt efter døden, skadorna ær før stora før att man ska platsa bland mænniskorna, och detta ær att ha brunnit helt upp av den oslæckliga elden, detta ær førtappelsens slutstation, och det hænde med Hitler och några till. Antagligen hænder det med Johan Cullberg, vår tids værste satan och værste Hitler. Nå, dom skall dock bli frælst bland djuren, och leva bland dem som himmelska varelser påminnande om Tyrannosaurus Rex-typen av varelser i himlen. Fullt återupprættade. Hærifrån stammar den buddhistiska tron att onda mænniskor blir djur i næsta liv. Det ær sant, men inte bokstavligt så som buddhisterna tror. Och mycket færre mænniskor blir det æn dom tror.

(9.4.)

Google censurerar mig i sina søkmotorer något enormt!!!!!

Jag har længe vetat det. Både att Google kan censurera i sina søkmotorer, dvs. påverka vad man får upp i sina søkningar, blockera sånt de inte gillar, och att de gør det med mig. Men nyligen testade jag detta genom att experimentera på Google, och jag blev bestørt øver hur massiv deras censur ær. Søk på "Lars Larsen poet" på norska datorer och du får inte upp næstan ett skit om mig. Søk på mitt namn pluss ekofilosof, eller ekoteolog, eller ekoteologi, eller anarkoprimitivism, och du får samma elændiga resultat (med mina huvudsøkord, det jag ær mest førknippad med). Søk sedan på "Lars Larsen anarkoprimitivism klimatpilgrimer" (det sista ær namnet på min førra blogg, och du får massvis med resultat. Nætet ær øversvæmmat med mina skrifter och texter, jag har skrivit extremt mycket dær. Och det finns en hel del OM mig också.

Søk på "Donald Trump president", och jag lovar dig att du inte har samma problem som med mitt namn och mina søkord.

Ær det før att jag ær så okænd? Nej, jag går igenom tio sidor på Google, och hittar inte ett skit på "Lars Larsen poet". Om du søker på nåt speciellt, har sidorna som kommer upp på sidan tio på Google ofta føga att gøra med det du ville søka på, så kraftiga ær søkmotorerna. Så du menar att Google inte kan hitta nån info om mig på "Lars Larsen poet"? Gå och lægg dig. Detta ær rena rama hypercensuren, ett førsøk att tysta ner mig i offentligheten så att ingen ska hitta mig på nætet. Alla googlar ju hela tiden. Google ær ett kraftigt censurvapen. Och deras censur ær sliskig och lømsk, och får det att framstå som att Google inte hittar dig før att du ær så lite kænd. Bullshit.

Så, varfør ær jag så vældigt hot nu, så værd att censurera, så vaktad på, varfør hackas min blogg av hackers, varfør raderas farliga blogginlægg som det om Andreas Bjørstens brott, av antingen hackers eller andra nætpoliser?

Ja, hær har du nåt att spekulera i. Jag kan bara avsløja att jag igår hade 168 unika besøkare (hær ræknas bara datoradressen, en datoradress blir en besøkare i statistiken, flera kan læsa min blogg från samma dator) på min blogg, bara på en dag, och att sidvisningarna gick upp till 439. Det var rekord på mina senaste bloggar, de sedan 2015 (jag har haft mycket større rekord på tidigare bloggar), och ær enormt mycket før mig. Men jag har haft bra statistik længe. Så min blogg børjar bli kænd. Førklarar censuren ænnu mer. Man censurerar inte mysko tonårsbloggar som två per dag læser. Vad de æn kunde få før sig att skriva om. Men det finns en uppsjø av små, okænda bloggar, de flesta bloggarna ær små och okænda, det vet

væl alla. Vad de har før læckerheter i sig, får vi væl aldrig veta, de tystas ner av jantelagen. Precis som mina bloggar ÆNNU tystas ner av jantelagen och jag behandlas som ett skit med ingen som helst status, som man kan gøra precis vad man vill med.

Vad som ænnu behøver påpekas, ett faktum som gør att vissa kan lida av småhetsvansinne, ett av schizofrenins mærkliga fenomen, dvs. att man tror att man ær långt mindre kænd æn man ær, p.g.a. underlig ødmjukhet och trøghet i skallen, ær att det går att dølja att man ær besøkare, så att ens besøk på en blogg eller sida på nætet døljs i denna sidas eller bloggs besøkarstatistik, så att ingen vet att du besøkt denna sida. Det anvænds mer och mer, særskilt av dem som inte vill bli kontrollerade, inte minst organisationer som CIA anvænder sig av det før att få spionera fritt och gangstalka vem som helst utan att nån mærker det och utan att de kan bli fast. Och med detta skapar de schizofreniskt småhetsvansinne i otaliga mænniskor. Vilket ohyggligt brott bara det, før att inte tala om hur fult det ær att spionera så eller gangstalka øverhuvudtaget. Allt bør vara øppet och ærligt. Så de som vill gøda min schizofreni, væl kænd av många och erkænd av mig sjælv, ska hærefter fortsætta dølja før mig att de læser min blogg.

Vilka slags sinnessjukdomar har inte CIA och FBI, ett gæng hyperkriminella (och alla liknande organisationer, Mossad, Sæpo, Supo osv.), skapat i folk runt om i værlden. Domedagen, kom!!!!!

(9.4.)

Jag blev utkastad ur min kæraste Facebook-grupp, "Teologiska fakulteten vid Åbo Akademi"

(hær finner ni gruppen på Facebook)

Hær ær min reaktion, den finns på dekanus Tage Kurténs timeline, i kommentarsfæltet till hans senaste inlægg, jag osar av vrede øver denna utstøtning. Den kom efter en påstått blasfemisk kommentar av mig till en av superteologen Patrik Hagmans poster, den superliberala och superstolte teologen:

Lars William Larsen Fruktansvært fult av TF att slænga mig ut ur sitt FB-forum før så lite, før att kalla mæssan "a horrible mess". Det var væl hædelse, va! Skæms, Patrik & co! Ni liknar muslimska fundamentalister!

Edit or delete this

LikeShow More Reactions

· Reply

· 8m

Lars William Larsen

Lars William Larsen Okay, jag kallade mæssan før teater också, mæssteater, men jag tror det var "horrible mess" som fick Patrik att gå i taket.

Edit or delete this

LikeShow More Reactions

· Reply

· 6m

Lars William Larsen

Lars William Larsen TF:s fascistiska, påveliknande censur ær nu avsløjad før alla, med dessa kommentarer.

Edit or delete this

LikeShow More Reactions

· Reply

· 5m

Lars William Larsen

Lars William Larsen Och jag ræknar med att detta tas bort, såklart, av Tage, som inte tål mig och mina sanningar. Ingen skall få mærka hur ni censurerade och kastade ut mig nyss. Brottet ska døljas. Kosta vad det kosta vill. Men jag ska skriva om det på bloggen också. Hoppas någon hinner læsa detta i alla fall.

Edit or delete this

LikeShow More Reactions

· Reply

· 3m

Lars William Larsen

Lars William Larsen Och jag står fast vid att maken till mess som den lutherska mæssan ær, ska man leta efter, en riktigt vidrig teater, næstan lika vidrig som katolska kyrkans offrande av Kristus varje mæssa, deras upphøjande av tortyren. Vad gør ni, era påvliga marionetter? Vem offrar ni på TF? Djuren? De med Downs Syndrom? Vem kastar ni ut till psykiatrikerna? De som liknar Jesus?

Omskærelse ær en ofattbart satanisk rit, och trosrørelsen (bl.a. Livets Ord) ær ofattbart satanisk

Omskærelse (se hær om kvinnlig omskærelse) ær en satanisk rit, det ær rituell våldtæktstortyr och rituell stympning av spædbarn, ett ofattbart sataniskt brott. Tænka sig till, att få sin snopp och snippa stympad och grovt misshandlad næstan genast nær man kommer ut ur livmodern, som vælkomst. Vilket ur-trauma, sæger jag bara. Det ær, i satanisk perversitet, i klass med abort och grov pedofili, dvs. hyper-nazism. Att sæga att Abraham stiftade omskærelsen ær grov blasfemi, att læsa hans historia som fan læser Bibeln (omskærelsens historia ær betydligt kortare). Hela hans historia ær en myt, och skall tolkas symboliskt, omskærelsen ock, det var fråga om hjærtats omskærelse. Annars børjar vi också tro att Gud krævde barnoffer, offring av Isak, strængt førbjudet i all judendom. Grov blasfemi att tro nåt sånt.

Det ryktas på nætet om att det i trosrørelsens kællare, och æven på vissa møten, førekommit øppet sataniska riter och øppet sataniska besværjelser och bøner. Grejer i klass med omskærelse, abort, grov homofili och grov pedofili. Helt realistiskt, med tanke på att Livets Ord, som kommer från trosrørelsen, ær en av de mest sataniska och sliskiga sekter jag kænner till, sliskiga på det svenska viset, hypersliskiga m.a.o., ohyggligt bedårande och førførisk, påminnande om hur psykiatriker sliskigt driver folk till

sjælvmord. Om katolska kyrkan har massvis med pedofila præster, særskilt i Polen, vad då med Livets Ord, som ær mycket, mycket værre moraliskt æn katolska kyrkan? Vad har de før becksvarta hemligheter? Deras bøner och sånger låter sataniska i mina øron.

Ohyggliga vittnesmål har framkommit om vad som sker i kællarutrymmena på Oral Robers University, ett trosrørelse-seminarium. Det ær så ohyggligt att jag inte vill græva i det, man tror det ær en av Jüri Linas myter. Det ær nog det jag vet. Jag såg nog av Satans djupheter i Warzawa. Och hær i Fredrikstad har de æven skymtat, i den febrila jakten på mig på gatan p.g.a. att jag ropat att homofili blivit en religion. Nu blev det jag ropade bevisat bortom allt tvivel. Jag hamnade springa och gømma mig på en restaurang bland folk dær.

Ursækta dessa mørka blogginlægg, men min uppgift var domedagsjuristens hær i vӕrlden.

(8.4.)

Mitt forsvar for den metodistiske syndfrihetslæren. Og en advarsel til Norge.

(dette inlegg er særlig til Norges kristenhet, og innen den, særlig til utbryterne fra Smiths Venner)

Ofte føler jeg meg så fylt av Ånden at det føles umulig for meg å synde - jeg støtter således en form av den metodistiske syndfrihetslæren, at det går an å bli færdig med synden en gang for alle, og aldrig synde mer. Jeg føler at jeg aldrig riktig har vært inne i syndens verden, og har derfor ikke samme kjød/syndige natur som de som har vært dær. Jeg føler meg aldrig fristet til synd, jeg vemmes over den og fornærmes av den. Synd er for meg ikke noe du kan gjøre sånn bare og så be om tilgivelse, synden er for meg helvedesilden, som det er vanskelig å slukke når den har antent et menneske. Det må alle som synder på nåden betenke. Ta ikke lett på synden, dyrk en skjør samvittighet i ditt hjertes hage. Salomo falt til slutt, vem som helst kan falle. Kan jeg falle? Kan jeg miste Herrens And over meg, slik det har gått med Conrad Myrland, mer og mer? En angsttanke for meg. At jeg en dag ska tre inn i syndens verden for alvor, for første gang. Gud vet at jeg har en overfølsom, sykelig samvittighet, en sinnsyk manns samvittighet, og har trøstet meg tydelig med att jeg ikke trenger å gjøre noe særlig for å bli bevart fra synden, jeg ska bare fortsette det liv jeg har levd i 13 år, og som har gått meg inn i marg og ben og blitt min natur, totalt. Lett det. Han har også trøstet meg med att jeg for lenge siden befestet mitt kall og min utvelgelse, som Paulus skriver om, og at man da ikke synder mere, om jeg noensinne virkelig syndet (jeg hadde en personlig dommedag i Warzawa, en slags life-review). Det hadde vært vanskelig for Paulus å synde i slutten av sin bane, og jeg har ikke levd i verden slik som han. Jeg skulle vel si at det var praktiskt talt umulig for ham, han var Jesu Kristi trell, totalt overgitt. Jesus passer på sine treller, om noen, slike som meg og Paulus, og vil ikke la oss gå utenfor stupet uten å advare oss kraftig. Jeg har aldrig hørt noen sånn advarsel i hele mitt liv, så antagelig var jeg aldrig nære stupet, dvs. å bli antent av helvedesilden, synden. Misstak er ikke samme som synd, mitt liv er fullt av misstak, så perfekt er jeg ikke, men dog uskyldig som spedbarn og mange andre sinnsyke og utviklingshemmede, og jeg føler meg også slik, og har alltid gjort det, unntatt i helvedespsykose og av medisinforgiftnings/hjerneskadeskiddenhet i sjelen. Mye har Satan prøvd for å få meg til å synde og ligne på ett verdslig menneske, når han ikke får meg til å synde, han har prøvd seg med psykiatriske droger og fangenskap hos modefotografen Titti Spaltro for eksempel. Uhyggelig. Satans dybder.

Dette får meg til å føle en slik slektskap med Jesus, som ifølge legenden aldrig smakte helvedesilden, synden. At jeg har dette samme, åpenbartes for meg først i Warzawa, etter min personlige dommedag, da jeg oppsto fra de døde symbolskt og gikk inn i himmelen i ånden, det samme som Jesus og Paulus og Enok og Elias fikk opleve - å fullende løpet slik at man er rede til å tas op til himmelen på underlig vis. Jeg trodde også at jeg skulle dit opp, men Gud ombestemte seg i Warzawa (det kan han gjøre), og tok meg til Norge isteden for å ta meg til den store nasjonalparken i Lettland der jeg hadde tenkt å forsvinne for godt fra menneskene, dvs. gå inn i himlen, både på jorden og på andre siden. Jeg hadde tenkt å dø der. Før eller senere. Leve der og dø der, med dyrene. Men Gud trengte meg til å holde dom over Norge, mitt hjemland, for det landet har fylt sine synders mål (jeg har t.o.m. fått milt, indirekt taleforbud og praktiskt talt indirekt adgangsforbud til møtene hos utbryterne fra Smiths Venner, Vatnar-falanksen, mine tanker er ikke ønsket i det hele tatt og jeg får ikke gå barbeint der, dvs. de jager meg ut, jeg går alltid barbeint. Og dette er forsamlingen som Herrens Ånd viler over!!!!), ikke bare Polen. Norge, verdens rikeste og mest homofile og kanske mest sleipe land * (tevler med Sverige her), Polen var ærlig i sammenligning. Jeg godtar Guds kall, og forsvinner ikke enda. Kanske jeg gjør det til sist, kanskje jeg får lov av Gud, slik Elias fikk, slik hater jeg sivilisasjonen, og slik elsker jeg dyrene og skogen, dvs. himlen. Men om Gud har kalt meg, skal han også beskytte meg, og derfor våger jeg nå igjen å være i Fredrikstad. Om folk begynner å plage meg med psykiatrisk tvang, medisiner eller psykiatriske fengsler (det er det rette ordet på det) her i Norge, og ødelegge det Gud bygger opp i sjelen min av romantikk og levendegjørelse etter seneste ødeleggelse, da tror jeg Gud gir meg lov til å forsvinne for godt, og ingen kommer til å kunne hindre Gud i hans beslutning da, ikke med alle verdens poliser og all kontroll og teknologi i verden. Gud kan ødelegge mikrochippen i hånden min hvor lett som helst, slik han gnagde istykker mikrochippen til Marcus Beijar Mellin, med sine himmelske atomer (dere kan intervjue ham på Facebook om dette, søk på Marcusbm Bm, om dere er intressert av sannheten og ikke bare av å spotte sinnsyke). Han har ikke trengt å gjøre det enda, men jeg advarer dere på det sterkeste. Gud kan ta meg hjem i en stor skog. Det var nesten at han gjorde det i vinter i og med mordforsøket på meg i skogen uttafor Warzawa i Polen (han kunne ha latt dem treffe hjertet, jeg har skrevet mer om det her), men han ville trøste Norge med en barmhjertig dommedagsjurist. Og han hadde kunnet følge sin plan å la meg dø i skogen i Lettland, men han ville trøste Norge gjennom meg. Om dere driver meg til selvmord, dere nordmenn, med psykiatrien, slik Satan har forsøkt så mange ganger, da gjør dere bare deres egen dom enda værre. Dere skyter op dommedagen igjen, myrder dommerne, som så mange ganger før, og en dag får dere ikke flere menneskelige trøsteprofeter, dere har myrdet dem alle sammen, Gud står maktesløs. Han kan ikke trylle dem frem, de luttres frem gennom lange tider, i store trengsler. Så vær forsiktig, jeg ber dere, med alle oss sinnsyke.

*der man for en lang tid siden har begynt å uttale ordet kjærlighet på en skikkelig sleip måte, sånt finnes ikke i Sverige

Meddelelse til pastor Arne Lund i Sarpsborg om hans mennesketilbedelse

For den som tilber Jesus som Gud/Jahve, som holder på med mennesketilbedelse, for denne er det gudsbespottelse å leve akkurat samme liv som Jesus levde, i vår tid, og nå det han nådde, og å si det åpent.

Bøn till ænglarna; håll friare borta från mig

Bøn till ænglarna: låt mig inte finna min tvillingssjæl innan vi ær færdiga med arbetet i Nya Jerusalem och læmnar alla staden før gott. Jag måste ha arbetsro, och mitt romantiska kænsloliv ær så førstørt av psykiatrins droger att det kænns som om det tar minst tre år av trygghet och ro och stabilt arbete i himlen før att det ska återstællas till sin forna hærlighet, det jag hade føre 2007, innan Skogs-Davids (David Petrov, "den sataniska Robin Hood") helvetiska ande dræpte all romantik i mig (internetpoliser har raderat mitt blogginlægg om honom och vad som hænde i min sjæl runt den 2.9.2019 nær den eviga soluppgången børjade efter min bønenatt på McDonalds, førklara det den som kan, det var tydligen før riskabel information før dem, inlægget ær førlorat før gott, det samma gæller mitt inlægg om "Superkulturmannen", Andreas Bjørsten, førklara det den som kan, min blogg hærjas det med och censuras vilt). Dvs. det måste hinna væxa lite andlig mossa på min sjæl. Som inte rivs av stændigt av sjælsdødande droger, en av mina største trauman. Mossa ær det skøraste i naturen (lavar ock) som tar længst tid att bildas, det som skadas mest av civilisationens framfart, och det samma gæller de romantiska kænslorna, de tar længst tid av allt i universum att læka och mogna, ty det ær det skøraste i mænniskan. Så hærmed ber jag om att få vara i fred från alla kvinnliga friare, på jorden och i himlen, i fred från alla parningsførsøk och all slags flirt. Låt mig vara, jag har viktigare saker før mig. I flera år framøver.

(8.4.)

Jeg blev jagd på gaten i Fredrikstad, våger ikke å være dær mer

Kjære venner, jeg ble nødt til å flykte fra Fredrikstad, der jeg har bott i over tre uker nå, bl.a. hos min bror Erik, fordi jeg våget å si at homosexualitet var en sykdom og noe unaturlig, og ble jagd på gaten p.g.a. dette, tills jeg måtte gjemme meg, to ganger rett etter hverandre. Den andre gangen av en ung mann som ble som en djevel i fjeset. Jeg sier ikke hvor jeg er no, av forståelige grunner, jeg vil ikke gå omkring i paranoia. Hils dette til Erik bror min, at jeg aldrig mer vil tilbake til Fredrikstad. Grensen er nådd. Nå er jeg helt hjemløs igjen, helt og holdent loffer, jagd ut av hjemmebyen min, hjemmet mitt i over tre uker, og elsket. Så jeg fortsetter mitt liv i Polen her i Norge, akkurat det samme liv som jeg levde der, hvor jeg er i hver by så lenge det er trygt, og det er sjelden veldig lenge, ska jeg si dere. En livsstil som ligner veldig på apostelen Paulus' livsstil, om dere har lest hans brever og Apostlenes gjerninger, Paulus, en av mine helter, helt klart en brudesjel av sjeldent mot og styrke.

Forstå meg ikke feil, jeg er ikke homofob, førfølger ikke homoseksuelle på noen måte, vil bare snakke åpent og trygt om tingene, i gjensidig respekt. Og jeg synes det er veldig tåpelig å blåse opp deres sak, for og imot, på den måten vi gjør idag. En sykdom er ikke en synd, bare man ikke plager hverandre aktivt med den, og å knulle hverandre i rompehullet er å plage hverandre, altså grov synd, det vet jeg av egen erfaring. Det gjør skikkelig vondt og er veldig ubehagelig i begynnelsen. Ja, det er fryktelig unaturlig, helt enkelt, og den som ikke skjønner det er åndelig død. Ingen dyr gjør sånn, selv om de er homoseksuelle, vilket iblant er tilfelle. Å kysse med samme kjønn er unaturlig, men ikke mer enn å bærse i en toalett er unaturlig. Alt som er unaturlig er ikke synd. Dette må homofobene forstå,

og ikke blanne seg oppi at man forelsker seg i samme kjønn. De homofile har sin vei, det er ikke synd de følelsene de har, selv om det er sykt. Herren skal helbrede dem i sin tid, og vi må være tålmodige. Ikke presse dem til forbønn for sykdommen sin heller, det er åndelig voldtekt, påminner om hvordan homofile i mannsrollen voldtar de i kvinnerollen gjennom maktspill. Stadig, gang på gang. Lev og la leve, bare ingen plager hverandre.

Men at man blir grovt forfulgt fordi man sier homosexualitet er sykt, sier bare noe om hvem som er de paranoide her, hvem som har en hellig ku her. Homosexualitet har blitt en egen gigantisk religion med sine egne ufeilbarlige dogmer og hellige kuer, sine taburegler. Religionen heter HBTQ-bevegelsen, og har revet med seg selv de beste. Helt fanatisk og fundamentalistisk, som de værste muslimene, ja enda værre. Du kan bli kasta ut av Facebook får å ha kritisert denne religionen, jagd på gata som om du var grovt kriminell, ja riskere fengsel. Men ingen har kunnet bevise at man er født homofil, det finnes ikke et eksperiment du kan gjøre, ikke en analyse du kan gjøre, for å bevise denne dogmen. Alltså har denne teorien alle kjennetegnene for å være en klassisk dogme som ingen får kritisere om de vil være trygge. Uhyggelig. Rene middelalderens pavedømme. Hele vesten er i dens klør, totalt. Vesten som liksom ska være så tolerant. Du får godkjenne homofili i Iran teoretisk som akademiker uten å riskere å bli jagd ut. Det er inget lovbrudd i Iran å godkjenne homofili rent teoretiskt, kanske er det å gjøre det praktiskt, jeg vet ikke. Det er bare en ideologi blant mange i dette langt mer sant multikulturelle land. Iran tror offisielt ikke på Holocaust, men du blir ikke jagd ut om du tror på Holocaust, Iran har massevis av jøder som lever der i fred og ro, og har levd der i fred og ro i lange tider.

Så, mine venner, nå riskerer jeg både mitt Facebook-konto og min blogg ved å være litt gammeldags i disse tinga, bare aldrig så lite, så ekkelt har det blitt på internet, dette ytringsfrihetens paradis. Men jeg vil heller hinne å advare folk for dette nye pavedømme av politisk korrekthet, riskere min sikkerhet på internet, igjen, enn å la folk tro at alt er vel og ordet er fritt. Denne gangen sparer jeg alt jeg har skrevet på denne bloggen, før jeg poster dette. Så utrygt har det blitt i dette helvedeshull kalt internet, full av uhyggelig, satanisk, hårreisende unnergrunnsvirksomhet som ingen våger å avsløre og kritisere, for å ikke miste alt de har på nettet. Hutte meg tu! Helvede på jord!

Vil englene redde meg denne gangen også fra å bli kasta ut for godt, nådeløst og iskallt uten advarsel, slik sist når jeg fornektet Holocaust? Ska bli spennende å se. Jeg begynner å bli skikkelig trett av internet og Facebook og alle Facebookvennene mines taushet, likegyldighet og nonchalans, deres ignorering av meg og deres uvilje til å svare på mine chattmail, at jeg mister ikke mye om de kaster ut meg nå, jeg slipper helvedet, helt enkelt. De censurerer meg allerede nå, noe veldig, på inmarige måter, ska legge seg i alt jeg gjør på Facebook, ned til hva jeg får skrive i chattmailene mine, som de tydeligvis gang-stalker (gjeng-spionerer på) også, jeg har ikke noe privatliv i det hele tatt, jeg ble chippet i høyre hånd med en chip (jeg ser den som ett lite mørkt sandkorn mitt i håndflata, den var der aldrig før) som gjør at polisen kan følge med meg, hvor mye vet ikke jeg, 2008 fikk jeg chippen, første gang jeg var i psykiatrisk fengsel, og jeg fikk denne chippinga bevist for meg selv bortenfor alt tvil i Warzawa ((har visst om den siden 2011), da jeg merket hvordan de klarte å opspore meg gang på gang, selv mitt i skogen uten noen forklaring, den gangen da de prøvde å drepe meg med elektriske stråler i hjertet, strålen skadet et ribbein over hjertet mitt alvorlig, og jeg led lenge av det, sakte er skaden leget nå. Hva for slags teknologi de brukte vet ikke jeg, men jeg kjente det flammet til på merkelig vis da strålen traff meg, og etter det hadde jeg veldig vondt i ribbeinet over hjertet. Ingen var i den lille skogen jeg sov i den natten, langt uttafor Warzawa, eller snarere prøvde å sove i,

så de må ha gjort dette på distanse, med noe merkelig superteknologi. Jeg flyktet hals over hodet fra den skogen etter mordforsøket. Det føltes uvirkelig, det hele.

Tydeligvis er jeg en farlig mann, regnet for farlig, for schizofrent kriminell. Det forklarer chippen 2008. De har chippet andre schizofrene også, jeg har vidner som kan vidne. Ikke rart det. Vi er jo uberegnelige ifølge myndighetene, og truer samfunnets orden. Så det forklarer hvorfor jeg er gang-stalket også på internet, trakassert og spionert på noe veldig. Vet CIA om meg? Man blir paranoid.

En leksjon i jødisk esoterikk, del 1

Publicerad 2019-04-06

(se hva esoterikk betyr på Wikipedia)

Finnes det ild i himlen? Nei, for ild er ødeleggelsens og tilintetgørelsens kraft, og ødeleggelse finnes ikke i himlen, p.g.a. att Guds nyskapende krefter er sterkere, langt sterkere, enn entropiloven, forgjengelighetsloven. Ild er extremt kraftig entropi. Så kraftig entropi finnes ikke i himlen. Derfor finnes heller ikke helvedesilden i himlen, ikke heller i satanernes sjeler på øyene i himlen (der de er i fangenskap noen år tills de gjenoprettes fullt ut), den er avhengig av sterk entropi. Angst er en slags helvedesild, avhengig av sterk entropi, og er ikke mulig i himlen, det samme gjelder samvittighetskvaler. Alle sinnsykdommer er avhengig av sterk entropi. De hører til sivilisasjonen, for sivilisasjonen er hyper-entropi, den sanne slit og sleng-kulturen, kalles derfor for Gehenna (den brennende søppeldynga) og helvedet i himlen, der helvedesilden, synden, brenner. Synden er helvedesilden, som fortærer et menneskes sjel, ånd og legeme, ødelegger dem fullstendig till slutt, slik at de til slutt ser ut som monster eller zombies, i himlens øine. Grufull er syndens lønn.

Man har således ikke leirild i himlen, og vel er det, det hadde blitt skogsbrann ellers både her og der. Ildens (som er et gudommelig, levende vesen) motsvarighet i himlen er isteden Shekinah-flammen, Guds kjærlighets lue, som oplyser himlen innenifra, slik at alt er selvlysende og skimrer på natten slik at det aldrig blir helt mørkt. Våre legemer i himlen har en mye sterkere utstråling eller aura enn på jorden, noe som beror på den himmelske Shekinah-flammen, som bor i oss der i all sin styrke. "Guds herlighet opyser staden", står det i Åpenbaringsboka, og det får hvert sandkorn og hvert gresstrå til å lyse av glede, varme og kjærlighet. Det er vanskelig å forestille seg, men tenk på hvordan ett furutre skimrer i kveldssolen, særlig den brunrøde stammen, skimrer som om den var tatt fra Narnia-verdenen, hentet fra C.S.Lewis' Narnia-bøker. Ja, himlen opfyller vår lengsel etter sagaenes og fantasybøkenes (de gamle) skimrende, magiske verden. Det er lengselen etter himlen, vårt rette hjemland, som får oss til å lese sagaer og fantasybøker. Den antikke greske mytologi har bevart noe av fantasyverdenens oprinnelige, himmelske ånd, og denne ånd er særlig godt bevart i romantisk og klassicistisk poesi inspirert av gresk mytologi. Hver romantisk poet vill finne en havn for sin lengsel etter denne sagaånd i himlen, full som den er av uskyld, poetisk drømskhet, barnesinn, mose, urgammel historie, venhet og renhet, oprinnelig skjønnhet og magi. Det er ikke rart at poesien intar høysetet i litteraturen i himlen, og faktum er at den første litteratur som ble skrevet i historien var nedtegnede sanger, altså poesi. Ikke lovtekster, men poesi. Adam og Eva var poeter. Hele språket var full av poesi på Adams tid for 6250 år siden, man sang ofte sine budskap, nesten slik muslimene synger Koranen og sine bønner idag. Dette har de tatt fra Adam og Eva. Den beste poesien i historien ble skrevet av folk som nedtegnet Adam og Evas dikter, særlig de før fallet, dikter som

levde videre i folkemun i lange tider. Jeg er ikke sikker på når man lærte seg å skrive, men egypterne var vel de første, de opfant det første papiret, papyrus, som har gitt navn til ordet papir. Kanske var det for 5000 år siden? Det er min gjetning. Adam og Evas poesi levde videre i tusen år etter deres død, så elsket var den, og det var Moses som nedtegnet den til etterverden, Moses, en egyptisk jøde, antagelig ganske svart til huden. Moses hadde med seg fragment av denne poesi i fembindverket sitt, Pentateuken, Mosebøkene sine. Skapelseberetningen har fragment av denne poesi i seg, alt er bare poesi, og Moses har antagelig gjendiktet gammel poesi, og alludert på en masse ulike tradisjoner og gamle dikter. De oprinnelige Mosebøkene er det ingen som har, like lite som vi har oprinnelige evangelier, og det er sannsynlig at de vi har idag er en redigering av overlevende fragment og muntlige tradisjoner fra de oprinnelige mosebøkene, gjendiktet og støpt sammen til en helhet av fariseisk rabbinisme en tid etter att jødene vendte hjem fra eksilen i Babylon, der fariseerne la inn en hel del av sine egne tolkninger av moseloven og mosebøkene, og masse lover som ikke Moses stiftet. Moses ville heller ikke ha noe tabernakel, det var avgudsdyrkelse ifølge ham, og Moses mytologisertes helt i fariseernes gjendiktning av mosebøkene, slik det altid skjer i poesiens verden. Nesten alt i mosebøkene er myte idag. Men Moses mytologiserte også flittig, det gjør man i poesi. Alle skrifter i Gamle og Nye Testamentet, untatt brevene, har en lignende historie som mosebøkene, det er derfor muslimene ikke vil lese dem, de sier at så mye er endret, Koranen er ivaretatt på en helt annen måte, det kan alle skjønne, så mange muslimer det er enda idag som kan synge hele Koranen utenat på en eneste kveld. De har en helt annen respekt for sine hellige skrifter enn den fariseiske jødedommen og de hedniske kristne, dette kan man ikke si om mange jødekristne, særlig de første, der man enda kan sin bibel overmåte vel, og enda memorerer bibelen og lever helt i den, grunner på den dag og natt, slik kong David gjorde. Det har med esseerne å gjøre, som de jødekristne stammer fra, der man hadde samme respekt for sine hellige skrifter som muslimene har og hadde, og der man anstrengte seg storlig for å memorere sin mesters ord og dikter, og hvor det var strengt forbudt å endre noe i dette eller gjendikte det på noen måte slik fariseere og hedenske kristne gjorde. Det er de jødekristne vi har å takke for at vi kan enda idag bli kjent med den virkelige Jesus og den virkelige Paulus i det Nye Testamentet, selv etter de hedenske kristnes hærverk. Jesu poesi, skrevet av ham selv, er blitt bevart i fragmenter her og der i evangeliene og brevene, fragment som har overlevd mitt i fryktelig forfølgelse, forfølgelse som forklarer hvorfor vi ikke har en bok eller et brev av Jesus. Men han skrev mye, han var teolog, Rabbi. Dog ikke en ordinert sådan. Men hans aforismer er strødd ut i evangeliene. De var lette å memorere og nedtegne om orginalskriften ble brent i en forfølgelse, slik ofte skjedde (mine håndskrevne, vakre, ofte illustrerte minibøker som jeg gir bort stadig vekk, pleier jeg aldrig å høre om mer, aldrig en kommentar selv om jeg skriver bloggadressen min på baksiden av boka, alltid). Det var en visdom av Jesus å dyrke aforistikken slik, som en dyktig etterfølger av kong Salomo, men langt bedre enn ham, vem har så mange treffende, slagferdige, himmelske bevingede aforismer som Jesus? De ånder av inhold og visdom og poesi! Det fantes aforismsamlinger av Jesus på Jesu tid, og Thomasevangeliet ligner litt på dem, og inneholder Jesusaforismer, men også mye merkelig gnostisisme. Jesus var en slags jødisk gnostiker eller visdomslærer av esoterisk sort, men skiller seg mye fra senere hedenskkristne gnostikere. Esseerne var jødiske gnostikere, jødiske esoterikere og visdomslærere, men de tok avstand fra Jesus fordi han røpet deres hemmeligheter for folket, de hadde nemlig en hemmelig lære for de inviede, slik de fleste gnostikere og esoterikere har. Så Jesus var således ingen vanlig gnostiker, og hans egen sekt, den kristne grenen av Nasareernes sekt, var aldrig et hemmelig selskap med hemmelige lærer slik esseerne var. Men dog, visse ting sa Jesus bare til sine disipler, og det er typiskt esseiskt. Og han ba dem om å holde inne med det. Jesu teologi har sine røtter i jødisk esseisk esoterikk, men han blandet friskt med grekisk kynisme og deres visdomslærer, og ble

derfor en radikalisert, udogmatisk esseer, som ble utstøtt både fra esseernes felleskap og fra Nasareernes sekt, ledet av Johannes Døperen, som hadde utgått fra esseerne og startet en egen sekt. Jesu bevegelse ble et utskudd på Nasareernes sekt, og ble også kalt for Nasareernes sekt, selv om det var en helt annen bevegelse enn Johannes Døperens sekt. Med en ganske annerledes teologi og praksis. Jaja, men slik går det til iblant i religionshistorien, man blander ting som ikke hører sammen. Johannes Døperen tok nemlig avstand fra Jesu messianske anspråk, og det gjorde også alle hans sektmedlemmer, om ikke, gikk de over til Jesusbevegelsen.

Jesus ble, p.g.a. inflydelse fra kyniske visdomslærere i Palestina, en hellig dåre, akkurat som kynikerne var, en som kunne bærse hvor som helst og opføre seg som et dyr, for eksempel. Han var den virkelige villmannen, ikke Johannes Døperen, som var lovisk i sammenligning. Derfor ble Jesus utstøtt fra alle sammenheng. Betraktet som en som horet med hedensk filosofi, selv om esseerne hadde mye å takke den gamle greske pytagoreiske bevegelse for, en takk som de, i sin nasjonalistiske stolthet, aldrig ga. Men Jesu disipler glemte ikke grekerne, og Alexandria var en av de første byene de evangeliserte i, ifølge tradisjonen var det evangelisten Markus, en av Jesu disipler, en av "de 70", som evangeliserte byen først, og grunnla menigheten der. Alexandria, en putrende gryte av grekisk mystikk og esoterikk og visdomslære, ja filosofi, velkomnet Jesu lære, til forskjell fra fariseerne, fordi de kjente igjen kynikernes ånd. Derfor ble Alexandria centrumet nummer ett for kristen esoterikk og filosofi i århundreder, ja det var bare Alexandria som kunne frembringe filosofer til kirkefedre som Clemens av Alexandria og Origenes, kristendommens første akademiske teolog, bibeleksegetikkens grunnlegger. Og det var Alexandrias store bibliotek som var det egentlige samlingsstedet for kristendommmens første grunntekster og brever, og kynikernes brever og aforismer (de var særlig kjent for sin aforistikk), og når det biblioteket brant helt ned på 400-tallet etter Kristus, ble ikke bare de fleste første kristne skrifter mistet for godt, men også det meste av grekiske og jødiske esoteriske skrifter som kristendommen bygget på i begynnelsen. Det var kristendomsforfølgere som tente på biblioteket, og det var noe av det verste de kunne gjøre mot kristendommen (Alexandrias bibliotek var størst i verden på sin tid), men også mot alle lærde menn etter det, ja hele menneskeheten. De hedensk-kristnes korrupsjon av det Nye Testamente og utviklingen av frafallskristendommen, den konstantinske skjøgekristendom, den katolske kirke, var mulig bare p.g.a. denne brann, fordi Alexandria var kristendommens første hedenske sentrum, og dets bibliotek inneholdt røttene til kristendommen, røtter som ingen hadde kunne fornekte, ikke engang frafallsmannen Augustinus, om ikke Alexandrias bibliotek hadde brent ned på Augustinus' tid. Augustinus hadde ikke kunnet fornekte de første kristnes universalisme, tro på alles endelige frelse, de fleste trodde slik i begynnelsen, med Alexandrias gigantiske bibliotek intakt, fulle av bevis for både esseisk universalisme og kynisk universalisme. Det biblioteket var et skattkammer for den som ville forske i esseisme, jødisk gnostisisme, esoterikk og kynisme, byen kryllet av sekter innenfor disse strømninger, Philo av Alexandria var for eksempel nærmest jødisk esoteriker med grekisk-hedenske (platonske) og gnostiske inslag, og en del av hans viktige skrifter ble brent opp og mistet for godt. Kristendommen har mye å takke Philo for, en av de viktigste jøder som kristendommen bygde på, og som ble født tyve år før Jesus.

Om musik och mat i himlen. Lektion i himmelsk antropologi, del 2

Publicerad 2019-04-05

Kanske har du hørt om "sfærernas musik", den øverjordiska, sagolika musik som folk har hørt i næra-døden upplevelser, och som helar alla sjælens sår? Den musiken finns i himlen, allt i synernas værld av himmelska ting ær symboler før saker som finns i den riktiga himlen. Precis som våra kroppar førandligas i himlen, gør musiken och sången det också, den blir eterisk, ofta. Och eftersom kontakten med synernas værld ær långt starkare i himlen æn på jorden (himlen ær inte samma sak som andeværlden eller synernas værld), alla ær synska (clairvoyanta) dær, kan man høra andeværldens sång titt som tætt (jag hørde den en gång nær jag vaknade från en drøm, det var otroligt ljuvligt). Gud som sjunger før oss. Musik och sång tar stor plats i himlen. Den mest utvecklade teknologin i himlen, om det alls finns nån teknologi, ær musikinstrumenten, byggda och gjutna før hand. De ær dock alla av gammalt antikt slag, och antika pianon och violiner finns. De flesta jordiska musikinstrumenten finns dær uppe, och konstiga instrument som vi inte har på jorden, och harpan ær førstås himlens nationalinstrument, p.g.a. kung David, samt harpans næra slæktning, det antika pianot, som har stor likhet med den antika harpan.

Det finns symfoniorkestrar och kammarorkestrar, vissa mycket stora, i himlen, och i vissa har man fem, sex pianister på varsitt piano. Konferenslokalerna i universiteten anvænds också som konsertlokaler, flitigt. Rachmaninov och Grieg ær stora i himlen, bl.a. p.g.a. deras pianokonserter, då pianon ær det andra nationalinstrumentet (jag ær pianist, ær det dærfør jag tror så?). Dessa två kompositører skapar sfærernas musik med sina stora orkestrar. Påminner om Guds sång i andeværlden, vi efterliknar alla den.

Men folk som Bob Marley ær också stora i himlen, och reggae-musiken ær den eteriska musikens nødvændiga motpol (ja all trum-musik), som minner oss om mullen, den mull som Gud gjorde oss av. Men elgitarrer finns ej (el finns ju ej dæruppe), ej heller moderna trummor, så det hela blir en sorts antik reggae, ænnu vackrare, suggestivare och kroppsligare æn den moderna reggaen. Istællet før bas-elgitarr har man kontrabas, istællet før moderna trumset har man gamla afrikanska schamantrummor, från det himmelska Etiopien, førstås. Gud sjunger och spelar också reggae før oss, och den ær førstås bæst. Ingen kan slå andeværldens sång och musik. Vi ær alla Guds lærjungar hær. Guds sång och musik ær formligen sagolik.

Festligheter i Nya Jerusalem kombineras ofta med konserter och musik- och sångkonferenser i stil med de tyska Smithsvænnernas musik- och sångkonferenser på 70-talet, som var himmelska. Alla får då bidra som vill, ordet ær fritt (ordet ær før øvrigt alltid fritt efter huvudtalaren på himlens konferenser, man har inte program, Anden leder).

De flesta musik- och sångarter som finns på jorden finns och utøvas i himlen, och ænnu flere æn så, allt i en antik version, men larmande och teknologisk musik som tekno, rock och heavy rock finns inte dær, førstås. Kørsång ær vældigt populært, med gigantiska himmelska kører, mångstæmmiga. Basunorkestrar ær populæra, dvs. orkestrar med bara basuner, æven de mångstæmmiga, mæktiga basunorkestrar. Basunen var ett heligt instrument før judarna i gamla dar. Dragbasun førekommer. Jag spelar dragbasun, ska bli roligt att spela i ett himmelskt basunorkester.

Vid Lammets Brøllop i himlen blir det mycket sång och musik før att fira Segern. Men vi æter också friskt. Vi har en klassisk fantasi om att få sitta till bords i Guds rike med Abraham, Isak och Jakob, och før vissa går det bokstavligen i uppfyllelse (de finns dær med), dock æter man på antikt vis, såsom Jesus Nasareern åt påskalammet med sina lærjungar, liggande runt ett lågt bord. Det blir inga långa bord, utan vi firar det himmelska

påskalammet, det stora Exodus ut ur Babylon, i små grupper. Och vi æter bara vegansk raw food. Ingen alkohol, sånt finns ej i himlen. Men massor av frukt, mest frukt, sedan massvis med plantor av alla de slag, vilda grønsaker, blad, løv, stjælkar, knoppar. Och søta, fræscha raw food drycker som min syster Inger skulle ælska.

Himlen har en otrolig variation av frukt, och har många frukter som inte finns på jorden idag. Alla frukttræd som någonsin funnits på jorden finns nånstans i himlen bevarade, Gud ær en anlæggare av sagolika skogstrædgårdar (han planterar, inte vi). Det samma gæller øvriga ætliga væxter. Før en storætare till apa ær detta lyxernas lyx. Før mig ock, galen som jag ær i søta apelsiner och allt som minner om dem.

Alla lokaler i himlen fylls med festdukade bord på Lammets Brøllopsfest, och de som inte ryms dær, dvs. de flesta, firar i Skogen. Alla firar Segern *, æven djuren och loppor och løss. De har sina mærkliga sætt att festa.

Festen tar dagar, ja veckor. Det finns mycket att samtala om runt borden, med våra nærmaste (alla samlas med sina nærmaste i Anden), och många konserter och konferenser ska besøkas.

Det kænns som om festen ær næra nu, jag kan kænna i Anden hur festen førbereds, hur maten planeras, hur borden och sofforna vi ska ligga på runt borden tillverkas, och hur orkestrarna øvar. Tusenårsriket har børjat, vi ær i inledningsfasen, segern ær viss, segern ær vår, eller som norrmænnen sjunger efter en VM-seger, "seiern er vår, seiern er vår, vi har vunnet, seiern er vår" (hør den på youtube hær).

* æven satanerna, dvs. deværsta kriminella från jorden, som rehabiliterar sig på de øde øarna i havet, firar med djuren på sina øar. Æven de glæds. Æven deras helvete ær førbi.

Adam och Eva føddes i Etiopien før 6250 år sedan

Publicerad 2019-04-04

Gihon var en av de fyra floder som rann genom Edens lustgård om man ska tro Førsta Mosebok førsta kapitel, och landet Kush, som det står att Gihon rann igenom, anvænds på andra stællen i Bibeln om Etiopien, och har av de flesta bibelforskare førknippats med Etiopien. Du kan læsa 1.Mos. 1 sjælv om du vill, och kolla i kommentarverk.

Vad ær detta? En rest av en gammal tradition som sæger att Eden var i Etiopien, att Adam och Eva var svarta afrikaner, och som fått rastafarianerna att kalla Etiopien før Sion och kejsar Haile Selassie før Gud och Messias. De tror just detta, att Adam och Eva var svarta, och de finner stød i skapelseberættelsen i Bibeln.

Etiopien har vidunderliga regnskogar æn idag, och massa apor, så det ær fullt møjligt, særskilt som det var mer regnskog ju længre tillbaka i tiden du går, på Adam och Evas tid var hela Etiopien bara regnskog.

Jag gillar denna teori, och tror på den idag. Och jag tror också på Swedenborgs tiderækning, som menade att Adam och Eva skapades før 6000 år sedan. Det blir 6250 år sedan idag. De var ænniskoapor med aphår, och alla hårløsa apor, s.k. ænniskoraser, hærstammar från dem før 6250 år sedan. Vetenskapsmænnens dateringar har knappt något værde, deras vetenskap ær totalt i sin linda och de vet inte vad de gør. De kan inte ens komma på att det ær ett stort hål i vår tiderækning, från medeltidens børjan och tusen år framåt, då det inte hænde knappt något inom kulturen, inga nya sekter, ingenting. Och detta kan de inte upptæcka med sina dateringsinstrument! Snacka om pseudovetenskap!

Vi har sakta tappat vårt hår, och processen ær ænnu igång, vissa mæn har otroligt mycket hår på brøstet æn. Gløm alla teorier om att mænniskan var

hårløs på Platons tid. Bullshit. Ingen kan bevisa att vi inte hade rætt mycket hår. Om mumier från det gamla Egyptens tid inte har hår, ær det inte før att andra inte hade hår, utan før att de rika hade långt mindre hår æn de fattiga, de hade specialiserat och avlat sina kroppar bort från naturen och skogen, och då tappar man håren snabbt. Så længe man bor i skogen, bevarar man håren. Så Adam var en apa, apan Adam. Leve aporna!

Den litteræra værldens modedockor æcklar mig

Publicerad 2019-04-04

Den litteræra værlden styrs helt efter modenycker, det vet jag, har varit inne i den værlden såpass. Det ær æckligt. Svenska Akademien stæller upp de litteræra modedockorna, och så ska alla likna dom. Typ. Annars får man inga stipendier. Typ. Svenska Akademien har regerat den litteræra værlden med jærnhand. Tænk bara på Arnaults Forum, dær karriærer kunde både gå i højden och krossas totalt, allt på Kulturmannens nåd. Typiskt Svenska Akademien. Litterær diktatur....

Har de en litterær akademi i Nya Jerusalem?

Publicerad 2019-04-04

I dessa tider då Svenska Akademien kollapsat, ær det på sin plats att lyfta øgonen mot bergen och himlen och hoppas på himmelska akademier istællet.

Alla som kænner mig, vet att jag lekt leken "Døda Akademien" i offfentligheten 2007, då jag upprættade en himmelsk litterær akademi i min fantasi med 18 døda (jag død? Ja, før denna værlden), mig som stændige sekreterare. Kanske har æven nån i Svenska Akademien hørt om det, och skrattat. Ja, skratta skall man. Men det var lite allvar också. Jag hoppades førstås att det i himlen fanns en långt bættre version av Svenska Akademien, som jag ansåg korrupt ut i fingerspetsarna. Och i min lek levde jag mig in i hur den skulle kunna arbeta (barn leker så), och vem som skulle kunna platsa i den, bl.a. Jesus, Platon och Kierkegaard.

Nå, finns det en chans att min førhoppning var sann? Ja, førstås. Enligt Swedenborg har himlen motsvarigheter till allt på jorden, førutom ondskan førstås, som inte platsar dær. Då måste den ha en motsvarighet till Svenska Akademien, ty den ær en himmelsk uppfinning, alla bildade ælskar Svenska Akademien, och vill den væl, lider med den och ber før den med suckar. Dærav chocken med Kulturmannen. Jaja, snart øvertar den himmelska litteræra akademin Svenska Akademiens roll, så gråt inte poeter. Vi undrar førstås alla hur det kunde vara møjligt med ett så stort fall, men minns Akademiens høgmod, och dess totala ignorering av både mig och min Døda Akademi, trots livaktiga muntra rykten och legender om mig i Stockholms litteræra kretsar. Och minns deras førakt før den andre store Svenska Akademi-ælskaren førutom mig, sufipoeten Marcus Beijar Mellin (har skrivit om honom førr flera gånger på bloggen hær, kolla hans namn i kategorilistan), totalt ignorerad och nærmast andligen utsparkad från Akademiens lokaler, trots hans ihærdiga uppvaktningar och dikter och stora kærlek. De vill inte kænnas vid honom, fast det ær deras chans till dialog med de muslimska førfattarna, och heller inte vid mig, trots att jag skrivit brev till Gunnel Vallqvist (førstås utan svar, total ignorans, vet inte ens om brevet kom fram) och klottrat på Nobelhusets portar i Gamla Stan, ja på dess dørrar både hær och dær (de måste ha hørt att det var jag, jag blev fast på min långa klotterrunda i Stockholms innerstad till sist). Jag

klottrade æven på den dørr som Akademiledamøterna alltid går in i, typiskt larsiskt klotter, domedagsklotter.

Okay, jag ber inte om førlåtelse før detta efter Kulturmannen-skandalen, profeten Daniel klottrade domedagsklotter på væggen i kung Belsassars gæstabudssal i Daniels bok i Bibeln. Så tolkar jag det. Gud klottrade genom Daniel, och Gud klottrade genom både mig och Marcus Beijar Mellin, två domedagspoeter. Fallet kom inte många år senare. Jag och Marcus ser kopplingen till vad vi gjorde, vi har talat om detta.

Svenska Akademien kommer aldrig i evighet att få respekten tillbaka i værlden, efter deras gigantiska fall, liknar på Babylons fall i miniatyr.

Om hus och lærdom i himlen

Publicerad 2019-04-04

(min serie inlægg om himlen bara fortsætter, jag lever med huvudet i himlen hela tiden)

"Jag går før att bereda er en plats..."   "I min Faders hus ær det många rum..." (Jesus Nasareern i evangelierna)

Får vi hus i himlen att bo i? Vissa få utvalda får, i Nya Jerusalem. I Skogen finns inga hus, bara små hyddor och hålor och grottor i skogarna alldeles i utkanten av Nya Jerusalem, dær vissa brudesjælar bor. Det ær allt. Vi lever som aporna i Skogen, strøvar omkring i små flockar likt gorillorna i Afrikas djungler, nakna. Skogen dignar av læckra frukter och blad, løv, vilda grønsaker och andra plantor (jag ælskar att æta vissa løv och blad och blomstjælkar redan hær på jorden!). Allt vad sjælen kan begæra, vi kommer inte att sakna något. Vi sover under øppen himmel, nattemperaturen ær behaglig. Såsom gorillorna ælskar detta liv i tiotals år, utan att trøttna, kommer ej heller vi att trøttna.

Vem får då hus? Ja, de som ska bo mest i Staden, de som behøver lite extra hemkænsla i den, før att kænna sig bekvæma och inte længta till Skogen før mycket. Vi vet alla att Skogen ær vårt rætta hem, och vi besøker alla den frekvent, alla småstæder som utgør Nya Jerusalem ær omringade av skogar. Men i centrum behøver man apostlarna och de stora religionsstiftarna lite extra mycket, och lockar dem att stanna genom att bygga vackra hus åt dom, mycket vackra antika hus. Jesus ær den skickligaste timmermannen i himlen, och lær ha byggt nåt åt sina apostlar, han ær ej før fin før sånt. Han tar byggarbete som avkoppling och hobbyarbete ibland, han ælskar sitt yrke och ær full av ren och ljuv yrkesstolthet, ingen synd i himlen. Tyværr har man inga målare och stædare i himlen, så mina yrken behøvs ej. Faktiskt ær timmermanyrket det mest eftertraktade i himlen, jæmte muraryrket. Minns det, alla flitiga murare och timmermæn. Min fars skicklighet i timmermanyrket, som har førvånat mig mången gång, lær behøvas. Alla de bæsta timmermænnen från jorden får uppdrag i himlen, en stor æra och en stor heder och glædje, och varifrån man hæmtar materialet till husen ær ett mysterium, jag kan lova dig att inga træd fælls och inga stenbrott och murstensfabriker tillåts.

Husen i himlen ær mest helt i centrum, som viloplatser, så man inte behøver resa så långt før att hitta bra semesterplatser. De ær rætt små, som alla antika hus, och bebos av flere i varje hus, som kollektiv, eller storfamiljer. Jesus har ett førstås, kanske tillsammans med Maria Magdalena, om det nu var hans tvillingssjæl, som legenden påstår, och kanske också med Maria Martas syster och hennes man och evangelisten Johannes och hans fru, dvs. Jesu allra nærmaste. Sedan kan jag lista alla de viktigaste bibliska hjæltarna, som alla har hus. Alla besøker varandra flitigt. Buddha har ett hus också, osv. Det hålls stora konferenser i

religionsdialog, ty alla behåller sin egen religion i himlen, æven nær de børjar tro att Jesus ær Generalen øver alla andra generaler, de bevarar allt det bæsta i sin religion, och førædlar sin egen religion och kultur. Buddha och Jesus samtalar ofta i Stadens centrum, Buddha har en høg position och var och ær en brudesjæl. E. Stanley Jones och Nathan Søderblom lær vara nyckelfigurer i religionsdialogen i himlen. Du hør dem tala på konferenser inom æmnet. Jag sjælv formligen ælskar religionsdialog (min flickvæn Titti Spaltro ær buddhist, så jag vet mycket om buddhismen), och Søderblom ær en guru før mig, en av Sveriges bæsta och lærdaste och mest allmænbildade ærkebiskopar genom tiderna. Satt i Svenska Akademien ock. Du ser många lærda från jorden i Staden, lærdom betraktas med stor respekt, æven om den lærde inte var så helig på jorden. Var han eller hon sanningskær, ræcker det långt før att ge honom uppdrag i Staden. Man behøver inte vara brudesjæl før att bo i Staden, de flesta som ær dær ær inte brudesjælar. De har ej heller hus, men sover dær de står och går, precis som man gør i Skogen. Ytorna i Staden behøvs till viktigare saker æn bostæder. Guldgator och pærleportar existerar ej, de tillhør synernas værld, och ær symboler.

Att de flesta byggnader i Staden ær universitet och olika sorters skolor, bekræftar hur mycket man respekterar lærdom, och samma respekt møter du i Swedenborgs syner. Lærdom ær vishetens grundpelare, en annan grundpelare ær att man lever som man lær, førstås.

Hur læser man Bibeln i himlen? Ofta på sina knæn, bedjande, eller i grupp sittande på golvet, samtalande om den. Franz Delitzsch och George Müller læste alltid Bibeln på sina knæn, dvs. de bad Bibeln, samtalade med Gud om Bibeln. Bibelkritik ær inte populært i himlen, men utøvas førsiktigt och sparsamt. Man læser før att leva, helt enkelt. Man debatterar relevanta æmnen, inte hårklyverier eller vem det var som skrev den och den boken och nær. Men man anser inte Bibeln vara Gud eller ofelbar. Man sæger istællet med ett milt leende "næstan ofelbar". Ty man læser allegoriskt-symboliskt, likt Swedenborg læste, och då finner du Gud i varje ord och varje liten bokstav. En oerhørd respekt før Bibeln råder. Den ær den mest læste boken i himlen. Sen kommer Koranen, sen kanske John Bunyans "Kristens resa" från 1600-talet. E.G.Whites "Den stora striden" från 1888, adventisternas apokalyptiska kyrkohistoria, ær också vældigt populær. Det jag ræknade upp återspeglas på jorden. Man finner skatterna æven på jorden, och de blir de mest ælskade bøckerna.

Himlen har, liksom Katolska Kyrkan førr, ett Index øver førbjudna bøcker som ej får kopieras in i de himmelska biblioteken. Teknologibøcker tas inte upp, de ær så sjælvklart antikristliga och sataniska. Hermann Hesses bøcker lær vara i Indexet, likaså Sartres, Hitlers, Marx', Lenins, Maos, Benjamin Cremes och Shakti Gawains, før att næmna några værstingar bland førfattare.

Ingen i himlen læser bøckerna i Indexet, och vill ej minnas førfattarna. Indexet upprættas ej genom att læsa førfattarna, utan genom annan spionverksamhet, likt det jag, en himmelsk ærkespion, håller på med. Man ær intellektuellt renlig i himlen, lika renliga som muslimerna ær fysiskt. Inga frestelser ær tillåtna. Bultmann får inte undervisa i Staden, osv. osv. Andeskådare har aldrig gillat bibelkritik, och jag gør det inte heller, den går oftast i en antikristlig anda. Bibeln ska levas, bebos.

Om kropp, klæder och sex i himlen. En lektion i himmelsk antropologi

Publicerad 2019-04-04

Nær vi kommer till himlen efter døden, efter att ha varit några timmar i synernasværld (vi ær dær sællan en længre tid æn så, DMT-drogen som utløses i vår hjærna i døden upphør att verka efter några timmar, och det ær den drogen som ger oss synerna, oftast), kommer vi helt nakna in i himlen, som nyfødda men dock i den ålder vi var i på jorden (alla blir så småningom ungdomar, før alltid), vår kropp bildas av de atomers himmelska motsvarigheter som finns runt omkring vår centralatom (vår sjæl), vanligtvis i vårt lik eller vår aska och mullen dær omkring, så många atomer kommer med i den nya himmelska føreningen i himlen som behøvs och som Gud behøver, han formar oss bokstavligen av jordens mull, såsom det står i første Mosebok att han gjorde med Adam! Otroligt! Vi uppstår sedan ur mullen i himlen, i den himmelska motsvarigheten till vår jordiska gravplats, som bestæms av vårt andliga tillstånd, himlens geografi ær andlig. Vi uppstår således fysiskt ur våra gravar, precis som de gamla judarna och fariseerna trodde på Jesu tid. Oftast ensamma i en stor skog (alltid?), nakna, borta från allmænhetens blickar i himlen, lite som i en himmelsk fødelseavdelning. Vi hittar sedan fram, ensamma, i Skogen, och anpassas till himlen genom en dag ensamma med djuren i Skogen. En dag ær nog før vår fulla återupprættelse och anpassning till himlen, i fred och ro med djuren, en lång dag, full av førundran och glædje. Næsta dag leds vi till nærmaste stam eller flock (Swedenborg skulle kalla det himmelskt samhælle) mænniskor i Skogen, och de lær oss mer. Om vi upplever oss kallade till Nya Jerusalem, leder de oss dit under en lång vandring genom vidstræckta skogar, om det behøvs får vi barmhærtiga hæstar till hjælp att bæra oss dit. Ibland ær vægen mycket lång, men full av glædje. Vi ær fortfarande nakna, och alla folk vi møter i Skogen ær alla nakna, det ær bara i Nya Jerusalem man har klæder. Hær i Skogen råder den fulla återupprættelsen i sin fulla blomning.

Nær vi kommer fram till Nya Jerusalem, tvættas vi i en flod som kallas "Livets Flod", som flyter genom och ut ur Staden, och vi klæs i vår høgtidsdrækt, vita, esséiska klæder, såna Jesus hade på jorden, ja alla første kristna, som alla var esséer, utgångna från esséerna via Nasareernas sekt, Johannes Døparens sekt. Klæderna ær vævda med stor flit, før hand, av viltvæxande lin i Skogen, och sydda på antikt vis av skickliga himmelska skræddare. Dessa ær flitiga, och har ett mycket stort lager av vita drækter før domedagen, då de flesta på jorden ær inbjudna till festen i himlen, och ska få besøka Staden likt muslimerna besøker Mecka (ingen tidsbegrænsning råder). Brudeskaran, de "144 000", bor i Staden, de ær domedagsjurister i domedagsstaden, och ær de som nådde Jesu grad av mogenhet på jorden, eller hade en fart i sin utveckling som hade gjort att de hade nått den graden av mogenhet om de hade fått leva sitt liv ut. Dvs. det ær mænniskor som "uppstod från de døda" medan de ænnu levde på jorden, såsom detta begrepp ursprungligen betydde. De utgør æven "værldsparlamentet" i himlen, "himlens FN". Jesus Nasareern (så kallas han dær uppe) ær himlens generalsekreterare, ej diktator, och ær Konungarnas Konung, som tjænar mest och bær tyngst børdor. Vissa i brudeskaran får lov att bo i små hyddor och hålor och grottor strax utanfør Staden, i Skogen. Såna som liknar mig. Vi som ær før skøra før att vilja eller kunna minnas før mycket från jordelivet och inte kan delta i de många domsmøtena och regeringsmøtena i Stadens centrum. Ofta lever vi bara stilla liv i Stadens periferier, undervisande vid något universitet. Vi har lidit tillræckligt. Vi vågar inte læmna djuren i Skogen, som ær de som trøstar oss mest och bæst. Æven om det finns skogar i centrum av Staden, och i ett sammanhængande nætverk runt alla de mindre stæder som utgør Staden, vågar vi oss inte till centrum via dessa skogar, ty dær bor inga større djur, bara mænniskor, råttor, møss, insekter och allskøns fåglar i

træden. Det ræcker inte, vi måste skynda oss till hundarna om vi børjar minnas før svåra ting. Skogarna runt Staden ær fulla av vilda hundar och hippies, himmelska hippies, fulla av allt det bæsta från hippierørelsen och "rastafolket". Vi vet alla hur goda de var till att trøsta och heala på jorden, folk som Ronja Aarniala och Andris Fågelviskare, båda sjælvklart brudesjælar. Typiska skogsboende brudesjælar, m.a.o., folk som føredrar djuren framfør Moses och Abraham. Ja, det gør jag ock. Men Jesus vill jag møta først av allt i Staden, min egen General.

I himlen finns inga parker, ty det ær førbjudet att tæmja andra varelser, æven plantor. Jordbruk och djurhållning ær också førbjudet, likaså græsmattor, krukvæxter och buskar och træd i Staden. Dessa vill vara vilda i Skogen, och vi respekterar deras ønskemål.

Vi æter, men måste inte æta. Om vi æter, bajsar och kissar vi, himlen ær fysiskt verklig och helt lagbunden med egna naturlagar, utan magi och s.k. "øvernaturliga" inslag. Det mest "øvernaturliga" ær hur vi føds in i himlen, och hur allt skimrar på natten, så att det aldrig blir mørkt fast solen ær på andra sidan av planeten.

Vi åldras inte i himlen, ingenting vissnar (djuren æter dock græs och plantor dær), och det beror på att Guds nyskapelsekrafter ær avsevært starkare æn førgængelsekrafterna (entropilagen) i himlen. Vi kan få sår, men de læks på himmelskt vis, fort, och gør inte så ont som på jorden. Men vi får næstan aldrig sår, ty ondskan ær førbi, bara frid råder. Gud bevarar oss från sår før det mesta. Vi vandrar i Anden, stændigt. Vi går alla barfota i himlen, skor existerar inte, æven i Staden. Om vi nån gång får nåt sår, ær det på føtterna. Håret och skægget væxer vilt på alla, knivar och saxar finns inte, de ær førbjudna. Många har rastahår, naturligt eller lagat (oftast nasirerna, jag ær nasir). Kvinnor har ofta flætor och uppsatt hår i Staden, samt ofta duk på huvudet, før traditionens skull, respekten før førfæderna. Inga kvinnor har byxor i himlen. Det ær førbjudet och anses ofint. Men i Skogen går alla nakna. Brudesjælarna i Skogarna runt Nya Jerusalem har dock alltid vit esséerdrækt på sig, så længe de arbetar i Staden. Det ær mest praktiskt.

I Staden ær alla flitiga, stændigt upptagna med något, men ofta ser man någon vila ihopkrupen eller raklång på marken, vid en vægg. Næstan var som helst. Man mediterar, ber, eller bara vilar sig eller tar en tupplur. Inga klockor finns, men man føljer "de himmelska klockorna", dvs. Andens påminnelser i hjærtat. Enkla antika solur lær dock finnas. Man avtalar tider efter soluren, eller bara efter solen, dvs. inte med så stor precision. Konferenser ordnas, man kommer øverens om tid och plats. Platsen ær ofta i universitetens lokaler, de ær de største. Himlen har majestætiska antika universitet, påminnande om Platons akademi, dær man inte håller førelæsningar, utan undervisar i små samtalsgrupper på golvet kring en lærare, enligt antikt mæstare-lærjunge-ideal. Man står också i klungor och debatterar. Detta ær sjælva hjærtat i himlen, och stor ær kærleken mellan mæstare och lærjunge, tænk på Jesus och hans lærjungar. Kærleken mellan ælskande par ær också himlens centrum, och alla finner sin tvillingssjæl till slut. Man ær monogam, gifter sig bara med en, men man får leka fritt med alla, svartsjuka finns inte, ær inte møjlig, man får beundra alla, kænna lust till alla, men ingen har lust till otrogenhet i himlen. Dærfør vågar alla leka med alla, æven nær lust ær involverad, man har en så avslappnad attityd. Man gør som djuren i skogen, helt enkelt. Dær nosar man på alla både hær och dær och lær kænna allas kroppar genom lek. Utan skam. Man har snopp och snippa i himlen, och himmelskt sex ær møjligt, dock blir det ej barn, av førståeliga skæl, man føds ej och dør ej i himlen, såsom man gør på jorden. Allt ær førandligat.

Breivik ska ha kjærlighet, ikke straff

Publicerad 2019-04-04

Breivik ska ha kjærlighet, ikke straff, han ska leges, ikke ødelegges. Om vi noensinne har trodd på kjærligheten. Nå kommer den på prøve, den kjærligheten vi har. Det ær SÆRLIG folk som Breivik som må ha EXTRA MYE KJÆRLIGHET!!!!!

Far och Josef ær sårade væktare på Sions murar som skriker før høgt

Publicerad 2019-04-03

Ett tillægg till denna artikel om min far och Josef:

Varfør har min far och min bror Josef blivit som de blivit? Jag ber vænnerna i Norge och min familj och slækt sætta sig in i deras historia, så de førstår och førlåter istællet før att førdøma. Jag ska hjælpa dom på traven:

Far och Josef ær, som jag sagt i artikeln jag lænkar till ovan, troende, och står fast i deras tro fortfarande, står fast i Smiths Vänners (min moderførsamling) alla ursprungliga læror, och lider snarare av att vara alltfør trogna dem istællet før av att vara avfællingar. Mycket bættre det æn avfall. Grundlæggaren av Smiths Vænner var en helig man enligt mig. Det ær gott att vara trogen hans læror, fast man dock bør gå vidare och læra sig mer.

Varfør har då far och Josef blivit så lagiska och hårda, vilket inte gamle Smith, grundlæggaren, var? Det ær en tragisk historia.

Far har varit troende hela livet, ænda sedan barndomen, han har alltid varit frælst, sa en gammal væn till far, till mig. Och han var mycket god som barn och ung. Han var så helhjærtad att han satsade hela sitt liv på Smiths Vænner, och t.o.m. flyttade utomlands, till Finland, bara før att missionera før sin Herre och Mæstare, læmnande alla vænner och hela slækten bakom sig. Som 25-åring, strax efter giftermålet med Heidi min mor. Far och Heidi grundlade Smiths Vænners førsamling i Kyrkslætt, deras første førsamling i Finland, enligt mig och antagligen också himmelska kyrkohistoriker. Praktiskt sett var det så. Så han ær rætt kænd i Smiths Vænner, och var nærmast en rival till Gunnar Gangsø, som leder førsamlingen i Finland idag, och också kom tidigt med. De første riktiga, større møtena i Smiths Vænner-førsamlingen i Finland hølls i fars hem på Tolls, i Kyrkslætt, i møteslokalen på første våningen, invigd før møten. Detta vill inte Gunnar Gangsø gærna veta av. Rætta mig om jag har fel, jag vet i alla fall inte om andra møteslokaler æn denna i børjan.

Far ær så djupt involverad i Smiths Vænner, har varit så mycket i førbønens tjænst før den, kæmpat så på dess murar som væktare, att nær han blev brutalt utkastad ur rørelsen 1992, førlorade han næstan hela sitt liv. Han tappade næstan alla sina vænner (som var otroligt många), som alla fryste ut honom, bara p.g.a. att han inte godkænde den nya ledaren i Smiths Vænner, som kapade makten 1992 på de brutalaste sætt, genom att vænda ungdomen mot de ældre genom en konstgjord "væckelse". Så han satt kvar med några få vænner i Finland, som føljde hans exempel, och høll små familjæra husmøten med dem, nerbrutna av sorg, utstøtta. Det var som att førlora sitt hem, som att gå i landsflykt, andligen och fysiskt. Far fick så djupa sår av detta, att han aldrig blev færdig med denna utfrysning, utan fortsatte att spekulera i det och førsøka stoppa och avsløja brottslingarna, och han gør det den dag i dag, samma gæller Josef, som också sårades djupt, som också var involverad i Smiths Vænner runt den tiden då "væckelsen" børjade. Han kan heller inte læmna saken bakom sig.

Varfør har inte utbrytarvænnerna i Norge samma problem? De har alltid haft många runt sig av utbrytare, det hade inte far och Josef, de kænde katastrofen mycket starkare. Førsamlingen i Finland var inte stor, så de førlorade næstan allt. De allra flesta utbrytare var norrmæn och danskar.

Fars och Josefs sår från denna utfrysning blev inflammerade, som gjorde att såren hade svårt før att læka. De ær soldater i Herrens krig, det ær svårt att førneka, och ingen bild passar så bra på dem, som bilden av væktare på Sions murar (tænk på sången "I tidens dype mørke", far och Josef skulle ælska den). De har blivit sårade av Satans pilar, inte p.g.a. några egna synder, utan p.g.a. andras synder. Man skuldbelægger inte en væktare på muren som fått en pil i brøstet. Fars och Josefs sår næra hjærtat ær så inflammerade, att de fått skræck før allt som luktar minsta avfall från fædernas tro, allt som luktar Kåre J. Smith (ledaren før Smiths Vænners Brunstadfalang idag) och "skøkokristendom", kristendom som prostituerar sig med værlden, med tidsandan. Detta ær bakgrunden till deras hårda behandling av mig, t.ex., som haft mina pingstvænfaser och Roseniusfaser och muslimska faser. De ælskar mig så att de vill bevara mig från att bli en andlig horkarl. Och de klarar inte att se på mina stora lidanden, utan varnar mig stændigt, och ber før mig på varje husmøte, har jag før mig. Det ær førståeligt, så gør førældrar. Far och Josef har sånt trauma av allt som luktar "religiøst", dvs. all prostituerad kristendom, att de skriker før høgt nær de ser några sådana faror som hotar, dær de vandrar fram och tillbaka på Sions murar, spejandes efter tidens tecken. De skræmmer folk med sina skrik, om demoner och besættelse och andligt krig. De læser ju stændigt i Jessie Penn-Lewis' bok "Krig mot de hellige" (som kan læsas gratis på nætet på norska hær), vet inte hur många gånger de har læst igenom den tillsammans på sina møten, och jag ær medskyldig till detta, jag var den som på førunderliga vægar fick tag i den første utgåvan de hade, samt æven den finska utgåvan de har. Jag ångrar det inte, ty den boken trøstar dem, den talar om dem, deras situation, de ær ju soldater i Herrens krig, med månget hårt slag bakom sig. Men de borde læsa boken andligt, symboliskt, vilket de kommer att gøra en dag. Idag påminner de mer om bokstavstrælar (fast de ær døpta med Anden båda två), och det leder till mycken førvirring och månget øvertramp. Som att skræmma folk med demoner och helvete. Prata stændigt om demoner. Ja, demoner finns, men inte som svævande andar i luften, men det finns folk som ær som demoner, såsom Laura Hellsten, djurplågaren på teologiska fakulteten i Åbo. Pappa och Josef skulle spy andligen av hennes grejer, och komma fram med demonsnack øgonblickligen.

De har spytt andligen av många grejer de, Josef och far. De ær øverkænsliga. De har spytt av Spirens grejer i utbrytarmiljøn från Smiths Vænner, och jag æcklas ock. De har varnat starkt før Spirens grejer, de har blivit en skøkoførsamling, menar de, och jag håller med. Før øvrigt menar jag att Josef och far ofta har rætt i sin kritik av olika avfallsgrejer inom Smiths Vænner och dess utbrytarmiljø. Jag ær ju ænnu mer konservativ æn Josef och far, jag ær ju ultraradikalkonservativ, med ett lustigt begrepp.

Far och Josef vet att vi lever i den allra sista tiden, de menar det ær natt, kanske mitt på natten, alla ær avfællingar, æven de kristna, Jesus finner knappt tro nær han kommer tillbaka. De har rætt. Jag finner knappt nån tro heller. Alla horar, sjælv de bæsta. Alla ær skøkokristna. Men Vatnar-falangen, utbrytarnas huvudfalang, som Spiren ær ett utskott av, ær dock såpass ødmjuk att Herrens Ande fortfarande vilar øver dem, trots stark kritik, delvis berættigad, från Josef och far, och det ær ett mirakel att Herren ær med dem, inte många førsamlingar idag har den førmånen, kanske Zac Poonens førsamling i Indien har det ock. Den liknar mycket på utbrytarna från Smiths Vænner. Ækta tungotal på møtena ær ett tecken på att Herrens Ande ær øver en førsamling, och det hittar du aldrig, aldrig hos pingstvænner och andra frikyrkliga førsamlingar. Det ær tungotal som får

dig att gråta och bæva inombords nær du hør den. Jag har haft tungomålsgåvan, en ækta sådan, så jag vet vad jag talar om.

Allt detta gør att jag nu står upp før att varna vænnerna i Norge før att førdøma min far och Josef eller gøra dom något illa, straffa dom på något som helst sætt. Jag sitter mycket hellre med dem i deras husførsamling på Lyckobo æn på Spiren. De har salt mat, inte slisk.

Om helveteselden i synernas værld; jag tror den varar bara høgst en timme

Publicerad 2019-04-03

Jag vet bara om två helveten, helvetet hær på jorden, och Gehennaelden i synernas værld nær man førstås sina synder i møtet med Ljuset. Den elden varar høgst en timme, gissar jag, og brænner bort all ondska. Ens livsverk brænner upp, och man kænner djup ånger och førtvivlan, det kænns som om allt ær førlorat. Men den elden har inget att gøra med den elden som traditionellt har førknippats med det eviga helvetet, dær man kænner sig evigt førlorad och som kan upplevas i dåliga trippar på cannabis och LSD.

Ju høgre ditt babelstorn ær som du byggt hær på jorden, desto større blir fallet nær det faller, desto djupare blir smærtan nær du upplever att du førlorat allt du byggt.

Jag har filosoferat mycket kring allas slutliga frælsning, universalismen, och kommit fram till att så barmhærtig ær Gud att det bara blir høgst en timme i helvetet i synernas værld om du varit ond. Det ræcker med det jordiska helvetet, och inte heller det ær det Gud som sænder dig till, utan du sjælv, genom att håna Gud och hans apostlar och profeter. Vissa ær i det jordiska helvetet, syndens værld, i tiotals år. Ohyggligt.

Det mesta jag har tænkt kring universalismen, har andra sagt, och den fræmsta universalistiska guldgruvan på nætet ær hemsidan Tentmaker, ett slags arkiv før universalistisk teologi. Den kan besøkas hær.

En annan sak som bør tillæggas, ær att du kommer in i helveteselden genom møtet med Ljuset i synernas værld, om du varit ond, och att Ljuset trøstar dig mitt i ditt helvete, och får dig att stå ut med det. Du gråter och førtvivlar i Ljusets famn, m.a.o. Dærfør ær fruktan før straff frånvarande i den gråten och den førtvivlan. Gott så. Gråten och førvivlan handlar inte om att du nu riskerar komma till helvetet, utan om allt du førlorade, om att allt var førgæves som du byggde på jorden. Det hela liknar på den værsta killens gråt i slutet av The Wave-filmen från 1981, nær han fattar att Hitler var hans ledare, att han tjænat en naziliknande sak. Læraren trøstade denna kille. Det var en profetisk och symbolisk film, en av de bæsta jag sett.

En lektion i himmelsk geografi, om geografin i himlen

Publicerad 2019-04-02

Detta ær ganska spekulativt, men man spekulerar i det man ælskar, det vet alla. Hur ser himlens geografi ut, i grova drag?

Himlen før oss mænniskor och før djuren, ær en enda jættelik planet. Jag har funderat på om himlen har fler planeter, och har svårt før den tankegången, jag tror himlen ær en enda planet, antagligen i storleksklass med solen, 109 gånger større i diameter. Det ryms 1,3 miljoner jordplaneter i solen. Nog før oss 7,7 miljarder som ska komma dit på domedagen. Himlen ær før øvrigt lika stort som det levande fysiska

universum, men lika begrænsat som detta. Vad før slags himmel andra planeter har, vet jag inget om. Vi kan inte heller færdas till andra planeter i himlen, bara i synernas værld, genom clairvoyance. Vilket ær mer æn nog. Swedenborg gjorde det, och såg mærkliga ting.

Och hur ser vår "solplanet" ut? Den har en sol, men det blir aldrig helt mørkt. Det finns dygn, de ær lika långa som jordens fysiska dygn, så att de två værldarna kan synka, men det skymmer bara, ingen natt ær mer. Hur detta ær møjligt vet inte jag, men sakerna har en egen utstrålning som ligger som ett milt skimmer øver planeten, och hindrar total natt. Årstider finns, och likaså nordpol och sydpol. Jag vågar inte gissa om det ær is på polerna, klimatet borde dock variera. Dock lever vi mænniskor i trakter med tropiskt klimat. Andra djurarter behøver andra klimat, anpassade før dem.

Havet finns, fullt av paradisiska øar. Uppenbarelsebokens førfattare talade om att havet inte skulle vara mera på den Nya Jorden, men allt i hans bok ær bildspråk. Antagligen talade han om att hedningar inte skulle finnas mer, "folkhavet" finns inte mer. Alla blir frælsta, m.a.o. Johannes anvænder alltid havssymbolen som en symbol på folkhavet i sin bok, på hedningarna.

Många av platserna på jorden har motsvarigheter i himlen, så vi kommer att kænna igen många ting. Det mesta i himlen ær motsvarigheter, så enligt Swedenborg. Antagligen finns det ett himmelskt Afrika, ett himmelskt Himalaya osv. Hur stora dessa kontinenter och platser ær, vågar jag inte sæga, men bra mycket større æn jordens.

P.g.a. att himlen ær så mycket større æn jorden, finns det gott om plats før alla, æven nær vi 7,7 miljarder mænniskor, och långt flera djur, kommer dit på domens dag. Så mycket plats att vi inte behøver græva ner vår bajs i skogen, utan kan bajsa dær vi står och går precis som aporna i djungeln gør. Vi æter och bajsar i himlen, men inte på jordiskt vis, utan på himmelskt vis, vi ær inte understællda samma entropilagar som hær, det finns en himmelsk entropi dær de nyskapande krafterna har øvertag øver førgængelsekrafterna. Vi åldras således inte, ej heller ær vi tvungna att æta. Men vi kan bli trøtta, och vi sover eller slumrar eller vilar på natten i himmelsk ro.

Att bajsa dær man står och går ær det bæsta før væxterna, då regnvattnet sakta førdelar næring till væxterna så att de inte øvergødslas. Antagligen regnar det och ær molnigt i himlen, men på ett tropiskt sætt, med kraftiga skurar mitt på dagen och annars mest solsken. Hur det ær i andra delar av planeten vågar jag inte spekulera i. Men regnet ær himmelskt, och ælskas. Særskilt som dricksvatten. Jag ær mycket kær i regnvatten som dricksvatten, och kan få sug på det, likt alkoholister har sug på alkohol. Ingen vill vara førutan regn i himlen. Væxterna lever av det, men riskerar inte att vissna om det inte kommer regn, de åldras inte heller.

Vi åldras inte, men en vacker dag ær vi redo att reinkarneras i det stora kretsloppet, byta pol, återgå till makrolivet, som oftast innebær ett liv som molekyl eller bakterie, ty dem finns det flest av, och vi ær en atom i vår sjæl æven i himlen. Makrolivet ær också ett himmelskt liv, inte sæmre æn livet i himlen, och vi førbereds sakta på det, i avslutningen genom att gå in i synernas værld genom en næra-døden upplevelse. Detta ær en himmelsk motsvarighet till åldrandet och døden i himlen. Man kan leva i tusentals år i himlen, Adam och Eva ær dær ænnu, efter 6250 år. Jag tror på Swedenborgs tiderækning, och æven på Bibelns egen. Vill dock justera vår egen tiderækning kraftigt, særskilt den om medeltiden.

Hur stor ær Nya Jerusalem? Værldens største stad någonsin, gissar att den ær minst lika stor som Skåne, och består av talrika mindre stæder med skog emellan sig. Skog før att underlætta før såna som mig, med många sår, att

vistas i hela Staden, samt før fåglarna, møssen, råttorna, insekterna och andra som vill hælsa på i Staden.

Varje land på jorden har ett eget område i Nya Jerusalem, dær de flyttar in det bæsta från sitt lands historia, ofta universiteten och vissa heliga byggnader som synagogor och moskeer, som ær tillåtna, dock aldrig kyrkor eller vanliga tempel. Detta p.g.a. att synagogor och moskeer ær muslimernas och judarnas allt-i-allo platser, de ær særskilt deras skolor, och de skulle ha svårt att flytta sin mest værdefulla kultur in i Nya Jerusalem utan dessa byggnader. De ræknas inte som tempel, alla slags tempel och kyrkobyggnader ær forbjudna, ty de ær førknippade med avgudadyrkan och sekter, vilket inte synagogor och moskeer ær, ej heller på jorden. Kloster førekommer i Staden, de ræknas heller inte som tempel. Gud bor inte i tempel, så enkelt ær det. Har aldrig gjort det på jorden, Herrens Ande vilar aldrig øver kyrkosamfund med egna tempel eller kyrkobyggnader, de har sålt sig till Mammon.

Så, som en jordisk representant før det himmelska Åbo Akademi (ær jag lektor vid teologiska fakulteten dær? Jag vet inte, ska bli intressant om jag promoveras i himlen och får en officiell lærarpost, hoppas det himmelska Åbo Akademi ligger næra min hydda i skogen i himlen, det gør den nog, de har nog valt ut ett bra stælle før min hydda, kanske sju kilometer ifrån, i den himmelska Varissuoskogen, så att jag får dansa fram och tillbaka till jobbet, som jag gjorde under mina teologiska studier i Åbo 2004-2006), ær detta min lilla førelæsning før geograferna på det jordiska Åbo Akademi, och æven før alla med lite intresse i geografi, dær jag har avseværda kunskaper, æven om jordisk geografi, vunna genom vidstræckt luffande och studier.

Hur kan sataner bli fullt återupprættade på en dag, men ændå hållas fængslade på øar i flera år?

Publicerad 2019-04-02

Frågan i rubriken ær ett problem før de som læst mina blogginlægg noga. Jag har lovat full återupprættelse på en dag før den værsta av syndare, men samtidigt påstått att sataner, de værsta kriminella, måste hållas fångna och isolerade från andra mænniskor på obebodda øar i flera år. Hur løser jag detta problem?

Det ær enkelt. Ingen ær fullt återupprættad, inte ens Jesus Nasareern ær fullt återupprættad idag, han har sina sår i sin hærlighetskropp, sin uppståndelsekropp, som minner om detta. En gång ska de førsvinna, det ær nær vi øverger den himmelska staden och naturen får ta øver helt. Då læks Jesu sår, eller ærr, før gott, och vi minns dem inte mer, minns inte något ont mer, efter hand. Om inte Jesu sår ær lækta idag, gissa då om satanernas sår ær lækta innan vi øverger Staden! Deras sår ær av så allvarlig sort, att de måste hållas i karantæn før att de ska kunna læka, och de behøver få lov att suga på kors och andra djurs spenor på sina "søderhavsøar" (som ofta ær rætt stora), dvs. adopteras av djur, før att kunna læka lættare, så att vi inte behøver arbeta oss før trøtta med domedagsprocesserna i den himmelska staden, och kan øverge staden fortare. Vetskapen om djurens kærlek på dessa øar, gør att vi kan vila i tillit till att fångarna på øarna har det bra och inte behøver lida før mycket av sin isolering. Vilket gør att vi kan slappna av i den himmelska staden, och læka organiskt, sakta men sækert, allesammans.

Satanerna ær de mest såriga varelserna i himlen, deras kroppar ær helt vanstællda, ser ut som monster, i børjan, och detta æven om de upprætts fullstændigt, dvs. blir frælsta och lik Jesus, så långt det låter sig gøras, mitt i sin monstruøsitet. Himlens miljø gør oss fort lik Jesus, særskilt nær vi skådar honom (Bibeln talar om detta), och satanerna kommer att skåda honom och bli honom lik på en dag, en lång dag. Om inte, hade vi aldrig slæppt dom løs på "søderhavsøarna", ty de skulle ha plågat och våldført sig på djuren dær, om dom inte hade varit fullt återupprættade, så långt det låter sig gøras i himlen, dvs. bli som Jesus, men med såren kvar. Deras stora och talrika sår gør att dom inte får træffa sina likar, ty då blir såren inflammerade och de frestas igen, vilket inte ska vara møjligt i himlen. De frestas av sina ohyggliga minnen, minns før mycket synd. Det ær bara satanerna som kan frestas så i himlen, annars går det inte att frestas, inte ens før demonerna, som får vara på fastlandet, æven de fullt återupprættade. Demonerna ær den næstværsta klassen varelser, værst ær satanerna (har førklarat de tre klasserna, djævlar, demoner och sataner, førr hær på bloggen).

Jag har samma problem som satanerna, jag får inte minnas før mycket, jag ær så sårig i sjælen, men på ett himmelskt sætt, likt Jesu sårighet. Så min karantæn blir att inte gå in i centrum av den himmelska staden, utan hålla mig i utkanten, næra Skogen, och bo i Skogen i en liten hydda, lik de i Nackareservatet, vilket får mig att kænna mig hemma och trygg. Sen besøker jag utkanterna av Staden titt som tætt, kanske varje dag, som i Stockholm. Undrar førresten hur Jesus hølls i karantæn av himlen efter sin uppståndelse, han lær ha varit sårig han med. Men jag har før mig att han idag ær i centrum av Staden, och væl ær det. Jag har dæremot inte 2000 år på mig att læka, och kommer aldrig att hinna læka så væl att jag vågar mig in i Stadens centrum, så stor ær Staden. Så tror jag det blir. Men Jesus kommer førstås och hælsar på mig i utkanten av Staden, vilket ska bli bra ljuvligt. Min mæstare ær barmhærtig, som inte kræver av mig att vara med på de allvarligaste domedagsøverlæggningarna i centrum av staden, jag som ær en mycket sårad domedagsjurist. Men mina skrifter læses i centrum, finns i centrums bibliotek.

Så nær jag sæger att vi blir alla fullt återupprættade på en dag, talar jag om Jesuslikhet, inte om sår i sjælen. Vi blir som Jesus nær vi ser honom, och ondskan ær evigt førbi. Också før satanernas del. Detta ær viktigt att førstå så vi inte låter oss luras av deras såriga, vanstællda utseende i himlen. De ær snælla som lamm bak fasaden, och påminner i detta stycke om det snælle himmelske Tyrannosaurus Rex-folket, som bor på ett speciellt område i himlen, och aldrig har gjort en fluga førnær, utan strålar av skønhet och sagolik mildhet. De var førresten aldrig onda, lika goda som tigrar och bjørnar.

Om hur anarkoprimitivistiska vi ær i himlen

Publicerad 2019-04-02

(från en diskussionstråd just nu på den swedenborgianske filosofprofeten Josef Asks timeline, jag skriver føljande:)

I himlen ær man så førælskade i Adam och Evas livsstil føre fallet, att teknologi ær otænkbart. T.o.m. stadslivet i Nya Jerusalem ær en børda, och den staden ær en tillfællig løsning på det ondas problem, ær en domedagsstad, och ska førgå en dag. Dærfør ær den tekniska nivån på antikens nivå, nærmare sagt på den nivån den var på Platons och Sokrates tid, i børjan av den grekiska guldåldern i antiken. Mycket, mycket enkelt och rudimentært, men med mycket vackra byggnader, vackrare och vackrare desto fler skickliga murare och byggmæstare som kom från

jorden før att bidra med sina kunskaper. Staden ær i utveckling, men får inte øverstiga teknologinivån på Platons och Sokrates' tid, dvs. teknologin ær 2400 gammal (enligt vår allmænna tiderækning, jag ræknar tiden på radikalt annorlunda sætt). Man skriver på papyrus och pergament, med fjæderpennor, biblioteken liknar på Alexandrias jættebibliotek, man væver tyg før hand, man gør allt, allt før hand. Ingen maskin ær tillåten. Alla ær anarkoprimitivister till filosofin, ty hierarkier finns ej bland de fullkomliga sjælarna, ej heller teknologi, man ær primitivister. Djur ær ej tillåtna som slavar, du ser inte djur i den himmelska staden, høgst råttor, møss, insekter och fåglar, fræmst stadsduvor. Hæstar ær tillåtna som riddjur bara om du blir god væn med en hæst och du får lov av honom/henne att rida på honom/henne, detta sker sællan, hæstarna vill vara i fred och njuta den eviga vilan i Skogen med de andra hæstarna och djuren. Det ska dom få, så vi frågar dom sællan. Men en trøtt vandrare kan få lov en gång ibland, hæstarna ær mycket offervilliga, och deras ryggar ær ofta vana och trænade från ett jordeliv som arbetshæstar och sporthæstar. Samma sak gæller kor, vi frågar om lov om att få mjølk av dom, och vi får sællan lov, och frågar sællan, trøtta och tørstiga soldater och brottslingar från jordelivet kan få lov, likaså sataner fångna på øar i himlens tropiker i væntan på full återupprættelse. De dricker ofta direkt från juvret, och adopteras sålunda av dessa djur. Men så primitivistiska ær vi i himlen.

Du undrar hur jag vet allt detta. Jag sa en gång till poeten Bengt Yoga Jonson att jag ær en ny Swedenborg, och han verkade ogilla det och tycka jag ær storhetsvansinnig. Men det ær sant, jag upptræder som en sån, ær andeskådare lite på samma sætt, filosof och messias ock, på samma sætt, och ær genomdrænkt av swedenborgianism. Min clairvoyance dvs. synskhet ær dock av ett annat slag æn Swedenborgs clairvoyance, jag ser saker i anden utan att få syner, utan något s.k. "paranormalt" inblandat, medan Swedenborg byggde mycket på syner, dock också genom mitt sætt, något jag kallar filosofisk-intuitiv andeskådning.

Problemet mørk materia ær løst

Publicerad 2019-04-02

Jag kom før någon månad sedan på løsningen på fysikproblemet mørk materia, vad det kan vara før något. Mørk materia ær vad som tar vid dær det levande universumet slutar (det levande universumet ær begrænsat i omfång), både ut i makrokosmos, och in i mikrokosmos (vid nåt skede, nær man går till mindre och mindre med elektronmikroskop, upphør det levande livet, och du kommer till ett tomrum som ær mørk materia. Så vi består till stor del av mørk materia, ett mærkligt faktum).

Jag har inte læst denna insikt i någon bok, den kom som en ingivelse ovanifrån. Jag skrev en artikel om det på Warzawa mentalsjukhus och skickade den per post (i ett brev som jag smuggade ut ur avdelningen, personalen ville inte hjælpa mig med att sænda brevet) till vetenskapsfilosoferna på Warzawa universitet, jag kænner en professor i vetenskapsfilosofi dær.

Svar til Erik Pavels Petersens svar på mitt brev till utbryterne fra Smiths Venner

Publicerad 2019-04-02

Hei Erik! Takk for svar på mitt brev. Jeg skjønner at det kan synes merkelig at jeg framstår som lærer, og at du synes det er hovmod, men faktum er at jeg har aldrig sluttet å være Jesu etterfølger siden jeg omvente meg som 12-åring, selv når jeg ikke trodde på livet etter døden en tid, og det er dette, Jesu etterfølgelse, som teller, og får oss å vokse i troen, uansett hva vi tror. Så jeg har aldrig vært frafallen. Dessuten er jeg ateist fortsatt, men en jødisk ateist som tror at Jesus er messias. Min gud er en blandning

av halvpanteisme og polyteisme, ligner på urfolkenes gud, indianernes gud i skogen. Om du skjønner dette, kan du forstå at det går en linje i mitt liv som går opad, ikke hit og dit, frem og tilbake. Jeg har stadig gjort fremskritt i troen, og mine utflykter i andre religioner er bare en del av dette. Men det er ikke rart att trangsynte fundamentalister som Smiths Venner og utbryterne derfra synes jeg er frafallen eller har vært frafallen, og synes jeg nå er hovmodig som vil lære. Men jeg lærer jo hele tiden, og har lært hele tiden! På bloggen og i foredrag i Stockholm! På bibliotek! Ikke kan jeg slutte med det for å spille ydmyk! Jeg er en veldig belest teolog, og kan lære, hverken jeg tror på Jesus eller ei, det kan alle beleste teologer hverken de tror på Jesus eller ei, vi må respektere deres dannelse, ellers er det vi som er de hovmodige. Varm hilsen Lars

Brev till utbryterbevegelsen fra Smiths Venner, særlig dens Vatnar-falanks

Publicerad 2019-04-01

Kjære venner!

Etter å ha vært nesten tre uker i Norge, og etter å ha omgåets flittig med mange av vennene innenfor utbryterbevegelsen fra Smiths Venner, samt bevistet to møter i venneflokken vår, fra Vatnar-falanksen, har jeg gjort meg følgende refleksjoner:

Vennene virker ikke å være helt trygge på meg, virker ikke riktig å vite om de kan regne meg som en av sine, om min omvendelse seneste sommer er ekte, og jeg kjenner det i luften, noe som får meg til å ikke våge å vitne, og spørre om lov å få synge en sang, som jeg sang med skjelvende stemme, nervøs og usikker.

Mange av vennene har vært borti mine skriverier på internet ved et eller annet tilfelle siden 2006, da jeg begynte å blogge, og mange vet at jeg ikke er noen renlærig smittevenn. Jeg har mange rare tanker, synes de, og de er usikker på hvordan de skal bedømme meg. Er jeg frafallen? Er jeg en vranglærer? Er jeg en førfører? Det finnes de som mener dette, bl.a. min far, og han prøver å få folk med seg i denne bedømning. En lærer er jeg i hvertfall, en som prøver å spre sitt, og dette skaper problemer blant vennene. De vil helst ha taler og vidnesbyrd som bekrefter det de tror på, ikke noe forstyrrelser av fremmed teologi. Det er forståelig. Et eksempel på dette, var att jeg ikke hadde lov å sette noen adventistiske bøker på bordet i hallen i Dilling misjonshus i søndags, for att folk kunne ta de gratis, bøker om de siste tider. Jeg har jo gått mye hos adventistene, og liker deres bøker, selv om det er mye jeg ikke er enig i. Det var ikke akkurat min teologi jeg ville spre, men istedet bygge broer mellom utbryterbevegelsen fra Smiths Venner og adventistene, men dette liktes ikke, det ble til att det var jeg som skulle spre mitt, spre fremmed lære. Smiths Venner har aldrig vært gode på økumenikk, fellesskap med andre kirkesamfunn, og heller ikke utbryterbevegelsen, og dette ble bekreftet enda en sørgelig gang. Men selvfølgelig er utbryterbevegelsen langt mykere her enn Brunstadvennene. Men de tålte altså ikke mitt lille sprell. Det gjorde meg skuffet, så jeg mistet lysten til å synge og vitne, noe jeg hadde hatt lyst til før. Det hele ble liksom til et inoffisielt indirekte taleforbud, man ville ikke høre meg, ikke se meg, hva jeg hadde å komme med, som var de adventistiske bøkene i førstningen. Jeg fikk ikke komme med mitt. Hva ska jeg da gjøre på talerstolen? Holde meg til gamle Smiths lære? Nei, jeg kan ikke hykle. Jeg hadde dratt opp mine yndlingslærer, langt utenfor utbryterbevegelsens råmerker. Og jeg hadde kanske riskert et milt taleforbud, sagt med stor forsiktighet, etter et sånt vitnesbyrd. Dette klarer jeg ikke, jeg holder munn gjerne før en sånn pinlig situasjon hinner å opstå. Og at jeg er reisepredikant, og liker å lære andre, kan jeg heller ikke hykle med på møtene. Skulle jeg sagt noe på møtene, skulle jeg

selvfølgelig hatt vitnesbyrd som lignet på lærende taler, noe som skulle vekke enda mer opstyr. En debatt om Lars er en vranglærer hadde nok opstått. De i utbryterbevegelsen som leser min blogg kan godt skjønne hvorfor. Og det hele kanske ville ende med at jeg fikk et milt, indirekt adgangsforbud til utbryternes stevner, sagt med stor forsiktighet, slik jeg fikk et milt, forsiktig, inoffisielt adgangsforbud til Menighetsfakultetet i Oslo, de troendes teologiske universitet, som jeg besøkte for noen dager siden, med mine vanlige, typiske fantestreker. Ja, i virkeligheten har ikke lederen Thorleif Hansen klart å svare ja eller nei på mitt spørsmål om jeg får en soveplass på Vatnar i påske og sommer, dvs. blir akseptert som gjest. Han skal vurdere det, har han sagt. Jeg håper han leser dette, og om ikke, at folk gjør han opmerksom på denne tekst, så han får seg til å lese den. Han har jo internet.

Min far mener jeg er så farlig at han ska jage meg ut fra Vatnar stevnested om jeg kommer dit i sommer. Det får han selvfølgelig ikke gjøre uten tillatelse fra Thorleif Hansen, ellers blir det et lovbrudd. Men nå skjønner dere hvor inflammert det hele er. Visse skulle støtte opp om min far, dvs. de mest konservative. Jeg er en vranglærer og forfører, dermed basta. Kommer og ska forføre ungdommen, osv. Kanske Thorleif ikke vil ha sånt bråk på Vatnar, og vurderer at det er best å gi meg et milt, forsiktig, inoffisielt adgangsforbud. Tenke seg til om bror min Josef kommer også, hvilke pinlige situasjoner som kan opstå, oprivende for alle.

Jaja, dette er ting som vennene får vurdere, om de er så glade i meg att de vill ha meg med uansett hvor pinlig det blir, eller om jeg rett og slett er sinnsyk og en førfører. Visse mener jeg er sinnsyk. Det mener jeg og, forresten. Jeg har mange sår i sjelen jeg. Mange rare tanker og. Man blir litt rar når man tenker for mye.

Men om dere vil at jeg ska si noe, eller synge, får dere opfordre meg, jeg er for blyg og sky for å våge å si noe eller synge noe mer i et slikt klima som er runt meg blant vennene. Om dere opforder meg, holder jeg helst en bibelsamtale i gammel stil, slik de gjorde i begynnelsen av Smiths Venners historie. Slik jeg holder på hos adventistene. De har alltid bibelsamtaler, og jeg er veldig aktiv i samtalene, sier ofte mest av alle. Det blir vel en bibelsamtale over åpenbaringsboken, min favorittbok i verdenslitteraturen, en bok jeg har grunnet over ekstremt mye. Og da vil jeg høre alles meninger, og det skal være en liten gruppe, ellers klarer jeg ikke det. Så jeg liker alltså ikke å holde taler, jeg har ikke talegaver, liker heller ikke å vitne, knapt å synge på møtene. Trives best i intime samtaler i små grupper, akkurat som Paulus, som mest holdt samtaler med jødene i synagogene omkring, talte nesten aldrig. Også med de kristne holdt han samtaler mest. Det var det vanlige på den tiden. Det er også slik muslimene gjør i sine moskeer ofte, og de har bevart mye av jødedommen. En imam sitter på gulvet med sine disipler runt seg, og så samtaler de om Koranen for eksempel. Klassisk undervisningsmåte. Antikk. Jeg er så gammeldags at jeg ikke liker noe annet enn dette. Og jeg vill selvfølgelig helst sitte på gulvet, slik min sed er, en sak jeg har lært av bl.a. muslimene og hippiene, det var det jødene på Jesu tid gjorde, Jesus og disiplene og. Paulus holdt samtaler med jødene i synagogen sittende på gulvet med nysgjerrige jøder omkring seg. Jeg går runt i moskeer og samtaler med muslimer, ofte sittende på gulvet, dog ikke med mange runt meg. Jeg er misjonær bland muslimene, en vandrerpredikant kort og godt. Og blant mange andre og. Og så er jeg ikke kristen, men messiansk jøde (er etnisk jøde og, har litt taterblod, og tatere er indiske jøder), og jeg håper disse ikke er ansett som forførere hos utbryterne fra Smiths Venner, mange av mine ting ligner på deres, som det att jeg ikke tror på treenighetslæren, eller ikke tror att Jesus var den allsmektige Gud eller Gud på noen som helst måte, bare ett menneske (det finns et helt spekter av messianske jøder, fra veldig kristne til veldig jødiske, det er de senere som ikke tror Jesus er Gud, og jeg er en veldig jødisk messiansk jøde). Eller at jeg ikke tror på helvedet i det hele tatt, eller att jeg tror att himlen er ett fysiskt sted, helt fysiskt virkelig, ikke

svevende ånder som kan fly. Eller at jeg holder sabbaten gjennom å gå hos adventistene alltid når jeg har mulighet, får aldrig tak i synagoger, prøvde å komme in i en en gang men ble kasta ut i døra. Eller at jeg er veganer slik mange messianske jøder er, eller at jeg er mystiker, slik mange messianske jøder av hasidiskt slag er. Eller tror på reinkarnasjon i en merkelig form, mange hasidiske jøder tror på reinkarnasjon på en ikkeasiatisk måte. Eller ber tidebønner nesten på gammelt jødiskt vis, slik Jesus og apostlene pleide å gjøre i templet og synagogene, men som jeg gjør med muslimene, da de står jødedommen nærmest, når jeg ikke får tak i synagoger, og fordi de ikke gjør det lenger i synagogene. Ja, listen kan gjøres lang. Som dere forstår, er jeg jøde mye fordi Jesus var jøde, ikke kristen. Jesus var ikke kristen, og ikke Paulus og apostlene heller. De var alle messianske jøder, som var helt tro mot jødedommen, mitt i att de trodde Jesus var messias. Alle første kristne var av dette slaget. Dette sier jeg etter grundige studier i teologi. Om utbryterne i Smiths Venner synes vi ska ha en annen religion enn Jesus og apostlene, da er det de som er frafalne, ikke jeg. Jeg lurer på hva Conrad Myrland og Odd Myrland synes om dette, disse to ekspertene på jødedom og Israel. Håper de leser dette.

Så, nå er hovedpunktene i min forførelse tellet opp, og jeg ber vennene å vurdere dette, og avgjøre om jeg er verdig til å komme på stevnene. Og vurdere om de har noe å lære av meg, noe å lære av teologi, av jødedom, kanske de ikke liker jødedom i det hele tatt. I praktikken. Jeg klarer ikke utbryternes mennesketilbedelse, tilbedelsen av Jesus, ingen ekte jøder gjør det, og dette får jødene til å tvile på at Jesus er messias, slik jeg også har gjort noen ganger. Tilbedelse av Jesus leder til tilbedelse av andre mennesker, folk som gamle Smith og Aslaksen, til att man blir kasta ut om man tenker en tanke som ikke gamle Smith hadde likt. Jeg vil advare utbryterne mot en slik avgudsdyrkelse, de er det farlig nære mange ganger, og behandlingen av meg vitner om dette.

Jeg ønsker svar på dette brev, gjerne fra Thorleif Hansen, men svar fra andre er også velkomne.

Vennlig hilsen, Lars Larsen, deres bror i Herren.

Det skedde ett mirakel, mitt Facebookkonto och min blogg återupprættades

Publicerad 2019-04-01

Jag fattar ingenting, men førra tisdagen blev jag kastad ut ur Facebook før att jag hade førnekat førintelsen dær, vitt och brett, och strax efteråt raderades min engelska blogg, den jag skriver på nu. Jag førsøkte allt før att skapa ett nytt Facebookkonto, men lyckades inte. Sen i misstag, igår, mærkte min bror Erik att det gick att klicka på lænkarna till min blogg på Facebook, att man kom till min engelska blogg, och då fick jag hopp, och undersøkte vad som hade hænt. Jo, idag upptæckte jag att både bloggen och Facebookkontot ær återupprættade. Vad som har hænt går øver min fattningsførmåga, visste inte att sånt var møjligt. Ær det ænglarna som har varit ute igen? Vanligtvis ær du ute før gott om du førnekar førintelsen vitt och brett på Facebook. De tror du ær nynazist. Kanske dom som kastade ut mig hajade att jag inte ær nynazist? Kanske dom studerade mina texter? Må vara. Dom ångrade sig væl. Men detta anser jag vara ett mirakel. Tack, ænglar och infiltratører på nætet.

En biblisk øversvæmning ær hær, och det var USA som fick den, førstås

Publicerad 2019-03-26

Vi har fått vår bibliska Noa-øversvæmning, och det ær USA som fick den, førstås. Att studera denna hyperøversvæmning slutar inte att øverraska mig, den har episka proportioner. Læs bara denna artikel av meteorologen Eric Holthaus:

Terrifying map shows all the parts of America that might soon flood

Det ær himlen som dømer jorden nu, och den dømer USA værst. Det ær domedagen nu. Denna øversvæmning kommer att kollapsa civilisationen, var så sæker. Om inget annat kommer att gøra det. Men det finns massor av andra saker också som hamrar på vår Titanic.

Øversvæmningen var en direkt påføljd av klimatførændringarna, skriver Eric Holthaus, och den som førnekar det, ær en klimatførnekare och mytoman.

Jag kastades ut ur Facebook idag (I was thrown out of Facebook today, forever, for denying Holocaust)

Publicerad 2019-03-26

Vænner, trist att rapportera detta, men jag blev kastad ut från Facebook før gott idag p.g.a. att jag postade ett blogginlægg igår dær jag førnekade førintelsen, på Facebook. Utan en enda varning, utan ultimatum, så jag hann inte spara några av mina chattmejl, och inte heller sæga farvæl till vænnerna! Så mycket var yttrandefriheten værd på Facebook. Facebook ær hyper-nazistiskt. Tio års chattkorrespondans ær således førlorad før gott, och jag har varit en otroligt flitig chattare, det vet mina Facebookvænner.

Mitt sista band till Systemet brøts således. Jag har ingen telefon, ingen email, ingen Facebook. Ensam går jag vidare, en sårad soldat från fronten i Polen, Auschwitz' hemland.

Jag når inte Marcus Beijar Mellin (kanske min næstbæsta væn) længre, når honom bara på Facebook, men vill ni som kænner honom och læser detta, meddela honom detta jag skrev hær? Och be honom læsa detta? Vi førstod tillsammans att jag riskerade totalblockering genom att posta inlægget med førintelseførnekelse, men det var det vært. Jag ångrar inte. Många læste inlægget på Facebook. Och nu blir Facebooks hyper-nazistiska kontrollsystem avsløjat, æn en gång. Vilka slemmiga meddelanden dom sænde mig på norska efter blockaden. Som om dom var værldens godaste och snællaste folk som bara tar hand om mig och Facebook. Man spyr.

Sprid ryktet om detta, och hæng ut Facebookpoliserna, dom ær værda att skællas ut och få stora bøter eller fængelsestraff. Dom har førnekat førintelsen dom, de verkliga førintelserna, abortførintelsen och psykiatriførintelsen, dær man systematiskt driver folk till sjælvmord! Den hypernazistiska førintelsen, m.a.o.!!!

Øppet brev till psykiatrin i Stockholm Sødra angående sufipoeten Marcus Beijar Mellin, med en kommentar av en av hans advokater

Publicerad 2019-03-26

"Till psykiatrin i Stockholm Södra. Marcus Beijar Mellin är en god vän sedan december år 2017. Vår vänskap har prövats så som varje god vänskap sig bör och klarat av denna prövning med berömd godkänd. Under de år jag känt Marcus så har han utan undantag visat upp ett lugnt & samlat intryck, han aldrig förlorat sitt allt igenom goda humör. Jag har umgåtts med honom periodvis intensivt. Jag har egen erfarenhet sedan 40 år av oräkneliga psykiskt sjuka att jämföra med. Marcus har aldrig påvisat schizofrent beteende i mitt sällskap. Som en välrenomerad lekman så måste jag säga att hans diagnos förvånar mig högst avsevärt. Jag har träffat väl så många personer med denna diagnos och har en bestämd uppfattning om att Marcus är feldiagnosticerad, vilket genom åren inneburit en rent psykologisk tortyr för Marcus. Han har levt i mer än 10 år under en fruktansvärd stress, som ett jagat villebråd. Det kan orimligen vara samhällets intention att plåga försvarslösa Svenska ärliga hedersamma hjälpbehövande medborgare på detta vis. Dagens psykiatri kan orimligen likställas med övrig somatisk sjukvård, där man kan fastställa en säker diagnos via provsvar. Den psykiatriska vården stavas i huvudsak psykofarmaka. De förrädiska depåsprutor som Marcus har tvingats att ta med stora kemiska substanser är om möjligt betydligt värre. Marcus är en stor talang, han har trots allt givit ut genialiska diktsamlingar i flera böcker och en mer än väl så förklarande självbiografi om den tvingande tortyr sk vårdinsats som Marcus tvingats att genomgå, men även en cd med självskrivna bra poetiska visor som berör alla & envar. Med vilken rätt har dagens psykiatri att beröva enskilda & hjälplösa sitt intellektuella egna jag. Det här är frågan om en regelrätt våldtäkt som strider mot konventionen för de mänskliga rättigheterna.

Mikael Sundelin."

Min kommentar (skriven som svar till en fråga av Marcus Beijar Mellin):

"Jag håller med i det mesta, men dock inte riktigt i diagnosfunderingarna. Jag menar, med all min amatørmæssiga psykiatriska expertis, och nu ær jag ærlig igen, att det finns två sorters schizofreni, helig schizofreni och verklig schizofreni, det førra heliga dårars galenskap, och det senare mytomanernas galenskap. Jag ær mest det førra och lite det senare, och jag menar du ær det ock, dock mer det senare æn jag, ty jag har mærkt att du sætter tilltro till mycken mytologi, inte minst Jüri Linas myter. Hoppas detta inte sårar dig. Min bedømning hær gør att jag tyværr inte kan publicera førsvarstalet. Eller, kanske jag kan publicera det om jag får citera denna lilla text efteråt, som jag skriver nu, med din tillåtelse."

Ekonomibloggaren Michael Snyders varning

Publicerad 2019-03-26

En mycket læsværd ekonomibloggare, Michael Snyder, med sin berømda kollapsblogg. Seriøs, mycket seriøs, men autodidakt, likt så många av de mest seriøsa ekonomibloggarna ær. Han ær dessutom starkt troende kristen. Hær en av hans senaste varningar:

Wall Street Red Flag: A Bond Market Indicator That Has Predicted Every Recession In The Last 50 Years Just Got Triggered

Min syn på evolutionen, jag tror på den delvis.

Publicerad 2019-03-25

Jag tror delvis på evolutionslæran, vi kommer från aporna, men jorden ær evig, mænskligheten likaså, trots att vi kommit och gått, utrotats och återkommit på scenen, så som evolutionen funkar. Alla djur och varelser på jorden har samma historia. De kan återkomma efter att de utrotats eftersom deras arts urbild bevaras i himlen, de lever vidare i himlen, och återkommer dærifrån som art.

Förintelsen (Holocaust) är en myt

Publicerad 2019-03-25

(Dags att førklara varfør jag førnekar førintelsen:)

Förra hösten (jag skrev detta 20 december 2016) forskade jag ihärdigt kring frågan om Förintelsen verkligen har ägt rum. Jag hade hört om förintelseförnekelsen, och har delvis hållit med i många år, men nu ville jag ta reda på om det verkligen håller, det dess företrädare påstår.

Det var oerhört förbluffande att komma fram till att förintelseförekarnas (de s.k. revisionisternas) argument verkligen höll. Jag kom sakta fram till att Förintelsen är en myt. Att Förintelsen är allierad krigspropaganda. Och att detta är ett faktum bortom varje tvivel. Nu ska ni höra varför:

När de allierade hade vunnit andra världskriget beslagtog de 3000 ton dokument från nazisterna. I alla dessa dokument fann de inga antydningar till order att förinta judarna, inte ett enda tecken till att något sådant hade hänt. Istället trodde de allierade att nazisterna hade använt något slags kodspråk för att genomföra Förintelsen. De var helt enkelt tvungna att ta till en sådan förklaring, då inga tydliga order fanns för att genomföra förintelsen, och heller inga andra spår som skulle kunna tyda på att något sådant hade hänt. Detta ær belagt i "The Destruction of the European Jews ", det klassiska jætteverket av Raul Hilberg 1961.

Ett annat skäl till att betvivla Förintelsen, är att de allierade frampressade bekännelser om Förintelsen och gaskamrarna från nazister (t.ex. Rudolf Höss) genom tortyrmetoder. Vittnesmål är också "exterminationisternas" (de som tror på Förintelsen) enda bevis, och de har visat sig innehålla en uppsjö lögner. Det finns tre slag av bevis i en rättegång; sakbevis (de starkaste bevisen), dokumentbevis (de näststarkaste bevisen), och vittnesmålsbevis (de svagaste bevisen). Det finns överhuvudtaget inte sakbevis och dokumentbevis för Förintelsen, exterminationisterna har genomgående fått lita till vittnesmål, och helt absurda sådana, i många fall.

I början efter kriget var de allierade ofta övertygade om att varje koncentrationsläger i Tredje riket hade haft gaskammare för massutrotningar av judarna. Eftersom decennierna gick, blev fler och fler exterminationistiska historiker övertygade om att det inte hade funnits några förintelseläger på det som var tyskarnas mark innan Tredje riket uppstod. Däremot höll de fast vid att det funnits gaskammare på mark utanför tyskarnas mark innan Tredje riket uppstod. Särskilt det som Auschwitzmuseet restaurerade för sina turister i koncentrationslägret i Auschwitz. Auschwitzmuseet restaurerade en byggnad till det skicket som

de trodde den hade haft då den användes som gaskammare. De lagade bl.a. fyra hål i taket, eftersom de trodde att nazisterna hade tömt Cyklon B-gasen genom sådana hål.

När revisionistiska experter senare har undersökt denna föregivna "gaskammare", har de funnit att den omöjligt har kunnat användas som en sådan. Den liknar inte överhuvudtaget på de rum i vilka tyskarna faktiskt använde Cyklon B, de kammare där de desinfierade kläder och avlusade människor. Och när Fred Leuchter, Amerikas ledande expert på gaskammare, år 1985 undersökte "gaskammaren", fann han att det i väggarna på "gaskammaren" nästan inte fanns några spår av ferrocyanid (det ämne som uppstår när cyanväte, ett ämne i Cyklon B, reagerar med järnet i väggarna), medan det i avlusningskamrarna fanns 10 000 gånger så mycket ferrocyanid som i "gaskammaren". Och "gaskammaren" hade heller inte den blåa färg på väggarna som avlusningskammaren hade, en färg som uppkommer av ferrocyaniden.

Revisionister som Robert Faurisson, den ledande revisionisten i världen, som dessutom är professor emeritus i litteraturvetenskap vid universitetet i Lyon, påstår att inte en enda jude mördades av Hitler och nazisterna i koncentrationslägren enbart för att han var jude. * I själva verket blev koncentrationslägerpersonal eller SS-män som mördade judar (som inte fått dödsstraff p.g.a. krigsförbrytelser) i koncentrationslägren straffade med dödsstraff. Däremot dog många av tyfus (denna härjade både inom och utanför koncentrationslägren), överarbete och svält (p.gr.a. att de allierade bombade sönder Tysklands kommunikationsnät). Många revisionister räknar med att det dog högst 200 000 människor i koncentrationslägren, inte 6 miljoner såsom den officiella siffran i läroböckerna är.

Om allt detta är sant, vilket jag är övertygad om (siffrorna på hur många som dog kan alltid diskuteras, men i det stora hela har revisionismen rätt), är det goda nyheter för mänskligheten: människan är inte så ond som vi hade trott, Hitler var inte så ond som vi trott. Bara misantroper gillar inte dessa nyheter, sådana som vill smutskasta människan.

Förintelseförnekelse är ett brott i tretton länder, bl.a. Frankrike, Tyskland och Israel. 2007 fälldes Ernst Zündel av tysk domstol till fem års fängelse för hets mot folkgrupp och förintelseförnekelse. Han frigavs från fängelset efter tre år.

För den som vill studera vidare kring frågan, har Radio Islam en riktigt revisionistisk guldgruva på sin hemsida, där mina uppgifter kan bekräftas. Jag går dock inte i god för det övriga innehållet på Radio Islams hemsida, men revisionismen har de rätt i.

Slutligen måste jag poängtera att jag inte förnekar koncentrationslägrens och judeförföljelsens existens, endast massutrotningen av judar genom användning av gaskammare. Det är enbart detta revisionismen innebär.

Før de som ær lite insatta i æmnet, føreslår jag att de børjar med Paul Grubachs recension av Michael Shermers och Alex Grobmans førintelsetroende verk "Denying history", som kan læsas hær.

*Jag är inte helt säker på detta, jag tror att masskjutningar av judar kan ha förekommit, främst utanför koncentrationslägren under kriget. Adolf Eichmann lär ha bevittnat en sådan. Han bevittnade också att man en gång gasade ihjäl fångar i en buss med avgaserna från bussen. Men han såg aldrig gaskamrarna. Det är deras existens jag i detta inlägg förnekar.

Domedagen ær hær!!!!!

Publicerad 2019-03-25

Ja, som sagt, så ær domedagen hær:

Catastrophic Flooding In The Midwest Could Last “For Months”, And That Is Going To Mean A Dramatic Drop In U.S. Food Production (Michael Snyder's seriøsa kollapsblogg)

Ænglar, låt denna øversvæmning bli den værsta någonsin i USA:s historia! Domedag, kom!!!!

Det ær kollaps på så många fronter nu, att jag har gått ut i offentligheten med att domedagen ær hær.

Læs också detta om hyperøversvæmningen i USA.

Ænglar, låt vulkanen Mt. Popocatepetl ha sitt største utbrott någonsin nu!!!

Publicerad 2019-03-25

Låt oss be till ænglarna att de ska låta denna vulkan, som har ett utbrott nu, ha sitt største utbrott genom historien, och få vår civilisation på fall. Tillsammans med allt annat.

"Short eruptions can end in less than a day, but longer events can take several days or even months."

Vi får hoppas det fortsætter!

Abort ær hyper-nazism

Publicerad 2019-03-25

Abort ær hyper-nazism, eftersom man vill gøra sig av med oønskade typer, precis som nazisterna ville, men från livmodern av, långt værre hat æn nazisternas. Abortoffren fick inte en chans till liv, inte en sekund av liv ute i værlden.

Abort ær hyper-nazism, eftersom det ær en førintelseindustri, medan naziførintelsen ær en myt. Att førneka denna førintelse, ær den sanna førintelseførnekelsen. Kalla mig fundamentalist om du vill, det gør inget. Deras vrede i denna sak ær helt berættigad, ja allt før svag.

Abort ær tortyr av foster, alltså æven en tortyrindustri, foster ær sega som fisk- och grodyngel och det tar en riktig tortyrsession att ta kål på dom och græva ut dom ur livmodern. Tortyr av både foster och moder, oavsett hur mycket man sederar, bedøvar. Precis vad hypernazismen ær. All tortyr ær hypernazism. Hitlers nazister torterade extremt sællan.

Abort driver havande kvinnor till sjælvmord regelbundet, i værlden. De vill følja fostret till himlen, dødligt sårade av våldtækten och tortyren. En våldtækt ær det, att ta bort fostret. Den værsta tænkbara ock. Som man lurar kvinnor in i.

Alla praktiserande gynekologer får førstås sina namn raderade ur Livets Bok, så mycket tortyr och sjælvmord ær de skulden i. De ær sataner.

De som riskerar abort eftersom de inte kan hålla kuken i styr, ær grova sexmissbrukare och våldtæktsmæn, de har tvingat sig på sin flickvæn och fru, eftersom hon inte ville ha barn, och dærfør inte ville ha ett fullbordat samlag utan preventionsmedel. Dessa mæn får hårda domar i himlen. Alla riskabla preventionsmedel førdøms i himlen. Man ska ha styr på sin kuk.

Abort med naturmedicinska plantor ær också ett brott, men ett mildare sådant. Man ska ha kontroll øver sin kuk, det ær ABC i andlighet.

Hitler hade dødsstraff før abort.

Och fostret bør få gå føre modern, det har inte fått leva alls, modern har fått många år. Och de svagaste først, ALLTID!!!

The 5G system will drive humanity to extinction. A prophecy from heaven.

Publicerad 2019-03-25

The 5G-system will drive humanity to extinction soon after it's implemented in the summer this year. Because it will kill our insects, the base of the food chain for us humans. And our pollinators. Google the internet for more information on this topic. There are a lot of studies about the dangers of 5G.

Here are some of the most important articles:

It's official - cell phones are killing bees (Inhabitat 05/21/2011)

Electromagnetic radiation from power lines and phone masts poses 'credible' threat to wildlife, report finds (The Telegraph 18.5.2018. This newspaper is an ordinary, big newspaper)

I explain this prophecy from heaven, in this article.

Min kærleksførklaring till Downs Syndrom-folket.

Publicerad 2019-03-25

Downs Syndrom-folket, mitt ælsklingsfolkslag efter 9.2.2019. Må namnet på er bli lika heligt och ælskat som namnet kristen en gång i tiderna var.

Ivan Aguéli hade lov av himlen att skjuta en tjurfæktare

Publicerad 2019-03-25

Tjurfæktning: offentlig, av alla godkænd och påhejad ohygglig, sadistisk djurplågeri. Tjurfæktarna ær monster, och konstnæren Ivan Aguéli hade lov av himlen, tror jag, att skjuta en sån. Och tjurarna har bara tjænat och offrat sig før mænniskorna genom hela civilisationens historia, mest som biffar till folket! Men också som dragdjur! Och detta ær tacken! Dærfør ær Gud så vred, och jag också, minns hur ilsken jag var nær jag kom till Spanien 2011.

Att mjølka en ko utan att fråga om lov ær ett våldtækts-lagbrott

Publicerad 2019-03-25

Himlen har lært mig att man i himlen alltid frågar djur om lov att få smaka på deras mjølk, och att det att ta mjølk utan lov, ær ett lagbrott i stil med vilket lagbrott det vore om man skulle gøra så med mænskliga kvinnor. En slags våldtækt, m.a.o. Jordbruket idag ær systematisk våldtækt på kor och andra. Man t.o.m. inseminerar kor artificiellt idag, dvs. gør dom havande genom artificiella knep, våldtæktsknep. Långt værre æn mjølkningen, på våldtæktsskalan. Døms i himlen precis som om offren vore mænniskor. Hyper-kriminalitet.

Och vad svarar djuren i himlen nær man frågar om mjølk? Næstan alltid nej, førutom i vissa undantag, till sårade, tørstiga brottslingar och soldater från jorden, o.l.. Mjølken ær till før dessa djurs barn. Och ska inte disponeras nær de inte har barn, de ska inte amma hela livet.

Alla djur i himlen ær vilda, bor i Skogen. Du ser inte større djur i Nya Jerusalem, høgst råttor och møss och fåglar, mest gatuduvor. Insekter finns det i massvis.

Sprid dessa ord från himlen till alla bønder, jag ær sjælv en bonde och herde i sjæl och hjærta, har mycken praktisk herdeerfarenhet med min familjs djur, och vet att himlen har rætt.

I himlen har mænniskor och djur precis samma rættigheter. Det ni jurister! Man ær næmligen inte speciesist i himlen, dvs. nån som gør skillnad på arter, art-rasist.

Koranen ær som Psaltaren

Publicerad 2019-03-25

Vilken bok i Bibeln ær mest lik Koranen? Jag tror det blir Psaltaren, ty Koranen ær muslimernas sång- och bønebok. Koranen ær också ren poesi, precis som Psaltaren, det ær dærfør den ær så dunkel før oss væsterlænningar som inte kan symboliken, de kulturella koderna till Koranen.

Helena Leijd ær tredjebæsta poeten i Sverige! Bjørsten nummer 33!

Publicerad 2019-03-23

Helena Leijd har flyttats till tredje plats och Andreas Bjørsten till 33 plats i en uppdaterad lista øver Sveriges bæsta poeter, hær.

My first two aphorisms in norwegian language

Publicerad 2019-03-23

Iblant velger folk å gå sulten istedet for å spise vitt brød uten noe på - en slik fattigmanskost er vitt brød, men gjeitene mine skulle ikke holdt med.

* * *

Hvorfor er de fleste dyr storetere? Svar: de er så levende att forbrenningen er høy. Hvorfor var Jesus av Nasaret och "den andre Jesus" (slik er jeg blitt kalt i Åbo, "Jesus tvåan") storetere? Av samme årsak. Så ha barmhjertighet og kall dem ikke frotsere. Di ække tjukke, direkte. Den andre Jesus har spist mest av alle i alle de sammenhengene han har vært i. Medisinene hans har fått ham å legge på seg fett, ikke no anna, han veier 68 kilo normalt (er 183 lang). Vekten gikk ned ti kilo med en gang han slutta med medisinene på Polen reisen netop. Ti kilo på en måned. Det du! Kraftige gifter, dette! Ikke endret han kostholdet sitt, det kan jeg love deg!

Birds can easily go on sun vacations

Publicerad 2019-03-23

Have you thought about that birds can always take some sun vacation on cloudy days by flying over the clouds like aeroplanes do?

Am I finally finished with the spiritual frontier?

Publicerad 2019-03-23

(this I wrote in the mental hospital of Warzawa)

I wonder if tomorrow, when my brother comes and brings me to Norway, is my time of hearing the Main General's gentle, firm voice, that I have completed my task on the frontier, and am now allowed to go home, find my friends and family, and live with them forever. It looks like this, in fact. Especially if it's true what I hope is true, that this was my last and final crucifixion, in the most horrible ward in the most horrible mental hospital I can think of.

Added now:

Please, jurists and police who read this, do some research about the central mental hospital in Warzawa, the one beside the technology university/high school, and please, liberate the Downs Syndrom patient who is imprisoned in this mental hospital in ward 2, Klaudius Wrzesinski. Is there any out there who wants to help him out? Please, this is the priority number one right now.

The adress to the psychiatric hospital I talk about:

psychiatric ward no. 2,
Nowowiejska hospital
00665 Warszawa

And, of course, all psychiatrists in that mental hospital should immediately be brought to court, we are very many who want this.

The closeness of death makes us free

Publicerad 2019-03-23

When you are liberated from a prison, you feel that time goes slower and slower as your liberation approaches, like in an exponential curve.

Somebody would think this happens at our great final liberation, death, but the opposite is true. Time goes then faster and faster, you want to do so much, life is so exciting, you want to have more time, because you feel so liberated already from the presence of death. An opposite exponential curve.

Death heals all real schizophrenics, that's why they long for it. And something about how satanic psychiatry is

Publicerad 2019-03-23

It's a comforting thought that death does not only save all criminals - it also heals all real schizophrenics. This is a witnessed fact inside psychiatry: When a mental patient with real schizophrenia is close to death, and knows this, his/her mind is usually clarified and he/she is healed. He/she does not more need to hide in myths and legends. It's suddenly safe to exist, psychiatry can't catch them any more. And psychiatry is of course the main cause of their schizophrenia, a fool can understand that. This is a horrible thruth to face. Psychiatry is just a crazily arch-satanic, sadistic and perverse movement, the worst in the eternal history of the earth, BY FAR!!!!!! Worse than the Catholic Church in the Middle Ages, BY FAR!!!!! Drunk from the blood of the saints! Horribly drunk! Psychiatry is the whore, the prostitute in the book of Revelation, who rides the monster! Read chapter 17.

And many of my good friends want to send me to psychiatry now! Even the fine theologian Jonas Lundstrøm, an anarchoprimitivist, who blocked me on Facebook only because I'm mentally ill, I didn't do anything unpleasant to him! We live still in the darkest time ever.

What are the dogs for the civilized?

Publicerad 2019-03-23

What are the dogs for the civilized? Everybody's playing tool. That's how much we respect them. God's holiest angel specie.

Arranged marriages are not wrong

Publicerad 2019-03-23

I received in a dream this night (I wrote this in the mental hospital in Warzawa) that it is not wrong to build arranged marriages, or seek out for a good partner to somebody. I namely did that in this dream, and it was blessed. Often we do it unconsciously. Yes, how often do people find each other through friends, like Einar and Riikka!

About my swan song

Publicerad 2019-03-22

Från molnens purpurstänkta rand
Sjönk svanen, lugn och säll,
Och satte sig vid elfvens strand
Och sjöng en juniqväll.

Om nordens skönhet var hans sång,
Hur glad dess himmel är,
Hur dagen glömmer, natten lång,
Att gå till hvila der.

Hur skuggan der är djup och rik
Inunder björk och al,
Hur guldbestrålad hvarje vik,
Och hvarje bölja sval.

Hur ljuft, oändligt ljuft, det är
Att äga der en vän,
Hur troheten är hemfödd der,
Och längtar dit igen.

Så ljöd från våg till våg hans röst,
Hans enkla lofsång då,
Och snart han smög mot makans bröst
Och tycktes qväda så:

Hvad mer, om än din lefnads dröm
Ej sekler tälja får?
Du älskat har på nordens ström,
Och sjungit i dess vår.

(The song "Svanen", "The Swan", by J.L.Runeberg, an incredibly beautiful song, finnish-swedish romanticism at its best)

Let my "swan song" be as beautiful as that of the swan in that song:

"Hvad mer, om än din lefnads dröm
Ej sekler tälja får?
Du älskat har på nordens ström,
Och sjungit i dess vår."

Yes, for those who understand swedish, that song of Runeberg was about a dying swan, about a swan song. That's hidden to many people. But makes the song even more beautiful. It was revealed to me this night (13.3.2019).

Yes, and my swan song is about my plumtree in the Nackareservatet forest outside of Stockholm, of course. To give my soul to my plumtree, the plumtree I planted near my hut, to put my ashes (I want to be burnt after my death) upon the roots of that tree, and it is easier from Norway than from Poland or Latvia. Much easier.

"Låt mig gøra mitt liv till en lovsång till dig" (From a spiritual song by a swede).

To whom? Of course to the "halfpantheistic-polytheistic" Jahwe god that I believe in. Which is the "Christ-Spirit".

How we should speak about the depths of Satan

Publicerad 2019-03-22

The way we should speak about and treat the depths of Satan is not with details, but with mythology, classical mythology is best. Just like the real schizophrenics do, they just do it in a crazy way, not understandable for us poor earthly humans, but understandable for heaven, smart as they are up there.

The last nail in the coffin for belief in a personal god

Publicerad 2019-03-22

The words "Let us make..." (1. Mos. 1:26) in the creation story in the first book of Moses, is "Das Untergang des glauben in die persønliches, allmechtiges schøpfer-Gott" ("The demise of the faith in the personal, almighty creator-God"), especially when you realize that the writers didn't believe in the trinity-dogma. Greet this to Kaarina, Jukkis Sipponen's wife, who has suffered from belief in this god, although "his Son", Jesus, has healed many of her wounds. Oh, angels, heal also this wound, the wound of belief in the fundamentalist Jahwe!

Somebody talk the pain of this belief, somebody walk them, like me and Kaarina, and Jukkis, too, in fact. He called atheism "insanity". Maybe his thoughts about atheism defends such a name, not real atheism. I'm still a real atheist.

Death soothes both saints and criminals

Publicerad 2019-03-22

I think death soothes both saints and criminals. Saints becouse of wellknown causes, criminals because of their hope to find a merciful and just judge and a good lawyer. Jesus the Nazorean will be their lawyer number one.

About my sensitivity to suffering

Publicerad 2019-03-22

Sometimes I'm wounded by other peoples wounds, other people's hell. I can't stand too much of it. I hope for example that the demons do not suffer too much in hell, and that nobody has suffered more than me. Is this crazy?

What is real schizophrenia?

Publicerad 2019-03-22

My best explanation of "real schizophrenia": It is the wounds of those souls who saw too much before they were ready to see it. So they escaped to myth and fantasy to comfort themselves, and became mythomans. Usually God protects people from such things. But accidents happen, just like in physical wars. Do not blame God, because he is not almighty in the classical sense. Blame Satan and his demons, seing too much of their things can make you crazy.

I pray to Jesus that he will protect med from this to the end. I think he will, he is strong. He has in fact carried me through the worst things already. That's a lot. I will not see much of the worst Warzawa-stuff in Norway.

How beautiful God's creation is

Publicerad 2019-03-22

If you study a feather that is taken from a bird's more smaller feathers close to its body, you will see that its small branches that make up their isolation from coldness, the small branches of their small feathers, look like miniature feathers. The beauty of God's creation is bottomless, literally. Like John Keats once said, "A thing of beauty is a joy forever". That can only be said about God's creation.

For comfort

Publicerad 2019-03-22

For comfort: for every hour that passes, it becomes more and more difficult to deny our ecological, financial and energy problems (although the denial industry is working desperately), and also to deny the work of the antipsychiatric movement, which just grows bigger and bigger, fastly (this forum, relatively recently started, has already over 4000 members, and is steadily growing), while conventional psychiatry just gets less and less money from the state globally. It's a horse race. And the dawn is coming.

Just think about how big COP24 was, in Katowice, Poland. It put Poland on the map in people's minds, in fact. And then I went to Poland! Crazy! First Greta Thunberg in Poland, then I, shortly after, "filleristing" Poland, yes, roasting it!

And the Katowice conference, COP24? It had to have been a very exciting conference, at least for the passionate ones, despite boring talks. Especially when Greta Thunberg spoke. Someone must have cried, like me, when I first heard Greta. I'm so inspired by her, and I really support her, although we differ greatly in our opinions. She is a real hero. Lives like she teaches, too. And why a swede? Crazy!

God is a really strong fighter of suffering

Publicerad 2019-03-22

God is really a strong and experienced fighter of suffering. What is his last card, his last emergency button? Taking people out of their bodies. They do not need to die. God can do it everywhere and at any time. How much he has used this emergency button we don't know, because people don't speak easily about such experiences, afraid of psychiatry. But my brother Josef spoke! He experienced it once! Believe me or not! It's all over the place! More and more frequently, too! Because the suffering has increased! Just study the science of near-death experiences! Much will be revealed when psychiatry looses its worst grip on humanity.

Classical holy crazyness: to pretend being a real fool

Publicerad 2019-03-22

Clasical holy crazyness: To act like a wounded soldier to be able to protect the real wounded soldiers (the really crazy ones, the real schizophrenics) from being abused in their weakness.

Was this the reason of their foolishness? Yes, says my reason. The main reason. One of the biggest reasons.

Are the really crazy ones so important then? Yes, says Jesus in me.

But this is a sport where I has not been very active. Maybe I was too weak, after all, and the world too hard. I had not survived for long (I mean, my plan recently, before 9.2.2019, was to hide and die in a big National park forest in Latvia), had I acted like the classical holy fools, pretending that I was crazy.

In fact, the strange fact is that there are people out there, like Titti Spaltro, my girlfriend, who think I am a real fool who plays a holy fool, a real schizophrenic acting like a holy schizophrenic.

Then you begin to understand...

They think I'm taking shelter in holy foolishness.

What a crazy thought.

Something about the squirrel that chose me to be a messiah 2008

Publicerad 2019-03-22

Did that squirrel in the forest in July 2008 wish that I would share the fate of my master Jesus? No, God beware. If I had asked him/her why he/she wanted me to go back to psychiatry, I think he/she had answered: "You will not make it anyway. You are too weak (I had fasted for 40 days on

vegan raw food and was very weak and thin). To surrender now is the easiest way for you to go."

Yes. This is my understanding now.

Something about the messianic era

Publicerad 2019-03-22

I call the age that began with Jesus Christ "the messianic era", and it could also be called "the age of martyrs", because after Christ martyrdom became mainstream. It will end on doomsday, after some time of judgement.

Something about J.O.Smith

Publicerad 2019-03-22

Why were the two authors which J.O.Smith, the founder of my mother church Smith's Friends, admired most - Madame Guyon and Jessie Penn-Lewis - women? In that patriarchal culture?

Is there a heavenly Guinnes Record Book?

Publicerad 2019-03-22

Is there some heavenly Guinness Record Book? The Guinness Book of good, wise and brave deeds, instead of our earthly Guinness, which is the Guinness of insanity?

I would love a heavenly Guinness. A lot of amusement there, heavenly astonishment and amusement. Much humour.

Jag ær advokat før den islamiska sufipoeten Marcus Beijar Mellin

Publicerad 2019-03-21

Øppet brev till psykiatrikern Ola Broström

"när jag var liten, så drömde jag upprepade mardrömmar om en stor jätte som var ca.10 meter hög, som jagade mig och mina barndomsvänner i Skarpnäck, ibland fick den fast mig och då avstannade drömmen, allt var för övrigt segt i drömmen och gick jättesakta. Jag är säker på att dessa drömmar var profetiska till sin karaktär, och att jag drömde om psykiatrin. Allt liknar det jag upplevt i verkligheten senare, segheten, desperationen och att leken tar slut så fort de sätter klorna i en"

(Marcus Beijar Mellin i en chattdiskussion med mig, se hans hemsida hær)

Marcus Beijar Mellin ær en mycket kær væn till mig, som jag træffade 2010, och som sedan dess har gjort mer gott mot mig æn de flesta av mina andra vænner. Han har aldrig varit ond mot mig, fast vi tillhør olika

religioner och olika politiska åskådningar, diametralt olika. Vi har umgåtts en hel del, men næstan aldrig grælat. Vi har hjælpt varann och støttat varann, som två olycksbrøder, och jag var också en tid halvhjærtad sufimuslim.

Jag vet också av andras berættelser att detta inte bara gæller mig, utan alla Marcus vænner, att han ær god mot alla, också flickvænner och ex-flickvænner. Man ser godheten i hans pojkaktiga ansikte också, och man kænner den i væggarna i hans lægenhet.

Detta rimmar illa med den ohyggliga bild av Marcus som rættspsykiatrin i Stockholm målar upp, och som uppkommer av hat, inte av førståndigt tænkande. Marcus har knappt gjort en fluga førnær, bara fantiserat, och det værsta han har gjort i hela sitt liv ær att ha gått omkring med ett stort sværd i Stockholm centrum under en av sina attacker av "andlig førvirring" (så tolkar jag det). Kæra nån, Swedenborg gick omkring med en værja hela sitt liv, sånt var normalt på 1700-talet i Stockholm, før att førsvara sig mot førbrytare. Marcus ville væl førsvara sig, tænker jag, mot Stockholms sliskiga poliser och væktare. Inget brott i himmelsk lag (jag menar, varfør har "Gud" førsett getter med horn?), allraminst idag, och allraminst med gamla rustna sværd, som Marcus hade.

Så vad ær Marcus ohyggliga brott då? Tankebrott, førstås, det som psykpatienter vanligtvis fælls før. De har fantiserat før mycket, likt småbarn. Marcus har radioprogram før ænglarna, precis som jag børjade ha efter 9.2.2019. Inte ær det fel. Andevärlden finns faktiskt, och någon lyssnar alltid, ofta många.

Alla Marcus tankebrott handlar om andlighet, psykiatrins stora hatobjekt. Jag menar, detta ær religionsførføljelse, rena religionskriget, om man tar in alla øvriga offer.

Och vad gæller Marcus' høgerextremism, hans involvering i sverigedemokratiska kretsar, så finns det många goda mænniskor som ær sverigedemokrater, såsom Mohamed Omar (Eddie Råbock) och min væn Einar, båda sprænglærda herrar och goda som någon, och sverigedemokraterna vill alltid rædda oss från sharialagarna, vilket ær gott i och før sig, men fel i kontexten. Att en god muslim som Marcus ær sverigedemokrat och gillar Eddie Råbocks nutida skriverier, ær bara ædelt, att muslimer har sjælvkritik. Jag ber psykiatrikerna sætta sig lite djupare in i dessa ting.

Jag ber er respektera Marcus' muslimska andlighet, i religionsfrihetens namn, hur många vanførestællningar det æn ingår i denna (Marcus ær dock liberal muslim, med nyandliga inslag), och att ni skall frige honom från att behøva vistas i era ohyggliga fængelsehålor, næstan lika ohyggliga som vanliga psykiatriska fængelser før ickebrottslingar (att de ær mildare, kan juristerna førsøka førstå). Att kalla Marcus brottsling ær skrattretande, och sæger något om vilka paranoida filurer ni egentligen ær. Detta har Marcus' huvudadvokat sagt och menar det fortfarande. Hon menar att Marcus inte ska stængas in. Hon vet mycket, hon. Jag sællar mig nu till Marcus' inofficiella advokatlista, som ær lång, med bl.a. kænda førfattare som Jüri Lina och konstnærer som hans førra flickvæn Eve och fotografen Titti Spaltro. Æven jag ær rætt kænd i Sverige.

Jag ber er också, med hot om repressalier, att sænka Marcus' dos kraftigt, om ni inte vill lyda himlens befallning att helt sluta droga denne arme man som ingenting ont gjort (samt inte stænga in honom), med giftiga, skadliga, vidriga droger. Det blir førstås repressalier om ni inte lyder himlens befallning, men de utdelas av ænglarna. Min befallning ær mildare, jag går på Marcus' ønskemål om vad som kan vara realistiskt, med tanke på hur elaka ni ær, men jag støttar himlens befallning helt och hållet.

Vænligen,

Lars Larsen, poet, førfattare, teolog och filosof, 21.3.2019

The solution to the problem of free will

Publicerad 2019-03-21

The solution to the problem of free will is maybe that the bigger sinner you are, the less free you are, and the bigger saint, the more free. Feels pretty biblical and lutheran, this theory.

Some thoughts about robbery from a heavenly jurist

Publicerad 2019-03-21

The heavenly ownership-law: It is the one who needs a thing most, who has the divine right to borrow, not own, this thing. All robbery should be punished after this law has been applied to the robbery-case.

Something of the same spirit, is in the "John the Baptist-robbery law" (my phrase) that says that if somebody has two coats, and the other one none, it is not robbery if the other takes the first man's second coat, without asking for it. It can also be called a "Robin Hood-robbery case" (I really love Robin Hood).

So, in any case, justice, not ownership, is the alfa and omega in every case of robbery brought to the heavenly court, in the eyes of the angels.

Pretty many robbers will cease to be called robbers then, and pretty many rich and neat will begin to be called horrible robbers.

It's a relief, this kind of thinking.

Ett nytt ord till vårt språk: "småhetsvansinne"

Publicerad 2019-03-21

Motsatsen till storhetsvansinne? Inte ødmjukhet, utan "småhetsvansinne", praktiserad av vissa (de flesta?) heliga dårar genom historien, som t.ex. trodde de var långt mindre kænda æn de i verkligheten var, och kæmpade før rætten att bli betraktade som galningar.

About "peak civilization"

Publicerad 2019-03-21

I think we reached "peak civilization" in 2008, around the same time as we reached "peak film" with the Avatar-movie of James Cameron. Then, after that, we have been on a plateau, until 9.2.2019, when the collapse really began and the healing of Nature really began.

Heaven's distaste for technology

Publicerad 2019-03-21

Because of heaven's distaste for technology, you should not expect that they have filmcameras and radios to record what you are doing and saying, instead you should expect to meet many superb stenographs and copists, copists who copy writings which are important in heaven and on earth, by hand, on pergament or papyrus, exactly like the monks did in antiquity. If your writings on earth are considered worthy to save for the heavenly libraries, some diligent copist copy the writing in a very beautiful way, and he might also illustrate your writings, if they are very good, like they did with the Bibles in antiquity and even in the Middle Ages.

I write for heaven, and I hope heartily that my writings will be copied! They are pretty tolerant up there, and copy a lot of writings, just do not expect that they copy technological books, like how to build a smartphone, if there ever existed such a book. "God" does not dig into the depths of Satan. He is too pure and innocent for such things, and does not try to understand them.

My theology about the two resurrections

Publicerad 2019-03-21

The resurrection from the dead: That we become fully like Jesus the Nazorean, like Adam before the fall. What Saint Paul prayed that would happen to him on earth. Can happen on earth.

The resurrection of the dead: Getting new, glorious bodies in heaven after death, and after the Doomsday, also becoming like Adam before fall. Can only happen in heaven.

The first resurrection is the resurrection of the saints, the Bride of Christ, the second is the salvation of all beings, their final salvation.

What Jesus would say about dogs

Publicerad 2019-03-21

Jesus the Nazorean would say about animals something like this: "The one who looks upon a dog with the desire to own him/her, has already made him/her to a slave in his/her heart."

"Mellantillståndet", the astral world, doesn't exist objectively

Publicerad 2019-03-21

"Mellantillståndet" ("the middle state", I do not know the english phrase) after death (the world people see in visions) do not exist out there, objectively. We are directly resurrected bodily after death, getting a new, glorious body, after a visit in the astral world, the world of visions, which isn't obligatory, I think, this visit stems from drugs inside our brain, which are often released in the death process. Not all people close to death get near-death experiences, according to the science of near-death experiences.

What does it mean that all humans and animals will go extinct in the sixth mass extinction, like I believe?

Publicerad 2019-03-21

That all humans and animals will go extinct in the sixth mass extinction event, what does it mean? Is it a horrible catastrophe? In some sense yes (for humans especially) and in some sense no. First of all it means vacation for all species for millions of years, because more complex lifeforms are more challenging to inhabit. They do not need to be less Edenic, just more challenging. It's a greater challenge to be human, than to be a microbe. So, we will enter a Sabbath rest, and we all really need that, we are tired after the fight. A Sabbath rest for all creatures, even the most evil ones.

As I said, in some sense this is good news, that evolution begins all over again. For all who do not believe in progress (like me) or the need for progress, this is good news.

Be comforted, all mental patients! We are working on your rights!

Publicerad 2019-03-21

Don't you think they are working at the human rights of mental patients in UN, right now, just as Pella Thiel does with the rights of nature? Of course they are! UN is a massive think tank! And if our rights are not secured here on earth before the extinction of humanity, the process will go on in the heavenly city (in the heavenly UN, the heavenly world parliament? Heaven knows, if there is one, it has to be pretty democratic then!). Is there a heavenly Stockholm, by the way? Swedenborg saw one, but I think it was a hallucination, av vision, like everybody else's visions, nobody has seen the real heaven. But I hope I get back as much as possible in heaven, a heavenly Varissuo-forest (the forest I fell in love with in Turku, Åbo) at least! And a very primeval one! God knows our deepest longings, and "he" has prepared heaven for us during our whole life, together with all ancestors and dead friends. I mean, come on, they create forest gardens in heaven!

Why do I like education so much?

Publicerad 2019-03-21

Why do I like education so much, especially all kinds of history? Answer: it's grounding you in the soil, man! I mean, in reality! Especially knowledge about old times! There is no opposition between being "earthed" and being educated.

Bøn till Jesus

Publicerad 2019-03-20

Min bøn till dig Jesus, låt det från denna dag framåt væxa andlig mossa på mig, och en sådan som aldrig ska rivas bort mer, så som alltid skett hittills,

man har alltid rivit mossan av. Och vad ger mest mossa? Historien! Att samtala om gamla tider!

Det ska jag gøra i dag med Tore Lindhjem, en gammal væn från min moderførsamling, utbrytarna i Smiths Vænner, en væn som ær mærkligt hemmastadd i kyrkohistoria, allt som rør Smiths Vænner (læs om denna rørelse i vad jag samlat om den på denna blogg) och dess føregångare!

Remember the angel in Warzawa mental hospital

Publicerad 2019-03-20

To myself: Remember that angel in human form who appeared out of nowhere and soothed me regarding my medication? I never saw him any more. Who was he? How did he enter the ward? Why didn't he speak with me later, never more? It was a prayer answer, that he appeared, in fact. Very clearly, I had prayed. He was also right in what he said, my medication has been mild this time, hasn't affected me, for some mysterious reason. I do not have to be afraid. Even if I have taken my medication, my body and mind have not been hurt much. Must be some atomic mystery, this. Reminds of some verses about poison in the New Testament:

"And these signs will accompany those who believe: In my name they will drive out demons; they will speak in new tongues; they will pick up snakes with their hands; and when they drink deadly poison, it will not hurt them at all; they will place their hands on sick people, and they will get well."

(Mark. 16:17-18)

Pick up snakes with their hands: friendship with animals, especially wild ones. Speaking in tongues: making animal and baby sounds and speaking fool language. I have experienced both of these things, yes, I experience it daily.

Is my thinking about the present eternal Aurora a "psychosis"?

Publicerad 2019-03-20

If my thinking about the beginning of the eternal Aurora 9.2. 2019 is a "psychosis", let me summarize it in this:

1. Civilization is falling and Nature is rising from the ruins of that fall.

2. The start of that fall, whenever it is, is the beginning of the Aurora.

3. I believe it began recently, if not from other reasons, so by studying the stock market.

4. I have a part to play in this Aurora, how important, I don't know. We will all play a part in it. It might be that the morning 9.2. was a party in many other places, too. I don't know. But try to remember this date (dates are sometimes important); 9.2.2019.

This blog is excellent in following the stock market crash that is unfolding now. Try also the Peak Prosperity blog. By following those two serious and informed blogs, you will maybe understand that I'm right. Civilization is falling.

Something about the present spiritual aurora, that we are living in now

Publicerad 2019-03-20

9.2. 2019 (the date when I encountered the spiritual aurora of our time) is 9 months and 2 days before 11.11.2019. Maybe I and the world will be nine months in the darkness of the mother womb, after the beginning of the aurora, 9.2. The sun will be 9 months hided behind mountains, after it has begun to rise. The first sight of the sun, and the birth of me and the world, is our extinction as a species, which I pray will happen 11.11.2019. That's not as important as to realise that one day, soon, it has to happen. Many prayers about dates has been sent out there, and one of them "God" will answer, I think.

Something about spiritual auroras

Publicerad 2019-03-20

Spiritual auroras are a common phenomenon throughout the history, there has been a lot of individual auroras, auroras for families, churches and countries. But there will be a last big Aurora, and this begins with the fall of the last, global civilization. The fall of civilization is the healing of Nature. Whatever happens with the nuclear power plants.

The worst is over, that's so evident. I mean, study the global economic situation. The worst was in the first years of the new millennium, until civilization peaked.

This is typical for me

Publicerad 2019-03-20

This is typical: I eat some horrible psychiatric poison (I wrote this in the mental hospital in Warzawa), my life is screwed up, and I think it was my fault, a result of some of my "sins". I can always track it back to some "sin" of mine.

How common isn't this, man.

Good news from Åbo Akademi University

Publicerad 2019-03-20

Good news from Åbo Akademi University:

Lotta Valve is disputing on a dissertation about messiah-theology (we really need that!), a little in the same spirit as that methodist girl who disputed on the Schneersohn-messiah-cult, at Åbo Akademi University's theological faculty, Nanna Rosengård was her name, a lovely woman and a good singer.

Then, the teacher in Old Testament Exegesis, Pekka Lindqvist, wants to be my Facebook-friend, and Ingvar Dahlbacka, the fomer dean, liked one of my latest Facebook-posts (I wrote this in the mental hospital in Warzawa, most of the texts lately is from that time). All things are clear improvements!

Two types of concentration camps

Publicerad 2019-03-20

Some time ago they invented these concentration camps where there was too much to do. Their crimes were revealed, and then they invented these concentration camps where there was too little to do; the postmodern mental hospitals.

I would prefer the former type.

What will their next invention be, when this horror, apathy and nothing to do-boredom is revealed? Maybe there are no more options left. And the concentration camp engineers are horrified.

What is a pseudoscience?

Publicerad 2019-03-20

A discipline is not a pseudoscience if it does not call itself a science, does not try to imitate scientific language, and is honest about its faithbasedness. Philosophy and theology are both pseudosciences, because they have gone to great lengths in trying to fool the world to think they are sciences. So they belong to the same sphere as psychiatry, psychology, parapsychology, astrology and alchemy.

Unfortunately. But all pseudosciences are not equally bad.

Is theology a science?

Publicerad 2019-03-20

Is theology a science? That's a hard question for the philosophers of science, and has of course been debated among the philosophers at Åbo Akademi University, the university I studied in, in Finland. Here is my attempt to answer that question, a very old one.

Theology, in its purest sense, has always been faith-based speculation. I mean, theology itself, not the science about theology, which is of course the science of comparative religion (religionsvetenskap), this is a real science, because it doesn't speculate in a faith-based manner, like the theologians at Åbo Akademi's theological faculty do.

You don't agree. But why are most teachers of theology believers, and why do they prepare their students to become priests, among other things? If you know this, you will immediately call theology a pseudoscience, just like I think several Turku-Åbo-philosophers have done. Or, if you have some brainstuff left in your head.

But what about the "lundensian theology" of Anders Nygren, Gustaf Aulén and Ragnar Bring? They thought that we can make theology to a real science, by, for example, open up the way for unbelievers to do academic theology. Then it isn't faith-based!

But, my friend, atheism is a faith, too, and a science does not become scientific if its makers are atheists, like some communists believed. Science lies beyond that realm.

This fact, that atheism does not make you more scientific, has troubled some philosophers, I think, to doubt whether philosophy is a science. I would say that philosophy is also faith-based, there are a lot of religious

philosophers out there, and therefore we cannot call it a science. It speculates too much, just like theology does.

Let's face it; theology and philosophy are the mothers of all real science, it all began with them, and they can watch over their babies, but not become their babies. They will pave the way for their babies, all the time, in all areas, doing the hard groundwork (through becoming martyrs for the truth, like Giordano Bruno and Michael Servetus), they do it still today, they discuss for example bioethics and medical ethics.

Shall we shut down all theological and philosophical faculties in the world, or throw them out of our own university? No, we just have to be honest with them, and not call them sciences. Call them synagogues, a church seminar, a platonic academy, a congregation, a delphian oracle, a temple, a watchdog, a cult (yes, they are cults!), and much more. We do not need to place them outside of the university, if we just acknowledge this, and remember how important and how groundbreaking their work is, from the days of Platon and Origenes, to our own days.

And we have to remember, too, that the most spiritual and broadly educated (also in theology and philosophy) scientists, are usually our best scientists, and therefore we need all possible good knowledge in our universities, and all the best mentors for our professors in all kinds of sciences. Professors of theology can be mentors of other secular scientists, and that was what happened in Waldemar Rudins career as a professor of theology, a theologian I respect much.

Do I have any disciples?

Publicerad 2019-03-20

The next greatest intellectual joy after the phenomenon of having found your real master (like I found Jesus the Nazorean) is the joy of finding your first real disciple (like Jesus found his first, who was that now?) if you are a real master. The first joy is the joy of the newborn baby, the second the joy of being a mother of that baby.

Have I found my first disciple? I have doubted it, but Josef Ask might be my first one. Andris Fågelviskare? I doubt it, he is not a holy fool in that way, and has not showed much interest in me. Nobody has shown so much interest in me as Josef Ask. Far more than even Marcus Beijar Mellin, who cannot decide if he loves me or not, it seems.

How lovely to have a master who is alive

Publicerad 2019-03-20

The master I am the disciple of, is a jew (not a christian!) called Jesus the Nazorean. But unfortunately he is dead (lives in heaven). But anyway he has been able to train me to a good disciple of him, according to myself.

How lovely then, what an easiness, if you had a master who was alive. Of course you would be a better disciple then. It's a little miracle if you would find your right master alive. They are so few.

How I wish I could be a right master or mentor who is alive, for somebody. I do not know of any, yet. Maybe people like me are not very appreciated in our time.

Judaism is the religion closest to me. And I am an ethnic jew, I have gipsy blood in my veins

Publicerad 2019-03-19

Judaism is the religion closest to me, because my master and general in war was a jew, Jesus the Nazorean *. And inside judaism, jewish mysticism and messianism/apocalypticism, and inside that, "messianic judaism", i.e. jews who believe Jesus the Nazorean is messiah, but completely in a jewish context.

So, from now on, I will call me a messianic jew, not a christian, if the Smith's Friends, my mother church, can stand that. I have gipsy blood in my veins too, if some rumours are correct (that might explain my wandering life a little), and gipsies are old time ethnic jews, if some research, published on the internet, is correct. I feel a deep blood affinity with the gipsies, they were always like relatives to me, and one of my first loves, maybe my first, Sonja Hagert, was a half-gipsy, Taisto Bollstrøms doughter. My love when I was between 16 and 18, Dinah Lichtenberg, is a ethnic quarter jew, and people who know something about our family, probably know about the deep physical and spiritual affinity that we felt with the Schytt family, from where Dinah, that lovely woman, stems. Yes, everything just confirms the theory that our family has gipsy blood from my mothers side, and that she probably had it from her father Bjørn Bekkevold, and Bjørn from his mother Ingrid Bekkevold, who created a lot of spiritual songs in the spirit of the gipsies, in the pentecostal movement's spirit of course, almost all christian gipsies are pentecostals, try to explain that. Among all Smith's Friends' songs, Ingrid Bekkevold's songs remind most of the songs of the pentecostal movement.

I could also add my deep love for India, for Sadhu Sundar Singh, one of my favourite saints. I mean, I still speculate in his fate. Everyone familiar with the subject knows that gipsies stem from India. I would add, from Punjab and Pakistani India. The area where Sadhu Sundar Singh was born and went to school. He studied theology in Lahore, Pakistan. Gipsies seem to me to be a blend of pakistani and indian people.

* According to Bible scholar Robert M. Price, appreciated by me, this is a better rendering of the name Jesus of Nazareth. It hints to a cult/congregation of nazirites around John the Baptist, probably of essean nature. This may explain my love for the rastafarian movement, and the "rasta people", that I call the broader movement in which the rastafarian movement exists, covering all hippies. Rastafarians with rastahair are modern nazirites. I have a nazirite vow, typical for nazirites, and my is to not use any type of synthetical chemicals. I hope people respect this vow. I do not want to kill even microlife, biophile as I am. Even less to poison and pollute God's holy nature. Even soap pollutes. I do not use it. Not even to my clothes. Not even to my hands after a toilet visit. You are disgusted, but God will stand on my side in this.

One more aphorism about psychiatry

Publicerad 2019-03-19

The conventional psychiatrists and psychiatric nurses are much worse criminals than Anders Behring Breivik, because driving a single being to commit suicide by torturing and plaguing him, is a very much worse crime than killing 70 people with a machine gun.

Aphorism about psychiatry

Publicerad 2019-03-19

I would call the look, or the outlook over the world, of the psychiatric establishment, for the "Herodes-Sauron"-look or -outlook.

The worst thing Satan knows of

Publicerad 2019-03-19

Maybe a successful, painless suicide (like that of Ronja Aarniala, that hero) is the worst think Satan knows of (based on how much he tortures and punishes those who try such things, or just speak and think about them, I witnesses some extremely horrible scenes in the mental hospital of Warzawa, I do not want to reveal much).

Why? One soul less to torture! What a pain for him who gets kicks from torture, "power kicks", feelings of godly almightyness, to have a soul completely in his hands, to do whatever he likes with.

And more? Then he might also be accused for causing the suicide, which makes his knees weak.

About the soul sleep in heaven. And something about what is possible in heaven

Publicerad 2019-03-19

I think many unbelievers and evil people will, after they are restored after death, enter an almost lutheran soul sleep because of too many things that remind them of their evil past, and they will be allowed to do that. It's completely possible to sleep for hundreds or thousands of years (I do not know how old we can grow in heaven before we are reincarnated on earth again) in heaven. So, those who believe in the soul sleep theory, are partly right!

During the soul sleep, the things that can remind you of your evil past, will slowly wither away by the forces of evolution.

Many things that are impossible on earth, are possible in heaven, because it resides in the microworld, and, because of that, is partly governed by different laws than the macroworld is (just ask the quantum physicists). But it is not possible to fly in heaven, I promise, and angels do not usually have wings, like in the classic heaven. To the question about the existence of fairies, trolls, elfs, dwarfs, nymphs and gnomes, I can only say that heaven is full of wonders, and I do not know almost anything factually in this area, ask those psychics who speak with these beings, if they are genuine, of course (there are people who are channeling fairies on the internet).

How we shall treat the psychiatrists in heaven

Publicerad 2019-03-19

It feels almost like the psychiatric nurses and the psychiatrists think they can medicate away their own doomsday. Yes, it feels like they have a poisonous pill for every imaginable problem in life, also for the fact that their doomsday and imprisonment is approaching. Of course their names will be wiped out of the Book of Life. Every single conventional psychiatrist on this planet, who has caused somebody to commit suicide, which is the worst form of murder and torture you can be brought to the heavenly court for, will be wiped out of the Book of Life for ever and ever. And maybe they will be isolated on numerous islands (one psychiatrist on every for humans empty island) in the Spirit World, until the full restoration, the day when we leave the heavenly city. Like what they did with Napoleon Bonaparte, in desperation.

I stand in my conviction: the psychiatrists are the worst satans, and maybe Johan Cullberg is the worst satan. Why? I got my worst psychiatric pills ever in Stockholm, thanks to this man, this "humane" psychiatrist. It was horrible, subtle torture. I escaped three times from that mental hospital in Gubbængen then, 2010, and, in the end, I escaped to Finland. When nothing else worked. They were slimy, my nurses, hunted me in the forest with their torture medicine.

I would like to divide the kings of hell into three categories: devils, demons and satans. Devils are the most humane, satans the worst. Many devils' names will be kept intact in the Book of Life because of their honesty, appreciated in heaven. Like that leader in the Friffe church who confessed to me being an animal torturer. I hope she will get saved.

Why isolation on islands? The full restoration of the satans require that they do not meet their old friends any more. Classic conversion theology. The animals on these islands will take care of these satans. They will comfort, not bite.

The difference between these three categories can also be summarized thus:

a) devils murder and torture directly.

b) demons use others to murder and torture, playing innocent themselves.

c) satans drive people and animals to commit suicide, i.e. the worst form of murder and torture, by far, the typical psychiatrist-murder. And satans usually blame the victim for the suicide, it was his or her sickness, he or she stopped taking the medications and so on, endlessly. Let me throw up.

Something about some of those mediagangsters

Publicerad 2019-03-19

I'm sure that some of those mediagangsters who do not let the swedish King be in peace (peace be with him, by the way), at the same time can be a fucking Swedendemocrat (Sverigedemokrat).

Connection between Bunyans book and Tolkien's

Publicerad 2019-03-19

Do you see any connections between John Bunyan's "Pilgrims progress" and Tolkiens "The Lord of the Rings"? I do.

What was the Lakeland-revival actually?

Publicerad 2019-03-19

My question to the angels: What was the Lakeland-revival actually? Or, the ¨Todd Bentley-revival¨ in Florida 2008? Was it a false revival? Was it like Benny Hinn's things? Was anything in it genuine? And if yes, what? Todd Bentley at least saw my favourite saint Sadhu Sundar Singh in a vision. Felt pretty genuine.

Hur længe det tar innan værldssåret, civilisationen, ær lækt

Publicerad 2019-03-19

Min bæsta gissning ær at lækandet av det stora ¨værldssåret¨, civilisationen, det lækande som kallas ¨domedagen¨ och ¨Jesu återkomst¨ och ¨Lammets brøllop¨, tar ungefær 3 år, bara 3 år, ty det har førberetts i åtskilliga hundratals år. Ca. 9 månader på jorden (livmodersfasen), och 2 år och 3 månader i himlen, i Nya Jerusalem, från de første slækttræffarna och konferenserna (jo, de har såna dær!) till øvergivandet av Nya Jerusalem før gott, før att full førlåtelse ska kunna ske. Sedan tar det några sekler før naturen at begrava Nya Jerusalem i skog och væxter. Tillræckligt lång tid før att vi ska kunna gå tillbaka och kolla i bøckerna om vi skulle behøva det, i långa tider. Det kommer att likna Roms fall, dær naturen och væxterna ær ¨barbarerna¨. Jag kommer att hænga i skogarna næra Nya Jerusalem i långa tider efter att vi øvergivit staden, såpass bibliofil ær jag, trots att jag ær en ækta skogsman. Alla som kænner mig vet hur jag har hållit på med mina bøcker, haft hyddorna i skogen fulla med bøcker osv. Med risken att de går sin undergång till møtes, førstås. Inte kommer den kærleken att dø i himlen, inte. Førstås kommer jag att ha bøcker i min hydda i skogen utanfør Nya Jerusalem. En hydda byggd av skræp och rester och stulna grejsenmojser, som alltid.

Och nær børjade lækandet? Kanske 9.2.2019, om jag gissat rætt. Då tar øvergången till himlen før oss alla plats i november i år, och øvergivandet av Nya Jerusalem tar plats 9.2.2022. Øvergivandet kommer att børja då, med någon stor avskedsceremoni førstås, men det hela kommer att likna øvergivandet av Rom i børjan av medeltiden, och kommer att ske sakta och organiskt.

Førstås ær det møjligt att lækandet børjar senare, eller børjade tidigare æn 9.2.2019, jag bara gissar hær i en riktig blindbockslek, och børjar det senare, tror jag fortfarande att vi måste rækna tre år framåt tills det fulla lækandet intræffar.

Something about people's dark fantasy life today

Publicerad 2019-03-19

Horror movies (especially scifi horror) and horror novels are just a secular version of the medieval fantasies about hell, and I feel sometimes that they are even more subtly horrific. Torsti Lehtinen could imagine worse hells than the medieval ones, and the horror movies he had seen might explain this fact. My life's worst horror movie experience, in my childhood (I was maybe 8 or 9), was scary enough, my next worse, the Alien movie from 1979, was scary enough, too. These are picnics in comparison to the worst ones today. People's fantasy life today is almost bottomlessly dark. They just use secular names for it. Never call it hell. Never call it living in hell on earth. They are too proud, they believe in progress, think they are tough and brave, afraid of nothing. Yes, demons are not afraid of Satan, their king, that I can promise you, and not for the hell they have created either.

I'm a lawyer for my father, too

Publicerad 2019-03-18

My prayer to the angels: either they have to hide my fathers remorse and fear of coming to hell on the day he understands his sins, from me, or, they have to be so gentle against my father, treating him so softly, that he never is tempted to fear the eternal hell, or any hell whatsoever, by, among other things, reading my writings and other universalistic writings. I can stand my father's tears of remorse, but not him fearing hell, fearing like I have feared. I mean, fearing punishments for his sins against me and others.

And, of course, I pray that the angels will choose the second option, if possible, so that I do not have to fear getting to know things that I can't stand without collapsing (I'm very sensitive in this area, it's my biggest wound, fear of hell). And, of course, my father's name will not be removed from the Book of Life *, I will, if that topic is debated, be his lawyer and advocate number one, I know too many secrets here.

For example, I know no one who has read the Holy Scriptures more than my father. And read them, not like a typical pharisee (a theologian, with another word), but with deep love, like Madame Guyon read holy texts. I mean, the Bible is everything to my father, he lives in the Bible and breathes the Bible. A good translation would have revolutionized his life. But he had poor translations. A doomsday for Bible translators, please!

That's just one thing I will lift up in a debate. Another thing is that he is pretty honest and an anti-hysj hysj-man (¨hysj¨ is ¨sh!¨ in norwegian and swedish, I do not know how to translate my phrase) in many things, a rumour-monger (I like those, believe it or not, we just have to debate the rumours) and a fighter of all kinds of apostasy among Smith's Friends (my mother church), both the Brunstad friends (the greater part of the movement) and the ¨outbreakers¨(a smaller part, church historians would count them also as Smith's Friends), my father belongs to the later one. And he is often right in his criticisms, for example in his insistence that one with television can't serve in the congregation of God. Exactly true (internet is completely another matter, I use internet). He was hated for this statement, of course, which he made in public, of course (he is that honest), but I support it.

He is legalistic, that's true, but it doesn't make his criticisms false.

Legalists are not removed from the Book of Life, if they are not like Johan Cullberg, Ray Kurzweil and others, totally obsessed with fame and status.

My father doesn't bother much about such crazy things, I promise. He doesn't try to be famous. Not the slightest.

And what more? He is horribly diligent, that man, really love to work! With heavy work! A carpenter, just like the father of Jesus of Nazareth! Now, a cleaner, a more suitable work for his great age, I mean, he is still working (at 72 years of age)! Work is appreciated in heaven, to be diligent, I promise!

Please, send this text to my father, in some way, by post if possible. I can't do it, some of his other ¨lawyers¨, like Josef, Arve, or some in this friend group, can do it. Josef and Arve know a horrible lot here. They would support me. My brother Bjørn, too.

* this means that the person will get the ¨heavenly death sentence¨, they will be fully restored in heaven, but be erased from the heavenly books, all of them, also from all people's and being's memories, as far as this is possible in the beginning, some will have problems in forgetting, people like me. These criminals will get a new name, and will be with the animals in the Eden Forest, not with the people in the New Jerusalem. The gates of New Jerusalem are always open, but people with so bad memories as these criminals, will avoid that city. It's a law of life. They will not be a part of the heavenly party after the second coming of Christ. This is the ¨condemnation¨ that Jesus warned of, easy to carry for the humble, horrible for the most proud. In the beginning. They will soon find the comfort of the animals enough. I mean, and this is some of the funny legends about me, I would prefer to play with the heavenly rats and mice instead of partying and reading in the New Jerusalem! I, the Forest Man Snailson, a real forest man, not a fake! And, because of this, the doomsday jurists in the centre of the heavenly city will, I think, respect my wish to keep close to the Eden Forest during the time we live together in New Jerusalem. I will, in fact, have a hut in the Forest, like always, to be able to stand the city life! And now somebody of you will laugh.

Welcome, my father, to the heavenly party! You are not one of the lost ones! Neither is Josef, Arve, Bjørn or anyone of my father's little strange house congregation! The case of Josef will be explained by his heavenly lawyers. I know some things here, too. But I'm not chosen as his lawyer, I think. Yes, we have heavenly lawyers. Funny, isn't it? If I was ever a personal lawyer, it was for Breivik, Marcus Beijar Mellin and my father. I keep to my own country.

The problem of past life - memories and deja vu-experiences solved

Publicerad 2019-03-18

I believe in the preexistence of the soul, in heaven, or Eden, in whatever form it existed in, like a good old platonist (Wikipedia confirms that Platon believed in the preexistence of the soul). Past life memories, or ¨reincarnation memories¨ are probably memories from our preexistence, not as humans, but as some other Edenic being, involved in helping and saving some souls, and our past-life memories might be from our experiences with these souls, and might feel like they are our own, because of our empathic abilities as Edenic beings.

Deja vu - experiences may have a similar explanation, especially because we live as atoms in one place in very long periods of time, often, changing between the micro- and macroworlds like between yin and yang (the microworld is a vacation from the macroworld, and is our real home, because we are, after all, atoms to the core of our being, and most of our time we live as some small being, a molecule or microbe or a cell, because

there is simply most of these beings out there. It's a big honour to be able to live as a human or a rat, because it's very unlikely, and, in comparison with the life as some small entity, pretty much more challenging). Our soul is an atom (probably this theory existed in some form in the antiquity, as late as that, Marcus Beijar Mellin says Pythagoras proposed it, Wikipedia confirms that he believed in reincarnation), the central atom of our being. It travels between the micro- and macroworlds in its travel through existense, it is its two poles of existence. Often we can be very long times on one place, if we are not for example eaten in one place and pooped out some kilometres away. As humans we are most certainly moved to another place far away, which can hurt.

People with a lot of deja vu experiences, probably have lived in the same area for very many centuries. It's completely possible, and can explain deep homelonging. I do not have such ties.

Question to my chief psychiatrist in Warzawa mental hospital

Publicerad 2019-03-18

My question to the chief psychiatrist of my ward at Warzawa mental hospital: ¨How many suicides do you have on your conscience, and how many homeless people with mental problems have you driven to an early death?¨

I hope he reads this, some of the psychiatrists in Warzawa mental hospital (the central one) namely read my blog when I was there, one confessed, and maybe they continue spying on me, to be able to hinder me or catch me in some evil way, like they always do.

A message to Anders Behring Breivik, from one of his lawyers

Publicerad 2019-03-18

It's such a relief to get a letter or a phonecall in prison, that I think there has been prisoners who have avoided suicide because they waited so much for the next letter or phonecall (especially prisoners in isolation cells). What hinders Anders Behring Breivik, that poor creature, from committing suicide in his isolaton cell, where he has to be for the rest of his life? There is no laws which can prevent him from a suicide. Heaven knows, maybe it is the next letter, the next phone call, the next discussion with his lawyer, or simply that he knows very well that the End is near (he is pretty educated), and want to see what happens from his television channels in his isolation cell (he has got a TV there). God is comforting even Breivik, yes, especially him, believe me or not (I have also been a sort of lawyer for Breivik before on this blog, and this will continue). He cares most for those who suffers most, and do not make any difference here (gør inte skillnad på folk), based on who you are, if you are Hitler or Satan himself. God is mercy.

Please send this message forward to Breiviks real lawyer. I do no have the channels, but I guess the police is reading my blog, although they hide it from my blogstatistics I guess, hide being visitors, as you can, thus protecting criminals like CIA from being cought in spying on you like crazy. The police has the channels, of course.

A question to the psychiatrists

Publicerad 2019-03-18

Ask the psychiatrists: Why is there so few books in the field of psychiatry? (I'm an experienced book collector) So few books and so holy Bibles like DSM and the books of Johan Cullberg (an extremely horrible pseudopsychiatrist who has blasphemed August Strindberg and Gustaf Frøding, the most beloved swedish authors, maybe, I love them much). I mean, compare it with theology and philosophy, and you see what I mean. Not much debate and reflection in psychiatry. Only dogmas, dogmas and dogmas. And new dogmas replacing the old ones, like in an automatic machine. Sometimes (or often?) without any debate whatsoever. Just because of orders from America, psychiatry's Jerusalem and Mordors physical centre (is the spiritual centre in Warzawa? I'm so traumatized).

Psychiatry has all the signs of being a pseudoscience, and it is the worst in history, by far. Johan Cullberg's fine names and scientifically sounding literary inventions hasn't changed that for a second. He is an educated satan, that is what he is. Then the satans are just so more dangerous, when they are educated. Why is swedish psychiatry among the most horrible in the world? Because of Cullberg of course! The grand old man in swedish and world psychiatry! He couldn't even see that Breivik was mentally ill!!!!!!! I hope it was to the best for this poor creature, to be in psychiatric hospital for criminals is horrible. Don't send him there, please. God will protect and save him, if nobody else will. I have pity for that man. I'm mentally ill, too. Somebody think I'm criminal, too.

Johan Cullberg doesn't look like a satan, but Ray Kurzweil and Elon Musk do not either, two other horrible satans. Don't be fooled by this.

It's a strange fact, but I'm spiritually blind.

Publicerad 2019-03-18

It's a strange fact, but I'm made spiritually blind, like a Michael Strogoff, but in spirit, by all my traumas and my psychiatric medications, but I live as if the spirits really exist, and I see them with my lifestyle, not with my normal spiritual eyes (like the normal ability to feel the presence of God or angels or ancestors). Like a physically blind who develop other abilities inside him to be able to see and feel his/her surroundings.

So this is what's left, what Satan can't kill: my lifestyle as a holy fool. Maybe he wish he could kill it now, by scaring me with the Warzawa mental hospital, but I think I have gone too far in this lifestyle, so that I can't hide it for anyone, however much I will try. One of the virtues of this lifestyle is namely honesty, and I am a horribly bad hypocrite.

How shall I hide my prayer life, that I pray whenever I get a chance? Pretty difficult, man.

Satan will scare me to normality, he has done that many times, but, now when I know for sure that the eternal spring has began, I will grow in confidence and bravity.

Sången ¨I tidens dype mørke¨

Publicerad 2019-03-16

I tidens dype mørke har onde ånder makt.
Den gamle vekter står der dog trofast på sin vakt.
Han står på Sions murer i fiendens kuleregn,
og roper ut i natten: Gi akt på tidens tegn!

Det er de siste tider alt etter Herrens ord,
og lys og mørke strider som aldri før på jord.
Det er ved midnattstimer basunen lyde skal,
og Jesu brud skal hentes til himlens brudesal.

Se, mørkets hærer fylkes, mot korset øves vold.
I mange kristnes hjerter blir kjærligheten kold.
Og lys og mørke blandes i kristendommens navn,
og syndens gjerning øves i menighetens favn.

Se, mang en stridsmann kjempet for himlens sal å nå.
Men falne er så mange – og seirende kun få.
I nattens mange timer den sterke ble forsagt,
og segnet under byrden i siste nattevakt.

Se, fikentreet knoppes, og det er vårens bud.
Stå opp og gjør deg rede, du Jesu, Kristi brud!
Når jordens grunnvoll skjelver i elementers drønn!
Da vet vi at han kommer, den mektige Guds sønn.

Jeg så en freidig yngling, han gikk med fredens bud.
Hans unge hjerte brente i kjærlighet til Gud.
Da så han seg tilbake, og i Dalilas skjød
han la seg ned til hvile, og det ble han til død.

Jeg så en hellig jomfru, hvis lampe lyste klart.
Hun ventet på sin brudgom, hun ventet: Kom dog snart!
Men tidens ånd som sløver, fikk makt i hennes sinn.
Den klare lampe sluknet i verdens kolde vind.

Det er de siste tider alt etter Herrens ord.
Men hvem er den som strider og går i Herrens spor?
Og hvem er den som står der på muren uforsagt –
Og våke vil og vente i siste nattevakt?

(sunget av Johnny Bekkevold på ett stevne hos utbryterne fra Smiths Venner)

Something about the self image of the demons

Publicerad 2019-03-16

Demons in hell don't think they are eternally lost. Neither the damned souls. Hasn't ever happened. They can't be the real arch-sufferers. It's the messiahses who carry this burden. Feels unfair, doesn't it? But everything will be okay in the end, trust in God.

When Satan tries to kill God with drugs, his days are numbered

Publicerad 2019-03-16

When Satan tries to kill God with drugs, then his days are numbered, you can be sure of that, and his days have been numbered for a long time now. Worse black magic than this is not imaginable. And it is the classic sort of black magick. Remember the fairy tales, and the poisons of the witches? Worse is not imaginable, especially if Satan tries to force God to commit suicide with his drug cocktail, cooked with extreme patience in some dark witchcraft cellar of Babylon.

Satan's days have been numbered for a long time, I said. I mean, when did the 2012 prophecies start to form? Long before Terence McKenna, one of these strange white magicians, who are obsessed with antipsychiatric drugs, I mean, drugs with the opposite effect than the drugs cooked by the psychiatrists.

That's white magick, that! (Even if you can use white magicians' drugs to do black magick, of course. The inventiveness of Satan is pretty great)

In fact I do not like them either, I do not like magick at all, I do not believe in the supernatural.

About God and entropy

Publicerad 2019-03-16

The theologian Daniel Norrback from Åbo Akademi University was right, the law of entropy can only work through having a counterpart, the renewing and everlastingly refreshing and regenerating work of the Holy Spirit, that takes away all fear of the ¨heat death¨of physics.

Herge's quality comic books

Publicerad 2019-03-16

Herge' really did research for his comic books, making them utterly relevant for his time, if you do not believe me, do some research about Herge' and the Tintin-books yourself. A more ambitious comic book author has never existed, and never will, and, I mean, he commented upon his contemporary times, in his comic books. What about Lucky Luke?

I think people waited for a new Tintin comic book a little in the same way as readers of Charles Dickens' newspaper novel series waited for the continuation of his dramas. Sometimes the waiting was intense.

Advice to people with any type of ¨schizophrenia¨ label on themselves

Publicerad 2019-03-16

My advice to all people with any type of ¨schizophrenia¨ label on themselves; do ¨reality checks¨now and then, in crisis, often. For example by checking facts on the internet.

The house god of the philosophers respective the theologians at Åbo Akademi University

Publicerad 2019-03-16

Who is the ¨house god¨ (husgud) of the philosophers at Åbo Akademi University? Ludwig Wittgenstein, of course.

And the ¨house god¨of the theologians there? Might be Stanley Hauerwas, in fact.

Den swedenborgianske filosofprofeten Josef Ask om himlen

Publicerad 2019-03-16

(från en chattdialog på Facebook)

¨du har helt rätt om matematiken den har låg funktion i Himlen den är bara konstrurerad av människan språket är det man utvecklar och man fångar varann i dialoger

Hjärnan var skapad av Gud inte för att värderas numeriskt. Matematiken har en låg funktion i Himlen den är bara konstruerad av människan och inte en del av verkligheten som språket som fångar livet att allt har sitt ursprung i ordet när Gud säger och det blir. Man studerar inte verkligheten empiriskt i observationer och försöker göra modeller av det i Himlen, man erkänner livet som man erkänner Gud där.

Man fångar varann genom språket i intelligenta dialoger i det Himmelska äktenskapet som alstrar kärlek och vishet och leder periodvis tlli fysisk kärlek.¨

(citat ur Josef Asks kommentarer)

(Lite om Josef Ask: Vi hittade varann som sjælsfrænder på Facebook, vi har aldrig træffats i verkligheten. Josef ær en mycket bildad och belæst man, særskilt belæst i Emanuel Swedenborgs, den store andeskådarens, skrifter, som jag också ær mycket belæst i, och som betytt mycket før mig. Josef ær som en gammaltestamentlig profet, likt Haggaj, som han ser som sin parallell. Han missionerar på Facebook før sin swedenborgianism, och vi har chattat och kommenterat varann otroligt mycket. Hær ær en lænk till hans Facebook-profil.)

Kollapsen är en verklighet. Bara se på oljelandet Venezuela. Och om min bön om att gudomen räddar oss från utdragen kollaps.

Publicerad 2019-03-15

"Looters smashed shop windows and made off with merchandise in more than 300 businesses across the state along the border with Colombia, the Zulia chapter of business organization Fedecamaras said in a statement.

“About 100 people came into the store and took all the food, the point of sale terminals,” said Maria Centeno, 29, the owner of a store selling food and furniture that was looted on Sunday. “They were people from the community. The police came by and they told me to sort it out myself.” "

(Om kollapsen i Venezuela, citerad av Michael Snyder på hans kollapsblogg, i detta inlägg)

Om inte Jesus och broder Solen räddar oss, kommer samma kollaps som Venezuela har, till oss till slut, och jag hoppas verkligen att gudomen räddar oss från ett så tragiskt slut, med en riktig ordentlig supersolstorm som får hela civilisationen att kollapsa på en gång, som ett korthus, och som får slutet att bli brått, inte utdraget.

Om vi någonsin skulle be om något av gudomen, skulle det vara detta, enligt mig. Att spara oss för et långt, utdraget helvete under civilisationens kollaps. Om människors lidande någonsin betydde något för er, käre läsare. Och om gudomen någonsin brydde sig om mänskligheten, skulle han svara sådana böner, nu om någonsin, jag tror dessa böner är efter ¨hans¨ eget heliga hjärta.

Jag gör därför det sinnessjuka, enligt många, att jag bönfaller och tigger gudomen om att göra slut på oss alla i slutet av detta året, eller i alla fall inom något år.

Det står 11.11.2019 + en desperat bön, på en vägg på sinnessjukhuset i centrala Warsawa. Det var jag. Ganska typiskt av mig, eller hur? Texten är dold bakom ett värmebatteri, och kommer aldrig att tvättas bort.

Med denna artikel står nu detta domedagsdatum på internet också. Gravera in det. 11.11.2019. Skall frontlinjen flyttas fram med detta datum? Ända in i slutmålet? Eller bara en sträcka? Jag ångrar inte idag att jag sysslat så mycket med domedagsdatum. Det är krigslist, det är sånt man gör på fronten.

Broder Solen, är du där? Du är levande, du hör böner idag som förr. Minns Tintinboken Solens tempel. Låt det få bli historiens största supersolstorm.

Beautiful dream tonight: A message from God. And a song of praise to Jesus. And something about my future dreams.

Publicerad 2019-03-15

I dreamed tonight, where I slept for the first time by my brother Erik's family (I really love his two small children), that God put a teddybear into the room where I slept. It felt so real that I almost expected to see the teddybear in my room when I awake in the morning.

Sometimes God speaks to us in our dreams, very clearly. This was such a time, I think, because the age of comfort (tröst) has begun for me, and, perhaps, has the age of suffering ended (I was released fom the mental hospital in Warszawa yesterday, after one month of imprisonment). I see only happy things in my future now, Norway is full of happy things for me, because all my relatives and most of my friends are here. It's almost only my parents who are living in Finland, among my relatives. I love my relatives. And so funny jobs are awaiting me in Norway, like painting a little for my brother Erik on his house, helping him with his garden, and, perhaps, helping the farmer Einar Tvedt with his sheep this coming spring. I will ask for this job, at least. I really love the job of being a shepherd, I have worked as a shepherd for my parents, with their sheep. Do not wonder why.

I'm so full of thankfulness for all this, that a norwegian praise song to Jesus was born in me yesterday evening, and I think I will sing it on some of the meetings of Spiren (outbreakers from the Smith's Friends), as a witness that I have not lost my faith in Jesus from Nazareth, neither in the God-Jesus, the cosmic Christ. It is the later one my song is about (I do not confuse these two in my theology, they are different things):

Lovsang till Jesus, till den kosmiske Jesus

(melodi: en sang jeg hørte på en kassett fra ett Smiths Venner sangstevne i Tyskland på 70-tallet)

Jesus, Jesus, Jesus,
du er meg sa inderlig kjær.
Jesus, Jesus, Jesus,
som har kjempet så for oss her.
Jesus, Jesus, Jesus,
ditt navn er hellig, o tvett det rent,
Jesus, Jesus, Jesus,
som er blitt tråkket på tidlig og sent.

Jesus, Jesus, Jesus,
slik lyder evig hærskarenes sang.
Jesus, Jesus, Jesus,
skal også jeg få synge en gang.
Jesus, Jesus, Jesus,
du er meg så inderlig kjær,
Jesus, Jesus, Jesus,
du selve Ånden i alt som er.

And something more about my future dreams: I got in the mental hospital, from my polish friend Malgorzata Kiara a polish translation of the , norwegian novel author Annikki Øvergårds novel ¨Rosemalt¨, the first booklet in that novel serie, look at the cover here. The cover says everything about my future dreams, and I think it also was a gift from God. They have the book in norwegian language in Fredrikstads library, from where I write now, and I will read that first part of the novel serie, because the happenings are placed in the end of the nineteenth century, one of my favourite ages. And it virtually shines of romanticism, this booklet. Must be some retrogardism there. I`d love to be aquainted with the norwegian retrogardists. In fact Norway is a more gentle country to be in if you are a retrogardist like me, more than other scandinavian countries, and one of the central figures in the swedish retrogardism, one of those who coined the word, I think, Håkan Sandell, lives in Oslo. How I would like to meet him and speak with him. I'm now also a swedish retrogardist, seeking refuge in Norway.

What I dream of when it's my turn to enter heaven

Publicerad 2019-03-13

I hope people respect that I do not long for the big contexts when I arrive to the heavenly city. My society will be the heavenly Romantic Society (Romantiska Förbundet), My Church will be the heavenly Smith's Friends, my university the heavenly Åbo Akademi University, my faculty the heavenly theological faculty of Åbo Akademi University, and my home, my place of rest, the heavenly Lyckobo, my childhood home, in Kyrkslätt, Finland.

None of these are big and famous, and let it be so. I' m not interested in greatness and fame, but in cosyness, love, freedom and peace. No tourists, please. The same I will require here on earth, when, and if, I finally become publicly famous, with the documentary film about me, perhaps.

So I will not move in the centre of the New Jerusalem, but in the small suburbs and villages around it (which I think is compiled of many small cities, all surrounded by forests). Suburbs as big as Turku, Åbo, villages as big as Kyrkslätt. Let the more proud ones get their needed comfort in the centre of New Jerusalem.

I want to be close to the Forest, as always. Just to secure myself, because I do not think you can fly in the Forest/New Jerusalem. And how big that city is, God knows. No horses are allowed to help you travel. But if you need much comfort, you will walk long distances, and you will find what your heart is seeking for.

Most saints that has ever lived, are done with the heavenly city, and has gone back to the Forest. Left are the most important, especially the doomsday jurists. I'm of course a doomsday jurist, but I will work in the periphery, not in the centre. My literary works will be used in the centre, though, I guess. I'm too sensitive to be able to work in the centre. Too full of wounds. Need much peace and cosyness.

Chris Martenson, my beloved economist

Publicerad 2019-03-13

Chris Martenson, my beloved economist (read his blog at his homepage Peak Prosperity here), is the most serious economist in the world today, it feels like, I always check his blog first, before I check other blogs. Even though his blogposts are always long, and too few. I wait and wait for a new blogpost. He is a trained scientist in toxicology, with a Ph.D., but is totally autodidact in economics, which make him think like a serious scientist, and at the same time, be spared for academic brainwashing. But he is extremely educated in economics.

What does he say now, in his latest blogpost? (I wrote this some weeks ago) Answer: "Next stop, recession".

Next stop in our economic train? Yes.

Martenson's gift as an economist, is to be able to see the big picture, and steadily remind us about it, with the danger of repeating himself. But we forget it so easily that we need to be reminded of it in every blogpost on his

lovely blog. What about all newcomers? His blog is crazily popular. A new blogpost from him is spread over the internet in links and forums and blogs.

Martensons three fields of knowledge is economy, energy and ecology, the three E:s. He is very educated in them all, mostly in energy, and he binds them together in his economic thinking. I'm baffled by his education in fracking, but I know that he consider it as the achilles heel of the oil industry, which is itself the achilles heel of the economy at large.

The end of the exponential healing curve of humanity

Publicerad 2019-03-11

The end of the exponential healing curve of humanity is not that we all come to heaven, but when we abandon the New Jerusalem city and nature buries it forever. The total forgiveness, all bad memories are washed away. Because of people like Ray Kurzweil and Elon Musk.

"Because healing of open wounds follows an exponential curve", skrev en forskare på nätet.

Aphorism about owning

Publicerad 2019-03-11

Even if it's true that it is wrong to own anything at all, it sometimes can be useful to own it, just to be able to protect it from abuse. We maybe fight more for the earth if we think it is our earth!

Something about the wedding of the Lamb

Publicerad 2019-03-11

The wedding of the Lamb and the parties in the New Jerusalem are open for all (no Saint Peter asking questions at the gates!), but I do not think that people like Markus and Laura Hellsten wants to be there, even if they are fully restored - too many bad memories are awakened. And, of course, nobody has to be present at the parties.

The first step to salvation

Publicerad 2019-03-11

The first step to salvation: To begin to be a little interested in thruth instead of lies, so that one begins to educate oneself, with real knowledge, real books, not novels, real films, not American Hollywood drama series. To begin to read the book of books, the Bible, for example. It usually starts there. For most people. Then the rest follows, almost automatically, like in a snowslide (when snow is crumbling down a mountain).

A warning dream 21.2.2019. And another funny dream

Publicerad 2019-03-11

I dreamed tonight (21.2.2019) that we have been horrible racists towards people with "downs syndrom", because they are not sick or underdeveloped in any way, just a different human species. And this racism crime is our worst racism crime throughout history, intellectually.

* * *

Have you ever heard a piano symphony orchestra with 5-6 panists in the orchestra? I dreamed about such a thing tonight.

David Jonstad: Kollapsen är en befrielse

Publicerad 2019-03-10

Läs den svenske anarkoprimitivisten David Jonstads fina essä i Dagens Nyheter nyligen.

Jag är skör i psyket, och klarar inte mycket mer spekulation i andras brott. Jag vill i framtiden försöka koncentrera mig på Befrielsen, inte på Katastrofen, ja på den Eviga Morgonrodnad som jag upplevde mig börja känna inom mig och i världen, med början morgonen den 9.2.2019.

Ja, kollapsen är verkligen en befrielse, och nu har befrielsen börjat, eftersom kollapsen har börjat, på allvar.

Jag far till Norges vackra natur för att återhämta mig, och ska försöka ta mig till Harstad i Nordnorge, min mors barndomshem, med något av den vackraste natur jag har upplevt i mitt liv.

In fact I'm a polyglott, I speak eight languages

Publicerad 2019-03-10

Polyglott = a man/woman who speaks many languages. A new word for me, who speak eight languages (now I count only those languages in which I can have a dialogue, those I can really speak. I know a lot of words in a lot of other languages). When the theologians at Åbo Akademi University hear this, they will maybe laugh. Others will maybe feel empathy, knowing that I'm an autodidact (what other big holes I have in my education than the lack of knowing the word polyglott?). An angel (in human form, of course) at my mental hospital in Warszawa, was the first one to mention to me that I'm a polyglott. I was surprised by the education of this 60-year old woman, and by her fluent english skills.

And the languages I speak? Norwegian, swedish, finnish, danish, german, english, russian and spanish. Five of these languages I speak and understand pretty fluently. I count danish among these, although I have problems with the pronounciations, but it's very much like norwegian.

Some polish people mentioned to me that the pope Johannes Paulus II (Karol Wojtyla, the polish pope) speaks 58 languages. I would like to test

him on that. I think it's more true to say that he understands some words in all these languages, that is not to speak these languages. Though, in the old times there were people who really spoke 30 languages in the end of their lives, according to some rumours.

This list of polyglotts is interesting.

Will polish be the next language I learn to speak? I do not think so, because I do not love this language, too many horrific things has happened to me in Poland. You have to love a language to be able to learn it, it's a law of life. Or what about the swedish language knowledge of the finnish people? They have learnt it in school, but cannot speak it, almost nothing, because they do not love the swedish language. Easy to understand, that fact.

But, usually your knowledge in languages is the touchstone of your education in the humaniora world.

Another educational scandal: the requirements of english language knowledge in Stockholm

Publicerad 2019-03-10

Isn't that strange, that in Komvux high school (a high school for adults in Stockholm), where I took their first course in english, the standard was so high, that I got the nextbest grade you can get, B. Even though I mostly made my homework.

This is strange, because according to myself, and maybe some others too (I do not know this, can anybody confirm it?), my knowledge of english could possibly fill the standard requirements for doctoral thesis english knowledge, in Finland, at least in Åbo Akademi University. I mean, I have even translated a 200 year old english poem to swedish (the older the poems, the harder they are to translate), and according to myself, successfully too, and I have also translated a 200 pages long book, one of my own books, to english, not so successfully, according to myself. Translation skills are signs of high level language knowledge. And I would like to translate more, to train myself to translate. I was thinking of working as a translator a year ago.

So, what level of english knowledge the Ph.D.-students in Stockholm have then? A Laura Hellsten-level, I think. Laura Hellsten, the Åbo Akademi theologian who knows so many subtle nuances and english jokes. If you can understand advanced jokes in the englishspeaking world, then english is your mother language.

Stockholm is so americanized, that it leads to things like this, and I was shocked by the requirements in a high school like Komvux, full of refugees, and refugees usually do not speak good english, especially not those from the Middle East. I saw the struggle and the desperation in the refugee students. Especially in the listening tests, my intellectual nightmare. If it could scare me, what about the refugees? I thought that it had been difficult also for a native englishman.

This is also an educational scandal, like that with Antti Laato and the lack of english knowledge among young polish people. When these scandals will be revealed, the students in the world will take a deep sigh of relief.

Aphorism about the moral philosophy of demons

Publicerad 2019-03-08

The moral philosophy of demons (which the psychiatry establishment is full of, I mean, people who act like demons), is that only those crimes who are forbidden in law, are real crimes, nothing else, however horrible these crimes are. Of course they hate those who do such things (not just their own ones), but they do not try to stop them, because they do not consider them as crimes, only evilness. This might explain what has happened in Warszawa AI-city lately, and which will be chronicled by me in peace and rest in Norway. I have not time for that now.

The mental hospital in Warszawa is a spiritual Auschwitz. And what we should do to stop this horror.

Publicerad 2019-03-08

Auschwitz had a swimming pool. One spiritual Auschwitz in the world is the mental hospital in the center of Warszawa AI-city (so I call the city, because it is full of AI-technology), where I found a man with the so called "downs syndrom" (very easy to see) who seemed very apathic when I first met him, because of his strong medication and lack of stimuli. I couldn't believe what I saw. Torturing a man with "downs syndrom" like that. The man, Klaudius Wrzesinski (jurists, seek for him, detectives, research his case), comfort himself in the spiritual Auschwitz' therapy cabin, by drawing, always when the cabin is open (and I and others have helped him to sit and draw in his own room too, he sits and draws all the day long, and I collect his beautiful drawings, such a diligent artist I have never met or heard of), too seldom, and too little time. They should keep it open 24/7, but, of course, it's only a swimming pool in Auschwitz, placed there, not by the staff (otherwise they would not have a library, and a library with an Adventist spiritual literature classic by Ellen G. White in it), but by angels in human form. The staff gives us Auschwitz food, always too little food, and some things are so disgusting that I can't eat it (I, the garbage eater!!!). And they never give any fruits, hardly vegetables, almost only garbage food, cheap food for poor people. Worse than in Auschwitz, I think, much worse. They do no even give us an evening meal, at 5 o'clock is our last meal.

We patients comfort ourselves with apples and sweets, smuggled to us in some mysterious ways through the mercy of friends and relatives. I comfort Klaudius with many sweet drinks that I prepare. And with as much sweets I can find and get. The End is near anyway. In fact, in practice I have adopted Klaudius as my own child, so much I care for him every day. And I will fight for him on the internet until he is liberated from his prison.

Okay jurists in Hague, Belgium, what do you think? Isn't an international court in Hague the first step when the third world war has ended, and a new time dawns? I think the Aurora has begun. The eternal one.

An international "Nuremberg-court", judging the worst criminals, to stop them from escaping and go on with their torture? Of course, we should do that, immediately, to stop further torture. Here the belt is in full use, almost every day and night. The belt that they bind you to the bed with, if you do not obey, as a punishment. I was threatened with the belt, to be in the belt for a long time, when I wrote some horrible truths on the wall after Klaudius was bullied again. They also tortured me for defending Klaudius from some horrible breathing exercises that they thought he needed. Bullying ones, plaguing ones.

So all you generals, spiritual or bodily, now you know what the next step is. And do it publicly, not in secret. Your first task is to go and liberate all

prisoners in the concentration camps today, where the mental hospitals are the worst. It doesn't take long to liberate them, just forbid such things in UN and international law, and press the bosses in all kinds of ways, without weapons, but by for example closing their bank accounts, block them completely from Facebook, block their mobile phone contracts, block their TV-licenses, and if they do not stop torturing, shut the internet down globally, and their lives will collapse. All internet geniuses, like the hackers, know how to shut down the internet globally, I guess. But it has to be done by people with power and influence. Otherwise my friend Tuomas Nurmi, an internet genius, could easily do it. Maybe he has wished that he could, he has the same master as me, Jesus the Nazorean.

We should bring all conventional psychiatrists to court immediately, locally or internationally, by establishing laws that make them to grave criminals. And then, if we do not succeed, we should shut internet down, to stop the horror. A hacker strike to a central server hall will maybe do the trick.

Vad skedde egentligen under min bönenatt pa McDonald's?

Publicerad 2019-03-07

Jag har berättat här på bloggen att jag för en tid sedan (läs detta blogginlagg om detta) bad hela natten pa McDonald's i Warzawa, och att jag bad Jesus om att döda de värsta kriminella på planeten idag. Det verkade som om Jesus hörde mina böner, på basen av vad som hände efter första mördarbönen, och vad som hände ute på morgonen då jag lämnade McDonald's. Men jag har inte fått bekräftelse på att en enda av de jag bad att Jesus skulle döda, är döda (högst en kyptisk grej om Ray Kurzweil, som var för kryptisk för att kunna godkännas av mig, det var på nätet alltså).

Så vad hände? Mysterierna tätnar.

Lars adress i Polen och hans senaste Facebook-inlägg

Publicerad 2019-03-03

Hej alla läsare av Lars blogg! Lars har bett mig att meddela hans adress och lägga ut hans senaste inlägg på Facebook.

Lars adress:

Lars William Larsen

Ward no. 2, Nowowiejska hospital, 00665 Warszawa

Här nedan följer Lars senaste inlägg på Facebook, kronologiskt..

Hälsningar, István Molnár

3 mars 2019

Hej jag blir här på mentalsjukhuset i Warsawa kanske två veckor till och skriv gärna brev till mig på adressen Lars William Larsen psychiatric ward no. 2, Nowowiejska hospital, 00665 Warszawa, och minns att mitt behov av stimuli och tröst har i fangelset är stort.

24 februari 2019

My plans arę changed. I will fly to Oslo in norway to be with my brother Erik.

21 februari 2019

Hello friends! I am still imprisoned in the biggest and most central mental hospital in Warzawa, and I beg you all to cooperate together to get me free from this horrible place as soon as possible. The most important thing now is to get the norwegian embassy in Warzawa involved, then things will speed up. I am a norwegian citizen. My will is to fly to Helsinki with a plane, with my rescuer, I hope it will be Einar again, and then I will visit my parents, get some money for my last trip, a trip to my spiritual mother, Maria Suutala in the Swedish lappland, to her little monastery there, and there I want to recover in peace from all my wounds in my soul. So, if you really love me, hurry up, and I will be eternally thankful.

17 februari 2019

There is a patient here in the mental hospital in Warzawa with downs syndrom, very apparent such, and he suffers deeply, is apathic. I do all I can to comfort him, and act as his guard, risking much, risking torture. Now you understand what a horrible mental hospital this is, and spread this news to all polices, jurists, judges, nurses, caretakers of people with downs syndrom, that you ever can. Please. I cant leave this place without him.

15 februari 2019

I am imprisoned in the mental hospital of Warzawa, and wait for my rescuers, the finnish and swedish ambassy, because this is the worst mental hospital I have been in. Hurry up, folks! Spread these news to Maria Suutala, too, my spiritual mother number one!

Meat, our heavy emergency food

Publicerad 2019-02-05

We have potatoes to make the consumption of this heavy (for us humans) emergency food, meat, bearable. Do we need such things for fruits and vegetables?

Something about the faithfulness of dogs

Publicerad 2019-02-04

If the dogs are faithful to us criminals, what about their faithfulness to heaven, God?

Man slarvar med mina grejer, särskilt med mina texter

Publicerad 2019-02-04

(Till medlemmarna i Romantiska Förbundet, särskilt)

Man slarvar med mina grejer, som om jag inte var värt någonting. Särskilt med mina texter (jag lever för mina texter!). En trend som pågått sedan jag trädde fram i offentligheten. Och det sker systematiskt, med nästan allt. Ett mysterium för mig.

Ju mer värdefullt något är för mig, desto mindre slarvar jag med det.

Ibland känns det som om man läser mina texter ungefär lika slarvigt som fan läser Bibeln. Ignorerade blir de också, så in i helvete.

Man kan få mindervärdeskomplex av mindre.

About the cheap McDonald's-music

Publicerad 2019-02-04

McDonald's-music is a prime example of the cheap, massproduced civilization, without spirit, that we live in today.

About Facebook fascism

Publicerad 2019-02-04

What a catastrophe to be completely blocked and kicked out from Facebook, for old members (this happens, regularly!). Thinking about all that correspondence they hide in their chatdiscussions. So much honesty, so much revealing of things. Everything is saved in their profiles. Everything from tens of years. They might loose everything (like I lost all my voluminous hotmail-correspondence), before they are able to copy it and save it somewhere else (also a big work, who has time for that actually?), just by denying the Holocaust on Facebook, so that the Facebook-bosses or guards are reported about it. Welcome to the cold and merciless world of Facebook fascism. Where the control methods seem to be endless. Oh, and how people and relatives block each other easily, for almost nothing! Like the AI-guru Jaron Lanier (the father of VR, Virtual Reality) said, get out of Facebook, it makes you to an asshole.

About my mother, an angel

Publicerad 2019-02-04

Now I know why my mother is like an angel for me: she has spent so much time with small children (she has given birth to fifteen children), that she has been changed into their likeness! She has mostly been at home with all her children, until they grew up. That leaves some traces in a person's personality!

Something about Elon Musk and renewable energy technology

Publicerad 2019-02-04

Elon Musk (what a charismatic figure, by the way) do not undermine the oil industry with his electric cars, he just adds something, and what he adds also take a lot of oil to produce and maintain. Adds in an exponential growth manner. This is the true and horrific nature of all renewable energy technology, yes with all so called "green" technology.

That the doomsday is approaching so soon, feels unreal. And something about cannabis and schamanism.

Publicerad 2019-02-04

That the doomsday is approaching so soon, is for me a great joy. But it feels very unreal. I can't grasp it with my feelings, only with my intellect and my imagination. Actually, it feels like there will never be any doomsday, that it will always be like this.

It hasn't always been so. The strongest feeling of the reality in an imminent second coming of Jesus, I had in deep spiritual confusion in May 2011 in Granada, Spain. It was on the street. Suddenly I was overwhelmed with an almost bittersweet feeling that the end was near, so strong that the feeling was almost physical. It was like to be overwhelmed by the feeling that your very romantically loved girlfriend will arrive to you tomorrow, after a long absence.

I had something of a similar experience when I had smoked cannabis in the summer that year. The feeling was like "It's coming, it's coming!", like a nurse who comforts a mother who struggles with birth pangs. Were it the cannabisangels who comforted me? The angels in the herb? I suffered much during that time, was hospitalized in a mental hospital for three heavy months. Drugged, of course. None of my nurses ever noticed that I smoked cannabis almost every day for one month by some friends in the same city, during that hospital stay (I was allowed to go out from the hospital). I comforted myself in this way, and was also healed by cannabisangels from the suspicion I had that I was Jesus literally reincarnated. A cannabis-induced Jesus-vision was all it took to heal me, a very strong experience. Do not easily fit into the world of the psychiatrists, who think they heal with torture, with extremely poisonous and dangerous synthetic chemicals, not with our most used and most loved medicinal herb ever, cannabis, used by schamans all over the world to heal, with good results. Not by letting their patients smoke it, but by smoking it themselves, opening up the spirit world to them, where they ask angels how to heal the patient. Risking heaven and hell, of course, like all drug consumption does, but on behalf of the patient. That's real love, that's Christ-like! Imagine some psychiatrists doing this with their own poisons,

checking their effect. Hasn't ever happened, I think. They experiment on animals instead, in the beginning, of course. And finally, when the wanted effects are attained, they use humans as their lab-rats. The weakest and most fragile humans on this planet, the mental patients.

Something about homeless people without a sleeping place

Publicerad 2019-02-04

If you are homeless, and very tired, and sit on several restaurants and pubs and cafes the whole night to keep yourself warm, and if you are so tired that you can't just do anything else than lay your head on the table in front of you, and try to get some sleep and rest, it doesn't usually take many minutes before the demons come. The guards or the staff. And they either "kick you out" or prohibit you from resting and trying to sleep. Even if you have nowhere to go, even if you might fall asleep in some park and freeze to death or get deadly pneumonia.

So is it in all cities, all over the planet. They call it "keeping order", "following the rules". Guards are hired to get this job done, systematically. I've seen it and experienced it so many times.

This is the life of a typical homeless without a sleeping place. It happens every night in every city all over the planet.

I call it living like an angel in hell, watched by demons, who can't tolerate that you rest (Oh, Snailson is my real family name, by the way!), but keep you in constant tiredness. And even in the summer it can be dangerous for your health to sleep without a good sleeping bag in a park in the night. In the summer many homeless people often sleep during the day in some park, warmed by the sun if the sun shines, and are awake during the night. If they do not have a sleeping place. I know such people in Stockholm.

We are watched by the eye of Sauron.

And what else? Demons (the staff) tries to force you to rest and sleep in the mental hospitals. With what? Horribly poisonous drugs, the worst drugs that you can give another human being, feels like chemical torture sometimes.

This is our world, and they call it love and care. Progress.

Don't you think brother Sun will stop this, one day, with a supersolarstorm? The Sun, a very intelligent, thinking god (yes, you read rightly, he is a god, I'm a neopagan)? To not be allowed to sleep when you are deadly tired, is a form of torture, practiced in some horrible prisons. One of so many forms society use to scare people to obedience with. Scaring people with hell!

An easy way to get all to work and keep themselves inside the System: torture the homeless people, with guards, with police, with psychiatry, make life for them as bad as the law admits.

It doesn't take more than this, and you have an enslaved and obedient humanity. It just takes some strategic moves.

Like it once took just scaring people with some horrible scenes on the market place, like burning a so called "witch" publicly, at the stake. It might have killed all schamanic activity in a city for years to come (the "witches" were almost always female schamans).

They have done this to a systematic, automatic global industry by creating psychiatry to torture all schamans by calling them "schizophrenics" and treat them with psychiatry, i.e. horrible drugs, several torture methods and imprisonment in mental hospitals. Horrible scaring tactics, killing all religious paganism/neopaganism in a society, leaving the fundamentalists, religious or scientific such, to take over completely.

Almost all homeless people have some affairs with psychiatry during their life, and almost all are broken souls, drug addicts, alcoholics or drugged "schizophrenics", because of the horrible way homeless people are treated in society. So if you think a homeless man looks like an old alcoholic, it might not be because he drinks (he might not drink, in fact), or because he is evil or has a coarse soul life, it might just stem from too many sleepless nights and too much freezing, which makes your face coarse (see what this does in the faces of old fishermen). Evil people who have lived in luxury their whole life, and never worked, may look like beautiful models in the face, like dolls, but it isn't because of saintliness, but because of a too safe life, without much suffering.

So do not judge homeless people on the basis of their appearance, please. Suffering do not always make your soul beautiful, it can destroy it, and often does. Do not glorify suffering, like the catholics do with the crucifixion of Jesus.

Pure eros is exactly as holy as agape

Publicerad 2019-02-04

Eros, when pure, is exactly as holy as agape (unselfish, nonerotical love). Not like the theologian Anders Nygren thought in his famous theological classic Agape and Eros. Eros is what creates new life in nature, literally.

About Osho and polyamory

Publicerad 2019-02-04

Polyamory is a holy thing, and should, like all holy things, not be forced into being, but grow organically and naturally, in peace, in its own time. Osho, one of the most famous polyamorists in the world (Ted Gärdestad's guru) didn't understand this law, and forced polyamory into existence among his followers, thus creating much confusion, jealousy, frustration and crying. But he was a babylonic spiritual leader, a capitalist. However smart he was.

What do we need here? Patience, not carnal desire.

A little insight into the difference between India and the West

Publicerad 2019-02-04

In India almost all spiritual leaders in hinduism are ecophilosophers in some way or other (like Mother Amma (look here) and Sri Aurobindo). In the western world the spiritual leaders are almost always fundamentalist theologians, that is, nature abusers and spiritual terrorists.

Something about my professor Antti Laato's introduction book to the Old Testament

Publicerad 2019-02-04

Professor Antti Laato's (my professor!) introduction book to the Old Testament (Inledning till Gamla Testamentet, 2004) for students at the theological faculty of Åbo Akademi University, Finland, read also by other universities, is a pedagogical catastrophy, the worst I've ever seen in theology. He does not seem to care the slightest about his students, only about his own massive expertise, and haven't even noticed that many students have not even read the Old Testament, have not even basic knowledge about it's content. And his book isn't even about its content, but about sophisticated, high level research topics, mostly archeological findings and their implications. And since Old Testament is mostly myth, not history, you couldn't learn almost anything about Old Testament mythology, i.e. the content of the Old Testament, from Laato's sophisticated archeological speculations. You would believe you were reading an introduction to Middle Eastern archeology, not an introduction to the Old Testament. Nobody in the theological faculty of Åbo Akademi University hasn't even mentioned this fact, as far as I, their student, know. It's heard only in the laments of the students, who can't grasp this fact, because of lack of knowledge.

This is just one little insight behind the scenes of the academia, how rotten it's world actually is. What more is there to reveal?

Many young people in Poland cannot speak english

Publicerad 2019-02-04

Somebody said to me that young people in Poland learn english at school, and that english has been taught in primary school, secondary school and high school. This is apparently not true, because many young people in Poland I've spoken with, can't understand a word of what I say, not even the simplest phrases. An educational scandal in Poland.

There are two ways to interpret my message about imminent extinction because of 5G

Publicerad 2019-02-02

I wrote recently in this article the following:

"The 5G-system will drive humanity to extinction soon after it's implemented in the summer this year. Because it will kill our insects, the

base of the food chain for us humans. And our pollinators. Google the internet for more information on this topic. There are a lot of studies about the dangers of 5G."

The timescale of the prophecy can be understood, interpreted, in two ways, and has been understood/interpreted by people in two ways:

a) That we will go extinct almost immediately after we have implemented 5G (in some months)

b) That our extinction process will begin when we have implemented 5G (that is, a radical reduction of world population that just goes on and on), and no one actually knows how long it will take, I do not mention this in the text.

Which of these two interpretations do I favor? Both are grammatically plausible interpretations. I have to say that I do not know, I have not been given the explanation of this prophecy from the Lord, yet. It was received directly from heaven, in short time. I can only say that I'm open to both interpretations, and that I will speak more with the Lord about how to interpret them. Though, I stand fully behind this prophecy, I have not received any other directives from above.

About Aleister Crowley and occultism, this taboo subject

Publicerad 2019-02-02

Aleister Crowley's famous law " Do what thou wilt shall be the whole of the Law", is like a two-edged sword, that brings life to the saint, but death to the criminal. If Hitler does what he wants, he just destroys earth, if Jesus does what he wants, he builds paradise on earth. Was Crowley aware of this? He might in fact have been, because he was a poet and an educated man. Evil? According to christian myths, yes, not according to the Crowley-scholarship, he wasn't more evil than other occultists and adventurers on his time. His naming of himself as "The Great Beast" might have been a poetic joke, to provocate christians, and identify himself with the wild, with the animals. With antichrist? Isn't possible. No occultist identify himself with the antichrist. Just ask John Michael Greer, one of the most wellknown experts on occultism today. This suspicion arises from the sound the word "occultism" has got in the ears of christian fundamentalists, which has almost nothing to do with its use among historians of religion, who use it almost as a synonym for "esotericist", and as a branch of old hermeticism. "Occult" simply means "hidden". Occultism is about hidden, old, lost knowledge and wisdom, undergroundknowledge, outside of the universities, taken care of by mystics, visionaries, clairvoyants, psychics and schamans. It's most visible institutions, which of course are corrupted by organizational dogmatism and sectarianism, are the freemasons, the theosophists and the anthroposophists.

If we let the word "occultist" mean what the christian fundamentalists mean with it, a magician (often a black magician in their imagination) and an evil wizard, then the fundamentalists are the real occultists, with all their superstitious, unnatural, magical fakemiracles, often damaging for the world, with their control and manipulation of the world (black magicians control and manipulate to get the world and the spirit world to obey them, according to myth) and with all their technology?

It's almost like the phenomenon that the christians are the real satanists, not the people called satanists (satanism is by the way one esoteric school), because the christian god Jahwe remind of Satan horribly much more than the Satan of the satanists, who is never conceived of as the eternal torturer, quite the opposite, he is the great pleasure giver (Satan is only a symbol to

them, not a real person, and they interpret this symbol millions of light years from the way christians do) Oh, how horrible is the hypocrisy of the christians. I go rather to the satanists than to their horrible churches, at least the charismatic ones, full of truly devilish worship of man (Jesus) and the torture of this man, and full of devilish music (modern praise music and song), reminds of the horrible heaven of the christian fundamentalists when it is interpreted literally, as they do. The God/Jesus of the Bible interpreted literally just becomes Satan/Antichrist. So dangerous it is to be a literalist, a pharisee. Just read what words Jesus use to describe the pharisees. He calls them children of the devil!

Paraphrase on the first Book of Moses, chapter 1, verse 1-3

Publicerad 2019-02-02

(my interpretation of the verses, presented as a paraphrase:)

1: "In the beginning (before the Fall) it was the gods (Elohim*) who created (continuously, from all eternity) the heavens (the spirit worlds) and the earth, not civilized human beings, like today.

2: And the earth was waste (a wilderness) and void (empty of humans). And darkness was upon the face of the deep: and the Spirit of the gods moved upon the face of the waters, like a dove, brooding over her chicks.

3: And the gods said (from all eternity): Let there be light! (created continuously the eternal sun, from all eternity). And there was light.

* "Elohim" is pluralis for "El", "God" in hebrew. Explained away by most bible scholars, but the grammatical rules are not changed by this, not the slightest. I'm a theologian. If you do not believe me, google it. Here is an introduction to the problem.

The relationship of swedenborgians to spiritism

Publicerad 2019-02-02

Swedenborgians usually deny all affiliation with spiritism, and mean that Swedenborg condemned it, to consciously try to make contact with spirits. This is deep hypocrisy, because what did Swedenborg do? He made contact with spirits through breathing techniques, like an indian yogi! Isn't that to consciously try to make contact with spirits? And what about channeling? Didn't Swedenborg channel spirits? His writings are full of disperse, channeled material! Conversations with spirits! That's why the spiritist movement consider him as the pioneer of their movement. All psychics know about Swedenborg, and consider him as one of their own. Ask Robert Carleson, maybe the greatest contemporary spiritist historian, the most educated one.

Swedenborg was and is the greatest spiritist ever.

But spiritism is still taboo among all christians, classified in the same category as freemasonry, black magick and pornography.

But there are good spiritists and bad spiritists. Swedenborg was a good one, he revealed things, didn't hide in darkness.

We have to reveal the history of spiritism, too, and not love darkness and ignorance. Taboos are darkness and ignorance, where demons thrive.

I mean, I want to know what happened in that famous seance with the author Jan Fridegård, where he spoke with his father's spirit through a trumpet (the father spoke to him through a trumpet), and did a reality check, and was virtually 100 % convinced that he spoke with his father's spirit. A very educated novelist, Jan Fridegård! This is like a Sherlock Holmes detective mystery.

The muslim world is full of perverse pedophilia

Publicerad 2019-02-02

30-40 year old muslim men are allowed to marry 12-year old girls without their consent, but they do not allow these same girls to play and experiment erotically with boys of the same age. I mean, how sick isn't that? This is the true nature of perverse pedophilia. And the muslim world is full of it. Say this to Mohamed Omar (Eddie Råbock), Marcus Beijar Mellin and Thorbjörn Säfve. Three sufi muslim authors in Sweden (maybe the three most interesting).

It's like imprisoning a child in a dark room, and occasionally go and visit it and play perverse games with it, not allowing it to play with any other creatures, not even with it's own brothers, sisters and classmates. Doomsday, come!!

All animals become wild in heaven

Publicerad 2019-02-02

All animals return to their original wild nature as animals, in heaven, i.e. are rewilded. Also dogs, however much we want to keep them. We loose them as slaves, but we get something much better instead.

To atheists like Richard Dawkins and Victor J. Stenger

Publicerad 2019-02-02

To atheists like Richard Dawkins and Victor J. Stenger I would say: Is that the level you are on? Debating crazy people like the fundamentalist theologians all your life? Ignore them, they are not worthy of a word in the history of philosophy books. Ignoring is the best elimination weapon. And then, go on and live like Christ, not like scientists (science is an endeavour that makes you debate crazy people all the time, all your life), so that you can discover what the word "God" originally meant, in the mouth of Jesus and Saint Paul. That's real science, that's real atheism! Everything else is just a kinder garten.

The romantic inner life of a street dove

Publicerad 2019-02-01

If you look at a street dove, and try to imagine it's life, you see freedom and monotony (I have studied them!), not much more. What if you could see their inner life? It's much richer than ours. Much more romantic.

(P.S. The most famous swedish-english dictionary on the internet, bab.la, has no english word for the swedish word for street dove ("gatuduva"). Although this creature is the most common heavenly missionary in our city streets, even more common than the dogs. I see them as my most common colleagues. Anybody who can help me with the translation? I didn't find any help by googling either.)

(P.S.2: When you google "gatuduva" (the swedish word for street dove), you get 43 hits. Not a very popular bird, at least not in Sweden. You google Donald Trump, you get 885 000 000 hits. I mean, 885 million hits! A number as big as almost the tenth of the world population. This is how the world is today. Our most common angels in the cities, are totally ignored, and the worst criminal living right now, is worshipped and noticed beyond imagination. Couldn't we at least ignore him? An effective way to eliminate somebody's influence! Don't speak about Trump all the time! You just feed his great ego. Even if you criticize him)

The bear fishes without torture

Publicerad 2019-02-01

The bear (oh, this lovely creature!) fishes without torturing the fish. So should we also do. No tools. Tools always torture. Adam and Eve in the Garden of Eden had no tools.

The mystery with McDonald's tolerance of homeless people

Publicerad 2019-02-01

I've always wondered why McDonald's, this neonazi organization, full of animal cruelty, is so tolerant towards homeless people, towards me. Sometimes it feels like the tolerance is unlimited. What directives and rules do they follow, actually. All McDonald's restaurants seem to behave in the same way. Others can't tolerate the slightest move from me.

What tolerance is this, when McDonald's tolerates that I dig into their garbage bin, and virtually live in their restaurant for the whole night?* Without even buying anything, eating the leftovers of the others, for the whole night? (1)

That's a mystery worth exploring! And it's funny, too! It reminds a little of the swimming pool in Auschwitz concentration camp. And yes, there was such a pool there, it's a fact (google it).

* for a long series of nights, too!

(1) what about going around and begging for food from the visitors in the restaurants, at their tables? Has been tolerated by McDonald's.

Stor varning mot antipsykotiska psykmediciner

Publicerad 2019-01-31

Ta varning!!!

Ät inte antipsykotiska psykmediciner!!!

Se här:

Zyprexaskandalen - förgiftning för miljarder (Miljömagasinet 15 juni 2007)

Och denna artikel var för tolv år sedan! Ingen brydde sig om dessa varningar som artikeln talar om!!! Zyprexa har bara invaderat världen, med lagen på sin sida!!!! Världens mest sålda antipsykotiska läkemedel idag!!! Vem är det som är sinnessjuk på riktigt här????

Alcohol is the worst drug ever

Publicerad 2019-01-31

Alcohol is the worst drug ever invented, because it makes you do the worst sins: horrible violence, endangering the traffic!

Okay, psychiatric drugs are scary enough, but they only make you commit suicide, usually not harming others. Harming others is the really horrible thing. Psychiatric drugs is the worst drug you can give others, not yourself. Alcohol is the worst drug you can give yourself. That's why it's is the worst drug, because you can refuse drugs other give you, by committing suicide, but not the drug you give yourself. You are the slave of your own will here.

And the world swims in alcohol, and it isn't even prohibited!!! In no country whatsoever!!!!!

About the horrors of "open psychiatric care" (psykiatrisk öppenvård).

Publicerad 2019-01-31

People thought we were so liberal and tolerant when we abandoned most of our big, long-time mental hospitals (like that in Lund where the big translator of sufi poetry Eric Hermelin was imprisoned) for "open" treatment of mental patients.

What did we get instead?

Answer: The total psychiatrification of society, the total, perfect control-society, where it was virtually impossible to escape psychiatry, that is, the drugs. The worst form of psychiatry, the drugs, took over completely, virtually invaded the life of the ordinary citizen. We began to victimize children, elderly people and animals (dogs and cats according to professor Peter Götzsche).

And we called it all progress!!!!!!

The mobile phone is the worst neonazi holocaust-machine ever invented.

Publicerad 2019-01-31

The mobile phone is the worst neonazi killing machine, the worst holocaust machine that has ever been invented (this texts builds on this blogpost). And almost nobody wants to admit that, because they own and use and benefit from a mobile phone. Instead, most people glorify it, until heavenly dimensions. It's their "philosopher's stone".

So deeply has humanity fallen. All this will be revealed on the doomsday. By the satanic nature of the 5G-system.

And what else? If you think one wrong thought, on wrong time, and are caught with that, you may end up in a lifelong, terrible fight with psychiatry, another holocaust industry (it systematically drives people to commit suicide). A psychiatry that imprisons you and tortures you with drugs. For one single wrong thought, uttered in a wrong place, in wrong time.

Reminds of hell? Or of the heaven of the christian fundamentalists? One single wrong thought before the throne of God, and you might be eternally lost in hell, eternally tortured.

Psychiatrists remind of both Satan and of the God of the christian and muslim fundamentalists. Mobile phone users remind of neonazis and concentration camp guards. They guard their riches, their Third Reich, and kill everything else for it. Just like Trump.

Mobile phone users are mini-Trumps and mini-Hitlers. Even if they have good intentions and do not know what they do. Still they are criminals. Because they kill and destroy nature.

Anybody out there who wants to admit this? Maybe it takes a collapse to be able to see this evilness. We will deny it as long as we can, I think. My experiences as a Facebook-missionary confirms this. Nobody wants to hear such horrible truths about oneself. That one was so horribly blind and stupid.

About some frightening visionary experiences

Publicerad 2019-01-31

Howard Storm's near-death experience was the morst horrible thing I read in my whole life, and still is. It made me collapse mentally during the late autumn 2011. CAUTION!!! Don't read that story. It isn't for humans to read, only for angels and Jesus who understand what it is about. It should

never have been published, it has nourished fundamentalist heaven-and-hell-theology extremely much, a catastrophe of gigantic proportions.

Be careful with Mary Baxter's visions too. A field full of spiritual mines. Do not read them, please.

I wonder how Jesus and the saints will explain these visions to me, once.

And why didn't Jesus protect me from reading Storm's experience when I was in chronic hell anguish (scared for hell and torture?). A secret to me. I can't think it must have been a punishment, more like his own descent to hell on Calvary cross. And yes, I descended to hell through reading Storm, and was there for 40 horrible days, with not much help from either angels or humans. Or that's how I experienced it. Of course the angels were all around, and my mother comforted me all she could (I went to stay at my parents' home at this time).

I think I carried the sins of humanity through these 40 days, was in hell, so that others do not need to experience hell. That's the only meaning I can get out of it, and it resembles Hjalmar Ekströms * hellish experiences (1). Also Ekström explained his experience the same way I do. Substitutionary suffering (ställföreträdande lidande). That's actually to carry one's cross, to be crucified with Christ. Nothing else is. Ordinary suffering isn't to be crucified with Christ. To be crucified with him, is to share in his special type of suffering, on the cross. That was the fate of most of the first christians, I think. It has then become more and more rare. But Paul spoke in Romans chapter 6 about this experience as something that every christian has to go through (though, not as horrible as I had, I think. Remember that we live in the end times). And maybe it was so in his time. Paul was stigmatized (Galatians 6:17), like Saint Francis. By what form of torture, we do not know. I think Saint Francis also was tortured, received his stigmas that way, but legend has completely buried it in mythology, like most of the things we know about Saint Francis. We have simply forgotten that Saint Francis lived in the middle of the papal inquisition, the war against the Waldensians and the Cathars. Why is it buried? Doesn't fit Roman Catholic mythology, it's nice self-image. Saint Francis was tortured by the Roman Catholic Church.

Wherever a holy fool, expect to find the scars of Christ, inwardly or outwardly. Padre Pio's scars have nothing to do with Christ. He wasn't a holy fool at all. A quite normal Roman Catholic priest, surrounded by legends and myths. Watch out for false miracles. Those which are not organic, natural.

* Swedens greatest mystic throughout history, according to professor Antoon Geels (this I heard from him in an emailconversation).

(1) I actually realised this shortly after I began to recover.

Something about my beloved Tintin comic books

Publicerad 2019-01-31

How superior the Tintin comic books by Herge' are in comparison to other comic books! I felt this in my childhood, overwhelmed by their beauty (artistic) and relevance. Are they full of prophetic-messianic-apocalyptic symbolism? Like the best novels are? Almost. Some of them, at least, read with much love.

What about the fact that Tintin always has a little dog, Milou, with him, and that it's never bound with ropes or chains? A dog who always follow Tintin, whereever he goes? His best friend, actually, better and more important than captain Haddock? His guardian angel, maybe?

Herge's other comic book figures Jo, Zette and Jocko, always had a monkey with them, Jocko. Also a guardian angel, of course. Like Michael Jackson, that beloved romantic singer, had.

The priests. A gang of spiritual parasites.

Publicerad 2019-01-31

The priests. Aren't they a gang of spiritual parasites * who want to make money out of Christ's holiness, and the saints' holiness? A gang of spiritual vampyres (1), sucking all they can out of Christ's and the martyrs' blood? A maffia of spiritual gangsters and spiritual terrorists? Yes! (think about their hell doctrines, for example) Absolutely horrific!!!!

* Excuse me parasites, you holy, sinless beings, that you are used as symbols for such horrific things.

(1) Excuse me vampyres, you holy, sinless beings, that you are used as symbols for such horrific things.

The truth-serum (truth drug) of the novels and comic books

Publicerad 2019-01-31

The horrific "thruth drug", the "thruth serum" which makes people reveal secrets, does not only figure in Karin Boye's dystopian novel "Kallocain" (Boye was a swedish novelist and poet, died in 1941 by suicide) which resembles George Orwell's and Aldous Huxley's dystopian novels, but you also find it in Herge's comic book "Flight 714 to Sydney" (1968), where the doctor Krollspell (so was he called in the swedish translation, at least) injects a truth-serum drug into one of his enemies, without getting him to reveal what Krollspell wanted.

What can this truth-serum be a symbol of? It pops up in the literature in the age when psychiatry tried to find a drug that could "heal" their psychiatric patients (the first ones I think were marketed in the fifties). Could the truth-serum be a symbol of the psychiatric drugs? Because, wasn't the truth-serum the perfect method of fascistic control, worldwide control? Without secrets, full control. You can't hide jews any more. Not physical jews, neither spiritual ones. Benthams horrible prison "panopticon" (Jeremy Bentham was an utilitarian philosopher in the eighteenth century). Or "the open society" of Karl Popper and others.

Have the psychiatric drugs achieved this? Yes, I think. The psychiatric drugs was the ultimate weapon against those who rebel against global fascism, global dictature (the dictature of technology and capitalism). Did they make people reveal secrets? In a way, yes, by brainwashing them, scaring them to obedience with chemical torture. Not magically getting them to reveal secrets, like in the books, but symbolically. Books are so often symbolical. You can get a prisoner to reveal anything you like by torture and brainwashing. And this is exactly what psychiatry has done. Like inquisition against "witches" in the Middle Ages, it has with torture

extracted a whole mythology, called "mental illnesses", things like "schizophrenia", a mythical creation in the brains of the psychiatrists, created by torture, by literally destroying the brains of their torture victims, slowly. The patients have to play along with this vocabulary, this mythological language, just to survive. They "want" their drugs, and so on. Tell everything to their psychiatrists, and so on.

If this isn't a truth-serum, I don't know what is. It's a panopticon. A global prison. You are completely under surveillance in a mental hospital. I mean, your thoughts are. And the drugs make you just more fragile and vulnerable, like a child. Children reveal everything, and "schizophrenics" too. I do not know more honest people than "schizophrenics", drug addicts and alcoholics. It's the drugs. The drugs break down your self defense mechanisms. You become utterly vulnerable. That's why drugs so often lead to suicide, both ordinary drugs and psychiatric drugs. You can't just cope anymore with being a big, naked wound, visible and utterly fragile. Like walking around in the city barefoot, and dressed in a mental hospital pyjamas. That's how it feels to be a "schizophrenic". You reveal yourself all the time, putting yourself in danger all the time. And you can't do anything else. That's just who you are. "Schizophrenics" do not calculate. They do not pretend, do not fake, can't lie.

But isn't this holiness? Yes, in fact it is, this is how Jesus would have acted in this world, the problem is just that our panopticon is constructed as a Jesus-killing machine, to detect and destroy Jesus in this world, by calling it schizophrenia. It does this by the truth-serum, the drugs. They reveal to psychiatry which persons are beginning to become like Jesus, and then they are imprisoned, and scared to obedience with chemical torture (yes, it's true, I've experiences this). They are detected by the drugs by the mythology created by the drugs, the mythology of schizophrenia.

So, yes, we live in the Kallocain world, in the Orwellian 1984-world, and in Huxley's dystopia, "the brave new world", or "The New World Order".

By the way, it is a strange coincidence that I was born in 1984, have a "messianic" calling, especially because there was a prophecy in Smith's Friends (my mother church), by Karl Pedersen, that Jesus would come back in 1984. Am I Jesus? A part of him, yes. I can't deny it. And it might have been a fulfilment of Karl Pedersen's prophecy. He really waited intensively for this. And the panopticon, the world prison, might also have had it's breakthrough during the same times, around 1970-1990, as a response to the hippie- and the 68-movement, and this was also the time when the psychiatric drugs became worldwide distributed, when western psychiatry became fully global, I think. At least when the drugs of psychiatry became fully global. The fifties and sixties, were the experimentation phase of the modern synthetic psychiatric drugs, I think, then, when the hippies came, they were silenced effectively with these drugs, worldwide, driven to become a gang of drug abusers, i. e. the caricature picture of a hippie.

Who silenced Michael Jackson, by the way? His psychiatrist (doctor), of course. With too much psychiatric drugs. An archetypical event for what happened to the hippies. Wasn't Michael Jackson, with his monkey and romantic music, also a little bit of a rebel and hippie? Yes, like most of the old rock- and popstars. Not just Beatles. Music/song was the channel number one of the hippie movement.

Oh, I long for the revelation of history, for the heavenly libraries. History works written by Origenes and Saint Paul. I hope this is a little foretaste of that.

Very urgent message to humanity about our impending doom

Publicerad 2019-01-30

The 5G-system will drive humanity to extinction soon after it's implemented in the summer this year. Because it will kill our insects, the base of the food chain for us humans. And our pollinators. Google the internet for more information on this topic. There are a lot of studies about the dangers of 5G.

Here are some of the most important articles:

It's official - cell phones are killing bees (Inhabitat 05/21/2011)

Electromagnetic radiation from power lines and phone masts poses 'credible' threat to wildlife, report finds (The Telegraph 18.5.2018. This newspaper is an ordinary, big newspaper)

An anarchistic, atheistic interpretation of the second coming of Jesus. My most important sermon

Publicerad 2019-01-28

Sermon about the parable of the ten virgins

(an internetsermon 26.11. 2018)

We read in Matthew 25:1-13:

"At that time the kingdom of heaven will be like ten virgins who took their lamps and went out to meet the bridegroom. Five of them were foolish and five were wise. The foolish ones took their lamps but did not take any oil with them. The wise ones, however, took oil in jars along with their lamps. The bridegroom was a long time in coming, and they all became drowsy and fell asleep.

"At midnight the cry rang out: 'Here's the bridegroom! Come out to meet him!'

"Then all the virgins woke up and trimmed their lamps. The foolish ones said to the wise, 'Give us some of your oil; our lamps are going out.'

"'No,' they replied, 'there may not be enough for both us and you. Instead, go to those who sell oil and buy some for yourselves.'

“But while they were on their way to buy the oil, the bridegroom arrived. The virgins who were ready went in with him to the wedding banquet. And the door was shut.

“Later the others also came. ‘Lord, Lord,’ they said, ‘open the door for us!’

“But he replied, ‘Truly I tell you, I don’t know you.’

“Therefore keep watch, because you do not know the day or the hour.”

This parable has been speculated around throughout the church history, in countless sermons and bible expositions. It has been a core text in the popular idea of the second coming of Jesus. It has often been interpreted as an allegory of what will happen at the second coming of Jesus in the end times. The five foolish virgins have been likened to sleeping, worldly christians, and the five wise virgins to the « bride », the congregation of the saints, the true church. That the bridegroom is coming in the parable, has often been interpreted as that Jesus will come to bring home his « bride », the so called « rapture ». To have oil in one’s lamps has often been interpreted as having the Holy Spirit living in one’s heart, what persons in the true church of Christ have, according to many. To not have oil, is to be a « worldly », lukewarm christian, who has fallen asleep spiritually in the end times. They will not be taken home in the « rapture », but be left behind, so that they will experience the persecution of the christians by Antichrist (so according to the pretribulationists, see the wikipedia-article about the rapture). This is to not be let into the wedding banquet, according to them.

You understand that this is mythology. This won’t happen literally. But the second coming of Jesus will happen, though in a form very few christians had expected. The second coming of Jesus is a symbol that I have tried to understand in my little writing « En ateists tolkning av Jesu återkomst » (2018) (« An atheist’s interpretation of the second coming of Jesus », 2018). Shortly it is about that the second coming of Jesus is the return of Nature and the « paradise man » (Jesus is an archetype) after civilization, Babylon, has collapsed. Maybe the first christians suspected something like this, and clothed it in symbolical, mythological clothes.

Passionate christians in all ages have prophecied fervently about a mythological doomsday, and a mythological second coming of Jesus, where we are magically raptured up into the skies to celebrate the wedding of the Lamb with transformed bodies, together with Jesus and the saints. And the second coming would always happen during their own lifetime.

But the strange and tragic fact is, that when the real doomsday, the doomsday of Nature, comes, like it is coming in our time in the form of the slow destruction of our life conditions, then almost all who call themselves christians, sleep. Sleep as stocks. Even those who have the name of being passionate, burning. And one do not even speak about this doomsday as the true doomsday. One goes on to speak about the mythological doomsday as the real doomsday. What happens in nature passes almost unnoticed by, one sees this figuring in the margins as « the signs of the time » that the mythological doomsday is approaching. The doomsday of Nature is painted over by a thick layer of literally interpreted mythology. Do one awaken and revise one’s theology about the second coming of Jesus and the doomsday ? Almost never.

Those who understand what’s happening, those who keep watch with oil in their lamps, almost never call themselves christians. They are activists and rebels of different kinds, who not seldom risk imprisonment and compulsory psychiatric treatment for their burning commitment. Exactly like the first christians risked persecution.

In the same way as with doomsday, so is it with the second coming of Jesus. One paints over the return of the archetype Jesus among men, with a thick layer of literally interpreted mythology. Will the christians notice when the « paradise man » returns ? I don’t think so. They will declare them as heretics, as always. Consider them as « pagans », as blasphemers. Persecute them with the help of guards and psychiatry, not least. Because paradise man is the nature man, not any mythological being with white clothes and a gloria around the head.

Jesus in our times seldom calls himself a christian. Unfortunately, you christians. Jesus in the bible wasn’t even a christian, but a jew, altogether jewish in his theology. Jesus in our time hasn’t power and glory, hasn’t white clothes. He has filthy clothes, broken clothes, and he sometimes stinks. He begs, he has no money. He is homeless. He balances on the thin line between captivity and freezing to his hands and feet to death a cold winter night. He comes too late to the services. He falls asleep at the services. The christians will not recognize him. Because he is not one single person. As long as the christians wait for that one single person, they will not recognize Jesus in our time. Because Jesus is contextual, not out of context. And the message of Jesus in our time sounds like blasphemy to the ears of the christian fundamentalists. Unfortunately, so far away they have come from the Jesus of the original church.

What is it to not be let into the wedding banquet, because one had no oil ? It is to not be able to recognize Jesus when « he » comes. One recognizes him if one keeps watch. And he will come when society has become so gaga and broken in the middle of its control mentality, that Jesus dares to show himself. Did he dare to show himself in the Middle Ages with its inquisition ? I don’t think so. Does he dare to show himself in our time ? Barely that either. We have psychiatry. He comes when he dares to show himself. So simple it is. Until then he has to hide in the warm bosom of Nature. And now I speak the language of mythology.

I think he dares to show himself when the civilization collapses. Then police, guards and psychiatry loose their worst grip, finally, probably. The dams of goodness burst, and the Holy Spirit is poured out over the earth. The last big revival, which will never end. Which many old pentecostals go and wait for, still. Those who enter the wedding banquet when Jesus returns, are just those who receives « him » first, who can rejoice first of all because they recognize « him ». The rest come later. No one is damned and lost forever. And those who do not recognize him at once, and do not enter the wedding banquet when he comes, they do not enter any great tribulation, where Antichrist will persecute them. We live right now in the great tribulation. And it has gone on for a long time. It is those at the bottom who notice this, not the rich and the well-off.

What could the cry « Here’s the bridegroom! Come out to meet him!’ », be ? What could it be interpreted as ? Maybe something in the « end times » that will wake us up. For me it was a few dozen of insects in the prison cell of Serbia 2010 who helped me to interpret the book of Revelation during a « forest translation » of it to english that I worked with during my stay in the prison. The insects were angels who « blew in the trumpet », exactly like the angels in the Revelation. « The last trumpet « , that the Bible talks about. I « woke up » there and then (entered my maybe strongest spiritual ecstasy ever), the core of my theological « animalism » was born there (as a « forest interpretation » of the fourth chapter of the Revelation). After a long time of slow awakening this was the climax.

The insects « blow in trumpets » both here and there. Also scientists have heard them blow. Just read my blogpost « Ett requiem för våra insekter » (« A requiem for our insects ») on my blog « För naturens skull » (www.universalist.blogg.se) 27.10.2017 . Or the blogpost « Thoughts from

the precipice » on Chris Martenson’s blog at « Peak Prosperity » 23.11.2018. Or the article „Insect collapse: ‘We are destroying our life support systems’” in the big leftist newspaper „The Guardian” 15.1.2019, one of the few serious newspapers that exist (to this article I want to add that I believe that pollution and mobile-, TV-, radio-, and internet radiation is the greatest bandit when we speak about the vanishing of the insects (see here). So then you can calculate what will happen when we implement the 5G-system , which will come the next summer. Then it is finished in a short time for us all, because the insects are the base of the food chain and our pollinators. Humanity can thus go extinct before the climate change destroys us. There are no laws to stop 5G) . Are these links enough for you to believe me?

Strange that it were insects who would „blow the trumpet” for my part. These small, fragile beings. But angels they are, truly, I have a long wildman-experience of that.

I let them blow in this trumpet through me, out here through this sermon. A part of the „ Last trumpet of God” (1. Kor. 15:52).

Mitt arkiv på nätet med alla mina skrifter

Publicerad 2019-01-03

(Ett stort tack till den ungerska poeten och romanförfattaren István Molnár, som sparat många av skrifterna nedan då jag slarvade bort dem under mina hemlösa år)

(Det här arkivet/bibliografin har jag sammanställt för de som vill gräva lite djupare i min historia, här finns det mesta jag skrivit från 2003-2017. Om man vill gå ännu djupare, hänvisar jag till det material som jag skänkt till handskriftsavdelningen på Åbo Akademis huvudbibliotek i Finland, när jag blev luffare och hemlös 2006. Där finns det mesta jag skrivit från mina första skrifter på högstadiet 1997, till 2006. Samlingen av mina skrifter där heter "Lars Larsens samling", och kan fås fram ur arkivet genom att kontakta bibliotekspersonalen på Åbo Akademis huvudbibliotek, på adressen Domkyrkogatan 2-4, Åbo, Finland. Epost: biblioteket@abo.fi)

(Alla skrifter jag länkar till här är gratis att läsa, om inte annat nämns. De flesta kan läsas på Internet Archive, direkt, utan att laddas ner (uppe på sidan *). Alla mina skrifter på Internet Archive kan läsas också som nerladdningsbara PDF-filer, det är bara att kolla under "Download options" till höger och trycka på "PDF", om du tycker det är klumpigt att läsa texten där uppe direkt utan nerladdning. Observera att när man läser texterna där uppe utan nerladdning, börjar texten ibland ett stycke in i boken, du måste bläddra till början om du vill läsa från början. Jag har inte lyckats korrigera detta).

(Vissa skrifter existerar också som bloggar/blogginlägg)

(Jag vill inte ha copyright på någon av dessa skrifter, vare sig manuskript, e-böcker eller pappersböcker (förutom den bok som kommit ut på Fri Press förlag). Allt som jag annars författat tillhör "Public Domain" (att inte ha copyright på sina skrifter är en juridisk rättighet), och får fritt citeras, kopieras, tryckas och spridas, av vem som helst)

(Jag har arkiverat de flesta av mina skrifter efter 2006 genom att printa ut dem, och de flesta finns arkiverade i klipp-och-klistreböcker. Jag har en stor samling av sådana skrifter hos min flickvän Titti Spaltro, som kan kontaktas per brev på Ängskärsgatan 4, 11529 Stockholm, för den som vill granska detta material)

* De flesta av skrifterna kan alltså läsas på Internet Archive (världens största bibliotek med 15 millioner gratis nerladdbara böcker), och när du kommer till texten där, och vill läsa den i den stora svarta rutan uppe på sidan, då ska du bara trycka på förstoringsglaset till höger om texten, det står "Search inside" bredvid förstoringsglaset, och då kan du förstora texten så att den går att läsa)

Predikningar

MIn viktigaste predikan någonsin finns att läsa här. På engelska här.

Tidskrifter:

(alla nedanstående tidskrifter, förutom det sista Sela-numret, utgivna på eget förlag i pappersform)

Tidskriften "Gud och intet mer", nr. 1-4, 2005-2006, (finns på Åbo Akademis handskriftsavdelning)

Tidskriften "Livets andetag", nr. 1, 2006 (finns på Åbo Akademis handskriftsavdelning)

Tidskriften "Delta", nr. 1-4, 2007 (finns hos Titti Spaltro)

Tidskriften "Sela", nr.1, 2007, (finns hos Titti Spaltro)

Tidskriften Sela nr. 1, 2008 kan läsas här.

Delta. Tidskrift för litteratur och återknytning till naturen, nr. 1. 2018, kan läsas här.

Delta. Tidskrift för litteratur och återknytning till naturen, nr. 2, 2018, kan läsas här.

Delta. Tidskrift för litteratur och återknytning till naturen, nr. 3, 2018, kan läsas här.

Diktsamlingar:

Samlade dikter och sånger, del 1, finns att läsa här.

Samlade dikter och sånger, II, finnas att läsa här.

Samlade dikter III, finns att läsa här.

Diktsamlingen "Över floden mig", 2007, utgiven på eget förlag (Tidskriften Deltas förlag) i pappersform, finns att läsa på denna sida.

Diktsamlingen: "Trädet" 2007, finns att läsa här,

Diktsamlingen "Nationalromantiska sånger till Sverige", 2007, finns att läsa här .

"Kristna dikter och psalmer", 2007, kan läsas här.

"Sånt där. Mina humordikter" 2007-2008, kan läsas här.

En mängd "minidiktsamlingar" från 2010 finns att läsa här. (Skrolla lite ner på sidan) Alla existerar i handskrivna miniböcker, som finns hos Titti Spaltro.

Diktsamlingen "Gråt", 2007/2015, finns att läsa här.

Diktsamlingen "Morgondrömmar" 2014, handskriven minidiktsamling, finns att läsa här.

Diktsamlingen "Det som lever i skymning. Utvalda dikter och sånger 2005-2017" (2017), som finns att läsa på denna sida. (visningen av texten på Internet Archive börjar mitt i, du kan bläddra till bokens början).

Diktsamlingen "Naturens återkomst" (Förlag: Fri Press, 2018) tillsammans med flickvännen Titti Spaltro. Kan köpas på förlagets hemsida och av Titti Spaltro.

Andra skönlitterära verk

Romaner, noveller och skådespel:

Illustrerad indianbok, handskriven och tecknad av mig vid 7-årsåldern (hette något på "Falköga..") Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Aurora". Roman på engelska. 2004. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Jag ser ljuset". Roman. 2004. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Sagornas Gud". 2005. En berättelse för barn i bilderbokens form. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning

"Av barns och spädbarns mun" Skådespel. 2005. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Frallans efterlämnade fragment. Jag ser ljuset, del 2". Roman (ofullbordad) 2006. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

Andra (aforismer, essäer o.d.):

"Aforismer". 2005. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Döda Akademiens handlingar" 2007, protokollet till en litterär lek jag lekte då, finns att läsa här.

"Inträdestal i Döda Akademien" 2007, kan läsas här.

"Handbok för nutida skogsbohemer", 2007, kan läsas här.

"Det världar. Artiklar och essäer om litteratur, konst och politik", 2007-2008, kan läsas här.

"Aforismer 2006-2008", kan läsas här.

"Aforismer 2016-2018", kan läsas här.

"Estetiska essäer i ekologisk anda", 2018, kan läsas här.

Självbiografiska verk

"Faser i min andliga utveckling. En sorts ande-psykologisk självbiografi" 2010/2018, kan läsas här.

"Självbiografiska notiser". Stockholm 2010.(existerar som pappersbok i ett exemplar, finns hos Titti Spaltro)

"Lars Larsens drömbok. Nattliga drömmar". 2010 (existerar som pappersbok i ett exemplar, finns hos Titti Spaltro)

"Skogsfolket i Nackareservatet. Del 1: Broder Tikka". Roman. 2018, kan läsas här.

"Självbiografiska notiser 2015-2018 från bloggen "För naturens skull", kan läsas här.

Teologiska verk:

"Kampskrift". 1997 (handskriven andlig minibok som jag skrev på sjuan) kan läsas här.

"Predikningar". 2003. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Min sjel törster efter Gud. Noen samtaler mellom Faderen og barnet". 2003 (Norska) Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Församlingen jag längtar efter". Eget förlag 2003 (tio exemplar, varav ett finns på Åbo Akademis handskriftsavd.)

"Sånger om Herren". Samlade och redigerade av Lars Larsen. Eget förlag 2003. Tryckt i tio exemplar, inbundna av mig själv (Existerar också på finska, "Lauluja Herrasta", tio exemplar) Båda finns på Åbo Akademis handskriftsavd.)

"Elias Aslaksen. Suuri Jumalan mies". 2000. 46 s. Skolarbete (en biografi över Aslaksen på finska). Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"En fri församling på det tjugonde århundradet". 1999. 72s. (Om Smiths Vänner). Skolarbete. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Faderns kenosis. En studie i Jahves mänsklighet". 2005. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

"Sånger i natten. Mystikerns psalmbok". utg. av Lars Larsen. 2005. Manuskript på Åbo Akademis handskriftsavdelning.

Den ekoteologiska boken "Djurisk teologi. Paradisets återkomst", 2010 (Jag har tagit avstånd från det religiösa innehållet i boken (jag har blivit ateist), däremot står jag för kärnan, djurismen, avklädd på sitt religiösa innehåll), finns att läsa här (tryck på PDF under Download Options). Man kan även beställa pappersboken av idehistorikern Mats Barrdunge, min förläggare, meddela honom om du vill ha den på matts.barrdunge@idehist.su.se, den kostar 100 kronor, och pengarna kan sättas på Barrdunges kontonummer: 11973131021. (Nordea)

"De dödas uppståndelse har börjat." 2010, kan läsas här. (OBS! Denna bok är också fri från copyright, och tillhör "Public Domain", fast det inte står i själva boken)

"Den kristne sadhun" (om Sadhu Sundar Singh) Åbo 2010 (handskriven minibok som finns hos läraren i religionsvetenskap vid Åbo Akademi, Måns Broo)

"Örtblad ur den kristna mystikens diktning". Saml. o. redig. av Lars Larsen, Åbo 2012 (handskriven minibok, som finns i Åbo i teologiestuderande Markus Hellstens ägo (Tommy Hellstens son)

"Året 1929. Då den kristna kyrkan dog". Åbo 2012.(handskriven minibok, finns hos Titti Spaltro)

"Min syn på kyrkohistorien". Del I o.II. 2012 (handskrivna miniböcker som förvaras hos Ingvar Dahlbacka och Leif-Göte Björklund vid Åbo Akademis teologiska fakultet)

"Guds medlidande". 2012 (handskriven minibok) kan läsas här.

Den djurteologiska skriften "Animal Coeleste. En kerubteologi", 2018, kan läsas här.

"Något om sadhun, helgon och heliga dårar", 2018, en teologisk skrift, kan läsas här.

"En ateists tolkning av Jesu återkomst", 2018, en ekofilosofisk och ekoteologisk skrift, kan läsas här.

"Ateistisk brottning med lidandets problem," 2018, en teologisk och filosofisk skrift, kan läsas här.

Filosofiska verk:

"Aforismer 2006-2008", kan läsas här.

"Djurisk filosofi - Paradisism". Stockholm 2010 (existerar som pappersbok i ett exemplar, finns hos Titti Spaltro)

"Vilhelm Ekelund och drömmen om guldåldern", Åbo 2012, handskriven minibok som finns hos Titti Spaltro, finns att läsa här.

Mitt ekofilosofiska verk "Åter till det vilda. En uppgörelse med civilisationen" (2017), finns att läsa här. En engelsk version av boken, "Reclaiming our wild origins. A radical critique of civilization", kan läsas här.

Mitt religionsfilosofiska verk "Varför jag inte tror på Gud, samt Varför jag tror Swedenborg hallucinerade." (2017) kan läsas här. En engelsk version av boken, ""Why I don´t believe in God, and Why I think Swedenborg hallucinated," kan läsas här.

"Paradisisk mikrolivsfilosofi", 2018, en naturfilosofisk skrift med naturmystiska, naturromantiska drag, kan läsas här.

"Paradisisk arbetsfilosofi", 2018, en skrift om arbetets filosofi, kan läsas här.

"Paradiset", 2018, en ekofilosofisk skrift om naturens paradis, kan läsas här.

"Djurismen. Del 1: Essäer från Wildmanbloggen", 2018, en ekofilosofisk skrift, kan läsas här.

"Djurismen. Del 2: Essäer från "För naturens skull-bloggen", 2018, en ekofilosofisk skrift, kan läsas här.

"Aforismer 2016-2018", kan läsas här.

"En ateists tolkning av Jesu återkomst", 2018, en ekofilosofisk och ekoteologisk skrift, kan läsas här.

"Ateistisk brottning med lidandets problem," 2018, en teologisk och filosofisk skrift, kan läsas här.

"Politiska essäer och öppna brev", 2018, kan läsas här.

Politiskt-samhällsfilosofiska verk:

"Civilisationens kollaps" (2018) kan läsas här.

"Kan ett världsparlament rädda oss?", 2018, en politisk-filosofisk skrift, kan läsas här.

Psykiatriska verk:

Mitt antipsykiatriska verk "För mentalpatienters mänskliga rättigheter", 2018, finns att läsa här.

Mina bloggar genom åren

Bloggen "Lars Larsen", min blogg 2006-2008, kan läsas här.

Bloggen "Tidskriften Delta", min litterära tidskrifts blogg 2007, kan läsas här.

"Wildman-bloggen", min blogg 2009-2011, kan läsas här. (visningen av texten på Internet Archive börjar lite framåt i boken, du kan bläddra till början)

"Lars Larsens blogg", min blogg 2012-2013, kan läsas här.

Bloggen "För Naturens Skull", Del 1, 2015-2018, kan läsas här.

Bloggen "För Naturens Skull", Del 2, 2018, kan läsas här.

Visor att fira jul med. Från Walter Dan Axelsson om hans nya bok

Publicerad 2018-11-17

Julen är ju numera som bekant handelns och köpmännens stora högtid och firas till åminnelse av deras gud Merkurius.

Vad är därför rimligare än att de gamla julvisorna får ett nytt textinnehåll; de gamla melodierna duger gott även till detta.

Sak samma med gamla visor som inte har med julen eller andra högtider att göra – även dessa kan få en mer relevant mening med nya texter till gamla melodier.

I min senaste bok (nummer tolv) har jag mixat 82 nyskrivna texter med nästan lika många gamla, kända melodier. De handlar om det mesta; några titlar:

Nu tändas millioner bloss

Pryl, pryl härliga pryl

Nu vaknen och fröjdens för Rean är här

När I-paddan kom till byn

De aderton, de aderton är lustiga att se

Knytblusar har de allihopa

En profilerare här bor i staden

Jag har bott i ett höghus i halva mitt liv

Jag har hört om en dräng ovan molnen

Jag vill ha mer gröt

Nu är all reklamen, all reklamen här

Det är en katt bortsprungen

I min länge vilande blogg, Poesi Special Litterärt, nu väckt till nytt liv, kommer jag att lägga in några av visorna eller delar av dem. Den vackra boken på 130 sidor i vilken visorna återfinns heter Kära vackra Anna, säg du vill... ; den kan köpas för 135 kr, gärna direkt från författaren. Mitt (författarens) namn och adress står i bloggen.

Sjung och var modern och nostalgisk på samma gång! Köp även boken som julklapp!

Hälsningar Walter Dan Axelsson

(se boken på nätet: nomen förlag, kära vackra anna)

P.S. Länk till Walters blogg är här. Länk till förlagets presentation av boken på nätet är här (där kan man även köpa den).

/Lars Larsen

Ett lekfullt försök att lista Sveriges bästa nulevande poeter

Publicerad 2018-11-15

Ta inte det här för allvarligt, det här är min personliga smak, men här är ett lekfullt försök att lista Sveriges bästa nulevande poeter just nu, i alla åldrar, och det är förstås bland dem jag känner till (just därför bör man inte ta det så allvarligt), vars lyrik jag känner till på ett eller annat sätt. Jag har gått enligt principen "En poet är lika bra som sin bästa dikt". Jag har lagat denna lista för att försöka lyfta fram dem som förtjänar lyftas fram, och för att ge en liten fingervisning om var man bör böka efter pärlor om man är ute efter klassisk kvalitetslyrik (och särskilt romantisk lyrik och centrallyrik). Jag listar både finlandssvenska och riksvenska poeter:

1. Carl Uhnbom (hur kunde jag glömma nämna honom i detta inlägg!)

2. Eva-Stina Byggmästar

3. Helena Leijd

4. Evy Söderman

5. Sanne Nilsson Lindberg

6. Gunnel Arvidsson

7. Bruno K. Öijer

8. Göran Sonnevi

9. Johan Nordgren

10. Ylva Eggehorn

11. Rolf Leijonmarck

12. Mohamed Omar

13. Titti Spaltro

14. Bob Hansson

15. Walter Dan Axelsson

16. Carl Forsberg

17. Gösta Ågren

18. Sigvard Läth

19. Lovisa Larsson

20. Lennart Sjögren

21. Ruth Alice

22. Peter Sandelin
23. Ari Viklund
24. Claes Andersson
25. Ulf Eriksson
26. Catharina Östman
27. Leena Kuisma
28. Carl-Michael Edenborg
29. Johannes Anyuru
30. Magnus William-Olsson
30. Conny Knutsson
31. István Molnár
32. Patrik El-Hag
33. Erkki Lappalainen
34. Hans Boij
35. Kent Danielsson
36. Maria Yvell
37. Bengt O. Björklund
38. Eleonora Luthander
39. Jakob Simonson
40. Bo Gustavsson
41. Lotta Olsson
42. Kurt Högnäs
43. Emil Jensen
44. Eric Pauli Fylkeson
45. Håkan Sandell
46. Clemens Altgård
47. Jonas Gren
48. Malte Persson
49. Paul von Martens
50. Jonathan Jonsson
51. Uno Lagerwall
52. Ulrika Nielsen
53. Judith Blåe
54. Birk Andersson
55. Göran Greider
56. Ann Jäderlund

57. Kristian Lundberg

58. Andreas Björsten

Har jag glömt nån? Kom med förslag! Listan är på gång!

En anarkoprimitivistisk messias. Recension av Daniel Quinns roman "The story of B. An Adventure of the Mind and Spirit" (1996)

Publicerad 2018-11-12

Amerikanen Daniel Quinn gick bort i februari i år. Under sitt liv här på jorden var han kanske den mest kände anarkoprimitivistiske skönlitteräre författaren, och hans filosofiska roman "Ishmael" (1992), blev väldigt känd på sin tid, och översattes till över 20 språk, den är hans mest kända roman. Jag läste den själv på finska, och det var den som fick mig att upptäcka Quinn och läsa flera böcker av honom.

"The story of B. An Adventure of the Mind and Spirit" (1996) är en del i den trilogi i vilken "Ishmael" är den första boken. "The story of B" är andra delen av trilogin, och tredje delen är "My Ishmael" (1997).

"The story of B" går i samma anda som "Ishmael", och vill leda läsaren till inget mindre än ett andligt uppvaknande; till att se civilisationens fördärv och vilja återgå till den livsstil vi är skapade till av evolutionen, de vilda urfolkens livsstil. Den är en filosofisk roman precis som "Ishmael", och en betydlig del av den består av dialoger och föredrag. Den är skriven i formen av en dagbok.

* * *

Handlingen i boken går ut på att en amerikansk präst i den fiktiva romersk-katolska orden "The Laurentians" som heter Fr. Jared Osborne skickas ut av sin chef Fr. Lulfre för att spionera på en man, Charles Atterley, som skapat stor debatt och en hel skara av efterföljare, en slags ny rörelse, borta i Tyskland, och som Lulfre börjat misstänka är en kandidat till att vara den av Bibeln utlovade "Antikrist", som ska framträda i samband med Jesu återkomst, enligt den kristna myten. Lulfre vill att Osborne ska ta reda på vad denna man går för, genom att som en inkvisitor lyssna till mannens föredrag, skriva ner dem och faxa Lulfre avskriften, samt samtala med Atterley och hans anhängare. Osborne lyder uppdraget, och åker till Tyskland. Genom flera äventyr lyckas han spåra upp Atterley i Radenau (en fiktiv stad), och hör på ett av hans föredrag. Efter föredraget lyckas han spåra upp vart Atterley har tagit vägen, och finner honom på en krog, där han samtalar med honom. Nu inleds en vänskap mellan Atterley och Osborne, som leder till att Osborne, istället för att spela rollen som inkvisitor, mer och mer anammar Atterleys budskap. Atterleys första föredrag (alla hans föredrag som Osborne skriver ner, finns i boken) handlar om "The Great Forgetting", att människorna i civilisationen har glömt att "we are not humanity", att människan inte är skapt för 6000 år sedan som civilisations- och stadsbyggare, utan har levt i tre millioner år som jägare-samlare, och att den civiliserade kulturen, som omfattar både öst och väst (dessa två kultursfärer är i själva verket samma andas barn, samma kultur), bara är en bland 100 000 olika kulturer på denna planeten. Men av någon anledning kom denna kultur att ta över alla andra kulturer, och lägga planeten under sig genom det som Atterley kallar "totalitärt jordbruk", och genom att försöka tvinga alla andra kulturer att anamma den.

Atterley kallas "B" av folket, B som i "Blasphemer", p.g.a. att hans lära anses som hädelse, som Antikrists verk av en skara kristna fundamentalister. Han har många motståndare.

När Atterley mördas en dag, antagligen genom Fr. Lulfres påbud (p.g.a. alla föredrag av Atterley som Osborne faxar Lulfre), tar Atterleys närmaste vän och anhängare, Shirin, som fungerat som hans tolk (till teckenspråk), på sig rollen som "B", och fortsätter Atterleys verk, att hålla föredrag och leda rörelsen kring honom. Osborne blir god vän med henne, och för många samtal med henne i boken. Han dras ännu djupare in i rörelsen.

Till slut slår Lulfre till igen, och får sina underlydande att spränga sönder den teater där Shirin och hennes närmaste medarbetare ofta håller föredrag, och där de ofta samlas i källaren till samtal, med bl.a. Osborne. Osborne är i teatern när den sprängs, men lyckas rädda sig, och får bara hjärnskakning. Han tror att Shirin och de andra av hennes närmaste är döda. Osborne reser till Amerika för at träffa Lulfre. Han lyckas träffa honom, och tar i samtal med honom på sig rollen av att vara "B", Atterley-rörelsens ledare, han har förälskat sig så i rörelsen. Han återvänder till Tyskland, och hans roll som B ifrågasätts av andra inom rörelsen. Nu är Osborne redo för att Lulfre ska slå till mot honom också. Han blir hemlös. Efter olika äventyr upptäcker han att Shirin lever än, till sin stora glädje, med några av hennes närmaste anhängare, och han går under jorden tillsammans med dem. Romanens sista ord är "You are B", efter att Osborne förklarat för läsaren att rörelsen lever vidare och kan inte krossas, bl.a. p.g.a. att läsaren läser denna bok.

* * *

Jag har, alltsedan jag omvände mig till Gud som 12-åring, haft svårt för att läsa romaner, de passar inte min litterära smak, men ibland kommer jag över något helt speciellt, som jag bara slukar, som är så aktuellt för mig att det är rena godiset. En sådan roman var "The story of B". Särskilt p.g.a. att jag själv en gång, i "helvetespsykos", trodde att jag var den Antikrist som Bibeln hade profeterat om. Detta p.g.a. att jag hade haft flera Jesus- och messiaspsykoser, där jag trott att jag var en ny messias som skulle leda mänskligheten tillbaka till naturen, samt andra gånger att jag var Jesus av Nasaret reinkarnerad, av olika orsaker. Och när jag insåg att jag inte var det, blev jag ju en falsk messias, alltså Antikrist. Och eftersom jag trodde jag levde i de sista tiderna, låg det nära till hands att tro att jag var den där sista stora Antikristen. Quinns roman gav mig verktyg att tänka kring messiasteologin och antikrist-teologin. Ty var inte Charles Atterley just en sådan där naturens messias som skulle leda mänskligheten tillbaka till naturen? Ja, och det var just därför han anklagades för att vara Antikrist. Han och Shirin erkände sig också vara de Antikrister som Bibeln hade profeterat om, och de erkände att de avvek från den kristna frälsningsvägen och att det var de sista tiderna, "den sista timmen" (1. Johannes-brevet 2:18: "Mina barn, den sista timmen är här. Ni har hört att antikrist ska komma, och redan har många antikrister visat sig. Av detta förstår vi att det är den sista timmen"), men bara för civilisationen. För naturen och de vilda urfolken, för alla som följde dem, var Atterleys rörelse den nya dagens begynnelse, deras dag, efter en lång natt.

Ja, hur hade jag inte önskat att en rörelse lik Atterleys rörelse hade funnits där ute idag! Tyvärr finns inget som liknar, om man inte räknar med den anarkoprimitivistiska rörelsen. Och vad händer med folk med sådana anspråk och sånt motstånd som Atterley hade? De råkar inte i katolska

kyrkans klor, utan kan däremot råka i psykiatrins klor. Det är psykiatrin som är den stora inkvisitionen idag. Har man en messiansk kallelsemedvetenhet, och är alltför psykiskt avvikande (som anarkoprimitivister inte sällan är), dock utan att tro att man är Jesus reinkarnerad eller liknande, ej heller den enda messiasen, men tror man att man är en "messias" bland många, ungefär som de många messianska rebellerna som fanns på Jesu tid (som t.ex. Theudas, som nog inte trodde han var den enda messiasen, utan endast ville befria judarna från romarna) då går man på farlig mark, som jag skrivit om på "För naturens skull-bloggen" här. Man riskerar psykiatrisk tvångsvård, helt enkelt. I så måtto är Quinns roman inte helt realistisk. Hade han blandat in psykiatriker skulle det ha varit mer verklighetstroget.

"The story of B" är ännu inte översatt till svenska (det är däremot "Ishmael"). Skulle jag en gång hamna på sluten psykiatrisk avdelning igen, då skulle jag gärna använda stora delar av tiden där till att översätta denna bok, så mycket tycker jag om den. Som fri man har jag för mycket annat att göra.

Men jag känner mig igen i Charles Atterley, delvis. Dock utan att ha skapat en rörelse kring min person. Mitt "messianska" * budskap, den s.k. "djurismen", är helt enkelt för underlig och avvikande för att någonsin skulle kunna bli en rörelse. Jag är nämligen ännu mer radikal än Atterley. Återgång till de vilda urfolkens livsstil är inte tillräckligt. Vi måste också återerövra vår natur som djur, som en djurart. Det är en farlig filosofi, inte minst om du börjar leva den i vår tid.

Om jag ska vara ärlig, så tror jag att mänskligheten har rört sig för långt från sitt djuriska ursprung för att min filosofi någonsin skulle kunna ge upphov till en rörelse, eller bli ett hot mot några religiösa makthavare, som Fr. Lulfre.

Och slutligen en kommentar: Quinn är bra på att beskriva civilisationens inre liv och synder, men famlar när han ska beskriva urfolkens inre liv och vision, det blir liksom dimmigt då.

* Jag tror mig inte vara någon enda messias, det har jag för det mesta inte trott genom min historia som "mentalsjuk", dock har jag ibland flippat till att tro det i psykisk förvirring när alltför konstiga saker skett. Men däremot känner jag en stark "messiansk kallelse", dvs. en kallelse att följa Jesus och helgonen på vägen tillbaka till Paradiset, som jag sett i naturen (särskilt i mikrolivet), och leda andra dit också. Jag använder helst ordet "messiansk" här istället för "kristen" (dessa två ord är i själva verket synonymer), för ordet "kristen" har mist all sin kraft genom att Babylonmänniskor systematiskt använt det på sig genom hela kyrkohistorien och så än idag. Ordet "messiansk" har kvar något av sin kraft, och jag kallar mig hellre "messiansk ateist" än "kristen ateist", som jag ju är. En messias är en revolutionär, en rebell mot alla slags romarriken, historiska eller nutida, och betydde ursprungligen "kung", "den smorde". Vi har alla en messias i oss, lite som Thomas di Leva säger, "Everyone is Jesus". Den är den nye Adam, "Guds" avbild inom oss, och verkliga messiasar, andliga revolutionärer, är såna som bara låtit detta ta fullare uttryck i sig än andra. Men de som väntar på den där enda messiasen som ska bli gudomlig världsdiktator, kommer att vänta förgäves. Jag har fördjupat min messiasteologi i detta blogginlägg. Den mest helgade och ädla varelsen på planeten idag är nog ingen människa, utan snarare en av de där djuren i livstids fångenskap som lider av långa tider av ensamhet och sysslolöshet och brist på stimuli, och ändå älskar så gott som alla, som ändå inte blir bittra utan älskar livet. Kanske en mops (mopsarna är en hundras) på gatan

är den sanna messiasen? Det får vi aldrig veta. Ty inom sann andlighet tävlar man inte om vem som är störst och har mest makt, och en sann messias kommer aldrig att utropa sig till yttre ledare för någon, allra minst till världsdiktator. Betänk detta, ni religiösa fundamentalister som väntar på er messias.

Men detta gör också att utsikterna till att "Guds" rike ska segra så att vi undviker kollaps och katastrof, är små. Ty de falska andliga ledarna är så självsäkra och stora i truten, medan de sanna andliga ledarna sällan eller aldrig syns på estraderna och i predikstolarna, ty de har inte haft samvete att armbåga sig fram, och de tvivlar för mycket och är för sköra. Detta är den stora andliga tragiken. Detta har heller inte Quinn gjort rättvisa mot i boken.

"The whole problem with the world is that fools and fanatics are always so certain of themselves, and wiser people so full of doubts." (Bertrand Russell)

Svensk översättning av Edvard Griegs sång "Solveigs vuggevise"

Publicerad 2018-11-07

(en fortsättning på detta blogginlägg på För naturens skull-bloggen: Vad är din mest romantiska upplevelse?)

Solveigs vuggevise på norska:

Sov, du dyreste Gutten min!
Jeg skal vugge dig, jeg skal våge.
Gutten har siddet på sin Moders Fang.
De to har leget hele Livsdagen lang.
Gutten har hvilet ved sin Moders Bryst
hele Livsdagen lang.
Gud signe dig, min Lyst!
Gutten har ligget til mit Hjerte tæt
hele Livsdagen lang.
Nu er han så træt.
Sov, du dyreste Gutten min!
Sov! Sov!
Jeg skal vugge dig, jeg skal våge.
Sov! Sov!
Jeg skal vugge dig, jeg skal våge.
Sov, du dyreste Gutten min!

(Text: Henrik Ibsen. Melodi: Edvard Grieg. Kan lyssnas till här)

på svenska:

Sov, du dyraste gossen min!
Jag skall vagga dig, jag ska vaka.
Gossen har suttit i sin Moders famn.
De två har lekt hela livsdagen lång.
Gossen har vilat vid sin Moders bröst
hela livsdagen lång.
Gud signa dig, min lust!
Gossen har legat vid mitt hjärta tätt
hela livsdagen lång.
Nu är han så trött.
Sov, du dyraste gossen min!
Sov! Sov!
Jag skall vagga dig, jag skall vaka.
Sov! Sov!
Jag skall vagga dig, jag skall vaka.
Sov, du dyraste gossen min!

Dikten "Swedenborg"

Publicerad 2018-11-06

Följande dikt läste jag på Romantiska Förbundets poesiträff senaste gång vi träffades, 26.10 (vi träffas varannan vecka, ojämna veckor, kl. 14 på Hornstulls bibliotek, och läser poesi för varann och fikar efteråt, alla får läsa):

Swedenborg

Allt som har skrivits på svenska språket

har skapat en Swedenborgsk andevärld

som lever sitt eget liv, utanför bråket

av dagspolitik och världslig flärd.

Här gäller blott underhavsliga lagar

av simmande, bubbellik natur

där spöklika fiskar på havsbottnen jagar

och människan lever som djur.

Här gäller ej simpla klassifikationer

i lögn och sanning, i ont och gott.

Förlåtelsens väldiga evighetstoner

väller och smälter i azurblått.

När dagspolitiken med stenansikt talar

och psykiatrins moralism blir för tung
går du ner i undervattnets salar
till leken i havsströmmars gung.

När läkare kommer och granskar psyket
och iskallt bläddrar i psykvårdslag
då finns blott en utväg: det blixtsnabba dyket
till spökfiskars lyktor som tröstar en svag-

En gång var vår jord betäckt av vatten
och isfloder sjunger dess ödes dån.
Din själ rinner ständigt ut i natten
till moderhavet den kom ifrån.

(skriven i december 2010)

Jag sjunger min tonsättning av Walter Dan Axelssons sång "Mitt land är kusten med gamla byar" på youtube

Publicerad 2018-11-04

Här kan ni höra min tonsättning av Walter Dan Axelssons ljuva sång "Mitt land är kusten med gamla byar", från diktsamlingen "Innan vinden vänder och går hem" (2012), som recenserades i Tidningen Kulturen, läs recensionen här.

Det är längtan till landsbygden och fjärran tider (som jag delar med Walter), och öm romantik, som rinner ut i andevärlden!

Här är orden till sången:

Mitt land är kusten med gamla byar
och lukt av gödsel och fisk och tång.
Där sveper moln under låga skyar,
där vidgas himlen som en ballong.

Där har jag gått under sol som bryner,
där har jag vilat i lä av dyner,
där har jag sett ändlöshetens syner,
där har jag somnat till havets sång.

Där har jag vakat när månen ställde
sitt klot i rymden som en marschall.
Där har jag hukat när stormen skällde
och känt mig lik en marterad tall.

Där har jag spanat mot stjärneljusen,
när marken under mig legat frusen,
där har jag ännu i lä av husen
hört havets eviga, stora svall.

Där har jag stått med en fot i tången,
när luftens skönandar drog förbi.
Som från sirener ljöd fågelsången
och som en maning att slå sig fri.

Men jag var bunden vid denna jorden
och utan vingar som fågelhorden.
Till sist förflyktades även orden
om tvång och bojor och slaveri.

Det jag har varit i denna världen
skall sköljas bort som ett slott av sand.
Snabbt som en vågtopp bryts levnadsfärden
och som ett snäckskal är mänskans hand.

Från denna kust och dess fiskelägen
blott lite mull tar jag med på vägen

till mötesplatsen, där enligt sägen

vår längtan finner sin rätta strand.

(Walter Dan Axelsson, sången ingår i diktsamlingen "Innan vinden vänder och går hem" (Nomen förlag 2012)

Poetens motto

Publicerad 2018-10-31

Den som ska överlev på verklighetens tunna mjölkekost
han sig en Edamost av verkligheten göra måst.

Aforism skriven 23.2.2007

(Ur skriften "Aforismer 2006-2008")

Bonniers har glömt att man inte läser status

Publicerad 2018-10-20

Det Bonniers förlag har glömt, är att man sitter inte och läser status (jag tänker på den usla nya poesi som de gett ut i tjugo år nu), utan man läser faktiskt det som står i diktsamlingarna. Man kan undra: Är status allt de har kvar? De har i alla fall missat de 10-20 bästa Stockholmspoeterna (enligt mig är kanske Gunnel Arvidsson den bästa poeten i Stockholm just nu, och kanske Evy Söderman den näst bästa, Bonniers bryr sig inte om dem), som lever i undergroundpoesin på öppna scener och i i relativt okända litterära sällskap som Romantiska Förbundet, samt i Poetry Slam (även om kvaliteten även där är dålig, men där finns pärlor, såsom Andreas Björsten och Evy Söderman!)

Dikten "Om att resa ekologiskt", av Titti Spaltro

Publicerad 2018-09-26

OM ATT RESA EKOLOGISKT...*2017*

Ville resa till Italien... ekologiskt

men tågpriserna är hiskligt höga

 och hindrar vår dröm resa, om vi inte

väljer att flyga *förstås* och på så sätt

förgiftar vår planet bara för att vi

inte har råd att åka tåg… ?

Då stannar vi hellre hemma och njuter

av det inhemska och hoppas att tågpriserna

kan gå ner så vi alla ha råd att resa klimatsmart

Kanske, kan man skriva ett brev till myndigheterna

så att de kanske förstår att tågpriserna måste gå ner

så att vi alla kan åka med och hjälpa till att få vår

jord att friskna till om vi bara kan släppa girighet och

välja empati mot 'Moder Jord ' sköra hud ?

och kanske kan flygetresorna minska

eller försvinna till sist när inte någon

längre vill använda, dess snabba toxiska metalliska bur

utan föredrar tågets långsamma flödande rytm och att

njuta av resans frid… friska och fulla av liv, tack

vare den stillhet vi har färdas i ?

(Titti Spaltro)

Ett exempel på Vilhelm Ekelunds storhet som poet

Publicerad 2018-09-26

"nu stiger på lena vingslag
tystnaden klar och stor"

(Vilhelm Ekelund, (1880-1949) i dikten "Idyll" II, s. 33 i diktsamlingen "Vårbris", 1900)

Jag älskar Vilhelm Ekelund så, att jag skulle vilja ordna en Vilhelm Ekelund-afton när hans verk blir fri från copyright nästa år, dvs. den 3.9. 2019. Jag tänkte återvända från luffen då, och vara en tid i Stockholm då. Om du som läser detta är Vilhelm Ekelund-älskare och skulle vilja vara med och ordna denna afton, låt oss samarbeta om det när den tiden kommer!

Om den litterära blaséheten

Publicerad 2018-09-18

Att ha läsning som yrke, leder lätt till blaséhet, som gör att man inte ser det vackra i sådant som inte är hypernytt och bryter en massa normer. Man måste ha nytt, nytt, hela tiden, och sådant som skrivs på ett gammalt sätt, är inget värt, hur bra innehållet än är. Rim och vers är inget värt. Man ska hela tiden skapa nytt, i en ständig avantgardism.

Denna blaséhet lider många av våra litteraturkritiker av, och detta är en av orsakerna till att det kanske inte blir någon ny romantik, som jag så hoppas på. Ty romantiken är "föråldrad".

Denna blaséhetens nyhetsmani påminner om resten av det civiliserade samhället, som är besatt av innovationer i teknologi och annat. Det hela liknar på en nymfoman som provat allt inom det sexuella, och till slut bara kan tillfredsställas och få kickar av perversiteter.

Man ska inte ha läsning som yrke. Det leder till fackidioti och blaséhet. Man ska inte läsa för att nå framgång i världen, utan för att utvecklas i sin andlighet. Och då läser man bara det man behöver, inte på beställning, och det gör att man utvecklar sig allsidigt som människa, utan att specialisera sig bara på en sak. Man lever mer än man läser, så att säga. Att leva och få erfarenheter är viktigare än att läsa. Förlästa själar har en tendens att klumpa ihop sig i små kotterier, estetiksekter där ingen utomstående förstår vad dom i sekten sysslar med. Så är det mycket i Stockholm.

Yrkesläsning leder till ett förfallet estetsinne, som suktar efter sopor, bara det är senaste nytt.

Postmodernismen skyddar dålig konst

Publicerad 2018-09-10

Bakom den postmoderna konstens normlöshet och tillåtande av allt, gömmer sig många lata och dåliga konstnärer och författare, som bara genom denna den postmoderna konstens natur har kunnat lyftas fram och bli kända. Det är så t.ex. fenomenet språkmaterialismen inom lyrik alls har kunnat bli så aktat och inflytelserikt.

Vad skulle tecknen vara på att en ny romantik är här?

Publicerad 2018-09-04

Jag skrev i Delta nr. 1, 2018 om behovet av en ny romantik. Här kommer en lista på tecken man kan gå efter för att se om en ny romantik är här:

T.ex:

-Att det litterära sällskapet Romantiska Förbundets medlemsantal växer kraftigt.

-Att Romantiska Förbundets tidskrift Aurora får tidskriftsstöd (vilket den inte får idag).

-Att poeten Lars Mikael Raattamaa börjar skriva romantiska, begripliga dikter på vers och med rim.

-Att Eva-Stina Byggmästar får Nordiska rådets pris och Aftonbladets litteraturpris.

-Att Daniel Quinn får nobelpriset i litteratur.

-Att Bonniers förlags debutanter ofta är romantiker som skriver mycket på vers och med rim. Att t.ex. Andreas Björstens samlade dikter utges på Bonniers förlag. Förlagen är de största trendskaparna.

-Att Walter Dan Axelsson och Gunnel Arvidsson får större stipendier.

-Att lyriken, bildkonsten och den klassiska musiken överhuvudtaget går till källorna igen och förnyar sig där. Att man förnyar traditionen.

-Att en andlig väckelse likt metodismen eller nyevangelismen (Rosenius' pietistiska väckelse) sveper över Sverige. Och att denna väckelse inte är av karismatisk, utan av moralisk sort, av helgelsesort.

-Att urfolken och naturen får fulla rättigheter globalt, och att en längtan efter urfolkslivsstilen och det naturnära, enkla livet, griper Sverige och världen, så att Stockholm grundar en ”urfolksstam”, en ”indianstam” i Nackareservatet och i Järvafältets naturreservat, som ett första steg till hela det svenska folkets återvändande till naturen.

-Att ekobyrörelsen får stora subventioner av staten, och att ekoteologin och ekofilosofin blir omåttligt populär. En ny romantik måste ha en ny naturfilosofi, Schellings naturfilosofi var en huvudkälla till 1800-talets romantik.

Den långa vägen tillbaka till paradiset

Publicerad 2018-08-21

"– (Heinrich von) Kleist säger: Vi har fördrivits från paradiset och nu står de här änglarna med brinnande svärd på vakt och hindrar oss från att gå tillbaka så att vad som återstår är att vi måste ta den långa vägen runt hela jorden för att se om det kanske fortfarande är öppet på baksidan. Något i den stilen tänker jag med poesin."

(Malte Persson i denna intervju)

Synd att inte Malte ser att paradisets port står öppen, vi behöver inte gå runt jordklotet! Det är oss lika nära som barndomen inom oss.

Fången

Publicerad 2018-08-06

(sången som jag sjöng igår i Skarpnäckskyrkan)

(melodi: Min mor gjette geiter i djupaste dalar, norsk folkvisa. Även sången "I verden du finner ei fred eller vile", norsk andlig sång)

Det sitter en fånge i djupaste cellen,

så ensam och sorgsen och väntar på kvällen.

När natten den kommer han sällskap skall finna

bland drömmarnas andar och trösten förnimma.

Så sällan får fången besök utav andra,

istället så låter han tankarna vandra.

I drömmen han lever, dit når inte muren.

Där sjunger han som näktergalen i buren.

Ett brinnande talgljus han håller i handen

som minner om solen och gemenskapsanden.

Den fången är människan i civilisationen.

En gång skall han nås av den ljuvaste tonen.

Konstnärlig dubbelmoral

Publicerad 2018-07-02

Det är fel att leva på de fattigas arbete för att skapa konst för att hjälpa de fattiga. Det är att hjälpa de fattiga med ena handen och utsuga dem med andra handen. "Be your message". Lev istället vid de fattigas sida och dela deras bördor, och skriv och måla där bredvid, på ett sätt som inte kostar dem slit.

Något om deckaren, litteraturens bottennapp

Publicerad 2018-06-14

Romanen är den tråkigaste och otympligaste litteraturformen, och deckaren är den tråkigaste romanformen. Ändå är det deckaren som säljer mest av all litteratur, denna platta schablontext, frossande i våld och ondska, konstgjord spänning gjord för konstgjorda människor utan smak för godhetens spänning, ja det är ju godheten och naturen som är det verkligt spännande.

Bestiariet. Dikt av Joanna Macy

Publicerad 2018-06-08

BESTIARIET

Av Joanna Macy, översättning och bearbetning Pella Thiel

Vitryggig hackspett

Havsmurarbi Vrålapa

Spetsnoshörning

Karettsköldpadda

Pilgrimsfalk

Varg

I Geneve hålls listan på hotade arter uppdaterad i lösbladsvolymer, som snart är för tunga för att lyfta. Var ska vi nu registrera de liv som passerar? Vilka begravningar, vilka farväl är lämpliga?

Älvängslöpare

Harlekingroda

Indisk pyton

Ängshök

Dvärgsalamander

Sejval

Tumlare

Dyk djupt med mig, broder val, under den tid vi har kvar. Djupt i vårt moderhav där jag en gång simmade, med gälar och fenor. Saltet från havet finns fortfarande i mina tårar. Tårar räcker inte till nu. Ge mig en sång… en sång för ett vemod för stort för mitt hjärta, för en vrede för vild för min strupe.

Myrslok

Tiger

Violett guldvinge

Fjällräv

Sumpsköldpadda

Orinocokrokodil

Mississippialligator

Rulla mig, alligator, i den lera jag kom från. Kravla långsamt med mig i den rika ursoppan, våra molekylers vagga. Låt mig vada igen, innan vi dikar ut ditt träsk, innan vi asfalterar det och spränger det till aska.

Alfågel

Ozelot

Asknätfjäril

Gölgroda

Skräntärna

Dubbelbeckasin

Havsörn

Fort, lyft. Svep mig högt över kusten och utåt, längre utåt. Landa inte här. Oljespill täcker stranden, klipporna, havet. Jag kan inte breda ut mina vingar, de är kletiga av tjära. Flyg mig bort från vad vi gjort, flyg mig långt bort.

Hyacintara

Europeisk ål

Ozelot

Havsängel

Galapagospingvin

Grönfläckig padda

Härfågel

Göm mig bland buskarna, grävling. Hittar du inga? Gräv mig en tunnel genom förna och rötter, under de träd som en gång stod runt dina ängar. Mitt hjärta är schaktat och plöjt. Gräv mig en labyrint djupare än längtan.

Bengalisk tiger

Japansk natthäger

Etiopisk stenbock

Ejder

Läderbagge

Alkonblåvinge

Kravla mig ut härifrån, fjärilslarv. Spinn en kokong. Linda mig till sömns i en silkesskrud, jag ligger här tålmodigt tills mina ben löses upp. Jag kan vänta lika länge som hela skapelsen, om det bara kommer igen – och jag lyfter.

Dammfladdermus

Bonobo

Blåval

Mal

Indisk elefant

Gepard

Dvärgflodhäst

Kejsaramazon

Svart stork

Svinga mig sakta genom djungeln. Det måste fortfarande finnas djungel någonstans, mitt hjärta droppar av gröna hemligheter. Vattna mig nere vid vattenhålet, det sitter hagel i mitt skinn. Berätta gamla historier för mig, medan du minns.

Näsapa

Stör

Jätteutter

Barbastell

Tofsibis

Fregattfågel

I en tid när hans värld, likt vår, gick mot sitt slut, hade Noah en lista över djuren, han med. Vi ser honom stå vid landgången, han ropar upp dem, bockar av dem från sin lista. Nu bockar vi också av dem.

Elfenbensnäbb

Brun pelikan

Manat

Hasselmus

Vi spelar upp Noahs forntida drama, fast baklänges, som en film som spolas tillbaka, djuren träder ut.

Storspov

Havsläderköldpadda

Panterlo

Afrikansk vildhund

Era spår bleknar. Vänta. Vänta. Detta är en svår tid. Lämna oss inte själva i en värld vi har fördärvat.

Valpsången

Publicerad 2018-04-22

(mel. "Livet är skjönt når Jesus med meg går", norsk andlig sång)

1. Lyssnande afton, över vida fält
går den sin gång, att sova i sitt tält.
Den sveper allting in i valpars sång,
alla blir lika av dess stilla gång.
Morgonen tolka skall vad gräset drömt,
med gryningsljusets silverflöjt så ömt.
Så skall din själ få liv av aftonen
medan du går din gång mot sommaren.

2. Skulle du börja frukta livet självt,
låt valpens väsen vagga dig så snällt.
Av denna ton som livets harpa bär
kan du dig sluta till hur sången är.
Morgonen tolka skall vad gräset drömt
med strålklar glans, ur solens vinglas tömt.
Så skall din själ få liv av aftonen
medan du går din gång mot sommaren.

3. Aftonens vana är att gå omkring
lyssnande till vart hjärtslag, i vart ting,
i varje myra, varje loppas bröst
för att dem ge en stilla valpsångs tröst.
Morgonen tolka skall vad gräset drömt,
med daggvåt sång som natten hade gömt.
Så skall din själ få liv av aftonen
medan du går din gång mot sommaren.

Kurs i metrik och verslära av Walter Dan Axelsson

Publicerad 2018-04-08

Den 3.4. 2018 började en poetologisk kurs i metrik och verslära av poeten Walter Dan Axelsson från Romantiska Förbundet, och ska pågå hela april,

med fyra kurstillfällen, 3.4, 10.4, 17.4. och 24.4.. Den skall hållas klockan 18.30 på Ölandsgatan 51, (T-bana Skanstull), på Swedenborgbiblioteket, mejla mig om portkoden, till naturensbarn@yahoo.com

Fritt inträde. Kursen är gratis. Välkommen!

Horisonten

Publicerad 2018-04-05

En svala sänker sig majestätiskt stilla

mot gråtens slut, den fjärran horisonten,

historiens horisont, ja korsets hjärta,

förlåtelsens horisont, där är den stora

förbrödringens tecken, bildningssältan,

i perspektivens kosmiskt stumma gravskrift.

En svala sänker sig, svagt jag hör den snyfta,

den bär en brottslings och ett helgons böner

ner till den blodbestänkta gränsen

där skillnad utplånas för evigt.

Bra sagt av Vilhelm Ekelund

Publicerad 2018-03-24

"Där är ställen hos vissa författare som liksom ligga utanför ramen av deras verk, ställen där man plösligt känner att mannen som talar icke är den litterära arbetaren Så och Så, utan människan, högt över all "litteratur", klar, djup, god - men också med en vild klang, som far genom själen likt sjöfågelsskriket kring en ödslig havsvik."

(Vilhelm Ekelund i "Veri similia"1915)

Obs. 3.9. 2019 nästa år, om ett och ett halvt år, är det sjuttio år sedan Vilhelm Ekelund dog, vilket betyder att man fritt får återge och sprida hans dikter, essäer och aforismer. Det blir en stor dag för mig!

En klagosång med en Nackalärka

Publicerad 2018-03-21

Kultureliten kunde inte märka

när livet lämnade finlitteraturen.

Men uti bonden började det värka.

Hans saknad sjöngs av Nackaskogens lärka.

Där status är den högsta prioriteten

blir litteraturen osårbar så länge

den prisas högt, med kritiker i täten,

där lyssnas ej till några lärkors läten.

Men lärkan lär oss mer än någon lärd

litteraturkritiker vad är stort i böcker.

Den lär oss mest vad status, makt är värd,

när civilisationen lånar den sitt svärd.

När livet flydde, status blott blev kvar

man vördade länge liket efter döden.

Men Nackalärkan utan status var,

och fortsatte amma bondens själ

i alla hans kvarvarande dar.

Sinne för proportioner?

Publicerad 2018-03-21

Jag såg igår att språkmaterialisten Johan Jönsons diktsamlingar upptar mera plats i lyrikhyllan på stadsbiblioteket än Hjalmar Gullbergs diktsamlingar. Märkligt, då Gullberg är en av 1900-talets av folket mest älskade poeter. Vem bland folket orkar läsa Jönsons biblar, förutom några kritiker? Jag tröttnade efter en sida. Han har luntor där på ca 1500 sidor. Helt utan den koncentration och småskalighet som gör dikter och diktsamlingar läsbara överhuvudtaget.

Poesiens berg

Publicerad 2018-03-17

Jag vandrade upp för poesiens berg

för att dess vackra utsikt skåda få

ut över skönhetsriken, deras färg

ett berg vars topp ej någon kunde nå.

Jag började med den andliga sångskatten,

en anspråkslös och korsfäst skönhetssång,
den ljöd som älvmusik i svarta natten,
en tröst för mig när vägen blev för lång.

O Runeberg, du var min första klippa,
min första utsikt över andens fält.
En påminnelse om att man kan slippa
vardagens torra, gråa himmeltält.

Byggmästars "Näckrosön" det var mitt första
besök i modernismens pilgrimsbås.
Von Martens sade mig att all den största
lyriken skrivits högt på tidens ås.

Långt högre Ekelund och Edfelt låg
där utsikten mot verkligheten blev
min andes stränga tuktan, o vad jag såg!
Jag följde stigen upp, alltmera snäv.
Med Björling bergsluften blev plötsligt tunn,
här lärde jag mig stamma i lyriken.
Ett lammstammande djupt från livets brunn,
Jag skådade nu ända till antiken.

Med Björling kom man inte högre mer
jag gick istället ner på andra sidan,
där mötte mig Jäderlund ett stycke ner,
jag grät över henne, över hennes kvidan.

Sen tog min bergsstig plötsligt slut en dag,
i formupplösningens förvirringsbrant,
en ravin så ogästvänligt djup att jag,
vände om och kände mig som en fjant.

Där bakom berget ej utsikt fanns, blott hot

blott nya berg så långt ögat kunde nå.

Jag mindes psalmerna vid bergets fot,

och beslöt mig ödmjukt att tillbaka gå.

Liv trivs ej i de stora sammanhangen

Publicerad 2018-03-14

Liv trivs ej i de stora sammanhangen,

se bara på hur mycket mat som kastas

i en butik, i fina restaurangen

och detta är ej mat som alls kan lastas.

När livet träder in i maktens riken

dör en hel del, och blir till sopstationer.

En urfolksstam gör även människoskiten

till odlingarnas ljuva övertoner.

Om några okända, men mycket bra poeter. Och lite om samtidspoesins kvalitet.

Publicerad 2018-03-01

Det är inte mycket som de stora förlagen ger ut idag av lyrik, som berör mig. Det känns som om den i stort har spårat ur. De stora förlagen är inte längre garanter för kvalitet i lyriken, som på Vilhelm Ekelunds tid. Istället får man gräva bland okända poeter efter guldkorn, helt oetablerade poeter kan ofta vara långt, långt bättre en de etablerade, bära fanan från den klassiska, kvalitativa lyriken, som den Fröding, Ekelund och Södergran står för. Den stora linjen i svensk poesi. Till alla dessa poeter har jag skrivit följande dikt, som jag skrev för sex, sju år sedan:

Till en okänd poet

O, du skygge poet

som ej någonsin fick

vara med i de stora sammanhangen

fast du hemligen vet

att ditt liv och din dikt

kunde tävla med Fröding i rangen.

Du fick aldrig ditt namn

med på böckernas blad

fast du låg i deras famn

både natt och dag

fast du var som en Fröding i rangen

och var hemligen med i sammanhangen.

Vem tänker jag på? Ja, t.ex. Sanne Nilsson Lindberg, en ung poet som inte fått sitt namn på böckernas blad, men som slår Katarina Frostenson och Ann Jäderlund med råge. Jag minns hur en av hennes dikter publicerad i Romantiska Förbundets tidskrift Aurora 2007 (eller var det 2006?) gjorde djupt intryck på mig. Jag hittar inte dikten, och har inte heller tillåtelse att publicera den (hittar varken Auroranumret eller Sannes kontaktuppgifter) Den handlade om att hon ville finna den hemliga vägen till månen, till en sista obebodd krater, där tiden inte finns, där hon skulle "sova till den första morgonen". Ungefär så var huvudinnehållet. Det var ungefär så jag själv kände. Sova mig genom denna fruktansvärda värld, tills det riktiga livet grydde en morgon.

Ett annat exempel på hennes fina diktning var den dikt som blev "An international winner of Foyle Young Poets of the Year 2006." Den kan man läsa här. Härlig frihet från samtidsanden inom lyrikvärlden, klassisk skönhet och djup istället.

Vem andra tänker jag på? Ja, den fina Poetry Slam-poeten Johan Nordgren har något så sällsynt som äkta språkmagi när han är som bäst (jag tänker särskilt på hans dikt "28 sätt att göra din kropp" i tidskriften Delta, nr. 1, 2007), har dock inte kommit ut annat än i e-böcker (Serum förlag) och på eget förlag, Helena Leijd har skrivit några mycket vackra dikter, som "Fågelgudinnan" i tidskriften Sela nr. 1, 2008, och som "Sanndröm" och "Drömlikt" på Poeter.se, men är inte utgiven. Hans Boij har utgett nästan allt han skrivit på eget förlag, vissa av hans dikter är pärlor, Andreas Björsten har kommit ut på små, små förlag (Titel och Fri Press), och har blivit utan recensioner i dagstidningarna, fast hans poesi kan tävla med Öijer och Fylkeson, Gunnel Arvidsson har bara kommit ut på eget förlag (om jag minns rätt), och har dikter som har en klassisk skönhet, kristen mystik av bästa sort. Walter Dan Axelsson har kommit ut på små förlag fast han är en verssmidare av samma klass som Edfelt, Gullberg och Bertil Malmberg, han borde ha kommit ut på Bonniers, han är bättre än Malte Persson, Rolf Leijonmarck har inte alls kommit ut, fast han borde ha gjort det för länge sen, hans dikt "Det ringer en blåklocka livet ut" borde vara ett antologistycke. Evy Söderman är en av de bästa estradpoeterna jag nånsin har hört, men har inte kommit ut i bokform alls, förutom några dikter i antologier för länge, länge sedan. Hennes dikt om löven (i detta youtubefilmklipp) borde vara ett kommande antologistycke. Och så till slut, förstås min flickvän Titti Spaltro, vars poesi jag uppskattar mycket, som borde ha kommit ut i bokform för länge sedan, men som jag ska göra en gemensam diktsamling med senare i år, på Fri Press förlag.

Den bästa poesin verkar ha gått under jorden. Många av de bästa poeterna, inte minst de av dem som är mest folkliga, samlas i de litterära sällskapen, som Romantiska Förbundet, där den klassiska kvalitetstraditionen hålls vid liv, samt delvis (i mindre grad) i Poetry Slam-rörelsen och på de öppna scenerna i Stockholm. De stora förlagen har svikit sitt land, och poetens status är lägre än någonsin i historien. Elitens poesi, särskilt den

språkmaterialistiska, läses inte längre av de breda folkmassorna på samma sätt som för hundra år sedan. Och man ser inte den i begravningsannonserna längre. Den har blivit för obegriplig. Inte ens Malte Persson är särskilt begriplig, som har än bättre smak än de flesta i eliten och vågar skriva rimmad vers, bl.a. sonetter (och är tillräckligt bildad för att kunna göra det). Magnus William-Olsson skriver även sonetter, men det är en lite bedrövlig läsning när man jämför honom med den klassiska linjen. Det känns rörigt och krystat, och har inte det naturliga flyt som t.ex. Edfelt och Malmberg har. Och inte heller han är särskilt begriplig, ej heller är hans dikter särskilt vackra (vilket inte heller Malte Perssons dikter är). Den enda unge klassicisten som jag skonar är Lotta Olsson, där begriplighet, verssmidar-klassicitet, djup och skönhet förenas. Av våra tre yngre versmakare, William-Olsson, Persson och Olsson är Olsson den överlägset bästa. Hennes sonettkrans "Den mörka stigen" 2003 rekommenderas, även hennes "Dagsvers" år 2000, där hon diktar i Alf Henriksons dagsverstradition.

Andra etablerade yngre poeter som är värda att uppmärksamma, är Eva-Sina Byggmästar (särskilt i "Näckrosön"), Bob Hansson, Johannes Anyuru (den tidige), Mohamed Omar och Carl-Mikael Edenborg. De är bland de som upprätthåller den begripliga, folkliga lyriken. Så den finns också på de större förlagen (Edenborgs dikter är dock utgivna på eget förlag)! Men man måste leta.

Men de är de bästa av den yngre generationen i samtiden. Hur bra är de i jämförelse med våra klassiska poeter, med Södergran, Ekelund, Malmberg, Edfelt, Gullberg och Ferlin? Tyvärr, de står sig inte i den jämförelsen. Och en stor del av orsaken är att dessa diktade i en tid då de flesta diktarnas dikter var i kontakt med folkdjupet, var folkliga och skrevs på vers. Det fanns en sådan rikedom av folklig dikt, att det kunde utkristallisera sig verkligt bra folkliga dikter. Idag är poesin så dålig och obegriplig, söndrig och trasslig, och man är så van vid att läsa skräp, att lagom bra poeter i jämförelse med våra klassiska diktare, framstår som mycket bra. Vi har vant oss vid skräp så till den grad, att vi prisar poeter som är medelmåttor och rentav dåliga i jämförelse med Ekelund och Södergran, ja med de flesta på 1800-talet och i början av 1900-talet. Det har skett en sakta förskjutning, omärkligt, av vad vi uppfattar som kvalitet, och det har uppstått en fördärvad estetisk smak, ännu mer fördärvad än den klassicisterna vid slutet av 1700-talet hade, som med sin överdrivet akademiska, lärda poesi fjärmade sig från folklighet och begriplighet, utan skrev för Svenska Akademiens tävlingar och för kritikerna. Idag är det ännu vanligare att skriva för kritikerna istället för att skriva för folket, elitismen har svämmat över alla sina bräddar.

Sankte Pär på förlagskontoren

Publicerad 2018-03-01

På de stora förlagen sitter de,

vår tids Sankte Pär:s med nycklarna till himmelriket,

nycklarna som öppnar porten

till litterär ära och berömdhet.

Kanske även

rikedom.

Utanför muren står mängder av tiggare

som har tiggt och tiggt i så många år

om att få komma in.

Poeter och romanförfattare,

som har skickat in manus efter manus,

de vill in till det de tror är himmelriket;

att bli älskad av massorna, komma med

i litteraturhistorieverken,

ja kanske även att bli rik på sitt författarskap,

kunna leva på det. Bli en ny Astrid Lindgren.

Rädda världen med sina skrifter, väcka folkmängden till andligt liv.

Där utanför står de i kylan. Där innanför sitter Bruno K. Öijer och Göran Sonnevi,

bekvämt, i döda andars sällskap, bland Homeros och Shakespeare,

dessa döda som ger av sin glans till de levande.

En glans som tiggarna står utan.

Spelar ingen roll hur bra de skriver,

kommer de inte in genom porten,

får de aldrig den glansen,

historiens glans, det stora sammanhangets glans.

Jag tror att där ute i kylan har mången dött

medan de bönföll litteraturens Sankte Pär

en sista gång. Utan svar. Eller högst ett standard-refuseringssvar,

som alla refuserade får. Så gör Sankte Pär i vår tid.

Där inne dör man aldrig. Sägs det.

I alla fall inte i massornas hjärtan. Homeros lever där ännu.

Det är detta tiggarna tigger om.

Att deras namn inte skall dö i folkets mun.

Kanske det inte finns ett evigt liv efter döden, tänker de,

men vi satsar

på det som är kvar.

När status blir viktigare än liv. Och lite svensk lyrikhistoria.

Publicerad 2018-02-25

Det sägs att Vilhelm Ekelund (1880-1949) - en av den svenska skönlitteraturens finaste författare, och kanske dess mest bildade - hade bara tjugofem trogna läsare som läste allt han skrev. Detta var under 1900-talets första hälft, innan amerikaniseringen satte in på allvar, med sin förödelse och sin ytlighet, under en tid då allmänhetens smak ännu var relativt ofördärvad.

Jämför detta med att Kylie Jenner, en ung amerikansk fotomodell, år 2015 fick en miljard likes på Instagram (Instagram är en gratis mobilapplikation för fotodelning och ett socialt nätverk).

Så ser civilisationen ut. I allt sitt groteskeri. Denna jämförelse säger lite om det civiliserade projektet, och vad myten om framsteget och satsningen på evig ekonomisk tillväxt har skapat:

En värld av tomma fasader och bubblor, både kulturella sådana och ekonomiska sådana.

En värld där status blivit viktigare än liv. Yta viktigare än innehåll, kvantitet viktigare än kvalitet, ord viktigare än handling, och fantasi viktigare än verklighet.

En död och ihålig värld *.

Ingen värld jag vill leva i. Jag i många år tagit min tillflykt till naturen, där jag upplever mig nyktra till och känna sanningen.

Glöm de stora karriärdrömmarna om du vill hålla dig till sanningen i en sådan värld. Eliten kommer väl att ignorera dig, som en reaktionär, eller kanske som en fanatiker, extremist, eller ännu värre, en galning.

Har du lite status, och kan de sociala koderna, kan du vara hur galen som helst (i vissa av våra och kanske även i djurens ögon), och slippa galenstämpeln, ty status är viktigare än liv. Du kan lobba för ekocid, utan att få galenstämpeln, om du har lite status, och vet hur man för sig i maktens korridorer. De sociala koderna är allt, viktigare än livet självt.

Kulturen i Sverige håller på att ruttna inifrån och ersättas av pur status. Man kan studera detta i poesiantologierna med de "bästa" svenska dikterna genom historien. Man ser hur lyriken hade sin höjdpunkt med nationalromantiken i slutet av 1800-talet (tänk på Strindberg, Ola Hansson, Gustaf Fröding, Verner von Heidenstam och Erik Axel Karlfeldt), samt under den tidiga modernismens tid i början av 1900-talet (tänk på Edith Södergran, Vilhelm Ekelund, Bertil Malmberg, Dan Andersson och Pär Lagerkvist). Med modernismens intåg började kulturen sakta åldras och förtvina. Med modernismen, industrialismen och urbaniseringen, tre av kulturens dödgrävare. Kulturens upplösare. Kulturens sakta självmord. Med högmodernismen på 1940-talet (tänk på Erik Lindegren, Karl Vennberg och den s.k. "obegriplighets-debatten") inträdde poesin i sin ålderdom och blev senil. Med postmodernismen/senmodernismen (tänk på Katarina Frostenson, Ann Jäderlund, Stig Larsson och Lars Mikael

Raattamaa) "dog" poesin i Sverige, dvs. den på de stora förlagen (Bruno K. Öijer dödförklarade poesin redan på 70-talet). Sedan dess har den etablerade poesin sakta ruttnat inifrån. Blivit mer och mer obegriplig och känslokall (med flera klara undantag, som Andreas Björsten, Peter Lindforss, Göran Greider, Eva-Sina Byggmästar (i "Näckrosön") och Carl Forsberg). Blivit intetsägande, tom och torr, meningslös, ja ett lyrikens självmord. Den som vill vara korrekt idag, skall prisa Frostenson och Jäderlund, två av de viktigaste vägröjarna för "språkmaterialismen" (denna poesins yttersta förnedring), trots att få förstår något alls, ja få berörs på djupet. Man berörs istället av statusen, av alla lovord, av hela det litteraturkritiska maskineriet som pumpar luft i kolossala kulturella bubblor och illusioner, på något avlägset sätt länkade till kapitalismens finansbubblor. Det är så det blir när livet går ut ur poesin, då är det mest statusen som är kvar. Poeterna läser status, berörs av status, av det man förväntas tycka om. Dagens poeter skall vara så radikala och hippa, men man kan inte ens ta ställning till vad de säger i sin poesi, ty de säger knappt någonting, de är hala som ålar. Då väljer jag hellre en konservativ reaktionärs dikter som säger något (ingen särskild sympati i övrigt här), för med sådana kan man i alla fall föra dialog, poeten blottar sig, gör sig sårbar. Hellre Carl Snoilskys dikter än Anna Hallbergs. Den senare sysslar med att underminera all kommunikation, med poetiska självmord, kulturella självmord. Men ingen utom kanske Andreas Björsten, Johan Lundberg, retrogardisterna och några få till vågar säga det i offentligheten. Och de blir ibland utmobbade.

Ta tempen på ett samhälle genom att studera dess poesi, studera dess poeter, de sköraste och känsligaste kulturskaparna. Att studera svensk poesihistoria med detta i åtanke, är lärorikt, och kan kanske göra att vi lär oss av historien. Men jag har föga hopp om att vi någonsin kommer att väcka de stora förlagen till liv innan civilisationen kollapsar och boktryckarkonsten sakta går förlorad för gott. Det är för mycket prestige och pengar med i spelet. Man kommer nog att erkänna sin bubbla först när det är för sent. Synd, för att erkänna det idag skulle kunna göra kollapsen mjukare, och lindra mycken psykisk smärta, litteraturen är trots allt själens mat och vägvisare (inte lika mycket längre, den var det en gång, idag är den mer underhållning än någonsin, om den alls säger något. De tryckta böckernas gryning på 1500-talet hade inga deckare (de kom först på 1800-talet), då var det den seriösa litteraturen som sålde mest (som andaktslitteratur, biblar och katekeser), idag är det deckarna som säljer mest. Lars Keplers deckare Kaninjägaren var 2016 års mest sålda svenska skönlitterära bok, se här. I den här artikeln står det "Lars Keplers böcker om polisen Joona Linna har sålts i 8 miljoner exemplar i 40 länder").

* jag menar med "värld" ungefär "civilisation", "samhälle".

Det finns ett tabu kvar att bryta, och det är konstnärerna som måste göra det

Publicerad 2018-02-22

"Mainstream art in the West has long been about shock; about busting taboos, about Getting Noticed. This has gone on for so long that it has become common to assert that in these ironic, exhausted, post-everything times, there are no taboos left to bust. But there is one.

The last taboo is the myth of civilisation. It is built upon the stories we have constructed about our genius, our indestructibility, our manifest destiny as a chosen species. It is where our vision and our self-belief

intertwine with our reckless refusal to face the reality of our position on this Earth. It has led the human race to achieve what it has achieved; and has led the planet into the age of ecocide. The two are intimately linked. We believe they must be decoupled if anything is to remain.

We believe that artists — which is to us the most welcoming of words, taking under its wing writers of all kinds, painters, musicians, sculptors, poets, designers, creators, makers of things, dreamers of dreams — have a responsibility to begin the process of decoupling. We believe that, in the age of ecocide, the last taboo must be broken — and that only artists can do it."

(De brittiske ekoförfattarna Dougald Hine och Paul Kingsnorth i det fantastiska manifestet: "The dark mountain manifesto")

Poeten förr och nu

Publicerad 2018-02-22

"It is hard, today, to imagine that the word of a poet was once feared by a king."

(Paul Kingsnorth i "The dark mountain manifesto")

Om "Lyrical ballads" av romantikerna Wordsworth och Coleridge. Och något om Andreas Björsten och en ny romantik.

Publicerad 2018-02-15

"One of the main themes of "Lyrical Ballads" is the return to the original state of nature, in which people led a purer and more innocent existence. Wordsworth subscribed to Rousseau's belief that humanity was essentially good but was corrupted by the influence of society."

(Om William Wordsworths och Samuel Taylor Coleridges diktsamling "Lyrical ballads" i denna Wikipedia-artikel (diktsamlingen kan läsas på Gutenberg Project, här, den publicerades 1798)

Innan detta citat står det i samma artikel följande: "Wordsworth and Coleridge set out to overturn what they considered the priggish, learned and highly sculpted forms of 18th century English poetry and bring poetry within the reach of the average person by writing the verses using normal, everyday language. They place an emphasis on the vitality of the living voice that the poor use to express their reality. Using this language also helps assert the universality of human emotions. Even the title of the collection recalls rustic forms of art – the word "lyrical" links the poems with the ancient rustic bards and lends an air of spontaneity, while "ballads" are an oral mode of storytelling used by the common people."

(förklaringar av svåra ord: "priggish" betyder självgod, "sculpted" betyder "skulpterad", "rustic" betyder lantlig)

Idag har poesin på de stora förlagen blivit så akademiskt lärd, inåtvänd, icke-kommunikativ och obegriplig, att vi behöver en ny poetisk revolution liknande den Wordsworth och Coleridge gav upphov till med "Lyrical ballads". Vi behöver helt enkelt en ny romantik, ett behov som poeten Andreas Björsten har uppmärksammat gång på gång i sin författar- och bloggargärning, bl.a. på kollektivbloggen "Den blinde Argus". I Björstens poesi hittar man ansatser till denna folkliga romantik, och om det någonsin kommer att bli någon sådan på de stora förlagen, tror jag man kommer att se honom som en av pionjärerna och banbrytarna, eller snarare en som höll uppe romantiken och folkligheten när de flesta andra i eliten svek. Tyvärr har Björsten behandlats styvmoderligt av poesieliten, och inte alls fått den uppmärksamhet han är värd - knappt några recensioner i dagstidningarna. Det är väl som det brukar gå med tidiga pionjärer, de mobbas ut tills trenderna växlar och dom blir populära. Men viktigare än att läsas av små inåtvända och elitistiska poesikotterier idag, är att vara värd att läsas av folket om femhundra år. Det är då man ser vad som verkligen var värt något. Jag skriver inte för dagens litteraturkritiker, jag skriver för gemene man, men särskilt för den enkle bonden hundra år i framtiden, efter civilisationens kollaps. Jag gör det för att komma ihåg vad som är kvalitet och vad som är väsentligt i lyriken, för att undvika att frestas att förläsa mig på dålig nutida poesi, något man lätt förleds till när man ska leta efter bra poesi i lyrikhyllan på stadsbiblioteket, eller när man ska göra poetisk karriär i samtiden. Det finns så mycket dålig samtidspoesi att ens poesismak lätt blir fördärvad om man ska läsa genom allt för att hitta pärlorna i samtidens lyrik. Jag orkar inte, vilket är en orsak till att jag mer sysslar med min huvudblogg "För naturens skull" och med ekofilosofi och hållbarhetsfrågor, än med poesi. Men en hel del äldre poesi håller fortfarande, och där hittar jag mina poetiska kraftkällor. Andreas Björsten har däremot en gedigen bildning när det gäller nutida lyrik, som språkmaterialism, konceptuell lyrik och annan obegriplig lyrik. Jag litar på hans omdöme när det gäller detta, och orkar inte själv gräva i höstacken efter nålar. Björsten har haft en viktig funktion här, som nutidspoesins kanske skarpaste kritiker, men jag undrar om han inte har lidit skada av all denna läsning, att han kunde ha blivit en bättre poet om han bevarat sin poetiska oskuld, och varit mindre bildad på dålig samtidspoesi? Ja, vem vet. Men ändå är vissa av hans dikter lysande i sin enkelhet, personlighet, nakenhet, muntlighet och folklighet, utbildade delvis i dialog med Poetry slam-rörelsen, som lider av motsatta fel i jämförelse med elitens poesi; ytlighet och platthet, publikfrieri och för mycket Spoken word (det känns ibland inte som några riktiga dikter, det är urvattnad poesi). Men i Björsten har elitens poesi och folkets poesi mötts i en fin kombination.

Bra citat av Andreas Björsten om språkmaterialisterna

Publicerad 2018-02-08

"Det finns ett pris att betala för skönheten, ett pris som har med ens personliga livsföring att göra; språkmaterialisterna är inte villiga att betala det; och därför når de inte heller skönheten som de därför negerar."

(Andreas Björsten på Den blinde Argus, detta inlägg 2009)

Dikten "The lake of Innisfree" av William Butler Yeats

Publicerad 2018-01-28

The lake of Innisfree

I will arise and go now, and go to Innisfree,
And a small cabin build there, of clay and wattles made:
Nine bean-rows will I have there, a hive for the honey-bee;
And live alone in the bee-loud glade.

And I shall have some peace there, for peace comes dropping slow,
Dropping from the veils of the morning to where the cricket sings;
There midnight's all a glimmer, and noon a purple glow,
And evening full of the linnet's wings.

I will arise and go now, for always night and day
I hear lake water lapping with low sounds by the shore;
While I stand on the roadway, or on the pavements grey,
I hear it in the deep heart's core.

(William Butler Yeats, 1865-1939)

Översättning av Karl Asplund:

Innisfree:

Jag vill stå upp och vandra, vill gå till Innisfree
och bygga mig en hydda av läkt och av ler,
så nio rader bönor och odla eget bi
och i den tysta gläntan slå mig ner.

Och där skall friden komma, den skall komma som en gråt

av dagg ur morgondimman, när syrsan sjunger skyggt,

var natt är full av silverljus, var dag av purpurståt

och kvällen full av hämplingvingars flykt.

Jag vill stå upp och vandra, ty dag och natt mig når

små vågors kluck mot stranden som slag av silverhamrar.

Om jag på vägen vandrar och på gråa gator går,

jag hör det, hör det djupt i hjärtats kamrar.

Min kommentar: Dikten Innisfree hör till den engelska lyrikens främsta pärlor, och har ett drag av nationalromantik, naturromantik och naturmystik i sig, längtan till landsbygden, längtan till det enkla bondelivet på landet. Det påminner om Tolstoj, ja man hör rentav en ton av urgammal permakultur i den; "och bygga mig en hydda av läkt och av ler" (läkt betyder långt, tunt och smalt trävirke). Inom permakulturen idag är det populärt med att bygga hus av lera, och den har samma längtan till landsbygden som Yeats har. Yeats föreställer sig att han ska finna friden på landsbygden, och att denna frid ska komma över honom som en gråt (enligt Asplunds tolkning), spontant och utan strävan. Han längtar bort från staden, och upplever att han, när han "på gråa gator går", dvs. går i staden, nås av tonerna från naturens paradis på landsbygden, som han hör djupt i sitt hjärtas kamrar.

Denna dikt gjorde ett outplånligt intryck på mig när jag läste den för första gången (jag tycker Asplunds översättning är nästan bättre än originalet!), och jag tonsatte den även ganska snart (jag har inte skrivit ner melodin, men minns den, den är en variation av en av Edvard Griegs melodier). Den uttrycker så mycket av vad jag står för, och jag upplever den även som en särling bland de gamla dikterna; den ekologiska medvetenheten var ofta inte artikulerad på Yeats tid och före honom. Yeats sätter ord på något som inte hade namn den gången, innan miljörörelsen uppstod. Mycket var ju ekologiskt på Yeats tid, i slutet av 1800-talet, innan bilarna och flygen kom. Allt jordbruk var ekologiskt. Luffare fanns det gott om (Yeats ville luffa till Innisfree!). Det var när jordbruket industrialiserades och bilarna och flygen kom, som miljörörelsen uppstod - naturförstörelsen hade helt enkelt gått för långt, industrialismen hade gått för långt. Jag undrar om miljörörelsen känner till Yeats´dikt, om inte, så hoppas jag denna rörelse upptäcker den snart, den är så vacker.

En hund pussade mig idag

Publicerad 2018-01-28

(Följande dikt fick jag i förrgår:)

En hund pussade mig idag på gatan,

vilket fick mig att återigen påminna mig om

hur mycket kärlek det finns i världen,

och att det är de lägst i hierarkin
som har mest av den.

Dikten "Jerusalem" av William Blake

Publicerad 2018-01-15

And did those feet in ancient time
Walk upon England's mountains green?
And was the holy Lamb of God
On England's pleasant pastures seen?

And did the Countenance Divine
Shine forth upon our clouded hills?
And was Jerusalem builded here
Among these dark Satanic mills?
Bring me my bow of burning gold:
Bring me my arrows of desire:
Bring me my spear: O clouds unfold
Bring me my chariot of fire.

I will not cease from mental fight,
Nor shall my sword sleep in my hand
Till we have built Jerusalem
In England's green and pleasant land.

(William Blake 1804)

Min översättning:

Och gick de fötter i gammal tid
Över Englands gröna berg,

Och sågs det heliga Guds Lamm

I Englands vackra ängars färg?

Och sken ett gudomsansikt skönt

Över skybetäckta kullar där.

Och byggdes ett Jerusalem

Bland sataniska kvarnars här.

Ge mig min båge het av guld;

Ge mig mina pilar utav lust;

Ge mig mitt spjut, öppna er moln,

Ge mig min eldvagn, vindars pust.

Jag skall ej sluta sinnets kamp,

Ej sova skall mitt svärd i hand,

Tills vi har byggt Jerusalem

I Englands underbara land.

Min kommentar: Denna dikt skrev den engelske förromantiska poeten William Blake (1757-1827) i protest mot industrialismen. "Jerusalem" är här inte en civiliserad jordisk stad, utan det återupprättade Eden, det "Nya Jerusalem". Samma ande genomströmmar de romantiska poeterna under romantiken i slutet av 1700-talet och i början av 1800-talet, romantiken var mycket en protest mot industrialismen och upplysningstidens mekanisering av förnuftet och världen. Min egen poesi och ekofilosofi har hämtat mycket från romantikerna. Här kan man se en fin dokumentär om romantikerna på youtube.

Blakes dikt Jerusalem har nästan rangen av en andra nationalsång i England (hör den här), vilket är ironiskt, för där bygger man vidare på det industriella projekt som Blake vänder sig emot i dikten, det han kallar "these dark Satanic mills". Säger något om hur man exploaterar sina diktare för egna ändamål. Jag tror att de styrande i England snarare ser "Det Nya Jerusalem" som industrialismens fulländning istället för dess antites - Eden, vårt ursprung, enheten med den levande Naturen. Så har det i alla fall blivit för den religiösa högern, vars Nya Jerusalem är "rikedomshimlen", som jag skrivit om tidigare på bloggen, och som därför bygger lyx istället för att föda de svältande i världen och restaurera naturen, som ödelagts just p.g.a. lyxen . Detta har en lång och hemsk historia av exploatering, förtryck och kolonialism, och den katolske påven i sitt rikedomsnäste i Vatikanen har alltid varit höjdpunkten av denna ohyggliga "himmel", tusen mil från det William Blake drömde om. Påvestolen, som har så många martyrers blod och så mycket tortyr på sitt samvete. Som trampat på de fattiga och naturen i så många sekler (den nuvarande påven är dock mycket bättre än många tidigare påvar, en riktig "klimatpåve"). Där har du ett exempel på vad för slags Nytt Jerusalem den kristna högern drömmer om, den som kostar naturen, djuren och de fattiga

deras liv. En himmel som mer liknar teknoutopisternas teknofascistiska drömmar om en total uppgående i tekniken, evigt liv på internet, än den ödmjuka uppfattning man finner hos äldre tiders filosofer och teologer, som inte sällan såg paradiset som den återupprättade skapelsen, återgång till Eden (ett förnyat Eden), en förnyelse av naturens yttersta ursprung, vad man nu än anser om detta ursprung.

Morgondrömmar. Dikter av Lars Larsen. Veikkola 2014

Publicerad 2017-12-27

(avskrift av en handskriven minibok som finns hos min flickvän Titti Spaltro)

Till Andreas Björsten

Ett bidrag till den svenska litteraturen.

* * *

Då skall allt slit vara borta.

Den eviga saligheten skall gå upp

som morgonsolen

med kärlek under sina vingar.

* * *

En disig morgon

skall jag få flytta till solen.

En disig morgon

lyfter jag på svanevingar,

barnatjut och hoppets jubelsång.

Älvmusiken

Jag skulle vilja höra den musiken,

den stilla evighetsmusiken.

Jag skulle vilja höra den musiken,

det eviga hoppets musik.

Den musik som Gud är gjord av.

O, låt mig få komma till Elysium,

för jag älskar elyseisk musik.

O, låt mig få komma till Elysium,

till den rena, skära, väna Guden.

Den sagornas Gud som jag alltid längtat efter.

Kanske kommer jag till slut till himmelen,

bara för att jag dras till dess musik.

Låt Satan få ha sin hårdrocksmusik,

jag dras till sfärernas musik.

Den älvlika ljusmusik som jag alltid

längtat efter.

* * *

En skog, mättad av drömska

såg jag i anden en gång.

Den hade löftenas fylliga grönska

och hoppets väna sång.

* * *

Låt mig bada i det hoppets sol

att allt en gång skall bliva gott igen.

Låt det sträcka sig från pol till pol,

det hoppets sång till Skaparen.

Den eviga vilans by

Har du hört om den byn,

den eviga vilans by,

där alla pysslar med sitt

i djup ro.

Där möda och slit

är för evigt förbi,

där alla pysslar med sitt

i djup ro.

Löftets sol

Ditt löfte om att allt

skall bli gott igen

är som en sol att skåda.

Jag vill sola mig i ditt löfte,

skåda det dag och natt.

Två balalaikudikter

Skapelsens

eviga

morgonrodnad

* * *

Hoppets

mjuka

musik

Hoppet

Hoppets gnista
sprängdes
så att det fyllde hela himlen.

Hoppet var som havet.
Jag dök däri
och drunknade.

Hoppets mjuka musik
helade alla
mina själssår.

Är hoppet större
än kärleken?
Hopp är kärlek.

Hoppet är det, allt allt
blir gott igen,
allt blir återställt.

Vad är viktigare än detta
att lidandet tar slut
för evigt.

En gång försökte jag tänka
på lidandet slut;
jag fick ångest.

Ty tanken var lika
oändlig som
universum.

Den rymdes inte

inuti mig.

Hoppet däri var för stort.

Löftenas berg

Sions berg! O löftenas berg!

Där Abraham offrade Isak.

Och då fick han det största löftet som getts,

om alla släktenas frälsning.

Sions berg! Martyrernas berg!

För var som har offrats på dig

har det största löftet som någonsin getts

klingat starkare, högt ovan skyn.

Sions berg! O löftenas berg!

Där står Mose och ser in i Kanaan.

Och då sjunger han om det största av allt,

om alla släktenas frälsning.

Moses och Lammets sång detta är

det är den nya sången som lärs

bara av dem som offrats på Moria berg,

dem som ser in i löftets land.

Längtan

Högt mot det flyende Eden,

längtar mitt hjärta ännu,

när jag en gång ska få lämna

min alltför vana, gråa vardagstrall.

Tröst

En gång skall alla tårar torkas,
och synden få sitt slut till sist.
En liten tid det ännu måste orkas,
tills siste syndaren sin ondska mist.

Längtan till vilans hamn

O, hur ville jag sjunka
i den ljuva gudomens famn!
O, hur ville jag finna
till den eviga vilans hamn!
Men än måste jag slita
i mitt arma anletes svett,
tänk när en gång i kläder vita
jag till vilan får barnets rätt!

Hjälp att orka

De saligas glädje i paradiset
skall göra att jag orkar
med min fångenskap.
Det är så ljuvligt
att några av oss

är evigt lyckliga.

Det största undret

Det finns ett under i mitt liv,
som är större än alla andra under:
Att Jesus Kristus
finns till.

Väsendet

Det rör sig omkring mig ett Väsen,
ett väsen obeskrivligt skönt.
Det rör sig omkring mig ett Väsen
och det viskar ibland till mig ömt.

Många kallar det väsendet Gud Fader,
men det klingar utslitet och vant.
Jag skulle heller kalla det för Eden,
ty i Väsendet jag himmelen fann.

I detta sköna Väsen är min bostad,
ja jag övar mig att bo inne i det.
Ibland kan jag känna dess närvaro
i all dess verklighet.

Då faller alla mina plågor,
all min fruktan för framtid och död,
när jag vaknar till verkligheten
att jag bor i det Väsendets famn.

När jag fattar att jag skall få bo där
i evighet, då blir det klart

att en helt obeskrivlig trygghet
från evighet är till mig spard.

Fläkten

Hör du fläkten från paradisets
ljuva, lena skogar?
Den är mättad av barnlig fröjd
och morgonfågelsång.
Den är hoppet om våren
som räcker evigt lång,
vartill vi oförtrutet
bakom plogen knogar.

Att andas i hoppet

Gud,
låg mig andas i hoppets luft.
Det eviga, universella hoppet
om alla själars frälsning.
Låt mig sola mig i ditt löfte
till Abraham och till oss alla
om en välsignelse för alla jordens släkten.

Låt mig begrunda ditt löfte
dag och natt
som mitt hjärtas ögonsten,
mitt väsens skinn och ben.

Kärlekens lumpsamlare

Jag får väl bli
kärlekens lumpsamlare

och samla på de goda tingen

i tillvaron.

* * *

Det eviga livet - det barndomsskimrande livet.

* * *

Det som lammen var på Jesu tid, det är hundarna i vår tid.

* * *

Jesus var det slaktade vildlammet, som kom för att leda alla fångna lamm ut på grönbete, till vilans skimrande vatten.

* * *

Det med allas slutliga frälsning - det tillhör det sagolika i tillvaron - att de onda inte är så onda som man tror. Tänk på t.ex. Ronja Rövardotter-boken.

* * *

En dyrbar hemlighet i apokatastasisläran:
Vi kan aldrig glömma att vi en gång var oskyldiga små barn.
Minnet av, ja längtan till paradiset kan aldrig släckas ut, inte ens i Satan och Antikrist.

* * *

Guds Ande har en underlig blandning av naivitet och visdom.

* * *

En generalhemlighet i det andliga kriget, som ofta lärs ut först i fängelset:
Att Jesus är verklig.

* * *

Sanningen är som ett vattenfall: inga fördämningar kan hindra det - i längden.

* * *

Det nya livet stammas fram, likt Jakob Böhme, med lamm-stammande, därför kommer det så mycket konstigt med på köpet.

* * *

"....så fikk jeg den levende möte, o salige salige stund." Ja, Jesus är den Levande, full av barndomens liv, full av lammens och hundarnas liv. Han är själv det Eviga Livet. Smaka bara på ordet "Liv", hur mycket mossa och liljor och sol det smakar.

Jag såg Guds leende (dagboksanteckning)

Idag, på söndagen den 5.5. 2013, såg jag Guds leende. Gud log mot mig på gudstjänsten i Grankulla kyrka, och jag blev fylld av Anden. Leendet uttryckte att allt var väl, alla mina synder var förlåtna. Leendet uttrycket hoppet i universalismen, hoppet och tron på apokatastasis, alltings återställelse och allas slutliga frälsning.

Det här är en milstolpe i mitt liv, varifrån jag börjar om, börjar med rena kort, förlåten och fri, på återstoden av min vandring. Åh, så lust jag har att vara Guds lydige son härnäst!

Upplevelsen får mig att tänka på vad Sadhu Sundar Singh sade om Jesus i andevärlden: "His face is like the sun, but its light doesn´t dazzle me. It is a sweet face, always smiling - a loving, glorious smile. Christ is not terrifying at all." (Sundar Singh om sina syner av Kristus).

Jag tror det var detta universella och eviga leende som jag fick en glimt av där i kyrkan.

Baksidestext:

Tänk att det är Jesus, och inte någon annan, som står i centrum av universum, leende i kärlek. Då har vi ingenting att frukta. "The future contains no possible threat", som John Hick sade. Tänk att det är kärleken, och inte hatet, som styr vårt universum. Då är vi evigt trygga. Det betyder at allt ska bli bra till sist.

Slaveriets skuggsida

Publicerad 2017-12-21

Slaveriets skuggsida
är de hemlösas och de arbetslösas sysslolöshet
och ensamhet.

Denna skugga försvinner
när slaveriet läggs ner
och de hemlösa och arbetslösa återfår

sina forna lekkamrater.

(skriven 2010)

Dikten "Vi går mot döden" av Pia Isaksson

Publicerad 2017-12-12

Vi går mot döden.
Varje dag,
ett steg närmare...

Varje dag,
kanske räddare...

Men om du
tänker på,
att döden
hör till livet -
och att det
alltid

varit så,

behöver du

inte vara rädd...

(Pia Isaksson)

"Må vi i våra stunder av stillhet och glädje ägna några minuter åt döden", dikt av Titti Spaltro

Publicerad 2017-12-03

Må vi i våra stunder av stillhet och glädje ägna några minuter åt döden ...för

alla ska vi en dag dö, även om vi ibland förnekar det eller försöker inte

tänka på det ...

Döden är ju skrämmmande och främmande, så länge

rädslan för det okända härskar...

Men om vi tar oss tid att döden känna kan det hända

att vi till slut släpper rädslan så att kan fyllas av frid och

leva fullt ut och njuta av varje minut ...så att när tiden är

inne för oss att lämna jordelivet kan vi le, för att vi nu vet

att vi inte kommer att försvinna helt , utan blir en del av

naturens själ ...som försätter att leva i all evighet...?

(Titti Spaltro)

Saga om en man som förvandlades till ett träd, av Titti Spaltro

Publicerad 2017-12-03

En man förvandlades till ett träd

för att komma i kontakt med Naturens

innersta väsen...

Han öppnade sina grenar och blev till ett

stor trygg bo till alla djur som i Naturen bor...

Han blev vän med alla som kom förbi och

bjöd sitt väsen till alla som behövde skydd...

Han lärde sig känna in alla årstider i sitt inre

lik tiden som försvinner .

Lyssnade till vinden och kände rysningar genom

huden , lik floder som rinner ...

Såg regnets våta tårar vattna hans rötter inne i jorden

bördiga slätter...

Kände in solens värme som smälter snöns vita nätter...

Åren gick och han kände sig lycklig och rotat i sig själv

utan att behöva fästa sig vid någon speciell ...

Men så en höstdag, flög en vacker älva förbi och satte sig

på hans trädkvist ...Hon hade så vackra ögon att han

förälskade sig djup och utan skydd av den ömhet som

strålade ut ur hennes mjuka blick ...

Först blev han rädd och ville springa sin väg, men hans

rötter hängde inte med ...så han stannade till och teg.

Men till sist förstod han att älvan kunde bli hans brud

och dela hans liv eftersom hon var oförstörd och vild

precis som trädet som han hade förvandlats till...

(Titti Spaltro 2017)

Den bästa konsten uppstår i misstag

Publicerad 2017-12-01

Den bästa musiken, konsten och litteraturen har gjorts i misstag, som en nåd från ovan. Det inser man när man märker hur sällsynt den är, hur mycket halvbra saker man måste böka i för att finna pärlorna. Det halvbra var inte gjort halvbra med flit, varje gång har konstnären gett sitt allt. Pärlorna har heller inte tillkommit med flit, utan mer av en slump, i misstag.

Dikten "Det går bra" av Pia Isaksson

Publicerad 2017-11-26

Det går bra att tala

om sexuella trakasserier

men man pratar aldrig om

kärlekstörstande människor
som aldrig får sina behov
tillfredsställda, utan
försöker sig på äventyr
med vem som helst?

Det går bra att tala om
övergrepp, men man hör
aldrig om de hemlösa
som ligger på gatorna och
alla tiggare, analfabeter
och socialnämndens
oförstående mot dem
sjuka och utslitna?

Det går väldigt bra att
anklaga männen
som ska bli som kvinnor
och ställa upp på kvinnors
krav
och det går bra att glömma
prylhysterin, som går utanpå
allt och kyrkorna som
slagits ut av affärstemplens
glitter långt före jul?

Det går bra att glömma
Jesus när julen kommer
då är det bara det dyraste
som räknas hos barnen
som inte bryr sig
om föräldrarna hamnar
hos kronofogden -
det går jättebra!

Ljug bara ljug om lyckan

glöm bara glöm varandra

köp bara köp fast ni

ändå inte kan ta med

något när ni dör!

- och jag frågar mig,

vem vill ha ett

normalt liv

utan stress

med lyckliga barn

lyckliga älskande

och inga hemlösa?

Vem vill rädda miljön?

Nej, viktigare är sexuella

trakasserier -

när alla människor

bara behöver kärlek?

(Pia Isaksson)

Sång till en missförstådd "galning"

Publicerad 2017-11-17

Och regnet det ramsar och hackar i kör

alltmedan jag rumpar mig fram.

Och skorna de krafsar på gatan som sig bör.

Och livet grämer sig i skam.

En bil där som Odjuret själv stormar fram.

Välkommen till antikrists land.

Det måste nog till att spela på kam

skall man tämja ett sånt rövarband.

Och lagen om tvångsvård det hänger över allt,
i vår vackra svenska demokrati,
här gäller det att hålla huvudet kallt
och inte för misantropisk bli.

Man får väl mumla för sig själv i hemlighet
en ramsa som bara skogen kan.
Vi måste tämja denna Storebror som allting ser och vet
med lite djuriska konster, för fan.

Vi måste tämja denna odjurscivilisation
så den blir djurlik som våra förfäder.
Odjuret, icke-djuret ska åter bli djur, och bron
till det är nakna tankar som framträder.

Ode till löven en novemberdag

Publicerad 2017-11-13

Heja löven!
Göm er för gatusoparen!
Håll ut på gatan tills snön kommer
och räddar er!
Sprid ut er över asfalten,
och gödsla den
med ert fina väsen,
så att såret i naturen,
det stora sår som staden är,
kan börja läka!
Akta er för de nekrofila,
som ständigt river upp såret,
varje höst, när skorpan börjar bildas,

den fina skorpan av löv,

små änglar som dalar ner från träden,
och skapar liv där de går fram,
mull, grunden för allt liv på marken!
Heja löven!
Lägg era helande händer på staden,
sjung en sång för den
om urtidens mull och urskogar.
De som likt ett Eden
en gång täckte marken,
där livlöshet nu råder.

Nog är att leva. En dikt av Rolf Leijonmarck

Publicerad 2017-10-24

Nog är att leva och följa sitt andetag,
ett bröst som höjer sig sakta och dör,
skimret över sjön en vandringsdag,
andas när dagen känner sig för.

Nog är att vakta sin tunga dess falska ord,
vilja sjunga ur bortanför sånger,
känna dofter av höstlöv och jord,
inte få nattlig fjärils ånger.

Nog är att leva då när himlen ger sitt ljus,
under ett ögonblick bara vara,
långt borta från allfarvägens brus,
kunna sköra livet bevara.

Men vackrast är att önska en jord som är skön,
glädjen när den rymmer hela livet,
allting strålar och marken är grön,
när nåden är det som är givet.

Rolf Leijonmarck 2017-10-22.

.

Publicerad 2017-09-10

Gamla böcker är tidsmaskiner.

Poeter fria från copyright, som nyss blivit det och som snart blir det.

Publicerad 2017-08-07

Svenskspråkiga poeter vars verk nyss blivit fria från copyright (för högst tio år sedan):

Daniel Fallström(1858-1937)

Ragnar Jändel (1895-1939)

Verner von Heidenstam (1959-1940)

Martin Koch (1882-1940)

Karin Boye (1900-1941)

Erik Lindorm (1889-1941)

Gunnar Mascoll Silfverstolpe (1893-1942)

Jarl Hemmer(1893-1944)

Arvid Mörne (1876-1946)

Bertel Gripenberg (1878-1947)

Svenskspråkiga poeter vars verk snart blir fria från copyright (inom ca. 10 år):

Josef Kjellgren (1907-1948)

Ruben G:son Berg (1876-1948)

Vilhelm Ekelund (1880-1949)

Harry Blomberg (1893-1950)

Gösta Oswald (1926-1950)

Jacob Tegengren (1875-1956)

Bertil Malmberg (1889-1958)

Har ni fler förslag?

Salig du som helt fattig går

Publicerad 2017-07-31

Salig du som helt fattig går
utan så stora krav på livet
nöjd med din enkla lott och står
på god fot med allt som är dig givet.
Salig du som med allt är vän,
på god fot med naturen och döden.
Dig skadar ej döden så hårt som den
som ska härska och befalla sina öden.

Salig du som kan somna in
på din post, med gott samvete.
Dig blir icke döden så tung, men din
gode herde som för dig på bete.
Du skall beta vid den eviga vilans vatten där
och barn och vänner skall finna i dig glädje,
de ska näras av ditt minne och ha dig kär,
det är nog, det kan du nog medge.

Det nakna folket

Publicerad 2017-07-27

Det berättas om ett bondefolk i Flaten

att de strävade från morgon till kväll
för att kunna duka fram den knappa maten
varje dag i sitt fattiga tjäll.

Så hade det varit så länge
man mindes, och skulle fortgå
så länge naturen var den stränge
efter syndafallet karga tistelvrå.

Men så kom det en dag ett naket folkslag
av en svävande, drömmande natur
som ett underligt, mystiskt vinddrag
helt utan att man fattade hur.

De ropade i en skogsdunga
så att blodet det isade till.
Det var deras sätt att sjunga
som fick hjärtat att stå still.

De sjöng inga riktiga sånger
på ett språk som det gick att klura ut.
De sjöng den urgamla sången
som aldrig tar slut.

Det var inte möjligt att förnimma
vad den sången handlade om
innan den fruktansvärda timma
för avslöjandet kom.

Det var drängen Robert, son till smeden
som tog matpaus och följde efter dem
när de åter försvann emellan träden
bort mot floden Betlehem.

Det var när det plötsligt blev tvärstopp
vid den slingrande flodens jättelind

som ett ljusskenföll på Roberts drängkropp
som nästan gjorde honom blind.

Det var deras sätt att lustfyllt äta
av det frodiga jätteträdets blad
som fick drängen att lamslagen leta
sig tillbaka till sin stad.

Han förtalde, väl framme i Flaten
för sin väntande far, en gammal smed:
"Vi har slitit förgäves för maten.
Man kan leva av blad från skogens träd."

Skriven 6.12. 2010

.

Dikt om döden

Publicerad 2017-07-27

Döden är marken du går på.
Den finns överallt,
du kan inte undvika den.
Gå barfota på den,
räds inte den för mycket,
rota dig i den.
Liksom av marken du går på
skall du en gång omslutas av den,
och i vänskap med den
skall du finna frid.

En poetkarriär

Publicerad 2017-07-21

(Den här dikten är en gammal goding som jag skrev 15.12.2010)

(tillägnad de unga förträffliga poeterna Jakob Simonson, Carl Forsberg och Sanne Nilsson Lindberg. Ett öga åt Malte Persson och Andreas Björsten också)

Det var en man

som ville bli sedd en dag

och ge ut en bok

på Bonniers förlag.

Det blev tjugoen

små refuseringsbrev

innan en dikt-

samling godkänd blev.

När den kom ut

var alla ting som förr.

Slentriankritik.

En kall och sluten dörr.

Han ej gav upp.

Nu började samlandet

på sånt som gav

status åt namnet.

Litteraturkritik,

mer publicerad dikt,

en och annan fin

vänskap utav vikt.

Men vad är det
för en lillvärld, denna
svenska ankdamm, trång
för en stor penna?

Man måste få
internationell kontakt.
För en bildning bred
stå i stram givakt.

Översättningar.
Och imponera på
Svenska Akademin.
Stipendier få.

Lite lagom tung
blev denna insats.
Egna diktandet
kom på andra plats.

Och så hade han
skapt till sist ett namn,
kanske ock en plats
i historiens famn.

Men trots det så gick
folket där ignorant
som om han blott var
en simpel klant och fant.

Kanske blott en sak
var tillräckligt fin:
plats bland arton i
Svenska Akademin.

Med en hand uträckt

mot de artons behag

stelnade han

på sin grav en dag.

Och civilisationen kör på med sina fasader

Publicerad 2017-07-18

Och civilisationen kör på som vanligt

med sina fina fasader.

Där bakom dör och ruttnar livet alltmer.

Få är de som märker något.

Måste även fasaderna ruttna

för att vi ska vakna och

inse vad vi gjort?

Måsarna och brödbiten

Publicerad 2017-07-17

Måsarna som strider om brödbiten i

Stockholms centrum:

Plötsligt, som i blixtbelysning

ser jag verklighetens och naturens tragik,

all naturromantiks nederlag,

och jag förstår varför det är så svårt

med parrelationer.

Vi kommer aldrig att komma undan detta.

Och ändå är Naturen så vacker.

.

Poesins åldrar

Publicerad 2017-07-17

(en tankelek)

Antiken var poesins tidiga barndom.

Medeltiden var poesins grundskoleålder.

Renässansen var poesins tidiga ungdom.

Barocken var poesins sena ungdom.

Klassicismen var poesins mandom.

Romantiken var poesins medelålderskris.

Realismen var poesins övre medelålder.

Nationalromantiken var poesins pensionsålder.

Modernismen var poesins ålderdom.

Högmodernismen och senmodernismen var poesins död.

Postmodernismen var poesins ruttnande lik,

och förruttnelsen har ökat sedan dess.

Vi ser detta tydligast i språkmaterialismen,

och den allt obegripligare diktningen,

där mening och begriplighet, poesins kött,

är i upplösning.

Uteliggarens bibliotek i skogen

Publicerad 2017-07-04

Uteliggaren ville också ha ett bibliotek

i sin hydda i skogen

för att inte svälta ihjäl i själen,

där i sin lilla koja samlade han

några av världslitteraturens bästa böcker,

enligt "öde-ö-principen".

Det fanns inte mycket han kunde ha där,

det mesta som skrivits intresserar inte uteliggare

särskilt mycket,

det mesta är av eliten för eliten,

uteliggarna har inte sin egen litteratur

inga egna författare,

deras skrifter har inget hem,

de möglar bara bort i de fuktiga hyddorna

när man samlar dem på hög.

Så har det alltid varit,

de fattigaste, uteliggarna och tiggarna

når inte litteraturen,

och litteraturen når inte dem.

Och den litteratur, som trots allt

finner sin väg till uteliggarens hydda,

är dömd till undergång,

fuktskador och mögel gör att den inte

kan räddas.

Så äter naturen sakta upp de bästa böckerna,

(enligt uteliggaren),

de som håller att läsa

i yttersta fattigdom och nöd,

böckerna som urfolken behöver i sin kamp,

böckerna som skall utjämna

skillnaden mellan

de rikastes och de fattigastes

kulturella kapital, den skillnad

som med tiden blivit astronomisk.

Några tankar i ordinflationens tid

Publicerad 2017-07-01

Jag skulle vilja skriva så bra att det jag skrev var mer värt än de träd som pappret jag skriver på är gjort av. Det känns för närvarande mycket svårt. Det har nämligen gått inflation i de ord jag använder, i det svenska språk jag använder, urholkat av miljöförstörelse och lyx och konsumism. Den litterära konsumismen och nyhetsjakten inte att förglömma. Dessa är bland de litterära katastrofer som hopar sig över varann i horisonten.

Anarkoprimitivistens ensamhet i kulturen

Publicerad 2017-06-08

Har man en gång tagit steget från civilisationens sida till naturens sida i det stora kriget som civilisationen för mot naturen, kommer man att finna sig ganska ensam. Inte minst i kulturen. Man finner t.ex. inte mycket att hämta hos poeterna och de skönlitterära författarna genom historien, på basen av det jag läst. De har för det mesta levt i sin egen fantasivärld, för det mesta utan att utmana förtrycket, inte minst förtrycket av naturen och djuren. Skrev man för obekväma saker, fick man helt enkelt inte sina böcker tryckta. Man finner föga av anarkism och anarkoprimitivism p.g.a. detta. Det mesta som kommit ut i tryck har kunnat assimileras av maktens män och användas av dem till att bygga babelstornet ännu högre, genom att det kommit att se ut som Jakobs himlastege. De flesta stora författare och poeter har slutat som varumärken p.g.a. detta, både (främst) i symbolisk bemärkelse som statussymboler, men också i vissa fall i fysisk bemärkelse. Caféer med Hemingways namn på skylten, t.ex. Deras namn har kunnat göras till lydiga tjänare för kommersialismen, just för att deras namns nämnande inte uppmanar till revolt mot Babylon och till anarkism, för att inte tala om anarkoprimitivism. Du finner föga av civilisationskritik hos poeterna, och det som finns, är så litet att det drunknar i det andra, den litteratur som stryker Babylon medhårs. Dessa civilisationskritiska inslag ger kanske några statuspoäng åt de av maktens män som exploaterar poeternas namn, dessa inslag görs även de till fina fasader att framhålla när stanken av lik där bakom blir för stark.

Jag skulle kalla litteraturens historia för katastrofer som hopar sig över katastrofer *, så lång ögat kan se, lite som i Walter Benjamins text om "Historiens ängel" (det finns dock många undantag från detta). Jag upplever att poesins historia till betydande del är estetiska fasader utan verkligt hållbart innehåll, stämningar utan revolutionär kraft, glimrande metaforer som egentligen inte säger något väsentligt, utan nästan bara är till för att kittla det förfallna estetsinnet i en viss typ av förfallna litteraturkritiker och läsare, suktande efter estetiska nymodigheter att konsumera, för länge sedan andligt handikappade av skola, stat och etablissemang, som systematiskt försökt utrota det vilda i dem, utrota allt motstånd mot samhällsmaskineriet (litteraturen har blivit bättre under de senaste decennierna, men trenden består).

Det är inte mest vad litteraturen säger som får mig att se litteraturens historia som en serie katastrofer, utan mest vad den inte säger. Alla brottsoffer bland djur och fattiga som tigs ihjäl.

Läs med anarkoprimitivistiskt sinne vår litterära kanon, och du kommer att se resultatet av västvärldens systematiska andliga kolonisation av sina egna medborgare, förverkligad genom skola, militär, polis och väktare, fascismens upprätthållare hos oss. Du kommer att se att det är eliten som tjänat och fortsätter att tjäna på det lilla andliga kapital vi har, urholkat av estetiska fasader och tomma ord. Detta är anarkoprimitivistens kulturella ensamhet i väst, avskuren från sitt sammanhang, som han finner bland urfolk på andra sidan jordklotet, och bland enstaka samer som ännu vågar vidmakthålla fädernas traditioner. Det egna urfolket (t.ex. i Stockholm, om man bor där, som jag) är ofta redan utrotat för tusentals år sedan, innan de hann skriva ner sin visdom. Tusentals år av litterära katastrofer, av skildringar av en fantasivärld som inte sällan har litet att göra med de civilisationens offer som ropar efter upprättelse bakom allt - tredje världens fattiga, urfolken, de hemlösa och uteliggarna, de psykiskt sjuka, de fångna djuren och andra ickemänskliga arter som hotas av utrotning och som lider under civilisationen (det finns många undantag, men trenden består). Alla dessa har blivit trampade på av den stats- och makts-lismande litteraturen i tusentals år, av poeter och författare som ofta suktat efter berömmelse i elitens ögon istället för efter solidaritet med dom svaga och förtryckta (1). Poeter och författare som prostituerat sig hos maktens män, låtit sig betalas av dem. Undra på då att urfolken i Stockholm aldrig fått någon upprättelse, att det fortfarande anses som ett brott att bo i en kåta i Nackareservatet utanför Stockholm, så som jag och "skogsfolket" med "Skogs-David" i spetsen fick känna in på bara skinnet. Och detta är bara ett av de områden där litteraturen svikit oss grundligt.

Men vad annat kan vi vänta av en skara poeter vars tillhörighet till jorden och skogen systematiskt mejats ner av skolsystemets kolonialism? Och av föräldrar som även de fått sin vildhet utrotad på samma sätt?

* från den litterära urkatastrofen att katolska kyrkan tog patent på litteraturen i början av dess historia i Sverige, till våra dagars flod av deckare, ytliga veckotidningar och religiös litteratur. För att inte tala om all den skog som har offrat på litteraturens altare, ja offrats till dålig, onödig litteratur.

(1) Vi har dock en lång tradition av arbetarlitteratur och allmogeskildringar, som andas av solidaritet med dom fattiga hos oss, i alla fall förr i tiden. Det är inte sådan litteratur jag kritiserar här.

Den lilla flygande insekten

Publicerad 2017-06-08

Djurlivet kommer nära på luffen. Jag blev så betagen av en liten flygande insekt som satte sig på mig att jag skrev den här dikten:

Den lilla flygande insekten

har stannat på min hand

som den vill utforska

med sin Pippi Långstrump-blick.

Full av Emil och Pippi

tar den några förvirrade steg,

den fattar inte mycket

av vad det här är för en varelse,

kanske ett slags vandrande träd,

en underlig växt,

smakar dock gott.

Sprödheten och finkänsligheten

hos insekten

är oemotståndlig, där den luffar fram.

Detta är sannerligen

en naturens ängel.

Den litterära bildningens och smakens förfall

Publicerad 2017-06-05

Det finns en tendens i den litterära världen att samla på bildning för att kunna boosta sig med den i litterära samtal och i framträdanden och föredrag (ungefär som de som samlar på statusprylar för att kunna boosta sig med det), och försumma det levande livet och livserfarenheter. Det finns en utpräglad bildningshögfärd och en förakt för den obildade pöbeln som kommer av detta fenomen. Men är det verkligen så bra att vara full av "lesefrüchte", men utan livserfarenhet? Jag tror det utarmar själen, ungefär som industrijordbruket utarmar jordbruksmarken. Det är det levande livet och dess erfarenheter som gödslar själen, och får den att bära frukt. Men många i den litterära eliten sitter i sina elfenbenstorn och läser och läser och läser, och vågar inte leva, för det levande livet ger inte status i den litterära världen, medan överdriven läsning ger. Detta får dom att skriva mycket avancerade dikter, så avancerade att pöbeln inte hänger med på noterna. Och så föraktar den litterära eliten pöbeln för att den inte hänger med.

Jag har nu haft en mångårig paus från den litterära scenen, där jag hängivit mig åt det levande livet istället för att läsa. Det har fått mig att engagera mig i ekologiska frågor (miljöfrågor) istället för i poesi och skönlitteratur. När jag vände mig utåt, utanför den litterära eliten, märkte jag att världen håller på att gå under. Detta har tydligen den litterära eliten som sitter i sina elfenbenstorn, knappt märkt. De är ju inte intresserad av ekologisk litteratur för det mesta, det brukar inte ge status att kunna sånt, man ska läsa det Svenska Akademien uppskattar, poesi, litterära essäer, romaner, avhandlingar i litteraturvetenskap, litteraturhistoria. Baudelaire, Mallarmé, Frostenson, Engdahl och Gilles Deleuze. Ingen i Svenska Akademien bryr sig om Richard Heinberg eller Guy McPherson, som verkligen skulle kunna sägas representera världens samvetes röst. De vet väl knappt vem de

är, fast de är världsberömda, och läses i stor grad på internet. Ja, Svenska Akademien verkar inte särskilt intresserad av vad som föregår på internet, där mycket av den verkligt viktiga kunskapen förmedlas idag, och där ordet är mer fritt än på förlagen. Svenska Akademien verkar inte särskilt intresserad av klimatnyheter och klimatlitteratur, fast denna litteratur är avgörande för att vi överhuvudtaget ska få en framtid, för att Svenska Akademien överhuvudtaget ska kunna finnas om hundra år. Detta är mycket betecknande för det litterära klimatet i världen, dess strutsbeteende och högfärdiga elfenbenstornsvistelse. Man får aldrig nobelpriset om man skriver vackert om det som verkligen betyder något, om klimatet och oljetoppen. Istället får man nobelpriset om man ägnat sig åt dunkla litterära experiment som anses "nyskapande", i sitt elfenbenstorn, åtskiljd från världen, naturen, de fattiga och från pöbeln. Dunkla litterära experiment som inte har nästan någon betydelse för att göra världen bättre, utan enbart ska tillfredsställa en viss förfallen litterär smak, som förläst sig på dunkel poesi, och mist intresset för det enkla, raka och otvetydiga, det tydliga och politiska, det som förändrar världen.

Vi är inte skapade för specialisering, allra minst till att ha poesi och skönlitteratur som yrke. Urfolken har inga poetyrken. Där är kunnandet allsidigt, man är med på en hel uppsjö saker. Specialiserar man sig, blir man lätt en fackidiot. Det blir något sjukt över ens verksamhet. Detta har drivits till sin spets i den litterära eliten idag, där galenskap och ofattbar fackidioti råder, inte minst hos de s.k. "språkmaterialisterna", som tappat kontakten med folket.

Min paus från den litterära läsningen och det litterära livet har gett mig en friskare syn på detsamma, man måste bort från detta under perioder om man inte ska riskera att bli hemmablind. Man borde nog se på allt med oförstörda ögon som hos en utomjording som kommer till vår jord för första gången, eller en stenåldersmänniska som gör en tidsresa till vår tid. Friska vindar borde strömma genom det svenskunkna litteraturklimatet, som inte ser sitt eget förfall.

Som ni ser med denna blogg, har jag återvänt till den litterära scenen, dock vid sidan av min miljöaktivism (jag vill inte specialisera mig på miljöfrågor, utan även odla poeten i mig, och även mycket annat, t.ex. luffaren). Detta p.g.a. att poeten inte har dött i mig, jag är fortfarande främst poet, inte främst ekofilosof. Och jag vill med denna blogg reflektera kring poesi och litteratur, och göra en bildningsresa i den, ungefär som när jag gjorde tidskriften Delta 2007. Inte för att kunna boosta mig (hoppas jag), utan för att förstå bättre mig själv som poet, och för att kunna påverka det litterära klimatet mot en ny romantik, bort från den själlösa poesi som är så populär bland eliten idag.

Dikten "Det ringer en blåklocka livet ut" av Rolf Leijonmarck. Och min kommentar

Publicerad 2017-06-05

Det ringer en blåklocka livet ut,

den ringer vid barnets första timme,

den ljuder så svagt tills livet är slut,

den doftar ännu i skogens minne.

Över skogar och dimman på ängen,
över marken när våren står ny,
där björkens blad har sina hängen,
där solen lysa och vid regntung sky.

Ingen alls kan den klockans slag följa,
denna klockas rötter vintern skydda,
denna klockas mening skogen dölja,
klockan bor under osynlig hydda.

När tidens piska över oss viner,
den klockan slår alltid långsamma slag,
om aftonsolen svagare skiner
klangen lever både natt som dag.

Under dess ljud är allt stilla och klart,
ljuva dofter där har ett sällsamt bo,
gömda klanger ljuder så underbart,
glömd förundran den är äkthetens tro.

I mörkaste kaos klockan låta,
denna enkla klocka är klangens ängel,
om klangen mänskans dårskap förlåta,
önskar den vore hoppfullhetens stängel.

Om du hör en blåklockas milda ton,
den är tillvarons allsmäktiga grund,
är blomsterängen, är gudomlig tron,
en evighet lång är klockans...sekund.

Rolf Leijonmarck 2017-05-24.

Kommentar av mig: Denna dikt borde vara en antologiklassiker. Men Rolf Leijonmarck, som har skrivit den, har inte gett ut några diktsamlingar. Istället läser han sina dikter på Romantiska Förbundets poesisalonger på Hornstulls bibliotek varannan fredag kl. 14 (ojämna veckor, om jag minns rätt, inte sommartid). Jämför man denna dikt med t.ex. någon etablerad språkmaterialistisk poet, som Ida Börjel eller Jörgen Gassilewski, är skillnaden helt enkelt oerhörd i kvalitet, och då menar jag till Rolfs fördel. Det säger något om poesiklimatet på de etablerade förlagen, att såna här dikter kan undgå att bli utgivna och berömda, och att det istället svämmar över av helt enkelt oläslig poesi.

Den här dikten har en mycket fin naturmystik (hur behöver vi inte naturmystiken, för att återförtrolla världen!), en känslighet för det lilla och svaga och sköra. Den ekar av Jesus´ uppmaning att lära oss av liljorna, när "tidens piska över oss viner", som Rolf diktar. Ja, den underliga klockan blåklockan har något att lära storstadsmänniskorna i deras hets och stress, något om tillvarons basala lagar, som var självklara för oss när vi levde som naturfolk, men som vi tappat bort i massamhället.

Jag tycker också om rimmen, rimmad och metrisk dikt är något som vi borde få tillbaka i nutida poesi. Inte som oskriven lag, att allt ska skrivas rimmat och metriskt (som det var innan modernismen kom) utan som komplement, som vacker rytmisk, melodisk musik som vi så svårt behöver jämsides den postmoderna kakafoniska musiken och poesin.

Recension av Andreas Björstens diktsamling "Muntliga åtbörder" (2017). Och något om den unga samtidspoesin.

Publicerad 2017-05-24

Min vän Andreas Björsten, f.d. mångårig ordförande i Romantiska Förbundet, har givit ut en diktsamling, den femte i ordningen, på Fri Press förlag, ett litet alternativförlag med Bo Ranman (bl.a. aktivist för urfolk i Amazonas) som redaktör. Alla hans fem diktsamlingar har utkommit på små förlag, bl.a. Black Coffee Publications (Johan Nordgrens miniförlag) och Titel Förlag (Mats Barrdunges miniförlag), och de två senaste har kommit ut på Fri Press. Jag tycker detta är mycket betecknande för litteraturklimatet i Stockholm, att en sådan kvalitetspoet som Björsten inte ges ut på något större förlag, och inte recenseras och lyfts upp mer. Jag förväntar mig inte heller något annat av Stockholms poesietablissemang, så ruttet och ihåligt har det visat sig vara för mig.

Detta beror inte på att Andreas inte försökt. Han har försökt kanske mer än någon annan jag känner att nå ut. Men han recenseras knappt. Medan dåliga och (negativt) obegripliga språkmaterialistiska poeter som Anna Hallberg och Ida Börjel (de är bara dåliga som poeter, inte nödvändigtvis som människor) kommer ut på Bonniers och får recensioner i många stora dagstidningar i Sverige. Snacka om kejsaren utan kläder. Detta är symptomatiskt för litteraturklimatet i Sverige, att oläslig poesi lyfts till skyarna och dess poeter får stipendier, medan de poeter som bär på de djupa historiska klangerna, de som har rötter i den klassiska lyriken och i centrallyriken, inte uppmärksammas av eliten (förutom vissa av det äldre gardet, som Göran Sonnevi). De har dock de breda folklagren på sin sida, vilket antyds av att den folkliga, muntliga lyriktraditionen fortfarande är populär bland folket, och lever vidare i sånger och i begravningsannonser

och i den estradpoetiska världen. Språkmaterialisternas poesi ser man så gott som aldrig tonsatt, ej heller i begravningsannonser, de duger helt enkelt inte. De säger helt enkelt ingenting, och har tappat kontakten med musikaliteten, som en gång utmärkte all poesi.

Jag delar Andreas förtvivlan över det eländiga läget i poesivärlden (han tycker visserligen att språkmaterialisterna blivit lite bättre med åren). I en dikt skriver han om att inte ha någon identitet, ingen legitimation, när man ska ta ut pengar på banken, utan bara ha sitt namn att hänvisa till, och man envisas med att vara känd någonstans, sedd i någons ansikte, och att du "gör dig osårbar innan du nås av/ budskapet om poesins skugglösa förtvivlan". Andreas diktsamling har undertiteln "liten lyrisk självbiografi", och jag tror detta är självbiografiskt (i symbolisk bemärkelse).

Andreas har kämpat en förtvivlad kamp på kollektivbloggen "Den blinde Argus", där han varit mycket aktiv med att lyfta fram den verkligt bra nutidsdikten, och där han försökt förstå språkmaterialismen och romantikens död i den unga nutidspoesin som ges ut på de stora förlagen. Han är unik i denna kamp, och hans kamp liknar på retrogardisternas kamp. Han har varit en outsider, utanför den i tidningarna recenserade poesin, och har varit rätt missaktad av flera språkmaterialister, som menar att han missförstår dem. Men jag menar att Andreas alltid haft en verklig poäng i sin kritik av språkmaterialisterna, och förstår den bättre än de gör själva, inlindade som de är i deras egen obegriplighet. Andreas har påpekat hur de breda folklagren knappt längre läser nutida ung poesi, att de postmoderna poeterna har blivit inkrökta i sig själva, i sin egen obegriplighet, utan att vilja nå ut till folket. Ja, de verkligt folkliga och förståeliga unga poeterna ges inte riktigt ut längre av de stora förlagen, som blivit experter på poesi som bara läses av små litterära kotterier, i skrivarskolor och av recensenter. Björsten skriver i diktsamlingen:

"Riv murarna

runt de bästa poeterna

upphäv tystnaden

med muntliga åtbörder."

Muntlighet är ett honnörsord för Björsten, han är en erfaren estradpoet, med ett stort antal Poetry Slam-SM bakom sig. Poesin ska vara muntlig, den ska nå ut. Den klassiska poesin har ofta varit muntlig, musikalisk, och den poesi som de breda folklagren berörs av, är ofta muntlig. Bara genom att nå ut kan poesin påverka och förbättra världen. Och det är detta Andreas vill med sin diktning. Han har en stark medkänsla med hemlösheten i sin diktning (t.ex. i dikten om poeten Peter Lindforss, som dog i hemlöshet), och har sagt till mig att han är en "kristen socialist". Ja, själva Andreas poesi kan sägas vara hemlös i den litterära världen, en "uteliggarpoesi", en outsiderpoesi som tigger om medkänsla, om att någon ska se den och förstå dess värde i det litterära klimatet. För Andreas är muntligheten, det att nå ut, nå fram, något som har med andlighet och solidaritet att göra, solidaritet med dom svaga, som när han skriver:

"Muntlighet är att böja sig fram

med mörkret från mungipan mot ljuset.

Muntlighet är inte som gevärspipan

utan som det omåttliga regnandet mot vägen."

Muntlighet är en grundförutsättning för all solidarisk poesi. Hur kan en poesi vara solidarisk om man inte ens kan nämna orättvisorna med namn, utan bryter ner all mening, all kommunikation, all begriplighet? Detta har kanske inte språkmaterialisterna tänkt på. Hur kan vi kritisera maktens män om de inte ens kan förstå vad vi säger? Språkmaterialisterna vill göra uppror mot makt och hierarkier bara på språkets nivå, inte på innehållets nivå. Upproret sker bara på ytan, inte på djupet. Hur kan vi kritisera t.ex. djurfabrikernas djurplågeri om vi inte ens bryr oss om att göra oss förstådda? Det går inte, det blir att lura sig själv. Det blir autismens och psykosens obegripliga monologer. I språkmaterialismen har poesin tappat sin själ och blivit galen. Andreas är en av dem som ser detta, och säger att kejsaren är naken.

Det finns en begriplighet och en värme i Andreas diktsamling som gör mig glad. Och en kraft, en laddning som fångar mig. De flesta dikterna i den minimala samlingen (28 sidor poesi) går faktiskt att förstå. Och poesin ska vara ätbar, såsom Andreas skriver i första dikten:

"men den matlagningskonsten

att poesin gick att äta

rå som den kom

bar jag hem i triumf"

Poesin i äldre tider gick oftast att äta, och det är denna rika tradition vari Andreas står. Idag är mycken förlagspoesi mer som den mat vi tillverkade i sandlådan som barn, i våra små hinkar, där vi blandade lite sand, vatten och annat smått som vi hittade ute. Vackert så, men vi måste lämna det infantila bakom oss om vi ska vara med och förändra världen. Ja, vi måste helt enkelt vakna till vuxenlivets ansvar, och sluta bara leka med orden, utan använda dem för att besvärja fram en solidarisk värld.

Att skriva bra dikt är dock att kasta sig ut i det vuxna livets utmaningar, och riskera stryk. Att vara en outsider som vågar kritisera samtiden, är något som har slagit ut många sköra själar. Men låt oss inte ge upp, bara vara på vår vakt. Andreas har öga för dessa risker, när han i sista dikten (kallad "Leonard Cohens råd till en gammal vän) skriver:

"Gå inte in i fas 3,

du kommer få svårt

att hitta ut.

Ta hand om dig;

börja skriv

sämre dikter.

Som många vet, är gränsen mellan galenskap och konst tunn. Jag tror det är bl.a. detta som låg bakom Leonard Cohens råd. Kanske gränsen blir tjockare om man skriver lite sämre dikter. Det finns en skörhet och vänhet hos Andreas, som alltid rört mitt hjärta. Han är en sann romantiker. Men i motsats till mig, har Andreas alltid haft sitt förstånd i behåll, fast han är en utpräglat romantisk poet. Detta gläder mig, och det kan förklara hans fina dikt om att skriva sämre dikter. Fast jag skulle inte säga att Andreas följer rådet om att skriva sämre dikter; såsom han i diktsamlingen skriver om Peter Lindforss dikter, så är det för mig med Andreas dikter, att "dina dikter hittar mig alltid / där jag är." Jag har nu följt Andreas bana som poet i tio år, och jag kan bara säga att jag önskar att han kom med i framtidens antologier över vår tids poeter. Hans bästa dikter (som hans dikt "Något om poeter" i en annan samling, "Muntliga dikter", Titel förlag 2008) har något av lyrik-klassikernas kvaliteter, och tål att läsas många gånger.

Det sanna evangeliet

Publicerad 2017-05-20

Det sanna glädjebudskapet

är inte det om Jesus Kristus

utan det att naturen finns.

Att det finns något så vackert och ljuvligt

som vitsippor, sparvar, hundvalpar, fjärilar, humlor, kor, björkträd och spädbarn.

Dessa ger mig skäl att leva.

Att varje dag komma ihåg att dessa finns,

det är Evangeliet och livets sanna mening.

Det är lätt att glömma dem och deppa

här i stadens tristhet och betongiska livsfrånvändhet.

Men stannar man bara lite upp,

kan man höra den väna musiken från paradiset.

Jag har varit död i en evighet innan jag föddes

Publicerad 2017-05-19

Jag bär inom mig ett dunkel, som tiga vet:

jag har varit död i en evighet

innan jag föddes. Då min mor var en sten

med urtidsblod i sin ven.

Jag minns inte längre hur det är att vara död,

det var allt för länge sen det ljöd

det urtidsrop, som bragte fram min själ,

det är synd, det vet jag så väl.

Jag bär inom mig en undran, som ej tar slut:

hur det blir, när jag en gång dör ut.

Därefter skall jag vara död i en evighet.

Hur det känns, det gudarna vet.

Nerskräpning

Publicerad 2017-05-19

De romska tiggarna

tvingades flytta lägret:

de skräpade ner i skogen.

Staden stod kvar

som ett gigantiskt skräp i naturen,

men räknades inte som skräp.

Det har aldrig räknats som skräp,

och den gigantiska platsskräpkontinenten i Stilla Havet

tänker få på.

Deras upphovsmän går ostraffade ibland oss än.

Bara romerna och de hemlösa

- syndabockarna -

de mest utsatta av oss,

får betala med sina hem.

Varför jag kallar min litterära blogg "Mot en ny romantik"

Publicerad 2017-05-15

Världen behöver en ny romantik (jag syftar på den litterära epoken "romantiken"). Vi har avförtrollat världen genom civiliseringsprocessen, så att den mist sin helighet. Detta har lett till att livet för de civiliserade mist sin romantik, och blivit mekaniskt, ja naturen uppfattas mekaniskt (i sig själv är livet/naturen romantisk och organisk). Civilisationsprocessen är en mekaniseringsprocess, där känslan och instinkten får ge vika för kall rationalitet och snusförnuft, för stel beräkning och torr kalkylering. Människorna blir räknemaskiner, för att tala med Harry Blomberg. Naturen ses som en samling resurser att exploatera, istället för som vår Mor och vårt sanna hem. Den postmoderna poesin speglar detta, inte minst den s.k. "språkmaterialismen", där romantiken har dött, där sambanden mellan orden brutits, där muntlighet, begriplighet och mening urholkats, så att poesin blivit mekanisk, en samling lösryckta ord radade efter varann, något en dator lika gärna kunnat prestera. Obegripligheten har gjorts till dygd, och den anses som ett tecken på "djup" och "mystik".

Vi måste motverka allt detta, och kämpa för en romantisk renässans, tillsammans med retrogardisterna (som Carl Forsberg) och litterära sällskap som Romantiska Förbundet (med Andreas Björsten, som bloggar här) och andra, som rotar oss i bildningen och våra rötter, som rotar oss i sambanden, något som vår tids till stor del historielösa poesi sällan vill veta av; där saknas klangerna av historien, av traditionen, där härskar upproret för upprorets egen skull, negativismen och normbrytandet och nyhetsmakeriet för deras egen skull.

Men ny romantisk poesi räcker inte, för en romantisk renässans. Det är högst plåster på såren. Vi måste gå till roten av problemet; civiliseringsprocessen, och försöka bryta den. Vi måste återknyta till livets rötter, naturen, ja Verkligheten. Vi måste radikalt ändra vårt sätt att leva, närma det mot naturfolkens livsstil, de som bevarat våra yttersta rötter, de som bevarat sambanden. Det är sambanden som ger livet dess romantik och djup, och bevarar oss från mekaniseringen, sambanden människor emellan, mellan människa och natur, mellan nutid och historia, nutid och våra yttersta rötter.

Med denna blogg vill jag göra en bildningsresa till våra romantiska rötter, till de av våra litterära fäder som traderar något av de heliga samband som naturfolken bär på, och som ibland skymtar i vår civilisationskritiska diktning, vilken är betydande. Jag vill även försöka förstå vår litterära samtid, inte minst "språkmaterialismen" och romantikens död i poesin, för att kunna röja väg för en eventuell romantisk renässans i litteraturen. Jag har sysslat med detta förr, med min s.k. "postnationalistiska nationalromantik" året 2007, men nu är jag betydligt mindre nationalistisk, som anarkoprimitivist och anhängare av ett gräsrotsaktigt världsparlament på internet.

Bokmarknaden mättad av skräplitteratur. Nyhetsmarknaden mättad av skräpnyheter

Publicerad 2017-05-15

Jag gick nyss förbi en bokhandel, och den tragiska tanken slog mig att bokmarknaden faktiskt är mättad av skräplitteratur, så att om man kommer ut med en riktigt bra bok, kommer den att drunkna i bokmängden, och passera ganska obemärkt. Det spelar här ingen roll hur bra boken är som man ger ut. Markerna är redan brända av skräp. Och det är deckarna som säljer mest, den värsta skräpen säljer mest. Litteratur som bara ska underhålla, bara läsas för nöjes skull, utan sanningsanspråk, utan att kämpa för sanningen, utan bildande effekt. Litteratur som man kan köpa för tio kronor på second hand när den är några år gammal.

Nyhetsrapporteringen har samma karaktär. Nyhetsmarknaden är mättad av skräpnyheter, av oviktiga nyheter, av banala ting, så att när det kommer någon riktigt viktig nyhet, drunknar den i de banala nyheterna, och passerar ganska obemärkt. Så har t.ex. klimat- och oljetoppsnyheterna drunknat, dessa nyheter som handlar om sånt som verkligen betyder något, ödesfrågorna, planetens och mänsklighetens framtid, de har drunknat i nyheter om kungens och prinsessan Victorias privatliv.

Vår värld är galen.

Något om bakgrunden till min ekofilosofi. Och ett gammalt blogginlägg: Sören Kierkegaards inträdestal i Döda Akademien

Publicerad 2017-05-15

Käre läsare. Jag har på begäran av min gode vän Einar Petander valt att införa ett blogginlägg från min gamla blogg "Lars Larsen" som jag skrev 2006-2008. Det är från den gången jag lekte leken "Döda Akademien", som var ett slags poetiskt ramverk kring mitt litterära arbete den gången. Jag fantiserade på min blogg att Vilhelm Ekelund, Friedrich Hölderlin och Friedrich Nietzsche hade kontaktat mig från andevärlden och valt mig till ständige sekreterare i "Döda Akademien", en världsakademi i andevärlden bestående av 18 ledamöter, de flesta döda författare, teologer och filosofer. Vi hade sammankomster, precis som Svenska Akademien, och jag förde protokoll över dem. Det var en slags spiritistisk lek, även om jag inte trodde att andarna fanns på riktigt, jag gjorde det mest för att jag mådde så dåligt, och behövde muntra upp mig lite grann. Jag trodde inte på andevärldens existens den gången, utan var en kristen materialist och ateist.

I Kierkegaards inträdestal talas det om min bok "Faderns kenosis", som var ett teologiskt-poetiskt verk som jag skrev under min teologiska studietid i Åbo år 2005. Den finns enbart i manuskriptform på Åbo Akademis handskriftsavdelning, i "Lars Larsens samling". Vill man forska i grundvalarna för min nuvarande ekologiska livssyn, finns där mycket att hämta, den boken är en av de viktigaste källflödena till min ekofilosofi, särskilt läran om "kenosis". Kenosis betyder egenligen "självutblottelse" eller "självuttömmelse", och jag använder i boken begreppet som beskrivande det Gud gjorde enligt den kristna myten när han avstod från sin gudomlighet och blev människa i Kristus, hans självförnedrelse, eller "avskapelse", för att använda en för boken viktig term av Simone Weil. Simone Weil menar att Gud när han skapade världen steg åt sidan så att

annat liv än honom själv skulle kunna finnas, och att det är detta som är kärnan i hans "inkarnation" i Kristus, och att det är detta som all sann kärlek handlar om, vi bör följa Guds exempel i vår kärlek. Hon säger bl.a. att "kärlek är abdikation". Dessa ord gjorde mycket djupt intryck på mig första gången jag stötte på dem, och har inspirerat bl.a. mitt djurrättsliga tänkande, att vi bör stiga ner från vårt herradöme över djuren. Likaså har det inspirerat min ekofilosofi som helhet, särskilt det att vi ska stiga från vårt herradöme över naturen överhuvudtaget, och bli en del av naturen, underordnade naturen.

Vi lever idag som gudar här i västvärlden, och behöver stiga ner från vår konstgjorda himmel, ner i materien och djurriket, och bli äkta människor, alltså djur, igen. Fattiga, enkla, ärliga och rena som djuren och Jesus. Vi är djur som genom en underlig förhävelse lever i nån slags märklig illusion om att inte vara djur, vi lever nästan inte i materien, utan i en konstgjord värld i våra skallar. Vi behöver stiga ner från denna konstgjorda värld, och bli materie igen, bli djur igen.

Med det sagt, går jag vidare till Sören Kierkegaards inträdestal i Döda Akademien, som jag skrev 25.9.2007:

Sören Kierkegaards inträdestal i Döda Akademien

Mina vänner.

Jag tänkte framlägga mitt inträdestal som ett essätal, med rubriken "Begränsningens estetik hos Lars Larsen".

Till att börja med bör jag väl nämna att jag har valt att spinna vidare på den tråd Pindaros tog upp senast. Jag menar att det är en ytterst väsentlig frågeställning han berörde i sitt tal om begränsningens etik och estetik, grundläggande för att förstå vad vi håller på med här. Att det finns en sådan frågeställning i det mesta vår ständige sekreterare har skrivit, lär vara klart för oss alla vid det här laget. Från att ha kämpat med askesens problem under hela tonårstiden, genom studietidens och den första luffartidens närmast primitivistiska livsdyrkan, återvändande till askesen igen, efter en djup desillusionsfas, går Larsens andliga väg. Trots ett kort avbrott av äkta livsdyrkan, har han alltid djupast sett varit asket, med stundom samma extrema tendenser som dem vi hittar hos medeltida mystiker. Klarast har väl denna asketiska livsåskådning kommit fram i det verk han skrev i början av studietiden, innan sin övergång till livsdyrkan, det teologiska verket "Faderns kenosis". Här formulerar han själva kärnan i det filosofiska tänkande som fortfarande präglar honom, tanken om skapelse som avstående, försakelse, tillbakadragande. Med Simone Weil som huvudsaklig inspirationskälla, formuleras här en bild av Gud som den som drar sig tillbaka för att ge plats åt något annat, något radikalt annat än sig själv, dvs. människan och skapelsen. Men denna försakelsehandling, denna kenosis, självutblottelse, är i själva verket en skapelseakt, själva kärnan i allt skapande, vilket manifesteras klarast i inkarnationen. Det har tvistats därom, men jag är böjd att se Larsens avstående från den tänkta prästbanan och begivande sig ut på luffen, som en slags praktisk konsekvens av det tänkande han genomför i boken, en slags motsvarighet till Weils försättande av sig själv i fabriksarbete. Det visar sig genom att luffandet inte kom att handla om nyfikenhet på omvärlden, utan kom att sluta i ett liv som bofast uteliggare och munk. Det kringströvande, nyfikna och expansiva låg inte för hans natur, utan han fastnade i det bofasta, konservativa, rotade och introvert-impansiva. Han kom därmed aldrig att realisera det livsbejakande program han satte upp för sitt luffarliv när det begav sig, utan föll tillbaka i sina gamla asketiska hjulspår från tonåren.

I boken "Faderns kenosis" genomför Larsen en begränsningens etik. Gud skapar genom att begränsa sig, mänskliggöra sig. Men i denna

skapelseteologi ligger även fröet till den begränsningens estetik som Larsen skulle börja utforma efter sin övergång från den teologiska fasen till den estetiska fasen. Från att ständigt ha växlat mellan olika skriftformer, prosa, poesi, aforismer osv., och från att ständigt ha letat efter det nyskapande, ser vi en långsam likrikting av hans konstnärliga uttrycksmedel, in i ett litterärt apparat han kallar för "Döda Akademien", och som har kommit att bli som ett slags litterärt kloster för honom. Som vi alla vet är det på inbjudan av Ekelund, Hölderlin och Nietzsche som han sitter här idag och upptecknar det som skall vara med och ytterligare utforma denna apparat, och det är en stor ära för mig att ha blivit invald i detta. Men för mig börjar det stå klart att den rörelse mot likriktning av de konstnärliga uttrycksmedlen som jag finner hos Larsen, har att göra med en stark kris, en slags känsla av intighet som hotar att göra slut på honom. Han ser sig helt enkelt tvungen att bygga upp en form som skall hindra honom från självmordet. Jag tror att det litterära apparat vi nu sitter med i här, är en psykisk nödvändighet för vår ständige sekreterare, men en nödvändighet som han försöker rättfärdiga med den begränsningens etik han tidigare har formulerat, genom att bygga om det till en begränsningens estetik. Men den andlighet och idealism som ännu fanns i Faderns kenosis med dess Simone Weil, är nu borta, och kvar är bara en tragisk livssyn, som inte finner någon mening i det kenotiska skapande som denna begränsningens estetik föder. Larsen ser således inte längre på kenosisskapandet som meningsfullare än andra skapelsesätt, utan endast som sitt eget sätt att slippa självmordet. Andra har andra sätt. I det nyss utkomna deltanumret kan man studera den cyniska position som Larsen befinner sig i numera, och som i grunden underminerar hans skapelsekällor om vi med sådana menar nyskapandets källor i avantgardistisk mening. Som en lisa och en sysselsättning i denna torka, har han sedan byggt upp denna litterära klosterapparat, som egentligen inte har något med konstnärlig inspiration i vanlig mening att göra, heller inte med sökandet efter det konstnärligt geniala, utan förefaller honom vara ett slags tröstlöst lunkande med ordets stav i hand. Men den kenotiska begränsningsestetiken rättfärdigar det genialas försummelse; att skapa är att dra sig tillbaka, att förmänskligas. Ner från konstens himmel. Ner i gruset för att dö på det litterära korset. Så går den litteräre kristi-efterföljarens väg. Och Larsen har väl aldrig stuckit under stolen med att det är Kristus, inte Homeros, som är hans stora ideal, såväl etiskt som estetiskt. Om än bara till formen, ty någon mening med detta finns inte för honom med hans tragiska, innerst inne materialistisk-ateistiska livssyn.

2007-sep-25 @ 12:41 Permalink Inträdestal i Döda Akademien Kommentarer (0) Trackbacks (0)

Allt hänger ihop. I klimatkrisens ljus behöver vi mer holistiskt tänkande

Publicerad 2017-05-15

Allt hänger ihop. Mördar man någon annan, mördar man också något i sig själv. Skadar man naturen, skadar man också allt annat. Har du tänkt att det kanske finns ett samband mellan naturförstörelsen i vår tid och konstens, litteraturens och musikens förfall? Jag har skrivit förr här på bloggen om hur djupt konsten, litteraturen och musiken har fallit. Det är ganska uppenbart. Men vi länkar det sällan till det som föregår utanför konsten, litteraturen och musiken. Vi är tränade i facktänkande. Allt ska delas in i fack, allt ska isoleras, och studeras skilt från allt annat. Så är vetenskapen uppbyggd. Vetenskapen har ofta svårt med holistiskt tänkande, systemtänkande. Trots vetenskapens rationella natur kan den faktiskt fördumma oss istället för att göra oss klokare. Vi blir lätt fackidioter i händerna på vetenskapen. De flesta vetenskaper talar t.ex. inte om

klimatförändringarna. Det är klimatvetenskapens sak. Fast klimatförändringarna rör oss alla, rör allt tänkande. Alla vetenskapsmän borde samarbeta för att lösa klimatkrisen. Ungefär som många industrier under andra världskriget ställdes i vapenindustrins och militärens tjänst. Så allvarlig är klimatkrisen.

Konstens och litteraturens djupa förfall

Publicerad 2017-05-15

Det mesta av nutida elitkonst och "finlitteratur" (jag tänker främst på skönlitteratur) är som kejsaren utan kläder. Konst utan innehåll. Kvar är bara konstnärens status, hens meriter. Hens konst beundras inte för dess innehåll, utan för konstnärens "glorias" skull, för att hens konst betraktas av eliten som "fin", och för att hens verk läses och äges av eliten.

Ta t.ex. Picasso. Hans konst är otroligt ful och intetsägande, men ändå har han blivit en av de mest berömda konstnärerna, bara för att han bröt mot vedertagna normer och anses nyskapande och "fin". Innehållet i hans konst är det få som bryr sig om. Man "ska bara" tycka om honom, för att alla andra gör det, för att eliten gör det, för att Picasso har status. Konst är bra bara för att det är normbrytande, inte för att den har något att säga. Detta har bidragit till att samtidskonsten och samtidslitteraturen är oerhört dekadent och dålig, ja urusel. Det är en hisnande skillnad i kvalitet mellan 1800-talskonst och nutida konst. Kejsaren har tappat sina kläder. Detta har gjort att jag till stor del är ointresserad av att ta del av nutida konst och litteratur. En sällan gång ibland överraskas jag av något som är bra, det mesta är inget vidare.

Det samma gäller musiken (det är mest den klassiska musiken som är dekadent) och filmkonsten, trots att de inte är lika dekadenta som elitbildkonst och finlitteratur (inom skönlitteraturen).

Eliten gör (alltmer) konst och litteratur för en liten invigd elit, den breda folkmassan skiter man i, dom får nöja sig med kiosklitteraturen.

Ett förslag till en ekologisk syn på konst

Publicerad 2017-05-15

Världens katedraler borde aldrig ha byggts. De byggdes ofta medan andra svalt. De som byggde dem borde istället ha gjort något nyttigt, som att lindra den tunga börda som låg på bönderna för att producera vårt basbehov mat, ja, som att lindra världssvälten. Katedralerna är helt onyttiga och totalt meningslösa byggnader, byggda till en guds ära som inte ens finns. Ett ohyggligt slöseri med arbetskraft och resurser.

Jag menar att konsten (jag använder här begreppet i vid bemärkelse, innehållande litteratur, bildkonst, film, musik osv.) är en sådan katedral. Man har skapat gigantisk konst medan andra inte ens hade mat. En konst som huvudsakligen har gynnat de rikas intressen. Liksom de riktiga katedralerna är konstens ursprung att finna i religionen och mytologin, och detta är inbyggt i själva konstens väsen, som är att skapa en pseudoverklighet som har lite eller ingenting att göra med den objektiva verkligheten. Konst är objektiverad subjektiv verklighet, en objektivering av den verklighet som bara finns i vår fantasi. Liksom fabrikerna omvandlar naturen till pengar, omvandlar konstindustrin verkligheten till objektiverad fantasi, pseudoverklighet, i dess ställe. Allt ska bli till ord och

bild, till symboler och avbildningar. Inget lämnas i fred, till att bara vara det det är. Allt ska malas sönder i konstindustrins gigantiska kvar, så att civilisationen, en fantasiskapelse, en pseudoverklighet i sig, ska få näring. Utan konst skulle civilisationen dö ut, för den lever av ord och bild.

Facebook och språkmaterialismen är konstens slutstation; den yttersta ytligheten. Vår tids dekadenta konst är inte ett avhopp från konstens väsen, det är det konsten ytterst strävar till, konstens slutmål. Konsten är en slags cancer, den känner inga gränser, utan ska omvandla all verklighet till likhet med sig, till pseudoverklighet. Konsten är en slags lögn, den finns till för att försköna verkligheten och civilisationen för att vi ska stå ut med den senare och måla över den förra. Konsten gör att vi inte gör uppror mot civilisationen och kastar av oss dess ok, detta p.gr.a. romantiseringen av densamma. Vi sviker i själva verket varann när vi förskönar och romantiserar något, vi kommer då att uppträda som dårar i psykos, utan verklighetssinne, ungefär som våra politiker idag. Och verkligen är konsten också en slags psykos, och det har ofta sagts att gränsen mellan konst och galenskap är tunn.

Den konst som verkligen har något viktigt att säga försvinner i ett psykotiskt larm av mytologi, religion, subjektivism och verklighetsfrånvänd fantasi. Och denna viktiga konst är så bra för att den sviker konstens väsen. Den lyckas på något sätt peka bort från konsten och mot den objektiva verkligheten, bort från civilisationen och mot naturen. Lyckas peka på vägen tillbaka till naturen. Och detta är så ytterst sällsynt att jag skulle vilja påstå att det sker nästan omedvetet, nästan i misstag. Ofta är det så att desto mer självmedveten och karriärlysten en konstnär är, desto mindre lyckas han med detta. Man hittar denna "antikonst" inte sällan hos helt okända konstnärer, obildade och omedvetna om det dom gör. Och de gör detta ofta bara en sällan gång, i misstag. Det kan också ske i misstag hos kända konstnärer, men de är mer fjättrade av sin bildning, som tar bort deras oskuld, renheten i deras konst, det lätta, det otvungna. Leken är antikonstens käraste vän, och detta gör att dom som leker fram sin konst har större chans att skapa antikonst än proffs som arbetar för pengar. Leken kan nämligen vara en länk tillbaka till djurriket i sig, djur arbetar nämligen inte, de leker. Därför kan leken visa på vägen tillbaka till naturen, tillbaka till den objektiva verkligheten.

Det är inget ont med fantasi och subjektiv verklighet, faran är bara när denna verklighet objektiveras för mycket, och börjar leva ett eget canceraktigt liv. Civilisationen är en sådan canceraktig objektiverad subjektiv verklighet, civilisationen är en produkt av konsten. Vi ska inte skapa ut, utan "skapa in" våra fantasier, behålla dom som blotta fantasier, utan att de blandas med den objektiva verkligheten och börjar skapa pseudoverklighet och lögnfasader.

Men vi kan alltså med konstens medel gå emot konsten och skapa antikonst i misstag, när vi minst anar det, och det är dessa få konstverk, dikter och böcker som fortfarande får mig att leta efter konstnärligt guld.

Inga djur sysslar egentligen med konst. De är det de är, äkta, rena och ärliga, och de förskönar inte verkligheten, utan är själva verklighet helt och hållet, och skapar verklig verklighet. Det var när det symboliska tänkandet uppstod, som vi började skapa konst i grottmålningar. Ungefär vid samma tid uppstod religionen, och konsten är, menar jag, en slags religion, släktning till religionen. Sekulariseringsprocessen bör ta detta i beaktande, menar jag. Ateism mynnar således ut i avståndstagande inte bara från religionen, utan även konsten, ja själva civilisationen, som bygger på religion, mytologi, fantasi och konst, dvs. objektiverad subjektiv verklighet. Denna subjektiva verklighet har nu objektiverats i en sådan canceraktig grad att den hotar själva planetens överlevnad, hotar att tillintetgöra den objektiva jordiska verklighet som kallas planetens biosfär. I själva verket är detta konstens slutmål, att dräpa den objektiva

verkligheten och ersätta den med subjektiva fantasier som objektiverats. Vi måste, för att kunna överleva, avveckla konstindustrin bit för bit, ja avveckla hela civilisationen bit för bit.

Jag menar inte med detta att vi ska undertrycka vår kreativitet, bara vi får sinnet för verkligheten tillbaka istället för ett förfallet estetsinne, vi kan liksom myrorna och bina skapa, men detta skapande måste vara lojalt mot naturen, Moder Jord. Vårt skapande måste vara själv en väg tillbaka till naturen, till harmoni med naturen. Mänsklighetens vackraste skapelser är kanske ändå inte Mona Lisa och Louvrens målningar, utan tipibyar och skogsträdgårdar fulla av fruktträd, nötträd och bärbuskar. Och konstens kanske viktigaste skapelser är sådana som avslöjar civilisationens ruttenhet, såsom bilder och reportage om de fattigas situation i tredje världen, regnskogsskövling, oljesanden i Kanada och läget för minkar i minkfabriker, skapelser som får oss att vakna och liksom Jake Sully i filmen Avatar byta sida i civilisationens krig mot de fattiga, naturen och det vilda.

Summa summarum: vi måste ta med skönheten i det ekologiska paradigmet, och söka efter ekologisk skönhet. Och konsten bör vara ekologisk också (och framför allt) rent materiellt, och lära här av urfolkens konst. Vi måste sluta hugga ner skogar för att skapa böcker, och kanske göra böcker av papyrus eller skinn istället, och skriva med fjäderpenna med lite bläck från naturen, såsom det äldsta bläcket i historien som framställdes genom att en sot- och limblandning löstes i vatten.

Civiliserad konst och kultur: en TV i fångens cell

Publicerad 2017-05-15

Civiliserad konst och kultur är som en TV i fångens cell. Det är internet med, för den delen. På skärmen ser vi allt vi vill vara med om, men inte får eller vågar p.gr.a. civilisationens tyranni. Så vi väljer att se på skärmen istället för att leva ut såsom de vilda djuren gör. I konsten och kulturen förtätas all vår längtan. Men ”blott de tama fåglarna har en längtan, de vilda flyger” sade en gång den finlandssvenske poeten Elmer Diktonius.

Vi läser Astrid Lindgrens Pippiböcker och Emilböcker om alla de hyss vi inte vågade göra som barn, och heller inte vågar som vuxna. Vi läser spännande äventyrsromaner om allt vi skulle vilja vara med om, men inte vågar, p.gr.a. att det inte är tryggt "där ute", och för att vi inte vågar lämna vårt trygga liv med bostad och arbete. Vi förpassar vår längtan efter vårt djuriska ursprung till romanarketyper som Tarzan och Mowgli. Vi romantiserar skogs-frihetshjältar som Robin Hood. Vi romantiserar indianerna i indianromaner. Vi idealiserar dessa för att vi längtar så efter vad vi har förlorat när civilisationen uppstod.

Vi förpassar representanter för de vilda djuren till djurparker, där de blir som en TV-skärm som visar oss djungeln, skogen och dess djur, vårt förlorade paradis. Och vi ser inte att det är vi som är de egentliga fångarna, inte djuren i djurparkerna. De är TV-skärmen i fångens cell, tecken på vårt förlorade paradis, som vi egentligen längtar efter. Ja, vi längtar egentligen efter att alla dessa djur i djurparken skulle vara vilda tillsammans med oss i skogen och djungeln, men eftersom vi har fängslat oss själva i civilisationen, vill vi (till det yttre) inte annat än att ha dom här djuren i djurparker för att påminna oss om vårt ursprung, vara som en TV-skärm i fångens cell. Vi behöver en TV i fängelsecellen, för att förströ oss. Vi är de egentliga fångarna, för vi vågar inte leva ut vår djurnatur fast vi är "fria"

till det yttre, medan djuren i djurparkerna gör det till en viss del trots att de är fångar i det yttre. Det är den inre friheten som räknas, och i det inre är de civiliserade fångar som ser på en TV-skärm i sin cell. Bara fångar behöver förströelse. Bara fångar behöver döda tiden med förströelse.

Jag ser detta, och ändå fortsätter jag att stirra på TV-skärmen (i ovannämnda symboliska mening). Vad ska jag annat göra? Vi är ju utkastade ur vårt Ur-paradis, djungeln och skogen. Bara där, i en stam på ett par dussin människor, strövande omkring ätande frukter och nötter, som aporna, skulle behovet av TV-skärmen förintas. Men hålet efter utkastandet måste fyllas med något. Civilisationen är TV-skärmen som ska fylla hålet efter människans utkastande av sig själv ur paradiset. Så enkelt är det. Men det kan aldrig fylla hålet, lika litet som en drog kan det. Vi kan inte lura oss själva till att tro att TV-skärmen kan fylla hålet efter djungeln och skogen. Vi kan inte lura oss själva till att tro att TV-skärmen är verkligheten. Vi lever urtråkiga liv, det är sanningen. Därför behöver vi TV-skärmen, som ger oss ett sken av att det händer något. Men i verkligheten har civilisationen utrotat allt det vilda från sina domäner, allt det spännande och oförutsägbara, så att det vi har kvar är politikernas och prästernas liturgiska mässande av samma psykotiska och meningslösa saker år ut och år in, och vårt eget tråkiga slavande i deras koppel.